ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 14
ГОДИНА I
Петък
6 април
1956 година

ЦЕНА 20 СТ.

ПЪРВЕНЦИ-ТРАКТОРИСТИ

МТС — Силистра вече може да се похвали с първите трактористи, които са изпълнили плана си за пролетната оран.

Старши трактористът ИВАН ДИМИТРОВ с трактор ДТ-54, при план 400 дк пролетна оран, в блоковете на ТКЗС в с. Айдемир, към 4 т. м. е изорал 640 дк.

При план 400 дк пролетна оран старши-трактористът ИВАН ХРИСТОВ от 4-а тракторна бригада в ТКЗС с. Бабук към 3 т. м. е изорал 306 дк пролетна оран, като само на 3 т. м. той е изорал 110 дк.

Трактористи, равнете се по своите другари!

НА ПОХОД ЗА ЧИСТОТА

Сред нашия народ се установи хубавата традиция, ежегодно месец април да се обявява за месец на хигиенизирането и здравеопазването.

От година на година нуждата от подобряване хигиенното състояние на населените места се осъзнава все по-добре от трудещите се и все по-големи са постиженията в хигиенизирането. Народната власт щедро подкрепя движението за висока санитарна култура в селата, училищата, промишлените предприятия, търговските заведения и др. Израз за грижите за подобряване хигиенното състояние на населените места е 537 постановление на Министерския съвет.

В изпълнение на това постановление, през миналата 1955 година, редица села и особено селата Гарван, с председател на изпълкома Ангел Ангелов и медицински фелдшер Петко Бачков, с. Сребърна, с председател Васил Райчев и медицински лекар Панчо Панчев, с. Ламбриново с пълномощник Момчо Момчев, завоюваха големи постижения. Те се превърнаха в китни, чисти и спретнати села, в който е удоволствие да се живее. Засадените хиляди дръвчета дават приятен вид на селата. Хигиенизираните училища и търговски магазини съперничат на най-добрите от градовете. Хигиенизираха се стопанските дворове на ТКЗС, измазаха се и се обзаведоха стаите на гледачи на добитъка, засадиха се около стопанските дворове пояси от овощни и декоративни дръвчета. Във всички домакинства се изградиха помийни ями и торища, много клозети се хигиенизираха, почистваха се редовно дворовете и улиците. Десетки кладенци бяха хигиенизирани, като им се направиха площадки, капаци, покриви, поставиха се постоянни въжета и кофи. Много чешми, особено в с. Гарван, бяха ремонтирани.

С право селските народни съвети Гарван и Сребърна бяха удостоени от Министерския съвет с грамоти за добра работа по това постановление, а на председателите на същите съвети и пълномощника на с. Ламбриново—даде-ни парични награди от окръжния и околийския народни съвети.

През настоящата 1956 година, задача е да се разгори още по-силно работата по изпълнение на 537 постановление—за повишаване на санитарната култура навсякъде, където се трудят и живеят хора, за премахване коренните на редица заболявания като дезинтерия, диария, хранителни отравяния, жълтеница, глист ти, рахит, туберкулоза, ревматизъм.

Предпазването от болестите в широк смисъл на думата, се постига чрез непрекъснато подобряване санитарната култура в жилището и извън жилището на човека. Участието на трудещите се в опазването на собственото им здраве, се изразява именно в участието им в работата по хигиенизирането. Ето защо всеки жител на нашата околия, трябва съзнателно да се включи в пролетната акция по хигиенизиране на населените места.

Работата по хигиенизиране на населените места не бива да се ограничава само в няколко села, както миналата година, а да обхване всички села в околията и гр. Силистра. Дълг е на председателите на МНС, на председателите на отечественофронтовските организации, на здравните работници, да проведат широка организационна и разяснителна работа за мобилизиране силите на трудещите се в похода за чистота. Това трябва да стане най-вече сега, през месец април.

През месеца на хигиенизирането трябва да се увлече в работа цялото население, като се обърне особено внимание на оздравяването на кладенци и чешми, засаждане на дръвчета, направа на животински ями, изнасяне на смета та от стопанските дворове на ТКЗС, хигиенизиране стаите на гледачите на добитъка, шосиране на улици в селата и ТКЗС, направа на калдаръми, почистване жилищата, хигиенизиране на ями, на хранителни заведения, училища, МТС, промишлени обекти и др. Изпълним ли тези задачи сега, през лятото ще имаме помалко заразни болести.

Село Гарван променя своя облик

Не може човек да не изпита чувство на радост, когато пристигне в с. Гарван и пред погледа му са изправят улиците с грижливс отгледаните дръвчета, спретнатите и подредени стопански дворове, веселите и жизнерадостни хора.

По всичко личи, че под ръководството на местния народен съвет трудещите се водят борба за цялостното хигиенизиране на селото. За това говорят и направените досега 329 торища, 453 помийни ями, засадените 1271 дръвчета.

За тази си дейност народният съвет е удостоен от Министерството на комуналното стопанство и благоустройство и Министерството на народното здраве и социалните грижи с грамота.

И сега борбата за висока санитарна култура в с. Гарван продължава. На 23 м. м. на общоселско събрание трудещите се решиха единодушно да дадат доброволния си труд за шосирането на една улица и за направата на калдаръми в селото.

В хигиенизирането на селото с особена радост се включиха и пионерите.

Ив. Великов

Сеитба по родните поля

МАСОВА СЕИТБА И ОРАН

Сребърна, 5 април (По телефона) Кооператорите използуват хубавите пролетни дни и масово излизат на сеитба. На 1 т. м. с машини бяха засети 60 дк ечемик и брануани 100 дк.

На 2 т. м. с машини бяха засети 164 дк ечемик, с коне 43 дк ечемик и 42 дк овес, и с машини бяха засети 61 дк захарно цвекло. Кооператорите с коне изораха 85 дк предсеитбена оран.

На 3 т. м. с коне бяха засети 35 дк ечемик и 89 дк овес, а с машини—53 дк захарно цвекло. С машини бяха засети и 110 дк коноп.

С коне кооператорите изораха 124 дк предсеитбена оран.

Т. Дренчева

Радващи успехи в квадратно-гнездовата сеитба

Три дни бригадирът на 4-а тракторна бригада при МТС—Силистра, др. Никола Василев, се мъчи с новите приспособления ВНИМЕС, за да започне сеитба на слънчоглед в блока на ТКЗС в с. Бабук по квадратно-гнездовия начин. Двойните пружини са много твърди и клапаните не могат да се отварят. Той прави различни опити и най-сетне скъси пружините, като една част от тях изряза и сполучи. Клапаните се отварят сега редовно и хубаво.

Успял в регулирането на пружините и клапаните др. Никола Василев само на 3 т. м. зася висококачествено в ТКЗС в с. Бабук 60 дк слънчоглед по квадратно-гнездовия начин. Дял в този му успех имат и помощниците, които му са дадени за редосеялката.

Народният съветник Кирил Обретенов, бригадир на 6-а тракторна бригада при МТС—Силистра, започна сеитба на слънчоглед по квадратно-гнездовия начин в блока на ТКЗС в с. М. Ценович. И той на 3 т. м. само след обяд зася при отлично качество 40 дк слънчоглед.

Управителните съвети на ТКЗС с отговорност се отнасят към сеитбата и в помощ на трактористите изпращат най-опитните прикачвачи.

СЕИТБАТА В ДЗС — СИЛИСТРА

Хубавите пролетни дни се използуват от работниците на ДЗС—Силистра за бързо засяване на ранните пролетни култури.

За два дни—на 2 т. м. приключи сеитбата на 500 дк овес. Завърши на 2 т. м. и сеитбата на 70 дк люцерна Усилено се извършваше сеитбата на конопа, от която култура бяха засети 170 дк.

На 4 т. м. приключи сеитбата на фия върху 150 дк. Само за един ден—вчера бяха засети 50 дк грах и 100 дк захарно цвекло.

Сеитбата на конопа и захарното цвекло е възпрепятствувана от появилата се подпочвена вода.

Завършват сеитбата

Чолаково 5 април (По телефона) Сеитбата на ранните култури вече приключва. Трудолюбивите кооператори с 27 работни двойки добитък и с машините на МТС—Кайнарджа вчера завършиха сеитбата на овеса. Днес те ще приключат сеитбата на ечемика. Усилено сеят и фия с оглед до събота да приключат и с него.

Н. Георгиев

Използуват и конете при сеитбата

Айдемир, 5 април. За да бъде извършена пролетната сеитба в срок, управителният съвет на ТКЗС — Айдемир реши да използува освен машините и цялата животинска теглителна сила. През първите два дни на тази седмица излязоха на оран и сеитба повече от 70 конски двойки, които в новия блок в „Карабурун" изораха и засяха 140 дк овес. На следващия ден конските двойки бяха използувани за сеитба на фий.

Като използуват и добитъка, кооператорите от ТКЗС с. Айдемир засяват бързо определените площи. По-голямата част от блоковете, определени за ранните и среднорранните пролетни култури, е засята. Предвид на увеличаването на животните в стопанството, тази година ще се засеят 300 дк нова люцерна. На 4 април кооператорите засяха 85 дк от новата люцерна. **Д. Левашки**

Селкоопът в Иширково прие призива на групата предприятия

В края на миналия месец профгрупата при селкоопа в с. Иширково проведе производствено съвещание, на което колективът прие обещания във връзка с Призива на групата предприятия в страната. На съвещанието присъствува и др. Генчо Димитров, представител на РКС—Силистра. Доклад за Призива и обещанията прочете др. Тодор Вълнаров, председател на селкоопа.

Търговските служители в Иширково обещаха да изпълнят годишния план по търговията на дребно 103 на сто, по общественото хранене 115 на сто, изкупуване на яйцата 105 на сто и др. Те обещаха също да изпълнят плана за записване на нови членове на селкоопа сто на сто, да снижат издръжката в търговията на дребно с 0.5 на сто и др.

За да постигнат тези успехи търговските работници предвидиха извършването на редица мероприятия.

Б. Гебешев

Тържествена вечер за гората

На 3 т. м. в салона на Силистренския народен театър се състоя тържествена вечер по случай Седмицата на гората. Салонът се оказа малък да побере дошлите трудещи се. Присъствуваха и секретарите на ОК и ГК на БКП др. Стефан Габровски и др. Марин Русев, представители на ОНС, на ГНС, Отечествения фронт и масовите организации.

Председателят на ГК на Отечествения фронт др. Милка Гинева откри тържествената вечер. Доклад за значението на горите за народното стопанство прочете директорът на Силистренското горско стопанство др. Г. Боянов.

След доклада самодейните колективи при Педагогическото училище, при Първо и Второ средни смесени училища изнесоха богата художествена програма.

СВЕДЕНИЕ

за хода на пролетната кампания в околията към 3 април 1956 г

ТКЗС в село	СЕИТБА: Пролетна предсеитбена оран на сто	СЕИТБА: Ранни култури на сто	СЕИТБА: Средно-ранни култури на сто	Извозен оборски тор: Тона	Извозен оборски тор: На сто	Подсилени есенни посеви декари	Изработени торови саксийки брой	ТКЗС в село	СЕИТБА: Пролетна предсеитбена оран на сто	СЕИТБА: Ранни култури на сто	СЕИТБА: Средно-ранни култури на сто	Извозен оборски тор: Тона	Извозен оборски тор: На сто	Подсилени есенни посеви декари	Изработени торови саксийки брой
Алфатар № 1	—	53	—	826	13	2720	—	Бабук	56	41	1	848	14	3290	0
„ № 2 (Г. Поп)	22	44	—	438	43	890	—	М. Ценович	55	56	10	767	127	1603	—
Васил Левски	5	9	—	572	28	2400	—	Станчево	0	54	24	270	45	500	0
Иорданово	34	33	—	1700	106	350	—	Смилец	16	31	0	1100	36	1363	—
Иширково	22	37	—	1039	25	5884	—	П. Ламбриново	17	45	0	458	32	965	—
Казимир	9	18	—	309	30	1647	—	Срацимир	33	23	0	1043	52	734	7550
Поп Кралево	13	35	—	102	10	1300	—	Българка № 1	64	4	0	226	37	280	—
			—					„ № 2 (Бръчма)	64	46	13	360	30	1067	—
Голеш	—	46	—	475	33	1390	—	Богорово	2	0	19	424	42	1000	—
Крановo	5	15	—	237	8	2060	—	Силистра	18	6	0	1750	175	890	14000
Брестак	12	12	—	342	8	631	—								
Добруджанка	100	39	—	342	21	1298	—	Гарван	0	0	0	688	17	3340	680
Кайнарджа	29	49	—	278	5	904	6000	Искра	10	29	0	1084	73	1300	0
Войново	60	36	—	277	17	846	—	Нова Попина	49	17	0	303	5	1637	—
Зарник	18	22	—	123	24	600	—	Попина	0	52	0	493	50	1385	0
Светослав	33	24	—	328	23	632	0	Ситово	31	49	42	979	19	4955	11500
Стрелково	0	9	20	260	21	623	—	Поляна	24	15	7	600	60	1630	—
Пол. Чолаково	8	9	—	288	72	580	—	Слатина	11	42	0	395	32	1167	0
Главан	11	16	—	240	30	2100	—	Сърпово	21	22	0	800	100	1540	—
								Сребърна	5	24	2	838	21	1175	18000
Айдемир	23	21	14	353	58	1355	4180	Ветрен	0	21	1	1012	34	600	0

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Добрата агитация дава и добри резултати

Трудно вървеше агитационната ни работа сред частните стопани. Без отговорник от ОК на БКП и от ОК на ДСНМ трябваше сами да се справяме с редицата задачи, които изникваха при масово-разяснителната работа. Като партиен секретар, аз бях инструктиран от другарите от ОК и с помощта на партийните членове от териториалната ни организация, а също и от организацията при ТКЗС, редовно давах инструкции на агитаторите, търсех отчет, проверявах изпълнението на поставените задачи. Говорех с хората. Убеждавах ги.

Агитационната ни работа се засили. На 26 март вече бяха постъпили 33 молби от частни земеделски стопани, които искаха да станат кооператори.

Частните земеделски стопани се убедиха в предимствата на кооперативното стопанство. Откровеният разговор, който агитаторите ни водеха с тях, онова, що те виждат постоянно в стопанския двор на ТКЗС ги накара да разберат, че е време вече да влязат в кооператива, да станат кооператори.

На 25 март стана приемането на първите 12 частни стопани за кооператори. Веднага, още на самото събрание, бяха подадени нови молби за приемане. Между кандидатите за кооператори бяха и другарите Пеню Беликов Пенев, Георги Неделчев Шопов и Димитър Георгиев Колев.

В резултат на добрата масово-разяснителна работа на нашите агитатори и порасналото съзнание на частните земеделски стопани, сега като кооператори, те веднага поставиха въпроса за отглеждането и изхранването на добитъка в стопанството. Например новият кооператор Йордан Петров Даскалов каза:

— Независимо от това, че стопанството ни има достатъчно груб и концентриран фураж за изхранването и на нашия добитък, аз желая да предам всичкия си наличен фий.

Това желание на др. Даскалов направи силно впечатление на присъствуващите.

В канцеларията на стопанството непрекъснато постъпват молби за приемане в ТКЗС. Бяха приети нови 31 частни стопани за кооператори с 1270 дк обработваема земя. Радостен е фактът, че с подаването на молбите и веднага след приемането им от кооперативното събрание кандидатите за кооператори и новите кооператори участвуват в извозването на угнил оборски тор, и в подсилването на есенните посеви. В последните дни 75 каруци ежедневно извозваха тор. Досега са извозени 472 тона угнил оборски тор.

Ние предложихме на управителния съвет на общокооперативно събрание да бъде разгледан призивът на генералтошевци. При разглеждането на призива присъствуваха и много частни земеделски стопани. Призивът ги ентусиазира още повече.

Д. Христов
партиен секретар на териториалната първична партийна организация с. Срацимир

Ще хигиенизираме селото си

Изпълнителният комитет на селския съвет в с. Сребърна, който миналата година постигна добри успехи в хигиенизирането, реши тази година да работи на по-широк фронт. Изработеният план се изпълнява още от ранните дни на пролетта. По новите улици са засадени 200 дръвчета, пресадени са всички дръвчета, които бяха изсъхнали от миналата година и са взети мерки за опазването им.

За шосирането на улици и направа на каменни площадки около кладенците беше запланувано да се доставят 400 кубически метра камъни. Една бригада от 40 души успя да извади и да приготви досега 300 кубически метра камъни.

Здравните работници от селото понастоящем извършват паспортизация на отделните домакинства и на място дават указания на стопаните как да хигиенизират жилищата, клозетите, помийните ями и дворовете.

Председателят на изпълнителния комитет др. Васил Райчев заяви:

„Една от най-важните задачи на народния съвет е да хигиенизира селото. С опита от досегашната ни работа и с помощта на здравните служители ще разгърнем сред трудещите се още по-широко движението за хигиенизиране на нашето хубаво село. Така ние ще изпълним едно от поръченията на избирателите“.

Ив. Христов

НАШАТА АНКЕТА

НЯМАМ ЩАСТИЕТО ДА СЕ РАДВАМ НА СВОИ РОДИТЕЛИ

Какво е татко, майка, свои, какво е бащин дом не знам.

Вече съм голяма. Но малко са хубавите семейни дни в живота ми досега. Нямам родители. Никога не съм усетила майчина милувка, не почувствувах бащина загриженост. Нямаше кой да ме посъветва, да ме поучи. Нямаше кой да ми се радва когато уча, работя, творя. Растнах самичка. Това се отрази и на характера ми. Станах мечтателка.

Обичам да мечтая за оня миг, в който ще разбуля тайната на моето раждане. Нали все някой ме е създал, но кой? Кои са моите родители? Защо нямам щастието да ги познавам?

С нищо не се различавам от другарите си. А съдбата ни е различна. Когато чуя някой да казва „мамо“, сълзите ми напират от болка, защото няма на кого да кажа „мамо“. Когато чуя някоя от приятелките ми да се сърди на майка си, да я обижда, става ми толкова мъчно, че ми се иска да изкрещя: „Млъкни! Ти не знаеш какво е „мама“.

— Мама! Колко сладко звучи това! Мама! Та това са най-щастливи мигове в живота! Мама! — Това е радост, любов, слънчева градина.

Живея при хора, които миналата за мои родители. Но те ли са? Аз не вярвам. Защото с мен се отнасят жестоко. Спомням си как веднъж техният син, мой „брат“ ме наби. С него учехме в една стая. Аз бях отличничка, а той получаваше двойки. Аз казах в къщи, че не се учи. Той ме наби. „Майка ми“ също ме наби и изгони на улицата с думите:

— Марш навън, махай се от тук!

А бях само на 10 годинки. Беше тъмна, безлунна нощ. Духаше силен вятър. Студено. А аз бях по една тънка рокличка. Свърх се в един ъгъл на двора и горчиво заплаках. След малко минаха наши съседки. Видяха ме и ме попитаха защо плача. Казах им защо. Когато отминаха, чух една от тях да казва:

— Ако беше тяхно дете, нямаше да го изхвърлят.

Коя каза това, не разбрах. Какво искаше да каже също не разбрах, но запомних тези думи.

Минаха години. Вкъщи към мене продължаваха да се отнасят зле. Бях им излишен товар. И често си спомнях думите на съседката. Не искам да вярвам, че съм чуждо дете, но защо така се държат с мене?

Веднъж „моят брат“ не ми даде да ям. Просто взе чинията с яденето пред мен и го изсипа в собствената си чиния, като ми каза:

— На тебе ти стига толкова. Мама каза да не се учиш да ядеш много, зер как ще те изхранят?

Това беше за мен съвсем неочаквано. „Моят брат“ се нахрани, а аз го гледах през цялото време. Устата ми се наливаше със слюнки. По бузите ми течеха едри сълзи. Тогава ясно чух думите на съседката: „Ако беше тяхно дете, нямаше да го изхвърлят“.

Значи, аз не съм тяхна дъщеря! Да, и затова ме биеха, затова „майка ми“ ме проклиняше, молеше бога (тя е набожна жена) да ме прибере по-скоро, за да не се наказвала с мен.

И закопнях да узная кои са моите родители. Защо съдбата ми е такава. Къде са? Но и досега нищо не съм узнала.

Все пак, аз ги видях. Вече ги познавам. На сън. Невероятно, нали? Но тъй близко, тъй реално. Стара къща. Аз стоя на вратата и гледам. По пътеката върви мъж, не много възрастен, около 40 годишен, среден ръст, черни коси, черни вежди изпод които гледат два блестящи въглена. Той върви към мен и устните му се разтягат в топла усмивка.

— Момичето ми! — чувам сърдечен глас, — момичето на татко.

А в страни на пътеката по зелената ливада танцуват младежи и девойки.

Гледам и не вярвам. Моят татко! На главата си усетих нечия ръка. Обърнах се. Млада жена, в бяла рокля, с венец от живи цветя. А ръката й шареше по косите ми, по раменете. Тя ме галеше така, както само мама може да гали.

— Мама! — за пръв път от цялата си детска, любяща душа извиках: „Мама“!

— Иди, иди потанцувай. Ти си още млада, — каза баща ми, — иди, а ние с майка ти ще те погледаме.

И аз се завъртях в танца, а отгоре ме гледаха майка и татко. Колко щастлива бях. Искаше ми се да извикам с пълно гърло, да ме чуят всички хора по света:

— Аз намерих родителите си! — но... се събудих. Виденото изчезна...

Въпреки всичко аз живея и се боря. Живея и се уча. С мен са моите другари и другарки от ДСНМ. В бодрите редици на младежкото ни дружество намирам утеха и радост.

В учение и труд раста и калявам характера си, боря се с тъгата и копнежа по дом и семейство. Самото страдание по родителите ме е научило вече, че когато стана съпруга и майка, да обичам семейството си, да дам на децата си това, което на мен в живота ми е било отказано — родителска обич.

Вяра Н.

КАК ЗАВЪРШИ ТРЕТИЯТ УЧЕБЕН СРОК В ПЪРВО СРЕДНО УЧИЛИЩЕ В ГРАД СИЛИСТРА

Ако сравним резултатите от учебно-възпитателната работа от II учебен срок с тая от III учебен срок в Първо средно училище в гр. Силистра ще констатираме, че през третия учебен срок тя чувствително се е подобрила.

Броят на учениците от началния курс, завършили срока с една слаба бележка е спаднал от 14, колкото е бил през II учебен срок, на 8, а броят на учащите се завършили срока с две слаби бележки е спаднал от 4 на 2 души. Целият начален курс при училището е понижил процента на учащите се, завършили срока със слаби оценки от 7.37 на сто, колкото е бил през II учебен срок, на 5.75 на сто през III учебен срок и е повишил общия си цифров успех от 4.19 на 4.27.

Средният курс при училището е понижил процента на завършилите срока със слаби оценки от 29.93 на сто на 20.31 на сто.

Горният курс на училището е понижил процента на учащите се, завършили срока със слаби оценки от 43.73 на сто на 42.11 на сто, а успехът му се е повишил от 3.57 на 3.58.

За цялото училище процентът на учащите се, завършили срока със слаби оценки е спаднал от 30.89 на сто на 22.66 на сто, а успехът на училището е пораснал от 3.82 на 3.85.

Положителна страна в учебно-възпитателната работа на учителите от средния курс е тая, че значително намалиха броя на учащите се, завършили сроковете с три или повече от три слаби бележки. Така броят на учениците, завършили I учебен срок с три или повече от три слаби е бил 40, в края на II учебен срок те са станали 28, а в края на III учебен срок — 23 души.

Благодарение на по-добрата работа на учителите от горния курс на училището броят на учащите се, завършили сроковете с три или повече слаби бележки е намален. През II срок той е бил 122 души, а през III срок е сведен до 62 души, т. е. намален с почти 50 на сто.

За подобряване на резултатите от учебно-възпитателната работа през III срок спомогна по-добрата организация на работата в методическото обединение, както и предметните комисии. В резултат на това нашите учители подобриха значително урочната работа, своята методическа и педагогическа подготовка.

Днес в училището няма учител или класен ръководител, който да не е на ясно как най-резултатно трябва да се водят консултациите. Не можем да не отбележим, че по-добрата постановка на работата на класните ръководители, по-добрата организация и провеждане часа на класния ръководител, еднаквите им изисквания към учащите се, подобрената работа на класните ръководители в часа на политинформация и паралелковите събрания с учащите се, търсене помощта на ДПО „Септемврийче“, на ДСНМ и родителските паралелкови активи и въобще подобряване работата на целия педагогически колектив по отношение възпитателната страна на обучението, работата му за създаване на културни навици у учащите се, изиграха решаваща роля за повишаване успеваемостта през III учебен срок.

Една от главните причини за незадоволителните резултати от учебно-възпитателната работа в някои паралелки и по някои предмети беше голямото текучество на учителите през срока. Много учители от горния курс продължително отсъствуваха по болест. В това отношение можем да кажем, че не всички учители водиха системно и упорито борбата за предотвратяване на изоставащите ученици (Надежда Стоева по френски език допусна в Ха кл. 10 слаби, в VIIб—11; Дана Вълчинова по геометрия допусна в Ха клас 10 слаби оценки, а в Хб-8 слаби оценки—класовете, които тя води от две години насам). За незадоволителните резултати в някои паралелки можем да считаме и не добрата дисциплина при някои учители (В. Цветкова, Н. Гочева, Райчо Райчев и др.) Друга важна причина в това отношение е, че не във всички класове бяха заангажирани ДПО „Септемврийче“ и ДСНМ в оформяването на групи за взаимопомощ между учащите се. Това особено много се чувствува в десетите касове и в VIIд клас.

За да се подобри още повече успеваемостта през IV учебен срок необходимо е да се преодолеят допуснатите слабости през III учебен срок. Да бъдат мобилизирани силите на партийната организация при училището, на профорганизацията, на младежките организации и силите на всички учители, за да можем да завършим учебната година без изоставащи учащи се.

Богдан Краев
председател на профорганизацията при I средно училище Силистра

Взаимна помощ

На 30 т. м. в гр. Силистра се състоя съвещание на родителския комитет при целодневната детска градина „Митко Палаузов“ и научните работници от Овощарската опитна станция от гр. Силистра.

Децата от детската градина, които присъствуваха на съвещанието, обещаха да изнасят пред работниците от Овощарската опитна станция културно-музикални програми, да събират семена от дини, костилки от плодове и др. От своя страна работниците от Овощарската опитна станция поеха задължение да помагат на децата при уреждане на опитното поле и при извършването на опити в природния кът.

На края децата изнесоха кратка литературно-музикална програма.

Й. Абаджиева

ЗАБАВА ЗА БОЛНИТЕ

Преди няколко дни болните в акушеро-гинекологическото отделение при болницата бяха посетени от група артистки. Те изнесоха пред болните малка литературна програма. Вниманието на артистките донесе много радост на лежащите.

Колективът при акушеро-гинекологическото отделение и болните горещо благодарят на артистките за посещението им и желаят то да не бъде последно.

НА ЕДНА УЧИТЕЛСКА СРЕЩА

— Най-напред, другари, Мавров ще ни каже как живее в дебрите на Рила.

— И Хубанов ще разкаже нещо от Пеницилиновия завод.

Випускниците от Педагогическото училище, които се бяха събрали от различните краища на страната за устроената другарска среща в училището на 31 м. м., разговаряха оживено. Някои от тях не бяха се виждали от 1945 година, когато завърши първият випуск след 9 септември. Вече са се изменили, пристигат в любимата Силистра семейно, с деца. Но нахлулите ученически спомени заличават тези промени. Те разговарят живо, както някога, смеят се високо...

Тържествено украсеният салон е изпълнен от випускници. Другарят Н. Йолов, учител в Педагогическото училище, открива тържеството.

Мургав, среден на ръст учител бавно, някак свенливо застава до катедрата. Черните му очи топло обхващат присъствуващите. Не, слабо е да се каже топло, погледът на този ветеран на учителското дело просто гори. Така само майка може да гледа свидната си рожба! Много поколения е обучил и възпитал учителят Злати Еников. Незабравима е за всички випускници на училището неговата доброта, пламенното му родолюбие.

Но само той ли? На предно място в салона са и другите любимци на випускниците — учителите Жечко Русев, Теодора Гигова, Вяра Минчева и др.

И учители, и випускници с голям интерес изслушаха доклада на др. Еников. Преди 9 септември училището е било разсадник на прогресивна култура. А от 9 септември досега са завършили училището над 1200 випускника. „Няма град в Северна България — каза докладчикът— в който да не работят сега наши питомци“.

Випускниците на Педагогическото училище са между първенците в професията. Димитър Мавров, бивш партизанин в Рила, сега е директор на училище за морално-застрашени деца в с. Рила, Станкедимитровско. Иван Копев е училищен инспектор в гр. Бяла, Стоян Нейчев е завуч на II ССУ в Силистра и много други.

След доклада курсисти от училището изнесоха богата литературно-музикална програма. Присъствуващите останаха възхитени от песента „Скворци прелетяха“, изпълнена от хора, разказа за Макаренко от С. Калабалев, прочетен особено художествено от учителката Иванка Мирчева и др.

Тържествената част свърши. Но обмяната на опит между отделните учители, веселията, танците продължиха до късно през нощта.

Д. Иванов

Растат успехите в животновъдството

Досега животновъдството в ТКЗС—Поп Кралево изоставаше, поради което и парично и натурално възнаграждение на кооператорите беше ниско. Благодарение на грижите на управителния съвет на ТКЗС през 1955 година се подобриха значително условията за животните — осигуряването им с фураж, хигиенични помещения и др. Тези грижи за животните породиха и по-големи успехи във фермите.

От определените му крави др. Стойчо Кънев получи 17 телета, които са в добро телесно състояние. Гледачите, доячи на кравите, Велико Русев и Тодор Михов получиха по 11 литра мляко от отделни крави на ден. От останалите крави млякодобивът също така се увеличава. За бригадир на кравефермата е издигнат Никола Йорданов член на БКП и секретар на дружеството на ДСНМ в селото.

От свинефермата досега са получени най-големи доходи. Бойка Илиева, гледачка при свинете-майки, при годишен план 270 прасета, е получила до сега 76; Елена Василева при годишен план също 270 прасета е получила до сега 18 прасета. Тези резултати показват, че свингледачите ще си преизпълнят плановете за прасетата.

Макар че все още помещенията на овцефермата са примитивни, получените резултати са насърчителни. Опитният овчар Никола Николов досега е получил 84 агнета и няма смъртен случай. Петко Ванев е получил 86 агнета, 3 овце майки са близнили, а процента на смъртността е нищожен.

Успехите в животновъдството на кооперативното стопанство в с. Поп Кралево показват, че и кооператори, и ръководители са оценили добре животновъдството като доходен отрасъл в стопанството и полагат всички усилия за неговото подобряване.

Н. Жугуров
уч. агроном

228 НОВИ КООПЕРАТОРИ В ТКЗС с. ИСКРА

Болшинството от жителите на с. Искра, което отстои на 30 кл от града, са турци. През 1950 г. в селото се основа ТКЗС. Като първи кооператори влязоха турци и българи. Но болшинството от домакинствата останаха извън стопанството. Това обстоятелство тревожеше както кооператорите, така и активът.

В началото на март беше анализирано положението на частните стопани и на кооператорите, състоянието на самото кооперативно стопанство и се взе решение да разгърнем масово-разяснителна работа, за влизане на нови частни стопани в ТКЗС.

Разяснителната работа започна. Навсякъде агитаторите бяха посрещани с радост и задоволство. Някога агитацията беше трудна. Сега самите частни стопани търсеха агитаторите, за да им разясняват някои неща, които на тях не им са ясни. Особено деен бе агитаторът Георги Петров, който със съпругата си и синовете си проагитира цялата махала. Двадесет частни стопани предадоха молбите си на др. Георги Петров. Те идваха в къщата му и до късно беседваха с него. Интересуваха се да знаят как е организирана работата в стопанството, как са създадени бригадите и звената.

Не останаха назад от др. Петров и другите агитатори. До 26 март в канцеларията на стопанството постъпиха 228 заявления за влизане в ТКЗС. На общокооперативни събрания бяха приети 210 частни стопани. Новите кооператори изработиха и първите си трудови дни. Между тях е и др. Мехмед Дас.

— Аз няма да се задоволя само с това,—каза той, когато бе приет за кооператор.— Аз ще работя между още не подалите заявления частни стопани и ще ги агитирам да влязат в стопанството.

И наистина той стана добър агитатор. Заявленията едно след друго постъпваха в канцеларията на стопанството.

Сега старите и новите кооператори започнаха пролетната сеитба на ранните и средно-ранните култури.

Тахир М. Мемишев
дописник

Производствен съвет в МТС—Алфатар

В МТС Алфатар на 24 м. м. се състоя производствен съвет на председателите на ТКЗС, партийните секретари при същите и председателите на народните съвети в района на МТС.

Доклад за работата на МТС през изтеклата година направи гл. агроном др. М. Александров. Отчетоха се известни постижения на станцията в процентното изпълнение на общия план в пролетната сеитба и др. показатели. Наред с това посочени бяха и редица слабости, като не добър метод на ръководство, лош подбор и разпределение на кадрите особено в техническия отдел.

По доклада се изказа др. Г. Попов—партиен секретар на ТКЗС в с. П. Кралево. Той отправи критика към ръководителите на МТС, че през миналата година неправилно са разпределяли и подбирали кадрите. Например от тяхното стопанство са взели местен тракторист и са го изпратили в друго ТКЗС, а при тях изпращат от друго място. Това е предизвикало разточителство в работата и работното време, и оттам неизпълнението на плана. Поверяват се машини на недостатъчно квалифицирани кадри, които ги повреждат, спъват работата. Той препоръчва да се водят редовно курсовете за квалификация на кадрите, да се ориентират към издигане на местни кадри и правилното им разпределение.

Партийният секретар на МТС др. Димитър Е. Кунчев намира, че е необходимо да се издигат местни кадри, да им се осигуряват добри трудови и битови условия.

На производствения съвет се приеха проекторешения по предстоящите работи на МТС и ТКЗС и отговор на призива на генералтошевци.

Накрая другарите Ив. Миленков председател на ОНС, др. Г. Екзеров и др. Д. Стойчев секретар на ОК на БКП насочиха в своите изказвания вниманието на ръководителите към по-голяма критичност в изпълнението на стоящите пред тях сериозни задачи и направиха ценни препоръки във връзка с трудовата и финансово-производствена дисциплина в ТКЗС и МТС.

М. Петкова

Крепне кооперативното стопанство

Попина (От нашия дописник) Улиците на селото са оживени. По тях вървят весели, засмени и празнично пременени селяни. Те се отправят към кино-салона, където ще се състои общо кооперативно събрание. Това са частни земеделски стопани, които са подали заявления за влизане в кооперативното стопанство. Те отиват и устно да потвърдят желанието си да станат кооператори и да видят как досегашните кооператори ще ги приемат в своите редици.

Събранието бе открито с литературно-музикална програма, изпълнена от самодейния колектив при местното народно читалище.

Само през март бяха подадени молби да бъдат приети за кооператори общо 122 частни стопани с 4,000 дк обработваема земя. На 25 март бяха приети 39 нови кооператори. След приемането им председателят на стопанството др. Иван Костов ги приветствува с „добре дошли“ и им пожела да се включат в работите по срочното засяване на пролетните култури.

Но с това молбите не спряха. Нови частни стопани кандидатстват за влизане в кооперативното стопанство.

Н. Георгиев
дописник

По материалите на „Силистренска трибуна“

„Културно обслужване“ в с. Искра

В отговор на критичната бележка за магазинера на селкоопа в с. Искра др. Димитър Лопашков, поместена в брой 9, ръководството на селкоопа отправи до редакцията следното писмо:

„Изнесеното във в. „Силистренска трибуна“ брой 9 е вярно. Дописката е разгледана на профсъбрание и на виновния служител е наложено наказание „мъмрене“. Набелязани са мерки за недопускане подобни нередности. Благодарим на редакцията за направената критика.

Изглед от държавния горски пояс „Дунав“ край град Силистра

80 НА СТО ОТ ДОМАКИНСТВАТА СА В ТКЗС

Трудно вървеше масовизирането на ТКЗС в с. Алфатар. Частничеството беше впило дълбоки корени в душите на хората. Но успехите на кооператорите, техният задружен труд, перспективите за развитие на трудово-кооперативните земеделски стопанства чрез новата икономическа спогодба между СССР и нашата страна за доставка на селскостопански машини, всичко това извърши прелом в съзнанието на частните стопани и те масово започнаха да подават молби за влизане в ТКЗС.

На 21 т. м. се състоя второ общокооперативно събрание за приемане на нови членове. Бяха подали молби 93 частни стопани. Преди да започне събранието бяха предадени още 31 молби. Наведнъж бяха приети нови 124 кооператори с 5,100 дк работна земя.

Вече 80 на сто от домакинствата в с. Алфатар са в редиците на кооператорите. Изминаха новоприетите са и такива добри стопани като Тодор Иванов Добриджиков, Пеню Тодоров Вълков и др.

При подаване на молбата си др. Тодор Ив. Добриджиков каза:

—Всичките ми съседи бяха приети на миналото събрание. Аз не мога да стоя настрана.

Пеню Т. Вълков като един от най-уважаваните стопани веднага след приемането му за кооператор, беше предложен от присъствуващите за член на деловия президиум.

С пълно болшинство бяха приети всички за кооператори.

П. Г. Желев
дописник

ДОБРИ УСПЕХИ В КРАВЕФЕРМАТА

Кооператорите от кравефермата при ТКЗС в с. Смилец постигат все по-големи успехи. От 43 дойни крави през март гледачите получиха за 12 дни 2239 литра мляко. Средният млякодобив от крава за 12-те дни е 52 л, а за един ден — 4.3 литра. На 27 март от всяка дойна крава получихме по 5.5 литра мляко.

Тези големи успехи на смилецките кравари се дължат на добрите грижи, които те полагат за добитъка. По-рано животните се хранеха само със силаж и груб фураж. Но след като двама гледачи ходиха в ДЗС — Силистра и видяха как там се хранят кравите, започнаха да им дават и концентриран и сочен фураж.

Спазва се напълно режимът на хранене според изискванията на зоотехническата наука. Кравите се хранят и поят в определено време през денонощието. Все повече се подобряват хигиеничните условия в помещението за добитъка. Особено се отличават с добрата си работа в кравефермата гледачите Георги Димитров, Димитър Христов, Ахмед Мустафов и др.

Добрите успехи в смилецката кравеферма се дължат и на добрата организация на работата и помощта, която оказват на гледачите бригадирката на фермата Желязка Стоянова, а също и управителният съвет и партийната организация в стопанството.

Ив. Чанов

За нашите лозари

РАННИ ПРОЛЕТНИ РАБОТИ В ЛОЗЯТА

През пролетта в лозята се провеждат редица агротехнически мероприятия, които оказват голямо влияние както върху размера на гроздовата реколта, така и върху състоянието на лозите.

Първата работа, която трябва да се извърши веднага щом като стане възможно да се влезе в лозята е

торенето

За да се развива нормално и да дава плод, лозата се нуждае от много хранителни вещества. Те могат да й се дадат чрез наторяване с оборски и минерални торове.

С органически торове (оборски) лозята се торят веднъж на 3—4 години по 2 до 3 хиляди кг на декар, като торът се разпръсква през есента. Ако това не стане през есента, торенето с оборски тор може да се извърши и рано пролет, преди отгребването на лозята. Торът обаче да бъде добре угнил. Торенето със слабо оборски тор през първата година може да доведе до обратни, лоши резултати.

Когато през есента торим с оборски тор, рано напролет се извършва пълно минерално торене. Тори се с 30 кг амониев сулфат или 15 кг амониева селитра; 20 кг (30 на сто) калиева сол или 30 кг дървесна пепел и 50 кг суперфосфат на дк. Дозите се повишават когато не е торено наскоро с органични торове.

За да се получи по-добър ефект от торенето, торовете следва да се внасят по-възможност по-дълбоко и по-близко до корените на лозата.

Торенето се извършва по следния начин: в междуредията, в зависимост от ширината, се прокарват една до две бразди, по възможност 25 до 30 см дълбоки и да стоят на 50 см от главините. Определените количества оборски и минерални торове се залагат равномерно по дъното на браздата и след това се заорават.

Торенето трябва да се извърши рано, за да се използува изобилната влага, необходима за разтваряне на торовете. Този хранителен режим в началните фази на развитие на лозата има изключително важно значение за оформяването на повече гроздове и по-голям брой зърна по гроздето. В противен случай новозаложените в пъпките реси ще се превърнат в мустаци.

Трябва да изтъкнем обаче, че в нашата околия това мероприятие все още не се практикува. Едва тази година ТКЗС в с. Ситово направи първите стъпки в наторяването на лозята. Примерът на ситовци трябва да бъде последван от всички кооперативни стопанства. Особено наложително е това за селата Айдемир, Сребърна, В. Левски, Станчево, Бабук и др. чиито лозя дават признаци на отслабване.

Друго мероприятие, което се извършва през първите пролетни дни е

отгрибването на лозята

То се прави щом премине опасността от зимни студове и почвата позволява да се обработва. Най-подходящ момент е когато почвата поизпръхне. Лесно се срива от купчинките, не каля мотиките и пръчките и най-важното—преди набъбване на пъпките. С лозарско плугче се прекарват по една бразда от двете страни на главините, а след това с мотика внимателно се отгрибват лозите. Желателно е почвата да се разстила по-равномерно в междуредията с оглед запазването на влагата. С отгрибването не трябва да се закъснява, защото пъпките започват да се развиват. Младите летораски, започнали растежа си в почвата, са жълти и крехки, поради което при отгрибването лесно се ронят. Във всички случаи това води до намаляване на добивите.

Навременното отгрибване на лозята се препоръчва и като предпазна мярка срещу евентуални късни пролетни студове—слани, черни ветрове и др. Процентът на измръзналите от слани пъпки е по-голям при лозя, държани по-до късно за грибане, отколкото при лозя отгрибани рано и навреме. Обяснението на това явление идва от факта, че изкараните на повърхността пъпки забавят развитието си следствие резките промени на температурата през денонощието, задържащото влияние на студените ветрове и др. Установено е, че колкото сокодвижението е по-слабо, толкова издържливостта на растителните части спрямо ниски температури е по-голяма. Ако известно време след отгрибването се появи опасност от значително големи застудявания, предприема се ново загрибване на младите (до 2—3 год. възраст) лозя.

След отгрибването следва

резитбата на лозята

Практиката на опитните институти и челните кооперативни стопанства показва, че най-добри резултати се получават при дълга резитба—резитба с плодна пръчка. Лозарството започва все повече да се застъпва и разширява в нашите ТКЗС. Необходимо е кооперативните стопанства да сформират специални лозарски бригади или звена, чиито членове да се запознаят с особеностите на грижите при лозята, особено резитбите, за да могат правилно да ги прилагат.

Веднага след отгрибването да се почистват и росните корени на младите лозя. Оставени да се развиват свободно, те предизвикват закъсняването на основните (стъпални) корени. Това понижава сухоустойчивостта на лозата, ежегодните добиви биват ниски и несигурни. В крайна сметка животът на лозята се скъсява. Росните корени се премахват с остри ножчета или ножици, като преди това лозичките трябва да са добре открити и почистени от пръст.

Наред с посочените по-горе мероприятия, които трябва да се извършат рано напролет и засаждането на младите лозя не търпи забавяне. Правилното развитие на младите лозя зависи преди всичко от доброто им прихващане и вкореняване. Най-важният фактор за вкореняване на лозята е влагата, и то в голямо количество. Тя се намира в почвата само през първите дни на пролетта. Всяко закъсняване със засаждането води до хилаво развитие на лозята не само през първата година, но и през следващите. Това трябва да се има предвид, за да не се повтори миналогодишният случай в ТКЗС —Станчево, където следствие на ненавременното засаждане бяха унищожени 30 хиляди лозички.

Н. Нешев
Овощарска опитна станция
В. Петров
Ст. инструктор при ОНС

ИЗЛОЖБА НА ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО

Откритата преди няколко дни изложба на художниците в гр. Силистра буди интерес сред гражданите. Обща слабост на изложбата е липсата на табла, които да изобразяват новия човек в процеса на труда, с неговия ентусиазъм, с неговите мъки и радости. Застъпен е предимно пейзажът.

Да разгледаме репродукцията „Натюрморт“ от М. Димитров и „Залез на Дунава“ от П. Костов. М. Димитров е познат като художник с по-голям опит и с правилно разбиране на изкуството. Картината му „Натюр морт“, обаче, е под неговите възможности. Нищо от своята душа, от своето настроение, не е предал на картината си. Затова човек не може да почувствува, че това са плодове пропити със сок, които всеки желае да вкуси. Тези свойства на плодовете не са предадени, защото при репродукцията художникът не ги е изживял. „Залез на Дунава“ на Костов, малка по мащаб, но има голямо въздействие. Макар и да е нарисувана с пестеливост в тоновете и багрите, от нея лъха настроението, което поражда неспокойните води на реката и лъчите на гаснещия ден. Художникът е предал свой собствени изживявания и за това е постигнал ефект. Същото може да се каже и за „Зимата“ на Х. Ковачев. Дори нещо повече: тук художникът е показал умение, като е предал пространството и оная особеност на зимния въздух, когато той е влажен и студен.

Направени са два опита да се отрази дейността на трудовите хора и слънчевата радост на децата. „Жътва“ от Б. Бедросян е единствената творба посветена на труда. Хубавия замисъл на картината, да се предаде човекът в процеса на труда, макар и да не е напълно осъществен, придава стойност на тази картина.

Друга картина с тема от живота е „Излет“ на К. Надарлийски. Добре е авторът на тази картина да се стреми към опростяване на композицията, като я прави по-малко фигурна и търси психологично разрешение. Надарлийски е талантлив художник и той може да постигне много повече, ако се обърне с очи към живота.

Това, което прави впечатление е, че в изложбата липсва пейзажа на Силистра, който с такава любов, поради чудната си красота, е пресъздаден в няколко картини от народния художник А. Михов. С пейзажа си „Ледове край Силистра“, той спечели награда на конкурс в Париж.

С всичките си недостатъци, тазгодишната изложба на силистренските художници бележи крачка напред по пътя на развитието на изобразителното изкуство в нашия град.

Ат. Петров

Творческо съвещание на дописниците от града и околията

В развитието на селското стопанство и промишлеността тази година има нови моменти: — призивът на генералтошевци, като са в действие и по-раншните призиви, призивът на челните предприятия от страната за повишаване производителността на труда, намаляване себестойността на продукцията и подобряване качеството ѝ. Налагаше се на двата местни вестника — „Дунавска правда“ от гр. Русе и „Силистренска трибуна“ от гр. Силистра да запознаят своите дописници именно с новите моменти в селското стопанство и промишлеността. На дописниците трябваше да се дадат указания на какво да се спират, какво да издирват и какви дописки да изпращат в редакциите. За целта с пълното съдействие на отдел „Пропаганда и агитация“ при ОК на БКП в гр. Силистра се състоя на 1 т. м. околийско съвещание на дописниците на двата вестника от околията.

На съвещанието присъствуваха 142 дописника от града и околията.

Редакторът на в. „Дунавска правда“ др. Цв. Цветков запозна дописниците със задачите, които стоят сега пред тях във връзка с пролетната кампания — срочна и качествена сеитба на ранните и средно-ранни пролетни култури, квадратно-гнездовата сеитба на царевицата, грижи за животноводството, неотложни работи в овощните градини, лозята и пр. Той посочи и как да се пишат дописките.

Редакторът на „Силистренска трибуна“ др. Илиев говори за призива на челните предприятия от страната и, че дописниците от предприятията трябва вече да изпращат дописки как се изпълняват обещанията по този призив. По доклада и по работата на редакциите с дописките и писмата на читателите се изказаха много другари, между които: Недю Недев, В. Кубадинов, Д. Левашки, А. Аврамов, Н. Богданов, Б. Краев, Шемелеков, Иванов и др.

Всички изказали се посочиха слабостите в работата на редакциите с дописките, дадоха препоръки, като настояха за всички техни невлезли дописки да получават от редакциите отговор защо не са влезли. Дописниците говориха с чувство на отговорност, със загриженост за своите вестници, на които те сътрудничат, което показва, че те болеят за тях.

Това творческо съвещание на дописниците от двете редакции завърши с ценните изказвания, които направи първият секретар на ОК на БКП др. Ст. Габровски. Той апелира към дописниците да бъдат по-смели в разкриването на слабостите и грешките, да отразяват по-пълно и постоянно новостите в селското стопанство и промишлеността, да бъдат ценни помощници на Партията в съзиждането на социалистическото общество.

ДА ПАЗИМ ЧИСТ РОДНИЯ СИ ГРАД

За чистотата на нашия хубав и слънчев град Градският народен съвет полага много грижи и харчи достатъчно средства. Не само това, но и нашите културни изисквания налагат да пазим чист и приветлив родния си град. Не така разбират нещата някои наши съграждани. Например др. Михаил Н. Иванов, водач на товарна кола РС 1494 на Мрежовия участък при Енергообединение, спокойно минава по ул. „Георги Димитров“ с колата, въпреки че има специална заповед, която забранява движението на превозни средства по тази улица. На 12 м. м. той мина по ул. „Отец Паисий“, прегази маркуча, с който се мие улицата и го спука на няколко места. Този другар заявява, че работата му е такава, че може да минава откъдето си иска и по което време желае. Разпоредбите на нашата народна власт не го засягали.

На 26 м. м. шофьорът на Народния театър изтърси всичката кал от колата си на ул. „Дочо Михайлов“, която току що беше измита от органите на служба „Чистота“.

Нужно ли е да се говори, че всеки гражданин е длъжен да поддържа чист родния си град?

Необходимо е профкомитетите и ръководителите на Енергообединение и Народния театър да се занимаят с тези служители, да ги убедят, че законите са еднакви за всички и те са длъжни да им се подчиняват.

Интересна и поучителна беседа

ГК на ДСНМ организира събрание, на което бяха изяснени измененията на наказателния закон за незаконното съжителство. Присъствуваха младежи и по-възрастни граждани.

В едночасова беседа околийският прокурор др. Станев разкри моралните вреди, които донасят нарушенията на брака и незаконното съжителство. Докладчикът посочи редица примери, от които стана ясно колко пагубно влияние оказва върху децата неизпълнението на брачните задължения от страна на някои несъзнателни родители.

От зададените въпроси и станалите изказвания пролича интересът на младежите към въпросите на любовта, брака и семейството.

Трябва обаче да отбележим, че дружествените комитети на ДСНМ в града не можаха да осигурят присъствието на по-голям брой младежи.

Недю Недев

Поставената на сцената на Силистренския народен театър комедия на италианския класик Карло Голдони „Забавен случай“, буди много мисли, както по отношение на епохата, така и за стила на автора.

Действието на комедията се развива през втората половина на 18 век в гр. Хага — Холандия, когато почти във всички страни в Западна Европа буржоазията все повече установява своята икономическа и социална мощ. Занаятите и търговията са съсредоточени в нейните ръце. Но в страни като Франция, Холандия и Италия, нейната икономическа сила дълго време е била оспорвана от аристокрацията, която с правото си на „вето“ в парламента е налагала своята воля и е упражнявала силно влияние във философията и изкуството. И половин вековната борба на буржоазията за господство в обществения живот, която започна с художествената литература и театъра и завърши с барикадите на Френската революция, е отразена от почти всички майстори на словото от това време.

Характерните особености на епохата са дали дълбок отпечатък и в произведенията на Карло Голдони. С цялото си голямо драматическо творчество, той застана на страната на буржоазията, която за времето си в борбата против порядките на феодализма играеше прогресивна роля. Нейните представители в областта на литературата и философията се стремяха да покажат достойнствата на обикновения човек от народа, неговите добродетели, като ги противопоставяха на лицемерието и порочността на аристокрацията. Голдони, с всичката сила на своя талант, в своите произведения се обяви против аристокрацията, против нейните съсловни и имуществени привилегии, макар и не с такава острота, каквато е тази на по-късните писатели. В най-хубавите негови комедии действуват хора от народа, в тях има весела и бодра атмосфера, каквато съществува и в комедията „Забавен случай“. Тук слугите Марияна и Гаскон са весели, дяволити и с жизнерадостно отношение към живота. Те са положителни герои. На тях авторът симпатизира. Той се надсмива над авантюрите на Дьо ла Котри, наивността, лековерието и двуличието на богатия търговец Филиберт, на брутална и безскрупулен в стремежа си за забогатяване Рикард.

БЕЛЕЖКИ ПО ПОВОД ПОСТАНОВКАТА НА КОМЕДИЯТА „ЗАБАВЕН СЛУЧАЙ“ НА СЦЕНАТА НА НАШИЯ ТЕАТЪР

Със силни краски е обрисуван образът на лейтенант Дьо ла Котри, най-младия син на знатен дворянски род, който, останал без средства, тръгнал да дири щастието си във войната. За времето това е било най-лесния път за слава, чест, пари и държавна служба. Разглезен от охолното детство, привикнал със съвършените салонни обноски, наследени от поколение на поколение, изтънчен до крайност, той носи със себе си цялата атмосфера на своята среда.

Изхождайки от това, ние не можем да упрекнем актьора, който изпълнява тази роля, в преиграване, в изкуственост, когато той, с помощта на ярки сценични средства, рисува героя си, неговите особено силни преживявания, неестествените въздишки, падането от любовно отчаяние по земята. Тези неща ни говорят по най-ярък начин за епохата и модата да се демонстрира любовното страдание. Два века отделят любовта на младите от тогава. Чувството в основата си е едно и също, но начина на изява е друг. Днес влюбените биха били щастливи, ако в тяхната тайна са замесени само те, двамата. Общественото достояние, като че ли опошлява чувството, но в 18 век модно и особено изтънчено е било почти цялото „добро общество“ да знае, че някой страда по тази или онази хубавица.

В комедията френският офицер Дьо ла Котри, квартируващ във видния холандски търговец Филиберт, е влюбен в неговата дъщеря Жанина. Тя споделя неговите чувства. За да встъпят в брак пречка се явява нейният баща, който иска да я омъжи за богат буржоа. За да осуети брака между дъщеря си и бедния офицер, Филиберт си служи с хитрости. Той е обаче надхитрен от младите и комедията свършва с тяхното встъпване в брак. С този завършек на пиесата Голдони проявява присъдата си против тогавашното—феодалното схващане за любовта като политическа или икономическа сделка, и утвърждава идеята за свобода на любовта.

В писмото си до режисьора на театъра — Л. Морчев, народният артист на СССР, видният режисьор, педагог и театрален теоретик Ю. А Завадски между другото пише: „Философията на голдониевската комедия не е дълбока и не е сложна. Голдони просто весело се смее над чудачеството, наивността, излишната доверчивост и утвърждава правото на хората на щастие, любов и веселие. В това е ключът и трябва да се реши целият спектакъл и отделните роли, да се стараем и да се доберем до стремително развитие на действието, без да прекъсваме никъде неговата наивна непосредственост, обаяние и лекота“.

Тези указания на големия режисьор на съветския театър са помогнали на младия режисьор Любен Морчев да схване правилно характера и замисъла на комедията и успешно да ги осъществи на сцената.

Както режисьорът, така и актьорският състав са се отнесли към своята работа с чувство на отговорност.

Създаден е един весел и полезен спектакъл.

Стефанова, Великов

Силистренска ОСА

НЕКРОЛОГ

Ние, значително число калпави животногледачи от Силистренска околия, с извънредно дълбоко прискърбие съобщаваме на близки, на околни и познати, че от Нова година досега редовете на нашите стада бяха напуснати от

ОКОЛО 1000 АГНЕТА И 100 ОВЦЕ

Неизмеримо беше нашето нехайство, а и на тия, които трябваше да ни учат. И затова сега често на сън ни се явяват невинните образи на скоропостижно умрелите агнета и овце, които с право ни питат: „Какво ви направихме та ни уморихте така бързо?“

Не можем да им отговорим, понеже никой досега не ни е питал.

От дълбокоскърбящите гледачи

Смешна случка

По пътя между Алфатар и Силистра се срещнали два трактора — единият от МТС — Силистра, а другият от МТС — Алфатар. И понеже били млади, силни, а наоколо пролет, единият предложил да се надбягват. Другият се съгласил. И двата трактора полетели напред. На една стръмнина те спрели да си починат.

— Хайде сега да попълним точката.

— Каква точка? — учудил се другият.

— Точката от договора за съревнование.

— Ей, че го каза,—засмял се първият, — като че ли забрави, че нашите МТС са в съревнование без да имат договор.

— Ха, ха, че смешно. Жалко че те надбягах.

Хванали се под ръка тракторите и продължили по пътя си. Някъде към Ситово ги пресрещнал техен събрат. Той се усмихнал само на силистренския трактор и казал:

—Ще се съревноваваме ли?

— За да се съревноваваме трябва да има договор. А такъв нямаме,— отвърнал силистренският равнодушно.

— Ей, вярно бе. Ние ви обявихме съревнование, ама май не ви съобщихме.

И трите трактора се разсмяха без да се досетят, че и в МТС — Кайнарджа имат побратими.

В училище

Иванчо днес не си беше оставил бележника на чина и класният му ръководител го запита:

— Кажи, Иванчо, какво наказание да ти наложа?

— Приемам, другарю учител, всякакво наказание само не ме карайте да пътувам с открит камион по шосето между Алфатар и Силистра и да се надбягвам с бързината, с която РЕП разнася вестниците на абонатите.

Сепия

ПЛАЧЪТ НА БУБИТЕ

В ДЗС—Силистра са изсечени стотици черничеви дръвчета

Приижда вече пролетта,
а мъката ни е голяма:
вместо черничеви листа
навярно ще ядеме . . . слама

„Предвидливи“ вий стопани,
заради сметката ви чиста
вместо копринени влакна
ще произвеждаме . . . кълчища

20 кокошки в лотрата

— Доне, мари, Доне, къде ти са кокошките? — Така запитаха някои кооператори от ТКЗС „Девети септември“ в с. Поляна птицегледачката в стопанството Дона Маринова Петрова.

— На тука са си кокошките, ей ги е де пасат.

— Ха, ха, ха. Ами какви са тия 20 умрели кокошки в лотрата, Доне?

— В каква лотра?

— Ей, в онази лотра дето стои в стопанския двор.

И наистина, когато др. Матеев, агроном в ОНС проверява състоянието на лотрата, намира там 20 измрели кокошки. Управителният съвет не знае за тях. Да, да, не знае.

по дописка на К. Колев

Съобщение

Силистренският народен театър наскоро ще представи премиерата на новата българска пеиса „На кръстопът“ от Сия Челебиева.

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна“ — адрес: ул. „Дочо Михайлов“ № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници“ — 201.

ДИК „Дунав“ печатница — Силистра. Пор. № 135.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 15
ГОДИНА I
Петък
13 април
1956 година

ЦЕНА 20 СТ.

Трактористите—първи помощници на кооператорите

Първи помощници на кооператорите от с. Крапово в сеитбата са трактористите от МТС—Кайнарджа, с бригадир ХР. МИТЕВ. Те усилено бранувят люцерната, сеят ранните и средно-ранните пролетни култури и извършват предсеитбена оран. В денонощната работа се отличиха трактористите Н. Жеков и Драганов. Н. ЖЕКОВ, с трактор ДТ-54, само за един ден изора 76 дк, бранува 104 дк и дискува 28 дк оран. А механизаторът ДРАГАНОВ, с трактор КД - 41, извърши 35 дк предсеитбена оран, зася 101 дк фий и бранува 135 дк площ. Помощта на трактористите вдъхновява кооператорите в борбата им за високи добиви.

Изпълняват обещанията си по Призива

През годините на народната власт в ДИП „Добруджа“ израснаха много нови хора, челници в социалистическото производство. На красиво изработения кът в предприятието са окачени портретите на десетки новатори в предприятието, включили се активно в изпълнението на дадените обещания по Призива на групата челни предприятия в страната.

С любов и уважение между работниците се ползува ръководителят на ремонтната работилница, майсторът ЕМИН АЗИЗОВ.

Грижите за социалистическата собственост са закон за новия човек.

На снимката: майсторът Емин Азизов изм_рва приготвена м_шинна част.

Др. Азизов полага такива грижи още в първите минути на своя работен ден. Той внимателно проверява състоянието на повечрените му машини в ремонтната работилница. Следи за културата на работното място, а в инструменталния му шкаф внимателно са подредени инструментите за работа.

За да се постигне бързо и качествено ремонтиране на машинните части, майсторът разпределя работата на работниците по смени и следи непрекъснато за изпълнението на поставените задачи. Работниците от бригадата му са дали обещание да извършат само висококачествен ремонт. Така машинният парк в предприятието ще бъде винаги в изправност и тъкачите ще могат да изпълнят обещанията си по Призива.

Бригадата на Е. Азизов води непрекъснато борба за реализиране на икономии. За тази цел работниците използуват постоянно отпадъчните материали в производството.

Другарят Азизов е известен в предприятието и като рационализатор. Сега той се учи в извънредния курс за получаване на основно прогимназиално образование. Това ще му помогне особено много в работата му като рационализатор.

С не по-малко уважение и любов сред колектива се ползува и орденоносната КАДРИЕ ИБРЯМОВА. Тя е работничка в предприятието от 20 години. Набраният дългогодишен производствен опит от сърце предава на младите тъкачки в стахановските школи. Внимателно приема и предава повечрените й машини и се грижи за висока култура на работното място. Високата квалификация й позволява да работи на шест стана. В края на март т. г. др. Ибрямова започна да работи по плана си за юли 1961 година. При обещание 180 на сто тя изпълни личния си производствен план за първото тримесечие 206 на сто.

Ив. Пейчев

На снимката: тъкачката-орденоносна Кадрие Ибрямова в момент на работа

Снимки—Ст. Димов

НОВА БОЛНИЦА В СИЛИСТРА

Народите от целия свят желаят да живеят в мир, борят се за мир и с всеки изминат ден укрепват неговите позиции. Неизброими са фактите, които осветляват борбата на съветските народи и народите на страните с народна демокрация за мир. Един от тези факти е предложението на Съветското правителство за намаляване на въоръжените сили и за забрана на ядреното и бактериологичното оръжие.

Военнолюбивите правителства на капиталистическите държави се стремят на всяка цена да провалят това предложение. Вместо да се вслушат във волята и желанието на собствените си народи, те продължават да строят казарми, нови военни бази, въоръжават се с най-нова техника за масово унищожаване на хората и на тяхната култура.

Паричните средства, хвърлени в тази тресказа военна подготовка, лягат като огромно бреме върху плещите на трудовите хора. Вместо културни и социални институти —училища, болници, театри и почивни домове, там се строят казарми и военно-стратегически бази. Вместо благоденствие и грижи за по-щастлив човешки живот, там се развихря расова дискриминация, мизерия и нищета сред народите.

Съвсем друга е картината в Съветския съюз и в страните с народна демокрация. У нас има министерско постановление за съкращаване на военните сили. Хиляди младежи се завърнаха по родните поля и в заводите. Стотици сгради, които бяха използувани от войската, сега се предават на гражданските власти за задоволяване културните и социални нужди на трудещите се.

Огромна е радостта на трудещите се от Силистренска околия, когато научиха, че наличните б и в ш и военни сгради в Силистра се предават на Околийския народен съвет за нуждите на Градската болница.

Колективът на Градската болница обещава, че с помощта на трудещите се от града и околията в къс срок ще обзаведе в бившите военни сгради първокласна болница — една от най-хубавите болници в Русенски окръг. Ще бъде възстановен почти целият градски парк, в който се намират тези помещения. За болните ще се създадат най-добри условия за отдих и лечение.

Всеки нов ден у нас носи и нови социални и културни придобивки за трудещите се.

СИТОВСКИТЕ КООПЕРАТОРИ ПРИЕХА ПРИЗИВА НА ГЕНЕРАЛТОШЕВЦИ

На 9 април т. г. ситовските кооператори проведоха събрание, на което бяха обсъдени Призивът - обещание на механизаторите и кооператорите от района на МТС—Ген. Тошево и производствените задачи на полевъдните бригади за 1956 година. Председателят на стопанството, др. Георги Стоянов, прочете проекто-обещанието по Призива, а бригадирът Тодор Цонев прочете производствените задачи на полевъдните бригади. В тях са залегнали реални показатели въз основа на досегашния опит на кооператорите, които се задължават през тази година да проведат редица агротехнически мероприятия по отглеждане на различните култури и да получат високи добиви, а трудоденят да достигне в пари и натура 19.60 лв срещу 10.80 лв през миналата година.

Присъствуващите се отнесоха с голямо внимание при обсъждането на тези документи. Др. Ат. Недев отбеляза, че показателите от Обещанието и задачите на бригадирите са реални, но за тяхното изпълнение е нужно ръководителите на стопанството да осъществяват по-добър контрол, като обърнат особено внимание на есенните култури. Изказа се и др. Г. Драганов, нов кооператор и много други. След това се прие единодушно обещанието по Призива на генералтошевци.

Според обещанието кооператорите трябва да получат тази година средно на декар по 190 кг пшеница, 200 кг ечемик, 250 кг царевица, 2000 кг цвекло и др.

Работата на събранието продължи по-нататък с обявяване на съревнование между отделните бригади и звена. Пръв др. Ст. Йорданов, бригадир на втора полевъдна бригада, от името на бригадата обяви съревнование за получаване на високи добиви на първа и трета бригади. Бригадирите от името на бригадите си приеха съревнованието. Др. Ив. Маринов, от името на четвърто звено при трета бригада, обяви съревнование на четвърто звено при трета бригада от ТКЗС—Гарван. От името на своите колективи обявиха и приеха съревнование и други другари.

Събранието завърши с обявяване съревнование на ТКЗС —Гарван и избиране на комисия по съревнованието.

А. Цонев, дописник

Засяха ранните пролетни култури

с. М. Ценович. Кооператорите работят усилено по призива на генералтошевци. До 5 април те засяха овеса и фия. До сега е засят и над 100 дк слънчоглед по квадратно-гнездовия начин.

Н. Колев

с. Йорданово. Още в първите благоприятни дни кооператорите започнаха пролетната сеитба. Ранните пролетни култури са вече засети. Първа завърши бригадата на В. Яшаров. Сега всички полевъдни бригади сеят усилено слънчогледа и рицина.

Р. Радев

с. Смилец. Бригадите на К. Ганчев и К. Русев засяха сто на сто ечемика, бригадата на К. Райчев—сто на сто овеса, а трета бригада на К. Неделчев извърши напълно сеитбата и на ечемика, и на овеса.

Ив. Чанов

Крановци засяват целините

Едва се стопи първият сняг и блоковете на ТКЗС „Н. Й. Вапцаров“ в с. Крапово оживяха. Стари и нови кооператори излязоха на полето и започнаха сеитбата на ранните и средно - ранни пролетни култури. Наред с това се започна и разораването на целини. Бригадата на Еньо Атанасов разора и зася с пролетен ечемик 250 дк целинна площ.

Ил. Манчев

ДА ПОДОБРИМ УСЛОВИЯТА ЗА БУБАРСТВОТО И КОПРИНАРСТВОТО

Черничевото дърво със своя изобилен черничев лист за бубохранене, със здравата си и ценна дървесина за изработване на бурета за ракии и ликьори и богатите на захар плодове—ценна храна за отглеждане на домашни птици и прасета, е намерило широко разпространение в народното ни стопанство.

В някои южни райони на страната множеството черничеви насаждения и градини, използувани за бубарство, създават поминъчно препитание на местното население. Черничарството има прекрасни условия да се развие и в нашата околия.

Чрез лекото и приятно занимание с бубарството може да се осигури в ранните пролетни дни приход за всяко ТКЗС, а също и материална подкрепа на отделните домакинства, които умело ще използуват детския и старчески труд в бубохранението.

Въпреки тези възможности трябва да признаем, че наличните черничеви дървета не се използуват и подрязват правилно и хазяйски, за да дават повече черничев лист и, че досега не са взети мерки за произвеждане и засаждане на повече черничеви дървета, както и за засаждане на нови черничеви градини.

Из землищата на Русенски окръг все още има много голи площи, които могат да се превърнат в прекрасни черничеви градини. С черничеви фиданки трябва да се озеленят значителна част от улиците в селата и черните пътища между нивите, както и някои от голите шосета. Черницата може да намери място и в горско и полско-защитните пояси и най-вече в околовръстното защитно озеленяване на стопанските дворове на ТКЗС, МТС и ДЗС с живи черничеви плетища и черничеви дървета. С такива трябва да се оградят и вътрешните сервизни дворове на кокошарниците, свинарниците и овчарниците.

Колко от горните селскостопански предприятия, които имат вече няколкогодишен живот, са направили околовръстни черничеви озеленявания в стопанските си дворове, за да докажат, че те се грижат за подобряване условията на домашните животни и птици, че търсят приходи и от бубарството?

За по-бързото увеличаване производството на черничеви фиданки за горните цели, нашите агрономи трябваше да организират освен семенното производство на черници, но и по вегетативен начин. Последният е също така икономичен и дава резултати при добре разработена, влажна почва и грижи през първата година. Докато бяха черниците в спящо състояние агрономите трябваше да организират и нарязване на необходимия им брой резници 25—30 см дълги от едногодишните черничеви летораси и ги вкоренят така, както се вкореняват лози, тополи и върби.

Ние се гордеем, че произведената в нашата страна коприна бие по качество коприната на много други страни. Затова трябва да използуваме всички възможности, които ни предлага родната земя за по-евтиното, бързо и качествено производство, и създаване на добри условия за развитието на бубарството и подобряване благосъстоянието на трудещите се.

МЕСЕЦ НА ХИГИЕНИЗИРАНЕТО

ДОБЪР ПРИМЕР

Минеш ли ханчето в „Кулфарата“ и завиеш надясно край Сращимирското стопанство, както капчук потраква върху дъното на бакърена тава, така се чува звукът на каменната мелница в с. Българка.

В полето орачи подвикват, а по-далече, хе-ей там в блоковете трактор боботи. Мирише на разорана земя.

Влизаш в селото. Прозорците по къщите са широко разтворени. Из дворовете—едни стопански шумно тупат нещо, други метат. Една стопанка, която домазваше перваза на къщата, строгото предупреждаваше момченцето с и, което клатеше стола под краката й. На други места мъже тъмъчеха градините си.

От запалените огньове бял облак от дим, като крило на огромна птица, се беше спуснал в долината. А горе, в двора на кооперативното стопанство прибираха на куп пръснатия тор.

В селото е оживено. Навсякъде чистят дворовете. Като че ли някаква треска е обзела хората. Не остават назад и пионерите. На 5 т. м. пионерите от седми клас с класен ръководител Стойка Василева, измиха пода, масите и столовете на читалищния салон, почистиха стените и тавана. Салонът доби приятен вид.

Пионерите от шести клас, с класния си ръководител Спас Георгиев измиха голямата селска чешма, изчистиха десетте големи корита на чешмата и изтриха личеще още тук-таме стари лозунги.

Това, което направиха пионерите от с. Българка за почистването на селото, е добър пример. Сега тяхното училище е чисто и спретнато. Те ще си почистят училищния двор, ще си направят градинка и ще си посадят цветя.

Енчо Качаунов

Изучават материалите на XX конгрес на КПСС

ДОБРО ПРОСВЕТНО ЗВЕНО

— Главната особеност на нашата епоха е излизането на социализма извън рамките на една страна и превръщането му в световна система. Капитализмът се оказа безсилен да попречи на този световно-исторически процес и затова съществуват две икономически системи, противоположни една на друга по своя начин на развитие и съществуване—така започна своя разказ по изучаване материалите на XX конгрес на КПСС пропагандистката Недка Драганова от с. Сребърна.

Тя разказа на слушателите за колосалния ръст на социалистическата икономика, която се развива в посока на по-нататъшното задоволяване на материалните и културни нужди на трудещите се, на непрекъснато разширяване и усъвършенстване на производството на базата на най-висока техника. Направи парален между двете икономически системи и изтъкна, че докато страните от социалистическия лагер, в развитието на своето стопанство, се стремят да задоволят всестранните нужди и потребности на човека, то капиталистическите страни го развиват в посока на все по-голямо обогатяване на монополите и тръстовете за сметка на увеличаване експлоатацията на трудещите се.

На черната дъска пропагандистката начерта таблица за темповете на увеличаване промишленото производство в Съветския съюз и в капиталистическите страни през периода от 1929-1955 година.

„От тия данни се вижда— подчерта тя — че Съветският съюз е увеличил своето промишлено производство над 20 пъти, докато САЩ са успели да повишат производството малко повече от 2 пъти, а цялата промишленост на капиталистическия свят за същия период от време не е могла да даде и такова увеличение, каквото е дала промишлеността на САЩ".

По-нататък тя говори за успехите в страните с народна демокрация, за техния непрекъснат стопански, политически и културен възход, затова, че те са изпреварили капиталистическите държави по темповете на увеличаване на промишленото производство. Икономиката на страните с народна демокрация расте с всеки изминат ден, защото се ползуват от щедрата и безкористна помощ на съветските народи и се учат от техния богат опит.

Накрая с ярки краски др. Драганова описа икономическото положение на капиталистическите страни, бедственото състояние на трудещите се.

Разказът бе изслушан с голямо внимание и интерес от слушателите. Те зададоха множество интересни въпроси: „Коя промишленост носи по-големи печалби на капиталистите леката или тежката?"; „Коя е по-укрепнала в икономическо отношение страна Съветският съюз или САЩ?"; „България ще може ли да ползува атомната енергия за мирни цели"?; „Има ли частна собственост в СССР" и др., на които др. Драганова отговори изчерпателно.

Йор. Маринов

ГОТВЯТ СЕ ЗА ПРЕГЛЕДА

Учителският и ученическият колективи в Педагогическото училище в гр. Силистра се готвят за прегледа за хигиенизиране, за опазване и обогатяване на социалистическата собственост в училищата. Според приетия план в класните стаи има поставени голям брой саксии с цветя, направени са описи на имуществата в учебните стаи, по-добре е организирано дежурството както в коридорите, така и в самите класни стаи. Въведени са специални тетрадки, в които дежурният клас и дежурните вписват всичко, което е нарушило установения ред. В специалната диаграма се нанасят постиженията на всяка паралелка.

Като добри курсове, които работят най-правилно по опазването и хигиенизирането се сочат колективите на трети-б, втори-а и четвърти-в курсове. На курса-първенец през седмицата се връчва преходното червено знаме „Курс-първенец".

Постигнатите резултати ни карат да се борим за първото място между училищата в околията.

В. Йорданов
дописник Педагогическото училище

ИЗ ПОСЛЕДНАТА ПОЩА

Берат памука

Кооперататорите от с. Алфатар не успяха да оберат памука от блоковете. Сега той е разцъфтял хубаво, напукал се е достатъчно и на 3 и 4 т. м. започна усиленото му прибиране. Само за тези два дни кооператорите набраха 7,800 кг памук. С обирането на памука се освободиха и площи за сеитбата.

М. Гавазов

В помощ на Горското стопанство

В края на месец март, членовете на ДСНМ и пионерите от с. Кайнарджа, оказаха добра помощ на горското стопанство в борбата с вредителите по горите. С песни из гората само за 4 часа те напръскаха с препарат против гъботворката 40 декара.

Поставената им задача е изпълнена с чест.

Т. Маринов

Проведен курс за квалификация

На 27 и 28 III. т. г. в гр. Силистра се проведе курс за квалификация на майсторите каменари при Околийското пътно управление.

Изнесени бяха лекции по техническата безопасност и охрана на труда от др. Брезовски, инспектор по труда при Окр. комитет на профсъюза на строителните работници в гр. Русе.

Георги Динов

Хубава проява

Служителите в местния народен съвет в с. Станчево във връзка с хигиенизирането, начело с председателя на изпълкома др. Марин Куртев на 2 т. м. проведоха трудов ден за обработването на градината, която е в двора на съвета. Както председателят, така и секретарят на съвета др. Г. Тодоров дадоха пример на останалите служители със своя труд.

Павел Йорданов
дописник

НАШАТА АНКЕТА

ДА ВЪЗПИТАВАМЕ У ДЕЦАТА НАВИЦИ ЗА САМООБСЛУЖВАНЕ

Обичат ли детето си онази майка и баща които грижливо го пазят от всякаква трудова работа в семейството? Можем ли да оправдаем с родителска любов освобождаването на детето от почистване на обувки и изцапаната дреха, зашиването на копче?

Педагогиката на семейното възпитание отговаря отрицателно на този въпрос.

Семейството е основна клетка в организма на социалистическото общество,

където се поставят основите на детската личност. Родителите носят обществена отговорност за възпитанието на децата си. Тъй както майката и бащата се срамуват да дадат брак в предприятието където работят, така трябва да се срамуват и когато от техните деца излезе човешки брак за обществото. Самообслужването на детето в къщи е важна страна на семейното възпитание и едновременно разбираема за всички майки и бащи.

Наблюденията в някои семейства показват, че много родители се отнасят пренебрежително към трудовото възпитание на децата си, към самообслужването и, ако ги проследите в училище и пионерската организация, ще ги намерите в списъците на „трудните" и „изпуснатите" деца.

До първия училищен звънец остава малко време. Детето „си доспива" (то е малко, нежно, нервно!), а майката почистя дрехите и обувките му, защото в училище изискват, пък нека и на другите майки покаже, че носи детето си чисто.

Детето се учи отлично. Майката прави опит да го заангажира с трудови задачи в семейството но бащата (пред детето) строго отсича: „Искаш да си намали успеха ли? Остави детето!"

Работата на майката и бащата е от такъв характер, че изисква домашна помощница.

Синът е готованец.

Той не пипа нищо. Родителите подхвърлят: „Затова плащаме на човек, защо ще измъчваме детето". Нещо повече, пред техните очи, синът дава нареждания на домашната помощница...

Семейството е материално задоволено. Шестгодишното дете има много играчки. Всяка повреда означава не поправка на играчката, а заменянето ѝ с нов. Един само жест е достатъчен, за да бъдат изхвърлени всички, и да се купят нови. А капризите, безразличието към нуждите на другите, егоизмът, не се забелязват.

Източник на много от грешките в трудовото възпитание на детето е

криво разбраната родителска любов.

Не всички родители съзнават, че родителските чувства трябва да бъдат обуздани, за да може да се извършва разумно възпитание. Ако родителите изискват от детето да се грижи за облеклото си, за част от домакинската работа, да подрежда леглото си това не значи, че те не го обичат.

Ако детето ходи на училище, пред него трябва да се изяснява, че основното му трудово задължение е работата му в училище. Тези задължения не са само лични, а и обществени. Тъй както бащата и майката, освен основните задължения в предприятието, имат и „семейни" задължения, така и децата трябва да имат определени „семейни" задължения. Децата трябва да са в течение с разпределението на семейния бюджет през месеца, с нуждите и несгодите на семейството. Не „дай!" с повод и без повод, а изразходване на предварително определени пари и създаване на навици за икономия.

Децата трябва твърде отрано да научат подробности (в границата на държавната тайна) къде работи бащата или майката, обществената значимост на техния труд. Да се създава уважение към този труд и патриотична гордост за него.

Какви задачи биха могли да се възложат на детето освен тези по самообслужването (по Макаренко).

Да полива цветята в стаята или цялата къща; да изтрива праха по прозорците; да държи в ред и да отговаря за етажерката с книги или библиотечния шкаф; да получава и събира на определено място вестниците, като отделя новите от прочетените; да се грижи винаги да има сапун, паста за зъби, ножчета за бръснене на баща си; да храни някое от домашните животни; да осигурява подпалки за печката (за по-голямо—да пали печката); да почиства определена стая; да отговаря за определена леха от цветната градина; да държи в пълен ред домашната аптечка и да отговаря за нейното своевременно попълване.

Задачите по личното самообслужване и семейното домакинство трябва да изискват нееднократно изпълнение (Изчисти праха по прозорците!). Така поставените задачи имат ниска възпитателна стойност. Пред детето трябва да се поставят задачи, които изискват самостоятелна организаторска работа,

които мобилизират детското съзнание

с постоянна грижа за по-дълго време. Не „изчисти праха по прозорците!", а „ще се грижиш за почистването на праха по прозорците!" Във втория случай детето само взема решения кога, как и с какво ще почисти прозорците и отговаря за тези решения.

Не бива в никой случай родителите да допускат изключения в изпълнението на трудовите задачи. Своите изисквания трябва да предявяват обикновено във форма на разпореждане с делови тон, недопускащ възражения.

Не бива да се прекалява нито с молбата, нито с уговорката, нито с високия тон. Целта е изискването да се предяви така, че то на всяка цена да бъде изпълнено.

Нека всички родители помнят, че самообслужването е важно звено на възпитателната работа в семейството.

П. Николов

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

При написването на материала са използувани наличните документи в Околийския народен музей — Силистра. 4

Градът в началото на средните векове

Преживял тежки дни и разтърсен от сериозни трусове по време на варварските нападения, Дуросторум навлиза в историята на новите времена като важна укрепена и заздравена крайдунавска крепост, предназначена да спре нападенията на новите врагове на Империята, които се надвесват над нейните граници откъм север—аварите и славяните. Императорът Юстиниян (527-565 година) правилно оценява стратегическото значение на Дуросторум и затова полага големи грижи за превръщането на града в голяма крепост. По време на царуването на същия император Дуросторум си запазва положението на важен център в Долна Мизия.

В началото на средните векове започва да се забелязва интересно явление в източната част на Империята. Латинският език, който е бил официален език, постепенно започва да отстъпва място на гръцкия език. Името Дуросторум започва да се среща и в гръцки паметници от това време, но вече като Доростол, гръцко осмисляне на името Дуросторум.

Новите времена донасят нови изпитания за Империята. През VI век от север се появяват

славяните, аварите и туранските прабългари.

По това време славяните заемат земите отвъд реките Дунав и Сава и планинските области на Карпатите. Близо до тях се разполагат туранските прабългари, а по течението на средния Дунав, Унгарската равнина и Панония се настаняват аварите.

В лицето на славяните Византийската империя видяла сериозен враг и затова решила да използува аварите и да ги насочи към тях. За целта византийците се споразумяват с аварите. Пратеници на аварите пристигат в Цариград и предлагат съюз с византийците против долнодунавските славяни. Като резултат на този съюз през 578 година аварският хаган, начело на една 60 хилядна армия преминава през Сърбия и по течението на река Дунав достига до днешна Добруджа. С помощта на византийската флота аварите успяват да се прехвърлят в земите на долнодунавските славяни и ги подлагат на опустошение и грабеж. Голям брой славянски селища биват опустошени и разграбени, а много славяни—избити. С богата плячка аварите се завръщат обратно. И много от техните тълпи са минали през Доростол.

Но скоро аварите от приятели на Византийската империя стават нейни врагове. През първите години от царуването на Маврикия (582-602 година) те се отправят срещу Византийската империя. По познатите от по-рано пътища те нахълтват в Мизия и започват да ограбват нейните селища и да избиват техните жители. Много от крепостите по брега на Дунава паднали в техни ръце.

Не бил пощаден и Доростол

Жителите на града е трябвало да видят отново аварските тълпи, но дошли вече за разорение и грабеж. И действително градът бил разорен и много негови жители избити.

Тези размирни години и това несигурно положение в Мизия създало стремеж у нейните жители да се изселват на юг в другите области на Империята. И поради това някои напускат родните си места и минават отвъд Балкана. Между тях е имало и много жители на Доростол. Този факт е безспорен и като историческо доказателство за това изселване във вътрешността на империята ни служи катедралата на гр. Анкона в Южна Италия, в която се пазят мощите на Дазий, войник от Дуросторум, убит по времето на Диоклетияна (284-305 година) като почитател на новата вяра—християнството. На саркофага има надпис, който казва, че мощите са пренесени от Доростол. От изследванията на надписа се е дошло до заключението, че същият датира от VI век, времето, когато е ставало това преселване на жителите на Мизия от страха пред варварските нападения.

Византийската империя, считайки славяните като сериозни свои врагове, решила да ги разгроми. За целта тя сключва мир с аварите и замисля поход срещу долнодунавските славяни. За тази цел в 594 година византийският полководец Приск, начело на голяма войска, тръгва от Тракия към Дунава. Войските му преминават през Балкана и успяват да достигнат до днешна Добруджа. Тук при Доростол византийската войска е трябвало да прекара 12 дни, докато се приготвят необходимите съоръжения за преминаването на Дунава и докато аварите се убедят, че византийците не крият някакъв капан за тях и, че готвеният поход не е насочен против тях, а против славяните. И действително, Приск минава Дунава и опустошава земите на долнодунавските славяни. Плячката, която той ограбва, я изпраща през Доростол за Цариград.

През 596 година византийците започват да подготвят

нов поход срещу долнодунавските славяни

Било решено река Дунав да бъде премината пак при Доростол. Сборен пункт на армията бил определен Одесос (сега гр. Сталин). Тя се насочила към гр. Маркианопол, а от там към Доростол. Но по това време се появили слухове, че славяните готвели някакво голямо нападение срещу столицата на Византийската империя Цариград и затова походът бил прекратен и осуетен.

Аварите продължавали да бъдат в съюз с византийците и да ги подпомагат в борбите им срещу долнодунавските славяни. Обаче през 599 година те се обявяват против византийците и обсаждат крепостта Томи (Кюстенджа). През цялата зима византийската войска е била обсадена в града. През следващата 600 година военните действия между авари и византийци се преместват към Нове (близо до Свищов), и бурята, която до сега се развихряше около Доростол започва да позатихва, за да се развихри още по-голяма сила при нападението на славяните и прабългарите.

Б. Краев, учител

Кооператорите - турци работят упорито

Частните стопани от с. Иширково прекрачиха смело прага на кооперативното стопанство. От началото на годината до 25 март в ТКЗС се вляха 117 нови кооператори. Особено масово навлязоха в стопанството турците. Вън от ТКЗС останаха само четири турски семейства.

Оценявайки добре значението на техническите култури, управителният съвет на стопанството реши от старите и новите кооператори—турци да се създадат две турски бригади, които да отглеждат само тютюневата култура и полезащитните горски пояси. Турското население в селото се слави с голямата си опитност по отглеждане на тютюна.

Кооператорите - турци показаха още в първите дни, че ще се борят за високи добиви от тютюна. Те приготвиха лехите за тютюневия разсад на площ от 4 дк. С разсада ще се засадят 300 дк с тютюн.

Към новообразуваните турски бригади се прикрепят също така 460 дк полезащитни горски пояси. Задачата на кооператорите е да ги окопават и почистват от плевели. Добре развитите пояси след 3—4 години ще спрат опасните добруджански суховеи, ще направят степния климат благоприятен за различните култури.

Членовете на ТКЗС от двете турски бригади ще оправдаят оказаното им доверие, ще се борят упорито за високи добиви от тютюна и добри полезащитни горски пояси.

Риза Исмаилов
парт. секретар

Димитър Радев

ДА ПРЕОДОЛЕЕМ НЕДОСТАТЪЦИТЕ В СЕИТБАТА

Слънцето отдавна се е издигнало над попинските хълмове, а кооператорите още стоят с каруците пред склада за семе. Човек не може да не се запита с учудване защо се губи ценно време сега, когато, поради закъснялата пролет, трябва да се води борба при сеитбата не за часове, а за минути. Дали кооператорите не са излезли навреме на работа? Не, причината е друга. Домакинът на стопанството е заминал предния ден в Силистра и сега няма кой да отвори склада, в който се намира семето за посев.

Същия ден един от тракторите на МТС—Ситово потегли с редосеялка да сее цвекло в местността „Калето". Но полевъдният бригадир Велико Капушев и бригадирът на зеленчуковата бригада решили да засеят мястото с арпаджик, вместо с цвекло. След като измина напразно около 5 километра, трактористът с прикачената към него редосеялка се запъти към друг блок. Така през целия ден машината остана неизползувана.

От 2 до 5 април в ТКЗС—Попина са засети едва 316 дк фий и 200 дк овес. А кооператорите имат да сеят тази пролет още 1500 дк царевица и 150 дк слънчоглед по квадратно-гнездовия метод, 700 дк фасул, 870 дк памук, 300 дк люцерна и др.

Къде се крият причините за тези лоши резултати при извършване на пролетната сеитба в ТКЗС—Попина?

Те се крият преди всичко в недобрата организация на работата по пролетната сеитба от страна на управителния съвет на стопанството, с председател Иван Костов. Слаб е контролът на управителния съвет по изпълнението на отделните задачи, няма загриженост за срочното и навременно извършване на пролетната сеитба. Фактът, че кооператорите стоят до късно пред склада и не могат да получат зърното, за да сеят, говори именно за това. В изпълнението на такава важна и решаваща кампания, като пролетната сеитба, такива недостатъци в работата се срамуват на престъпление, защото те могат да осигурят само ниски добиви от пролетните култури и ниско парично и натурално възнаграждение на кооператорите.

А за какво говори това, че бригадирите препращат машините от един блок на друг и се губи и време, и гориво? Вярно е, че в стопанството навлязоха много нови кооператори и работата с производствено-финансовите планове се усложни. Но независимо от това за следващите няколко дни управителният съвет не можеше да не уточни на кои блокове какво точно ще сеят механизаторите и кооператорите.

В работата на попинския управителен съвет изобщо има стихийност. Няма изработен план например за неговите заседания. На тези заседания почти винаги въпросите не са подработени предварително, не е уточнен дневният им ред. Обикновено явление е членовете на управителния съвет да заседават до среднощ, а правилни решения по най-актуалните и важни за стопанството въпроси пак да не се вземат.

В стопанството още не е прият от кооператорите призивът—обещание на механизаторите и специалистите от МТС в Ген. Тошево и кооператорите от района на станцията за получаване на повече селскостопанска продукция и за високо натурално и парично възнаграждение на кооператорите. А знайно е, че приемането на този Призив ще въодушеви още повече кооператорите в борбата за високи добиви, ще ги задължи при пролетната сеитба да работят още по-качествено, ще спомогне за разгръщане на съревнование между отделните звена и бригади. Ясно е, че всичко това не е дооценено от управителния съвет и партийната организация.

Във връзка с прилагането на съревнованието като постоянен метод на работа трябва да кажем, че в ТКЗС—Попина не се прави почти нищо. А при провеждането на пролетната кампания съревнованието е особено необходимо. Попинци са решили да се съревновават с кооператорите от с. Поляна. Но договорът за съревнованието още не е уточнен и подписан. Няма обявено съревнование и между отделните бригади и звена. Въпросът за съревнованието е оставен на заден план, като несъществен въпрос, развива се „от само себе си".

За всички тези недостатъци при извършването на пролетната сеитба в ТКЗС—Попина има голяма вина и партийното бюро, със секретар Мария Попова. Наред с управителния съвет на стопанството, и то е подценило пролетната сеитба като особено важна селскостопанска задача, отслабило е контрола над комунистите, които работят в различните отрасли на стопанството, особено на полето сега. Партийното бюро не е оказало и не оказва ефикасна помощ на управителния съвет да изживее слабостите в работата си, примирява се с безплановостта в неговото ръководство. Не е връчено на всеки комунист конкретно партийно поръчение за пролетната сеитба.

Партийният секретар, др. Мария Попова, е добър бригадир. Но като партиен секретар не е могла да обезпечи здраво партийно ръководство и контрол чрез комунистите в стопанството. Партийно-политическата работа, особено сред новите членове на ТКЗС, е слаба. Чувството за лична отговорност на отделните кооператори-комунисти е понижено.

Ив. Брезоев

Животните трябва да свикват с гледачите

За да се получи висок млякодобив в кравефермите, важно условие е доячът да се грижи за едни и същи животни дълго време. Така кравите свикват с него, спокойни са и при доенето спускат всичкото си мляко във вимето.

До този извод стигнах от моята няколкогодишна практика като доячка. Всякога, преди да пристъпя към доене на кравата, аз я извиквам по име, милвам я като дете и чак тогава тя напълно се успокоява. Отначало от крава „Рада" надоявах по 12 литра мляко на ден. А сега, когато животното свиква с мен, при същия режим на гледане, надоявам от нея по 14 литра на ден. Във фермата тази крава сега е първенец по млякодобива.

За първото тримесечие на тази година изпълнихме плана за млякодобив в кравефермата 267.55 на сто.

Добра Стоилова
гледачка в кравефермата на ТКЗС в с. Войново

Изпълняват обещанията по призива на челните предприятия

Колективът на кооперация „9 септември" пое редица обещания във връзка с призива на челните предприятия от страната. Той устоява на обещанията. Производственият план за март е изпълнен 117 на сто, а за цялото тримесечие—114 на сто.

За преизпълнението на плана дял имат бригадите: с групов отговорник Иван Колев Митев от машинното отделение, която група изпълни своя план 176 на сто, с групов майстор Петър Димитров Динков—изпълнила плана си 159 на сто, с групов майстор Димитър Кръстев Георгиев—изпълнила плана си 134 на сто.

Преизпълнилите производствения си план бригади бяха наградени от комисията по съревнованието.

С наближаването на Първи май трудовият ентусиазъм сред производствениците се увеличава. Постоянният ударник Димитър П. Добрев редовно изпълнява личния си производствен план 212 на сто, младежът Тодор Нешев—164 на сто. В първомайското съревнование участвуват и производствениците: Митю Ангелов, Иордан Иванов, Тодор Димитров, Васил Шербанов и др. които също преизпълняват плановете си. Комисията по съревнованието ежедневно следи трудовите успехи на производствениците.

Петър Ж. Генов
дописник

Съвещание на профсъюзния актив

На 5 т. м. в града ни се състоя съвещание на профсъюзния актив. Представителят на Окръжния комитет на профсъюзите от гр. Русе др. Д. Парашков след като даде известни пояснения във връзка със свикването на Четвъртия конгрес на профсъюзите, насочи вниманието на актива към подобряване на организационно-масовата и просветна работа, за да се получат по-големи трудови успехи в производството.

Той апелира за достойно посрещане на конгреса, като в негова чест се разгори социалистическо съревнование.

Накрая турският хоров колектив при ДИП „Добруджа", национален първенец между колективите на леката и хранителна промишленост, изпълни кратка литературно-музикална програма.

Писма на наши читатели

НОВИ КООПЕРАТОРИ

На няколко километра от с. Нова Попина се намира малкото селце Чехлари, което сега е квартал от с. Искра. То е населено предимно с турци. Години наред те обработваха малкото си земя и водеха беден и безпросветен живот. До тях стигнаха слуховете за трудово-кооперативните стопанства. Те виждаха как в околните села кооператорите живеят по-добре, стават заможни хора. Искаха и те да имат свое ТКЗС, но земята им е малко, а те са всичко около 50 къщи. А имаше и такива, които говореха против ТКЗС.

Преди няколко дни 20 стопани от селото дойдоха на общокооперативно събрание в с. Нова Попина, за да чуят резултата от техните молби за влизане в стопанството. Всички кооператори ги посрещнаха радостно и топло. Много радост нахлу в гърдите им когато видяха как ръцете на кооператорите се вдигнаха като една и с това ги приеха сред своите редици. Техният другар, нов кооператор, Тахир каза:

— Тази вечер ние станахме кооператори. Пред нас се откриват възможностите да живеем по-добре. Нека с труда си покажем, че сме достойни за доверието, което ни оказаха другарите от стопанството.

Борис П. Николов

Благодарност към здравните работници

Постъпих в родилния дом при Силистренската градска болница, където родих дъщеря. При раждането съм изпаднала в безсъзнание поради силното кръвоизлияние. Животът ми бе спасен чрез преливане на кръв от д-р Мижорков, който даде от собствената си кръв.

Благодаря на д-р Мижорков и на всички здравни работници от родилния дом за топлите грижи, които положиха за мене и детето ми.

Иванка Николова

За вас, птицевъди

КОКЦИДИОЗАТА ПО ПИЛЕТАТА И БОРБАТА С НЕЯ

Една от болестите, която причинява голяма смъртност по малките пилета (60—70 на сто), е кокцидиозата. Тя е остро заразително-паразитно заболяване, което се характеризира предимно с поражения на стомашно-чревния апарат. Болестта се предизвиква от кокцидии - едноклетъчни, невидими с просто око паразити. Заразяването на пилетата става при поглъщането на замърсена храна и вода. Заразата може да бъде пренесена с обувките на гледачите, греблата, кофите, метлите и др. Болестта може да се появи и с доставяне на болни пилета и птици.

От кокцидиоза боледуват предимно малките пилета на възраст от 10 до 50 дни. Заболяването се появява най-често през април и вързлува в широки размери до август. Появява се обикновено в оние стопанства, където пилетата се отглеждат в тесни, влажни и нехигиенични помещения и дворове, които не се почистват и подсушават редовно. Освен влагата и лошите зоохигиенични условия, за появата на тази болест способствува и липсата на витамини в храната на пилетата.

Първите признаци на заболяването на пилетата от кокцидиоза са: настръхване на перушината и отделяне от общата група. Апетитът силно намалява или изчезва съвсем. Появява се диария, червеношоколадова на цвят с примес от кръв. Вследствие поразяването на червата появява се повишена жажда. Гушата на болните пилета е почти винаги изпълнена с течност. Перата около клоаката са зацапани с течни изпражнения. Пилетата бързо отслабват, отпускат крилцата си и при ходене залитат. Смъртта настъпва 2—5 дни след появата на първите признаци на болеста. При благоприятни условия след 1—2 седмици може да настъпи оздравяване. Но оздравелите пилета закржавяват и след 1—2 месеца умират от истощение. Ето защо важно условие е да не допускаме изобщо болеста сред пилетата.

Трябва да се има предвид, че възрастните птици са почти винаги носители на кокцидиозна зараза. Това налага младите птици да се отглеждат винаги отделно от възрастните. Помещенията и дворовете, определени за пилета, в никой случай не бива да се използуват през зимата за настаняване на възрастни кокошки. Пилетата да се настаняват в слънчеви, проветриви, без влага помещения, с изградено тунелно отопление и на 1 кв. м. площ да се падат не повече от 20 пилета. Преди настаняването им помещенията основно се почистват и дезинфекцират.

Дезинфекцията при кокцидиозата трябва да се извършва само със суха топлинна обгаряне. Причинителят на болеста е устойчив на всички познати досега течни дезинфекционни средства, докато при температура от 60 градуса умира за секунди. Всяко ТКЗС трябва да осигури в птичарника по една бензинова лампа, с която на всеки три дни да се извършва дезинфекция на помещението и съдовете чрез обгаряне. Убийствено действие за болестта имат и преките слънчеви лъчи и изсъхването. След обгарянето стените на помещенията се измазват с прясно гасена вар. Кацалата се обгарят и варосват, хранилките, поилките и дребният инвентар се изваряват, грижливо се подсушават чрез обгаряне и тогава се внасят в помещението. Подът се обгаря или се изкопава на дълбочина 10 см и се настила нова пръст, която се трамбова. Дворовете се преоравят или се обръщат с лопата. Ежедневно в помещението за пилетата се настила чиста слама по целия под с дебелина 3—4 см, която всяка сутрин се измита и изгаря. Не бива храната за пилетата да се слага на земята. Залагането на храната и водата да става в редовно изварявани или изпарвани хранилки и поилки.

От голямо значение за опазването на пилетата от кокцидиоза е храненето им с разнообразна храна, богата с белтъчини и витамини. Редовно да им се дава кисело мляко, люцерна, месо и др. При опасност от поява на кокцидиоза трябва да се ограничи даването на трици и креда в храната на пилетата.

След като по един или друг начин болестта се е вмъкнала в стопанството, за унищожаването ѝ трябва да се вземат следните мерки:

Всички заболели пилета се настаняват в отдалечено от пилчарника помещение, където се поставят при специален режим на лекуване. За болните пилета се определя отделен гледач, който да няма контакт със здравите птици. Едновременно с това в заразения пилчарник се предприема основно почистване и дезинфекция чрез обгаряне, изораване на дворчетата и др. Засилват се мерките против влагата. Освен премахването на трициге и кредата, изключват се от храната и сочните фуражи. От тях се дават само моркови и полуизсъхнала люцерна.

За лечението на кокцидиозата са изпитани лечебни средства с различен ефект. В последно време с успех се използуват за тази цел сулфамидите-сулфагваницин в дози 1 на сто към храната за лечение и 0,2 на сто към храната с профилактична цел. Сярата, прибавена 2 на сто към храната, намалява смъртността.

Трипаблау се употребява, като 1 на хиляда воден разтвор се дава на пилетата свободно за пиене или се примесва с храната (за 1 кг храна 500 млг разтвор).

Пеницилинът се дава във водата за пиене—на 2 л вода слагат 1,000,000 единици.

Едновременно с лечебните средства се увеличава и белтъкът в храната—дава се по 2 гр прясно месо на глава или 10—20 на сто в храната.

Здравите пилета се поставят също така на този лечебен режим с предпазна цел.

Борбата с кокцидиозата трябва да започне още преди вземането на пилетата от люпилнята. Определените помещения трябва предварително да се подготвят, да се отдели храна за пилетата, да се определи гледач отделно от този за кокошките, който да получи необходимата подготовка по гледането и храненето на пилетата. Най-важното в борбата за предпазване и лекуване от тази болест е—да се подобрят условията за отглеждането и храненето на пилетата. Трябва да се знае, че понякога само след подобряване на хигиената и храната на пилетата болестта може да се изкорени напълно.

Д-р В. Юперлиев
управ. на Окол. ветерин. лечебница

МТС — Силистра прие призива на генералтошевци

Благодарни на Партията и Правителството за грижите, които полагат за развитие на нашето селско стопанство, въодушевени от сключената между СССР и нашата страна икономическа спогодба в помощ на селското стопанство, ние, механизаторите, селскостопанските специалисти от МТС—Силистра, съвместно с кооператорите от района на станцията разгледахме внимателно призив-обещанието на генералтошевци, задълбочено анализирахме досегашната си работа и на 5 т. м. решихме като отговор на призива да приемем нови социалистически задължения по-преизпълняване плана за селското стопанство през 1956 година.

За осигуряване на богат урожай и висока продуктивност от животновъдството, за по-нататъшното укрепване на кооперативните стопанства в района на станцията и за по-богат и заможен живот на трудещите се селяни, ние, механизаторите, селскостопанските специалисти и кооператорите излизаме с

ОБЕЩАНИЕ-ОТГОВОР НА ГЕНЕРАЛТОШЕВЦИ

като от всички площи в кооперативните стопанства в района на машинно-тракторната станция да получим следните средни добиви:

Пшеница — 185 кг от един декар
Ръж — 190 кг от един декар
Царевица — 268 кг от един декар
Фасул — 104 кг от един декар
Кръмно цвекло 2836 кг от един дк
Ечемик — 218 кг от един декар
Овес — 163 кг от един декар
Слънчоглед—162 кг от един декар
Зах. цвекло — 1911 кг от един дк
Памук — 92 кг от един декар

За получаването на горните добиви през есента на 1955 година засяхме зимните посеви срочно и доброкачествено. По кръстосания и тесноредовия начин засяхме 5,000 дк, наторихме с изкуствени торове и оборски тор 5,000 дк. На площите, определени за пролетни култури, сме извършили дълбока оран и продължаваме да извозваме оборски тор. Ще извозим по блоковете на кооперативните стопанства 18,000 тона оборски тор. Досега сме подсилили с изкуствени торове 12,000 дк есенници. Ще засеем 90 на сто царевица и 60 на сто от слънчогледа по квадратно-гнездовия начин, като царевицата 30 на сто ще се засее с хибридни семена. Ще засем 1350 дк за производство на хибридни семена от царевица. С машините на МТС и окопвачки ще извършим три пъти окопаване на царевицата и слънчогледа, а захарното, кръмното цвекло и памукът ще окопаем четири пъти. Ще извършим допълнително изкуствено опрашване 80 на сто от площта на царевицата и слънчогледа и 100 на сто на ръжта и люцерната. Ще проведем системна борба срещу болестите и неприятелите по селскостопанските култури. Ще прибера рекултата от зърнено-хлебните култури за 14 дни, без да допуснем загуба на зърно. С машините на МТС ще окосим 6,000 дк тревни фуражи.

МТС ще подпомогне кооперативните стопанства с превозване на зърнени храни, фуражи, торове и др. равняващи се на 6,000 тонкилометра.

ЗА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Ще увеличим кравите през 1956 година с 457 броя, овцете—с 449 броя повече отколкото през 1955 г, птиците ще увеличим с 2,258 броя в сравнение с 1955 г. Средно на фуражна крава в ТКЗС ще получим по 1488 литра мляко или с 378 литра повече от 1955 г. Ще настрижем средно от овца по 2.320 кг вълна, докато през 1955 г настригахме 2.100 кг. Ще надоим средно от овца 43.5 литра мляко, а от всяка кокошка ще получим по 102 яйца.

За да постигнем тези резултати ние ще подобрим фуражната база на животновъдството, като осигурим на фуражна крава по 2,920 кг сочен фураж, по 800 кг концентриран фураж, по 1,200 кг сено и по 6,000 кг силаж, а за всяка овца и свиня-майка по 200 кг силаж.

За по-правилното използуване на фуражите ще организираме предварителната им обработка, за която цел ще обзаведем необходимите фуражни кухни. Ще въведем лагерно оборно-пасищно отглеждане на всички селскостопански животни. Сериозни грижи ще положим за отглеждане на младите животни, като им осигурим достатъчно количество доброкачествен фураж и подобрим хигиената. Ще въведем строг режим на икономии, като най-пестеливо и разумно ще изразходваме паричните средства, материалите и трудодните.

Ще намалим производствените разноски до 30 на сто, административно-управленческите—до 1.5 на сто.

За изпълнение на поетите задължения ние ще положим всички усилия да подобрим още повече работата на МТС като осигурим високопроизводително използуване на машинния парк.

Ще натоварим тракторите приведени към условен трактор 15 к. с. с 4,600 дк мека оран, като за целта преизпълним плановата си задача за пролетната сеитба с 4 на сто, пролетното култивиране — с 3 на сто и бранувването — с 12 на сто.

ПОЛСКИ РАБОТИ

Полските работи ще извършим в най-благоприятни и съкратени агротехнически срокове при високо качество. Редовно ще извършваме техническите прегледи на тракторите. Ще приложим широко работата по часов график и ще осигурим редовна двусменна работа. Ще снижим себестойността на декар мека оран с 0.45 лв като недопуснем разпиляване и разхищение на горива, смазочни материали и резервни части. Ще подобрим съвместната работа между тракторните и полевъдните бригади.

Ние се задължаваме да построим за съхранение на горивните и смазочните материали нефтохранилища (землянки) в селата Айдемир, Ценович, Бабук, Българка 2, Срацимир и Богорово. Поемаме задължението да построим кухни на тракторните бригади и станове за тях.

Всички наши усилия ще бъдат към постигане на 19.40 лв възнаграждение на трудоденя в ТКЗС средно за районна на станцията, като осигурим редовно месечно авансиране на кооператорите срещу изработените от тях трудодни.

МЛАДЕЖКИ ЖИВОТ

Когато ръководството нехае

В социалистическото преустройство на нашата страна дейно участие взема и младежта. Стотиците ордени и отличията, които красят младежките гърди, са ярък израз на несломимата воля, на високия ентусиазъм и неудържимото желание на младежта да бъде в първите редици на борбата за процъфтяване на Родината.

В тези редици ли са младежите от с. Сребърна?

Общодружественият комитет на ДСНМ в с. Сребърна се е разкапал. Той съществува само на книга. В неговия състав влизат крайно неподходящи младежи и девойки, които не поемат задачите и не довеждат докрай тяхното изпълнение. Младежките ръководители от с. Сребърна се издигат на отговорна работа не по техните организаторски способности и трудови отличия, а по некадърността им. Така др. Калинка Стоянова, снета от състава на дружествения комитет от второ дружество при ТКЗС за системното проваляне на възложените й задачи, сега е избрана в общодружествения комитет. И тук тя осуетява всяко възложено й съюзно поръчение.

Секретарят на общодружествения комитет др. Димитър Кръстев е вдигнал байрака на капитулантството, не провежда събрания с младежите, не претворява в живо дело решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ. Той се задоволил само да запознае дружествените комитети с тях, без да се разработят конкретни мероприятия за изпълнението им. Дружествените комитети нямат изработени планове във връзка с пролетната кампания, не са възложени съюзни поръчения на младежите и последните не знаят мястото си в тъй важната за народното ни стопанство кампания.

Др. Кръстев, вместо да ентусиазирва младежта и я увлича в залесяването на стопанския двор и селото, се е задоволил само да попита бригадира, колко дръвчета има за засаждане и колко дупки за копаене, с което се е изчерпило желанието му за работа. Него не го тревожи и фактът, че кооператорките ходят по полето да берат памук, а неговата съпруга си стои в къщи.

По изпълнение решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ нищо не е сторено. Площите, определени за отглеждане на хибридни царевични семена, са напълно занемарени, не са култивирани, по тях няма извозен нито един тон угнил оборски тор. Младежките звена са изградени формално, не се чувствува младежкият ентусиазъм за работа и не служат за пример по трудолюбие на кооператорите.

Младежките ръководители от с. Сребърна се водят от принципа „Повече приказвай, по-малко работи".

— Ние когато искаме работим, а сега ни е хванал мързела — заяви др. Кръстев на заседанието.

Младежите от селото желаят да работят, интересуват се кога ще се провежда събрание, дейно участие вземат в работата на учебните звена, но им липсват добри ръководители. И на тях нищо друго не им остава, освен да си изберат подходящи такива.

За това състояние на младежката работа има вина и партийното бюро, което не следи отблизо работата на дружествените комитети, не им помага в преодоляване трудностите по изпълнение на предстоящите мероприятия. То няма представа за състоянието на младежките дружества, тъй като неговите членове се задоволиха на заседанието да дадат само общи, шаблонни указания. А партийният секретар др. Гергицов счита, че с изпращането на комунисти в комитетите и с изграждането на младежките звена на младежите е оказана достатъчна помощ.

— Да се направи организационен извод за тяхната работа и им се направи бележка, че за в бъдеще ще се налагат санкции — авторитетно заяви партийният секретар др. Само Гергицов на заседанието, с което и закри последното, без да се набележат конкретни мерки за изправяне на допуснатите слабости.

Йор. Иванов

ТЕАТЪР

НОВАТА ПРЕМИЕРА „НА КРЪСТОПЪТ"

Новата постановка на театъра в града ни е съвременната българска пиеса „На кръстопът". Пиесата вълнува зрителя преди всичко със своята актуалност и с поставените проблеми.

За да напише пиесата си авторката Сия Челебиева се е вгледала в живота на хората в съвременната ни действителност, взела е оттам героите си — наши съвременници и в много отношения — наши познати.

Основната тема на пиесата, темата за новото, изградено върху основата на една истинска дружба семейство, не е нова за съвременната ни драматургия. Основният конфликт в пиесата, създаден върху увлечението на архитект Добрев и младата архитектка Леда Бъчварова от една страна и семейството на Добрев и колектива от негови другари, от друга, също не е нов и оригинален. Той ни напомня редица съветски и наши пиеси. Въпреки това разказът на автора достига до зрителя и го вълнува, защото Сия Челебиева е направила опит да разкрие вътрешните причини за конфликта в дружното семейство на Людмил Добрев, да разкрие този конфликт на една по-широка, почти обществена основа, и дава разрешението му в рамките на новия морал.

В пиесата личната драма на Бистра Добрева звучи съвсем различно от познатите ни страдания на изоставената съпруга. Към мъката по другаря, авторката прибавя и новото отношение на героинята към живота — тя не само страда, но тя се бори за семейството си, за неговата здравина, за семейно щастие.

На нейната драма, на драмата на Леда и Добрев авторката се е помъчила да даде съответното обществено ехо, което, както винаги, спомага за изясняването на нещата.

Вълнуваща среща

В салона на Народния театър се носят веселите гласчета на стотици пионери. Те са тук, за да се срещнат с любими писатели. Ето между пионерите са писателите Иван Василев, Владимир Селянов и Дамян Калфов, които в продължение на два часа накараха децата да изживеят щастливи мигове. Дълго ще помнят децата деня 10 април.

Поетът Иван Василев прочете стихове посветени на пионерския живот и гатанки, написани в стихотворна форма. Писателят Владимир Селянов прочете разказ за децата в Полша и приказката „Защо на зайчето е късо опашчето". С внимание изслушаха пионерите разказите на писателя Дамян Калфов.

Присъствуващите пионери пожелаха да бъдат написани хубави и интересни книги за синия Дунав, за нова Добруджа, за щастливия живот на българските пионери и техните другарчета от далечни и близки страни.

Н. Николов

Околийски преглед на художествената самодейност

В неделя, 15 т. м. в града ни, в чест на 100-годишнината от основаването на първите български читалища ще се състои околийски преглед на колективите-първенци от пунктовите прегледи и градските читалищни самодейни колективи.

В прегледа ще участвуват: хоровите колективи от селата Бабук, Сребърна, Кайнарджа, Ситово, ансамбълът на читалище „Доростол" и хорът за турски народни песни на клона при читалище „Доростол" за турското население; народните оркестри от с. Кайнарджа и Айдемир; танцовите колективи от селата Попина, Станчево, Кайнарджа, Алфатар, читалище „Доростол" и турската танцова група на клона при читалище „Доростол".

Най-добре подготвените колективи ще вземат участие на 29 и 30 т. м. в окръжния преглед в Русе.

КОНЦЕРТ

Ансамбълът за песни и танци, при народното читалище „Доростол" в града ни, ще изнесе концерт на 19 и 24 април т. г. в салона на Народния театър. В концерта ще вземат участие хорът, оркестърът, вокалната група и солисти.

ФУТБОЛНА СРЕЩА

В неделя, 15 т. м. от 16.30 часа на градския стадион за първенство на „Б" републиканска футболна група ще се срещнат представителните отбори на „Локомотив" от гр. Дряново и „Червено знаме" от града ни. С тази среща ще стане откриването на спортния сезон в града ни.

На гости в с. Станчево

(Хумористични бележки)

— Здрасти, — така поздравихме служителя от Станчевския селсъвет, когото сварихме да хърка в 2 и половина часа след обед.

Последният спря тракторното си боботене, скочи от леглото и с песник взе да разтрива подпухналите си очи.

— Как-какво желаете?— ни запита още сънен той.

— Къде е председателят на селсъвета?

— А-а, че не зная. Питайте секретаря.

Намерихме и секретаря, и председателя. Ние им се представихме по официалния ред, без протокол, и се запътихме заедно към малкия язовир. Върху бистрите му води нещо се чернееше.

— Какво е това? — попитахме председателя.

— Не е атомна подводница, а лодката на нашите физкултурници, която стои забравена и гние полупотънала във водата от дълго време.

— Виновни?

— Виновни! Виновни сме почти всички, — отговори председателят. Ще я приберат момчетата, сега са заети със сеитбата.

След малкия язовир посетихме читалището. Имахме сведения, че книгите са разпилени, че от няколко месеца на вратата му виси голям катинар, но излезе лъжа. Никакъв катинар нямаше на вратата, читалището си беше отворено, а за книгите не се сетихме да проверим дали са върнати или не. Не проверихме и членския внос събран ли е. После отидохме към стопанския двор, разгледахме навсякъде, цъкахме от възторг пред хубавите крави, теленца и прасенца. Порадвахме се на мравуняка от кооператори, които бяха плъзнали по блоковете на сеитба. Поговорихме от сърце с новите кооператори, които усмихнати и радостни ни казаха, че ще работят добре, за да стане тяхното стопанство едно от първите в Русенски окръг.

— Работете, приятели, богатейте, за да ви завиждат всички, а на кулаците да се пукне жлъчката от злоба. Погрижете се и за лозята, за овощните дръвчета, та наесен да налеете още повече и по-хубаво вино, да има за сватби и за гости.

От един блок към нас се отправи една внушителна група от кооператори и кооператорки, които ръкомахаха и нещо ни се закачаваха. Ние се поизплашихме, но като разбрахме какво е работата, се успокоихме. Протестираха станчевци срещу филма, който неотдавна е бил прожектиран от подвижното кино в селото им. Този филм е румънски и е под заглавие „Внуците на тръбача".

— Защо се сърдите,— попитахме възмутените станчевци. — Дошли хората на краката ви да прожектират филм, а вие негодувате.

— Защото това не беше никакъв филм, а подигравка с нас, — така ни отговориха станчевци.

Като се върнахме от село, дадохме си обещание да посетим и други села от околията, да погледаме, да послушаме, да разберем кривините, а и хубавите неща, някъде да покритикуваме, другаде да похвалим, та да тръгнат работите по-добре.

Вен-Гун

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна" — адрес: ул. „Дочо Михайлов" № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници" — 201.

ДИК „Дунав" печатница — Силистра. Пор. № 145.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 16
ГОДИНА I
Петък
20 април
1956 година

ЦЕНА 20 СТ.

Кооператори и механизатори,

В чест на Първи май да приключим пролетната сеитба!

Увеличавайте напрежението, използувайте мощността на машините!

Да посрещнем великият Празник на труда със завършена сеитба!

ГЕНИИ НА ПРОГРЕСИВНОТО ЧОВЕЧЕСТВО

След два дни честните хора по цялото земно кълбо ще честват 86-та годишнина от рождението на Владимир Илич Ленин — един от най-светлите гении на човечеството, продължителя на делото на Маркс и Енгелс, творецът на Комунистическата партия на Съветския съюз и на великата Съветска държава.

Ленин води непримирима борба против всякакъв вид опортюнистически течения в международното и руско работническо движение. Той не позволи да опошлят марксизма, да изтръгнат революционното му жило. Безсмъртни ще останат в съкровищницата на марксизма Лениновите произведения като: „Какво да се прави", „Крачка напред, две назад", „Две тактики на социалдемокрацията в демократическата революция", „Материализъм и емпириокритицизъм", с които постави теоретическите, организационни, тактически и идеологически основи на партията от нов тип. Тази партия, която възпита и закали безстрашни борци против царизма, поведе през октомври 1917 год. руския пролетариат на щурм срещу капитализма и създаде първата в света социалистическа държава — държавата на работниците и селяните.

Творческият гений на Ленин се прояви с огромна сила в дълбокия анализ на епохата на империализма, в творческото развитие на диалектическия и историческия материализъм, в по-нататъшната разработка и обогатяването на марксисткото учение за социалистическата революция, за диктатурата на пролетариата, за партията на пролетариата, за изграждането на социализма и комунизма.

Ленин извърши всестранен и дълбок теоретически анализ на империализма, разкри неговите основни противоречия и язви и доказа, че империализмът е висш и последен стадий в развитието на капитализма, че той е навечерие на социалистическите революции, поради което социалистическата революция може да победи първоначално в няколко и дори само в една страна. Тази нова теория за социалистическата революция беше блестящо потвърдена от победата на Великата Октомврийска социалистическа революция.

Ленин разработи научна програма за превръщането на икономически изостаналата Русия в могъща социалистическа държава. Под ръководството на Комунистическата партия съветският народ извърши гигантски скок в своето икономическо и културно развитие. Само за един кратък срок от изостаналата аграрна, Русия се превърна в мощна индустриално-аграрна страна.

Директивите за шестата петилетка приети на XX конгрес на КПСС предвиждат през 1960 год. да се произведат приблизително 53 милиона тона чугун, 68 милиона тона стомана, 52.7 милиона тона валцовани метали, 593 мил. тона каменни въглища, 135 мил. тона петрол, а електроенергията да се увеличи с 88 на сто.

Превръщайки в живо дело ленинския кооперативен план КПСС преведе на социалистически релси цялото селско стопанство, въоръжено с най-новите технически постижения на науката. В икономическите успехи на съветския народ се провери на практика жизнената сила на ленинизма, Лениновите идеи за социалистическата индустриализация и колективизация, за електрификацията на страната, за процъфтяването на социалистическата култура.

Ленин творчески обоснова възможността за мирното съжителство на капиталистическите и социалистически държави на базата на икономическото съревнование. И днес тази идея намира широко приложение от ръководителите на Комунистическата партия и Съветската държава.

На основата на ленинския анализ на международните отношения, XX конгрес на КПСС направи с всемирно значение теоретическия извод, че ВОЙНАТА НЕ Е НЕИЗБЕЖНА, защото силите на мира днес са неизмеримо помогъщи от силите на войната и са в състояние да обуздаят агресьорите.

Ленинозите партийни норми за вътрешно-партийната демокрация и за колективното ръководство, за издигане творческите сили на масите, бяха основата, върху която се приеха решенията на историческия XX конгрес на КПСС.

Ленинизмът е знаме и на БКП, на българските комунисти, под което са се възпитали, израснали и закалили във великите битки с фашизма. И днес под това знаме героичната наша Партия уверено води трудещия се български народ към прекрасното комунистическо общество, за което живя и работи безсмъртният ЛЕНИН.

Приключили сеитбата

Кооператорите от с. Майор Ценович първи в околията приключиха сеитбата на ранните и средно-ранните пролетни култури. До 13 т. м. те засяха 210 дк фий, 100 дк захарно цвекло, 50 дк конопи, 40 дк кръмно цвекло, 53 дк овес и по квадратно-гнездовия начин—153 дк слънчоглед. Сега кооператорите усилено засяват и останалите култури —царевицата.

По изпълнение на стопанските мероприятия на първо място е 6-та тракторна бригада от МТС—Силистра с бригадир Кирил Обретенов, която е носител и на знамето „бригада—първенец".

Ив. Лалев

*

В резултат на трудовото напрежение на кооператорите и на добрата организация на труда в бригадите и звената и на съвместната помощ между тракторните и полевъдните бригади сеитбата на ранните и средно-ранните култури в ТКЗС—Ситово приключи. Засети са 240 дк слънчоглед по квадратно-гнездовия начин и 700 дк редово. В квадратно-гнездовата сеитба голяма помощ оказа участъковият агроном Васил Симеонов. С добрата си работа се отличиха кооператорите Петър Минчев Калинов, Петко Кадиев и др.

Р. Милкова

Изпълняват обещанията

Младежите от X-а клас от Първо средно смесено училище в гр. Силистра, във връзка с решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ обещаха да направят 1000 торови саксийки, а с личните си обещания—5,000 броя.

На 13 т. м. разделени на групи те работиха в двора на ТКЗС и „Топливо" и успяха да направят 3,540 торови саксийки.

Л. Иорданова

НАШИЯТ ОПИТ В КВАДРАТНО-ГНЕЗДОВАТА СЕИТБА

Беседа с др. МАРИН П. НИКОЛОВ
★ тракторен бригадир в МТС—Ситово ★

Нашата тракторна бригада, която обслужва ТКЗС в с. Сребърна, се отнесе сериозно към подготовката за пролетната сеитба.

На 30 март т. г. партийната група обсъди и набеляза мероприятия за качественото извършване на сеитбата по квадратно-гнездовия начин. На следния ден, по същия въпрос, се състоя събещание с целия колектив на бригадата, след което пристъпихме към регулиране на внимесите на редосеялките, като практически запознахме работниците с този начин на сеитба.

За добрите успехи, които постигнахме, голям дял имат както партийната организация, така и управителния съвет на ТКЗС в с. Сребърна, които правилно оцениха значението на квадратно-гнездовата сеитба. За прикачвани бяха определени кооператори—членове на Партията, които се отнесоха към работата с чувство на отговорност. Особено добре работи др. Нено Коцев, който е член на партийното бюро и на управителния съвет на стопанството.

С голям ентусиазъм работи младежката група, която спечели преходното червено знаме на ОК на ДСНМ.

Към 14 април т. г. нашата бригада е засяла по квадратно-гнездовия начин 180 дк слънчоглед и е изработила 6748 декара в мека оран.

Следва да се изтъкне, че за постигането на тези успехи много допринесе и тясната връзка, която се създаде между тракторната бригада, полевъдната бригада и управителния съвет на стопанството. Като тракторен бригадир всяка вечер се срещам с председателя на стопанството др. Неделчо Христов, с полевъдните бригадири и заедно обсъждаме и набелязваме задачите за следващия ден. Това особено много спомага за непрекъснатото използуване на машините.

Аз съм уверен, че ако и занапред съществува такова единодействие между тракторната бригада, полевъдната бригада и управителния съвет нашата бригада, с помощта на ръководството на МТС, срочно и качествено ще изпълни всички задачи, които стоят пред нея.

ТКЗС в селата Кайнарджа и Краново в съревнование

На 13 т. м. представители на ТКЗС в с. Кайнарджа отидоха в ТКЗС в с. Краново, за да сключат договор за социалистическо съревнование. Председателят на ТКЗС в с. Краново прочете показателите, по които двете стопанства се съревновават.

Договорът бе единодушно приет и веднага след това кооператорите от двете стопанства започнаха борба за спечелването на съревнованието.

Ив. Токушев

Спечелил 40,000 лева

От третия по ред тираж на облигациите от заема „Втора петилетка—1954 г." др. Пенчо Кулев Георгиев от с. Айдемир, член на ТКЗС, печели напълно сумата 40,000 лв. с облигация серия 127083 № 3 на стойност 200, лв която е получил като работник от Конопена фабрика в с. Айдемир.

ПЪРВЕНЦИ В СЕИТБАТА

Околийската комисия по съревнованието, за успехи в сеитбата определи първенците МТС, ТКЗС и селсъвет до 15 т. м. Те са:

МТС—Силистра, ТКЗС в с. М. Ценович и селсъветът в с. Бабук.

На спечелилите съревнованието знамената „Околийски първенец" бяха връчени на 17 т. м. в с. Бабук.

ЗА ЕДИН ДЕН—100 ДК ЗАХАРНО ЦВЕКЛО

Трактористката Катя Съботинова от МТС—Алфатар, в блока на ТКЗС в с. Алфатар с трактор „КД" на 12 т. м. само за един ден зася 100 дк със захарно цвекло.

С трактор „Зетор" и с маркировачи Иван Делисъбов и Иван Ваников в същото ТКЗС трактористът Тодор Димитров същия ден зася висококачествено 75 дк слънчоглед по квадратно-гнездовия начин.

СВЕДЕНИЕ

за хода на пролетната кампания в околията към 18 април 1956 г

ТКЗС в село	Пролетна предсеитбена оран на сто	СЕИТБА В ПРОЦЕНТИ: Слънчоглед	Конопи	Кръмно цвекло	Фасул	Царевица	ТКЗС в село	Пролетна предсеитбена оран на сто	СЕИТБА В ПРОЦЕНТИ: Слънчоглед	Конопи	Кръмно цвекло	Фасул	Царевица
Алфатар № 1	100	100	100	100	85	5	Бабук	100	100	100	25	37	6
„ № 2 (Г. Поп)	60	100	100	0	18	9	М. Ценович	100	100	100	100	100	2
Васил Левски	100	100	0	100	6	16	Станчево	100	100	100	100	43	1
Иорданово	90	90	100	15	75	24	Смилец	86	100	93	55	40	0·6
Иширково	75	95	74	18	61	0	П. Ламбриново	60	82	100	0	51	0
Казимир	61	69	100	0	17	0	Срацимир	100	0	69	100	14	13
Поп Кралево	38	100	100	100	6	10	Българка № 1	100	100	100	0	52	7
							„ № 2 (Бръчма)	66	100	100	30	6	1
Голеш	100	100	—	57	8	2	Богорово	44	0	100	0	0	0
Краново	100	91	—	0	42	1	Силистра	100	100	0	0	0	0
Брестак	95	40	—	0	42	0							
Добруджанка	100	74	—	90	16	0	Гарван	80	86	100	0	18	1
Кайнарджа	55	100	—	0	49	9	Искра	100	98	72	0	49	0
Войново	100	41	—	0	70	0	Нова Попина	100	84	100	0	30	0
Зарник	68	100	—	0	32	0	Попина	64	100	0	0	21	0
Светослав	90	63	—	100	50	2	Ситово	91	100	92	100	100	10
Стрелково	100	90	—	100	20	0	Поляна	100	100	80	0	35	11
Пол. Чолаково	70	57	—	0	47	0	Слатина	50	71	100	0	6	0
Главан	65	100	99	0	34	0	Сърпово	100	80	—	0	32	18
							Сребърна	72	94	97	0	49	0
Айдемир	64	67	17	0	70	0	Ветрен	40	100	0	0	20	0

Механизаторите и кооператорите от околията, включили се в борбата за срочно завършване на сеитбата, сега напрягат сили до Първи май да приключат напълно със сеитбата.

Пред прага на годишните изпити

Годишните изпити и изпитите за завършено основно и средно образование са отговорна задача, която нашата народна власт поставя пред училището. В изпълнението на тази задача училището започва своята подготовка още от първия учебен ден. От това как е организирана и проведена учебно-възпитателната работа през цялата година зависи до голяма степен успеваемостта на учениците. Но това още не е достатъчно. Необходимо е също така учениците не покъсно от началото на второто полугодие на учебната година да организират свободното си време и най-рационално го използуват за подготовката си за изпитите. Това те могат да постигнат при условие, че най-точно спазват определения им режим през периода на подготовката и провеждането на изпитите. Тук в помощ на училището трябва да се явят родителите и настойниците на учениците, за да се избегнат не само лошите резултати от изпитите, но и различните болестни отклонения, които могат да доведат учениците до нетрудоспособност за цял живот.

За да бъдат изпитите естествена проверка на ученическите знания, необходимо е учениците през цялата учебна година да са се занимавали системно. Крайно вредно за здравето на ученика е в няколко дни или седмици да прави усилия за овладяване на учебния материал, който през учебната година не е изучавал.

В часа на класния ръководител и на родителските срещи по паралелки учениците и родителите (настойниците) им бяха запознати с целите и задачите на изпитната проверка, с изискванията към устните отговори и писмените работи, с новия правилник за изпитите и как учениците трябва да се готвят за предстоящите изпити. В проведената разяснителна работа с учениците по подготовката им за изпитите особено много се наблегна на плановостта в работата им при тая подготовка. Бяха им дадени примерни месечни и ежедневни планове за подготовката за изпитите. Такива планове всеки ученик от IV до XI клас включително трябва да има и да ги изпълнява най-точно. Своевременното и делово изпълнение на набелязаните в плановете мероприятия е необходима предпоставка за добрите резултати от едногодишния труд на учащите се. Ето защо и тук родителите ще трябва да се притекат в помощ на училището, като контролират как и доколко учениците изпълняват своите лични планове и режим.

През периода на

изпитната подготовка

и на изпитните дни учениците трябва да бъдат освободени от всички извънкласни и извънучилищни занимания. През същия период крайно необходимо е да се ограничат и развлеченията им, кинопосещенията и пр. Всичко това се налага от необходимостта да се даде възможност на учениците да съсредоточат вниманието си за запаметяване на това, което четат.

Родителите и настойниците на учениците трябва да знаят, че най-важното им задължение към училището през изпитния период е да осигурят изпълнението на денонощния режим от страна на учениците — техни деца. Особено внимателно те трябва да следят учениците навреме да си лягат да спят. Недостатъчният сън през периода на подготовката и провеждането на изпитите се отразява зле върху здравето на учениците. Те стават раздразнителни, оплакват се от главоболие, губят апетит. В резултат на всичко това на изпитите отговарят по-лошо отколкото биха могли да отговорят, когато напълно спазят режима. Изследванията показват, а и практиката потвърди, че минималните норми за продължителност на съня у учащите се е: за ученици до 10 годишна възраст — не по малко от 10 часа, за 11-12 годишни ученици — 9 1/2 часа, за 13-14 годишни — 9 часа и за 15 годишни и по-големи—не по-малко от 8 1/2 часа.

Сутрин ученикът трябва да става в 6 или в 7 часа за по-малките, а не да се излежават. Преди да се залови за уроците си в продължение на 10 минути да изпълни упражненията по физическо възпитание, които изпълнява в училище. Стаята, където ученикът ще учи, да е проветрена и затоплена не по-ниско от 18° С. Никога не трябва да се чете в легнало или полулегнало положение, а само седнал на стол до масата. След всеки 45 минути учене ученикът трябва да почива 10-15 минути на чист въздух.

Продължителността на заниманията за учениците от IV клас преди обяд не трябва да бъде повече от 4 часа, а на тия от средния и горен курс на училището — от 5-6 часа. На обяд почивката трябва да бъде 1 1/2 до 2 часа. След обядната почивка ученикът ще трябва да задели за своите занимания толкова часа, колкото са му били необходими при подготовката на уроците за следващия ден.

През изпитния период не по-малко значение има и

храненето на учениците.

Храната им трябва да бъде разнообразна и питателна. Учениците ще трябва да закусват, обядват и вечерят в точно определени часове през деня, така както е посочено в денонощния им режим.

Всичко това родителите и настойниците трябва да знаят, защото в техен и на ученика интерес е то да се спазва.

Подпомагайки училището в стремежа му да осигури изпълнението на режима от страна на учениците, родителите ще дадат своя ценен принос за подобряване изпитната подготовка, а паралелно с това и за успешното приключване на самите изпити. Положителните резултати от изпитите ще радват учениците, учителите, родителите им и нашата общественост.

Ат. Неделчев
директор на I средно у-ще — Силистра

ОКОЛИЙСКИ ПРЕГЛЕД НА ХУДОЖЕСТВЕНАТА САМОДЕЙНОСТ

Трудно беше на другарите от журито да класират хоровите и танцовите състави в организирания в неделя околийски преглед на художествената самодейност. Всички колективи, допуснати до прегледа, се явиха стегнати, със своя специална програма. Както с песните, така и с танците те донесоха радостта на родните поля, полъха на добруджанската степ, аромата на прекрасните овощия и лозя, тихия ромон на дунавските вълни. Хармоничното съчетание на цветовете в битовото облекло, радостта от новия живот, изразени в игрите и песните, във веселите и засмени лица, беше манифестирано ярко, силно, смислено.

НА СНИМКАТА: Турският хоров колектив на ДИП „Добруджа"

Околийската комисия констатира, че читалищните самодейни хорове и танцови колективи се представиха по-добре подготвени в сравнение с представянето им на празника на фестивала през 1955 г. Изпълнението на хоровите колективи бе значително по-добро.

Ръководителите на колективите правилно са се насочили към народните песни. Голямо постижение за прегледа бе представянето на ансамбъла и вокалната група на читалище „Доростол" от гр. Силистра.

Танцовите самодейни колективи се представиха по-масово. Музикалният съпровод е значително по-хубав отколкото е бил досега. В този преглед се забеляза и нещо ново, което досега липсваше — опити за сценична разработка на танците.

Класиране

От хоровите състави на първо място е класиран ансамбълът на читалище „Доростол" в гр. Силистра с ръководител Н. Кисимов — ансамбъл първенец. Вокалната група на читалище „Доростол" с ръководител А. Маркарян, също е класирана като първенец.

Хор-първенец е определен битовият хор на с. Бабук с ръководител Стаменка Лилова. Турският хор при клона на читалище „Доростол", под ръководството на Зебуря Халилова е също класиран като първенец. Първенец—оркестър е класиран оркестърът на с. Кайнарджа. Като „добре представил се" е определен хорът от с. Сребърна.

Индивидуални изпълнители: Неделчо Петров от с. Гарван, гъдулар, —първенец, Чаню Братанов, гъдулар, от с. Станчево —отличник, Стоянка Радева от с. Гарван, певица —първенец, Тодорка Неделчева, певица и Милко Стоянов, кавалджия от с. Сребърна — отличници.

Танцови състави

Най-добре се представи танцовият състав на с. Попина с ръководител Златко Бачков, който е класиран като първенец. Танцовият състав на с. Станчево с ръководител Чаню Боранов е класиран като отличник. Танцовият състав на с. Алфатар с ръководител Пеню Данков е „добре представил се". С такова определение е удостоен и танцовият състав на с. Кайнарджа с ръководител Петър Палчев. Танцовият състав при читалище „Доростол" с ръководител Йордан Костов е класиран като отличник. Така е класиран и танцовият колектив при клона на читалище „Доростол" за турското население с ръководител Мюрвет Шахинова.

Индивидуални изпълнители: Илия Русев, танцьор от с. Айдемир — първенец и тройката танцьори от с. Иширково — отличници.

В окръжния преглед на художествената самодейност в Русе на 29 т. м. от хоровите състави ще вземат участие: ансамбълът на читалище „Доростол", вокалната група на същото читалище, битовият хор на с. Бабук, турският хор, оркестърът на с. Кайнарджа, индивидуалните първенци — гъдулари, певици и танцовите състави: на с. Попина, на с. Станчево и турският танцов състав.

Ст. Ангелов

В ПОМОЩ НА ТКЗС

Учащите се от I и II ССУ в гр. Силистра, синове и дъщери на кооператорите от с. Смилец, които миналата година за активна и съзнателна работа на полето бяха удостоени с грамота, и тази година с настъпването на пролетта, се замислиха как да прекарат по приятно и полезно лятната ваканция.

На 7 т. м. те се събраха в клуба на ОК на ДСНМ в гр. Силистра и решиха да организират средно-школска полска бригада. За отговорник на бригадата определиха ученика Пеню Христов, а за културно-масовата работа—ученика Иордан Костов. С ентусиазъм те поеха обещание да изработят в ТКЗС по 35 трудодни и да подготвят агитка, с която да посетят селата Иорданово и Иширково.

Г. Герджикова

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

5

Градът при нашествието на славяните

В 602 година в дунавската византийска армия избухва бунт поради това, че император Маврикий дал заповед същата армия през есента да премине Дунава и да презимува в земите на долнодунавските славяни. Войниците посрещнали тази заповед с негодувание, отправили се към столицата и с помощта на населението детронирали и убили императора Маврикий, а на негово място издигнали като император стотникът Фока. Впоследствие същата участ сполетява и Фока.

Това е време, когато Византийската империя преживява тежки години. Тя е в смъртна борба с персите и арабите, които, след като са завзели богатите византийски провинции в Азия и Африка, застрашавали вече и самата столица на Империята — Цариград. В тази борба на живот и смърт с персите и арабите Византийската империя няма възможност да се справи

с нападащите от север славяни и прабългари.

И когато изтича първия период от борбите с персите и арабите земите от устието на Дунава до Южна Гърция и от Марица до Истрия са били завзети от славяните, чийто напор империята не е успяла да спре. Славяните се възползуват от това тежко положение на Империята и в течение само на едно десетилетие завзели целия Балкански полуостров и дори преминали на Егейските острови и на остров Крит.

Това идване на славяните на Балканския полуостров има извънредно важна историческа роля. Нападенията на славяните върху Византийската империя задълбочават съществуващите в нея вътрешни противоречия, отслабват нейната военна мощ, разстройват икономическия й живот, а със завладяването на Балканския полустров те й нанасят съдбоносен удар. Угнетените маси на робите посрещат славяните като освободители, присъединяват се към тях, стават техни съюзници против тежката и безчовечна експлоатация на робовладелческата държава. А освен това с идването си на Балканския полуостров

славяните възродили селската община

и с това създали икономически превират в начина на производството, давайки възможност въобще Византийската империя да премине към нова, по-висша обществено-икономическа форма — феодализма. Тази заслуга на славяните — да спомогнат за преминаването на Византийската империя от робовладелчески строй към феодализма е от всемирно-историческо значение. Византийската империя, която вече разполагала не с роби, а със свободни селяни, е успяла да се стабилизира икономически, да се заздрави финансово и военно, а оттам да просъществува още 10 века след падането на Западната римска империя, да запази постиженията на древната култура и да ги предаде на новото време като велико наследство.

Безсъмнено, виждайки в лицето на славяните смъртен враг, Византийската империя направила няколко опита да ги изтласка, но е имала частични успехи и то в периферията на Балканския полуостров.

Славяните напълно се настанили на полуострова

и станали голяма заплаха за самата Империя.

В какво положение били земите на Балканския полуостров по време на славянското нашествие?

На този въпрос историята мълчи. Безспорен факт обаче е, че бурята на славянското нашествие е измела много градове и ги е заличила от лицето на земята. След идването на славяните престават да се споменават имената на редица градове като: Томи (Кюстенджа), Тропеум Траяни (Адам-Клиси), Секуриска (близо до гр. Никопол), Истрос и други. Те са били разрушени от славяните.

Каква е съдбата на Доростол през това време? На този въпрос трудно ще се отговори, защото нямаме исторически данни за това. Можем само да предполагаме, че много от неговите жители при варварските нападения са били избити, други били отвлечени в робство, а трети загинали от глад и епидемии. Самият град пък при идването на славяните е бил частично разрушен. Основание за това предположение имаме като се базираме на един намерен списък от епископи, който списък, според немския учен Гелцер, датира от това време (VII век, при приемниците на император Ираклий). В този списък между многото църковни центрове се споменава Маркианопол, който е бил седалище на епископ. На този епископ са били подчинени епископите на Трансмариска (Тутракан), Нове (близо до Свищов), Доростол и някои други градове, местоположението на които сега не е известно. От това можем да заключим, че Доростол е избягнал участта на пълното разрушение и следователно в периода от 602 до 679 година, времето на славянското нашествие и пълното завладяване на Балканския полуостров от славяните е продължавал да съществува. Ако се базираме върху споменатия списък на епископи от това време и възприемем, че той отразява тогавашната действителност, а именно, че градът е запазил седалището на епископ, ще трябва да приемем, че в него, както и в цяла Североизточна България, е започнало християнизирането на настанилите се по тия места славяни.

Б. Краев, учител

Из непубликуваните писма до редакцията

Лекар за село Голеш

Нашият дописник от с. Голеш в дописка до редакцията описва необходимостта от лекар за с. Голеш и района. Този район е останал без медицински орган, което обстоятелство се отразява неблагоприятно върху здравеопазването на трудещите се. В дописката си той моли ОК на БКП и ОНС в града да направят необходимото за задоволяване желанието на трудещите се от района да имат лекар.

От отдел „Народно здраве" при ОНС ни съобщиха, че за сега в с. Голеш е изпратен медицински фелдшер. Също, че от няколкото души млади лекари, които са пожелали да работят в Силистренска околия, един е определен за село Голеш и щом пристигне ще бъде изпратен там.

Мерки за подобряване на говедовъдството в Силистренска околия

Мичуринското учение е мощно средство в ръцете на специалистите за преобразяване породния състав в животновъдството. Чрез умелото прилагане принципите на това учение за кратко време могат да се създадат говежди стада, подобрени в желаната от нас насока. С кръстосване на нископродуктивни крави с говежди разплодници от елитен тип можем да получим приплоди с разкатена наследственост и по-нататък, чрез усилен режим на хранене в младата възраст да насочим подобрителната работа.

Много са начините, по които можем да действуваме за изменение облика на говеждите стада в нашата околия. Един от най-изпитаните и сигурни начини в това отношение е методът на изкуственото осеменяване, който ни гарантира с ограничен брой разплодници с ценни качества да заплодим голям брой крави. Чрез него, освен горните му преимущества, кравите и разплодниците се предпазват от редица опасни заболявания на половия апарат.

В нашата околия кравите се осеменяват изкуствено от 1950 година в пункта за изкуствено осеменяване при първостепенната ветеринарна лечебница. В последствие се откриха пунктове в зооветучастъците Ситово, Алфатар, Кайнарджа и Иширково.

Тази година стана уедряване на пунктовете за изкуствено осеменяване и в Силистра се откри районна осеменителна станция. За бици-производители се подбраха най-добрите от околията и доставените от Министерството на земеделието разплодници от Дания. В станцията работи бик „Широк унгарец", син на бик „Широк", родоначалник на линията, създадена в ДЗС—Силистра, Толбухин и Ст. Караджа. Доставиха се и два бика от Съветския съюз с ценни качества, които предават на приплодите си.

Качествата на отделните бици могат да се видят от данните, взети от родословието им. Например бик „Милко" № 24, порода датска, има следното родословие: млечност на майката при една лактация 7393 литра с масленост 4.53 на сто; млечност на бабата по майка 6897 литра с масленост 4.29 на сто; млечност на бабата по баща 6789 литра с масленост 3.82 на сто.

От приведените данни става ясно върху каква основа ще се развива говедовъдството в околията ни. Ние ще имаме възможност да създадем във фермите на ТКЗС приплоди с богати заложби и по-нататък, от умението и подобрителната работа на ръководителите на стопанствата и специалистите в зооветучастъците ще зависи дали тези заложби ще се поддържат и усъвършенствуват. За да бъде изпълнена тази задача, нужно е да се осигури здрава фуражна база в нашите ТКЗС и ДЗС и чрез обилното хранене на майката през периода на бременността, особено през втория и третия месец, да получим здрави приплоди, носители на ценни наследствени качества. Непълноценно хранене—с недостиг на белтъчни, минерални вещества и витамини води към раждане на слаби приплоди и удължава срока на повторното разпасване след отелването.

До края на годината в околията ще се открият последователно 13 пункта за изкуствено осеменяване на кравите. Досега такива са открити в Алфатар, Ситово, Сребърна, Кайнарджа, Светослав, Силистра и ДЗС. Предстои откриването на пунктовете в Бабук, Попина и Срацимир. Снабдяването на тези пунктове със семенна течност става от районната станция в Силистра.

От началото на годината до края на февруари в околията са осеменени от бицте на станцията около 140 крави. Това е крайно недостатъчно и показва, че храненето на кравите през зимните месеци не е било добро, за да гарантира ритмичното им разпасване.

Задачите, които стоят пред станцията в Силистра, са особено трудни и отговорни. Изпълнението им задължава всички специалисти—зоотехници, ветеринарни лекари и техник-осеменители да напрегнат всички сили и умение. Нужно е и ръководителите на ТКЗС и ДЗС да полагат постоянни грижи за кравефермите, за подобряване на храненето и хигиенните условия на кравите.

Д-р Ил. Русев
Директор на Районната станция за изкуствено осеменяване в Силистра

ПРИЕХА ПРИЗИВА НА ГЕНЕРАЛТОШЕВЦИ

На високо политическо равнище мина обсъждането на „призива-обещание на генералтошевските механизатори и кооператори за получаване на повече селскостопанска продукция" на кооперативното събрание в с. Ветрен. Кооператорите единодушно приеха обещание отговор на призива на генералтошевци, с който се задължават да водят борба за високи добиви от селскостопанските култури, като през стопанската 1956 година да получат: от декар пшеница 190 кг, ечемик—220 кг, царевица—260 кг, захарно цвекло—2600 кг и др.

— Ветренци досега не са се посрамили, няма да се посрамят и с обещанията по призива. Нека борбата им, която ще водят за изпълнение на обещанията, се увенчае с нови трудови успехи, броят на кооператорите —високодобивници се увеличи и още правителствени медали да блеснат по техните гърди—заяви др. Борис Иванчев на събранието.

След това кооператорите разгледаха договора за обявеното им съревнование от сребърските кооператори. Еди нодушно те го одобриха и обещаха, че ще водят борба за неговото спечелване.

Богданов

Планът за април изпълнен за първите десет дни

Шестото намаление на цените на стоките за широко потребление даде още по-голяма възможност на трудещите се от града и околията да спестяват в Държавна спестовна каса и нейните агенции. Този значителен факт, а също така доверието на трудещите се към ДСК и широката агитационно-разяснителна дейност на целия трудов колектив при ДСК допринесе за изпълнението на плана по влогонабирането от клона за първото тримесечие 133 на сто.

От агенциите при ПТТ станции най-добро изпълнение има тази в с. Кайнарджа, с ръководител Н. Петров— 418 на сто. А от агенциите при селкоопите—тази в с. Стрелково с ръководител Д. Димов, изпълнила най-добре плана си —362 на сто.

Н. Попов

Съвещание на младежите-производственици

На снимката: Момент от съвещанието на младежите-производственици

Неотдавна в Силистра се състоя съвещание на младежите - производственици. Задълбочено те разгледаха призива на челните предприятия от страната за увеличаване производителността на труда, намаляване себестойността на продукцията и подобряване на качеството. Редица младежи разясниха своя опит в производството, който им позволява да преизпълняват личните си планове.

Голям брой младежи-производственици поеха нови обещания, които те вече преизпълняват.

КОГАТО РЕМОНТЪТ Е НЕКАЧЕСТВЕН

На 2 април в района на МТС — Кайнарджа започна усилена пролетна сеитба. Но още в първите дни се оказа, че ремонтът на голяма част от машините е извършен некачествено. Една част от машините се поправят на място, а други бяха върнати в станцията.

На 5 април дойдоха на поправка в станцията ИФА верижна и „Пионер" от тракторната бригада в Кайнарджа и ДТ № 8 от бригадата в Краново. В с. Добруджанка е повреден един трактор ДТ, един КД—40 и един „Урсуз". А един ден преди това на машина „Урсуз—45" е повредена помпа, на ДТ—54 повредена глава, СТЗ—11 повреден амбриаж, КД—39 повредена скоростна кутия и т. н. Вследствие на лошото състояние на машините колективът отчита слабо изпълнение на плана в сеитбата. На 4 т. м. например в ТКЗС—Кайнарджа бяха засети само 35 декара с машини.

Ясно е, че с такава годност на машините МТС—Кайнарджа не ще може да окаже навременна и ефикасна помощ на кооперативните стопанства в пролетната сеитба. Нужно е директорният съвет на станцията, с директор Хр. Христов и партийната организация да вземат бързи мерки за поправянето на повредените машини и влизането им в строя. На 6 април бяха набелязани редица мерки за отстраняването на тези слабости. Трябва да се упражнява сега постоянен контрол от страна на ръководителите на станцията за изпълнение на поставените по тези недостатъци задачи. А излизането на колектива на полето с лошо ремонтирани машини трябва да послужи като добър урок на директорния съвет и партийната организация при станцията в бъдещата им работа.

Ст. Радев

СТАЖАНТИТЕ НА СЕЛО

От 15 март четвъртокурсниците от Селскостопанския техникум в Силистра са на производствен стаж по родните ТКЗС, за да отдадат всичките си младежки сили за навременното и качествено извършване на пролетната сеитба.

В ТКЗС „Димитър Благоев" в с. Срацимир са изпратени стажантите Станчо Маринов, Илия Матев и Стилиян Паскалев. Още от първия ден младите специалисти с жар започнаха работа. Поради масовизацията на ТКЗС старите планове и задачи на бригадите, звената и фермите отпаднаха. Започна и ново планиране. Почти цялата работа падна върху плещите на младия кадър. Стажантите прилагат на практика натрупания четиригодишен теоретически опит.

Младите специалисти се интересуват не само от производствената работа на стопанството, но и от дейността на ДСНМ. Те разясняват на членовете на ДСНМ големите преимущества на хибридната царевица и особеностите при обработването ѝ.

Ст. Куртев
дописник

ОВОЩАРИТЕ РАБОТЯТ

От 2 до 5 април кооператорите от звеното на Кольо Райчев, които отговарят за овощните градини на ТКЗС—Смилец, почистиха и оформиха коронките на овощните дръвчета, които дават плод. Освен това те варосаха 1977 каисии.

Ив. Чанов

Нехаен фуражир

Пристъпям прага на кравефермата в ТКЗС—Богорово. Посреща ме един от първенците на фермата, др. Дяко Атанасов.

— Добро утро!

— Добро утро!—отвръща той намръщен.

Заинтересувах се защо този човек, който така обича животните, ходи из фермата разсърден.

— Как няма да се ядосвам!?—обясни той след няколкократно питане от моя страна —Не ни снабдяват със зоб за добитъка. От нас се иска изпълнение на плана във фермата, а без зоб не може. 3.500 до 4 литра дневно на крава е твърде незадоволителен млякодобив.

Това, което ми каза гледачът Дяко Атанасов, отговаря на истината. Фуражирът Иван Панайотов снабдява нередовно с фураж не само кравефермата, а и другите ферми. Крайно време е управителният съвет на ТКЗС в с. Богорово да отстрани тази слабост в храненето на животните.

И. Димитров
дописник

Към 5-та годишнина от Постановлението

Добруджа!

На пети декември 1918 година безсмъртният певец на добруджанската степ Иордан Йовков написа в едно писмо: „. . . В тази минута аз виждам през прозореца си да се точат по шосето към Врана колони от обози, пехотни части, батареи и ескадрони. Мълчаливи, без ура, без музика, сломени и убити, някакви печални призраци под непрестанния дъжд и мъгливото есенно небе. Има нещо много тъжно и много болно в тези зрелища, с които завършват походите в Добруджа. Какво ще стане утре—никой не знае"

Писателят, който отпосле описва с такава любов мъката на Моканина, тръгнал да дири бяла лястовица за лек на момичата си, оня, който най-много е обичал простите хора от добруджанските села не знаеше какво ще стане с тях „утре". Това знаеха неговите герои—младият учител и бунтовник Иосиф Давидов, агитаторът Братоя Карталев, оня, които поведоха сиромашта през септември 1923 година да заорат земите на Манолаки, господарят на Исьоренския чифлик.

Ние, които не сме добруджанци, познаваме стара Добруджа от разказите на Йовкова и от народните песни, в които тежи мъката на народа, смазан от суховеите и от чифликчиите. Тази земя, в която за пръв път стъпи кракът на нашите прадеди, не принадлежеше на народа. Но тя беше родила Караджата и героите от Шабленския бунт против десетъка, откърми сина на Давид Кьосето, който научи селяните да стрелят с пушка в гърдите на царския офицер.

Делото на Стефан Караджа и на Иосиф Давидов победи. В тази стара, печална и красива земя нагазиха през септември 1944 година звездочели воини и донесоха по прашните пътища на изгорялата степ завинаги правда и свобода.

Пет години изминаха от излизането на Постановлението за преобразяването на Добруджа. Тогава се написаха възторжени статии и репортажи. В тях имаше думи за щастието, плодородието, красотата и бъдещето. Говореше се за слънцата, които ще грейнат в равнината, за младите гори—зашумели от край до край, за водата, която ще бликне. . . Едва ли някой тогава си е представял, че всичко ще стане толкова бързо. Като приказка звучи днес това, което стана само за пет години.

Да тръгнем по асфалтовото шосе от Русе за Силистра!

Пролетта напира в мъзгата на крайпътните клони, в рохката пръст, в дъхавата пара, която бързо чезне в ясното небе. Напира в ритъма на машините, които бучат по каналите и ниските места на напоителната система Мартен-Сандрово. Допреди няколко месеца тук нямаше машинно-тракторна станция. Сега край Сливо поле бият чуковете на шлосерите и монтьорите, а сутрин по мокрите пътища тръгват нови съветски машини. Като гъба изникна новата мелиоративна МТС, сякаш изпод пелените на дълбокия сняг. Наблизо, от ляво на шосето, е първата мелиоративна МТС в България, в с. Бабово.

В ДЗС — Силистра първи започнаха да орат. Трактористът Алекси Алексиев намисли да оре нощем, когато мократа земя е замръзнала. Опитът излезе сполучлив и другарите му го последваха. Всяка нощ по блоковете на Бабук, Смилец, Казимир, Васил Левски боботят съветските трактори и светлините на фаровете им режат като мечове мастиленото небе.

Какви нови неща видя равнината през изминалите години! Девети септември завари този край с електричество само в едно селище—Силистра. Сега електричеството бие в жиците на десетки села, свети в хиляди лампи, трепти в предавателите на радиоуредбите. Двадесет и пет села бяха водоснабдени. Още двадесет и пет ще получат бистра вода през 1956 година.

В Силистра има училище за горски работници. Горски работници за Добруджа, в която нямаше гори, а сега растат над 40 хиляди декара защитни пояси от млади дръвчета! Чудно ли е, че тук чествуват седмицата на гората?

Ако тръгнем по шосето от Силистра през Ситово и Добротица ще потънем в сърцето на Добруджа—Дуловска, Кубратска, Исперихска околия. Някога тук фашистката власт изпращаше на заточение родните борци, толкова затънтен беше този край на България. Без гора, без вода, без урожай! . . Край исперихското село Свещари се възвишават в права редица няколко могили. Какво е привързало към тази земя историческите поселници? В една падина на няколко километри от селото блика голям, леден извор. Простият народ е обградил тази вода с тайнствени разкази и предания. Тук са идвали в един и същ ден (както никъде по света) мюсюлмани и християни, водени от своите религиозни подбуди—да се поклонят на водата, която години и вековe е била живот и лекарство, надежда и упование.

Миналата година проучванията показаха, че в падината има обилни подземни извори. Работници направиха каптажи, хванаха водите и през това лято те ще хукнат към чешмите на много села.

Пролетта още не е размразила леда покрай рекичката. Остър хлад вее от гърлото на изворите. От близката порутена къща излиза стар турчин с овехтяла чалма и гъчи нещо на своя език. В приказката му често се преплита думата „су" (вода). Дали се радва, или се сърди старият турчин? Водачът ни каза тихо:

— И едното и другото. Разказва как лани правили каптажите и гълчи да не се вътрим много тъдява. Страхува се да не ги урочасаме...

Добруджа не е вече земята, по която пееха колелетата на Сали Яшаровите каруци. Романтиката на ветрените мелници и хановете по кръстопътищата отстъпи място на новата романтика, която дойде с електричеството, напоителните канали, помпените станции и машинно-тракторните паркове . . .

И тази романтика е по-сърдечна и по-примамлива, защото носи на хората радост и заможност!

Серафим Северняк

Пленум на ГК на БКП

За работата на комунистите в училищата

Преди няколко дни се състоя пленум на Градския комитет на БКП. Докладът обхвана работата на първичните партийни организации по учебно-възпитателната дейност и ролята на комунистите в учебните заведения през учебната 1955-1956 година.

В доклада се посочиха постигнатите успехи на първичните партийни организации в прибиране подлежащите на задължително обучение деца, в намаляване броя на учениците получили слаби оценки. Ценна помощ на учителския колектив, на ДСНМ и пионерската организация е оказала партийната организация в Педагогическото училище, където и резултатите не са закъснели да се появят.

От 457 курсисти слаб успех са показали през първото полугодие 4 курсиста, а на семестриалните изпити само 5

Пленумът констатира, че постигнатите успехи от партийните организации в учебно-възпитателната работа далеч не преобладават над допуснатите от тях слабости.

Комунистите от Първо средно училище начело с партийния секретар др. П. Апостолов са допуснали да бъде обезличена организацията. Отначалото на учебната година те не са обсъдили на партийно събрание въпросите: за научното и методическо равнище на предавания учебен материал, как се осъществява партийното ръководство на ДСНМ и пионерската организация, помощта на изоставащите ученици, не е обсъден и въпросът за обмяна на добрия опит между преподавателите. Не е подложена на достатъчна критична оценка работата на учителите-комунисти. В тях не личи загриженост за повишаване успеха и за по-задълбоченото усвояване на предаваните дисциплини от учащата се младеж, те не водят достатъчно енергична борба за намаляване броя на слабите ученици и на отпадащите през учебната година. Как може да се обясни фактът, че в класа на др. Тренев процентът на носителите на слаби бележки е по-голям от тоя в VI-а клас? Само с това, че партийната организация не му е помогнала да преодолее слабостите в своята работа, не е сигнализирала навреме за тях, а го е оставила да се движи на опашката и с това да дава лош пример на колегите си. Комунистите слабо помагат на директора на училището др. Ат. Неделчев. Нему са предоставили многообразните училищни задачи, които се е нагърбил да ги движи чрез методи неприсъщи на комунист, които са го довели до нежелателни инциденти. Време е да се ликвидират тягостните отношения създадени между отделни членове в организацията.

Не е на по-завидно положение и работата на партийната организация

във Второ средно училище.

Известни успехи, които бележат учителите-комунисти като др. Райкова, Хитева, Йорданова и др. се дължи изключително на самите тях, на тяхната системна и упорита работа с изоставащите ученици, а не на партийната организация. Последната не е помогнала на др. Георгиева да преодолее недостатъците в своята работа. И тя е допуснала в края на учебната година в нейната паралелка от всичко 44 ученика 14 да имат слаби оценки по основните дисциплини. Не е задоволителна работата и на др. Л. Атанасов с изоставащите ученици от неговия клас.

От изказванията на членовете на пленума пролича тревогата за незадълбоченото предаване учебния материал в горните класове. Така др. Илия Кунев говори за повърхностното, схематично предаване на материала откъснат от реалната ни действителност. „Необходимо е — заяви той — да се устройват екскурзии, излети до покрупните индустриални и селскостопански обекти, да се запознае учащата се младеж с огромното ни социалистическо строителство, да се култивира непрекъснато в нейното съзнание любов и преданост към великото социалистическо дело".

С болка на сърце си спомни за часовете

във Вечерната гимназия

др. Нягол Неделчев.

„Аз имах друга представа преди няколко години за облика на днешните учители — каза той. — Мислех, че те вършат същата възпитателна работа, каквато е вършил народният учител през тъмното ни минало, но сега се уверих в противното. Няма случай преподавател във Вечерната гимназия да завърже непринуден другарски разговор с по-слабите ученици, да се заинтересува за условията на работата, да даде известни препоръки, как по-добре да се усвои материала".

След това той говори за неправилните методи на работа във Вечерната гимназия, цитира фрапиращия случай с преподавателката Минчева по руски език, която е накарала ученик да чете седем пъти едно изречение, без да му посочи къде той греши, а всеки път отговаряла „Нет".

Пленумът констатира, че

ДСНМ слабо работи с учениците

за повишаване успеха и за по-доброто усвояване на предаваните дисциплини в училищата, не внедрява трудови навици и правилно социалистическо отношение към труда, не се явява достоен продължител на революционните традиции на борческия Комсомол и РМС.

—„И аз съм бил ученик —каза Руси Христов—но мен по друг начин ме е възпитавал Комсомолът. Не само да се учим и бъдем между отличниците, но и да обичаме труда. Много от нас след завършване на гимназията работиха по тучните добруджански полета. Сега съм председател от няколко години на градското трудово-кооперативно земеделско стопанство, но нито един ученик не се е заинтересувал за състоянието на стопанството, да види как върви работата.

Др. Бойко Ахтаров изтъкна голямата роля, която могат да изиграят родителските комитети когато правилно се ползуват от учителите.

Много от присъстващите говориха за слабата дисциплина, за хулиганските прояви на учащите се и за вредните поуки, които те извличат от някои филмови прожекции.

След станалите разисквания, пленумът набеляза редица решения за подобряване работата на партийните организации и работата на учителите-комунисти в учебните заведения, като:

бюрото на ГК на БКП да проведе семинар с учителите-комунисти, на които да се разгледа ролята и задачите на партийната организация в училищата; да се проведат партийни събрания в училищата, на които да се обсъди въпроса за изпитите и се набележат мероприятия обезпечаващи успешното завършване годишните изпити; да се проведат събрания на ДСНМ в средните училища на тема: „Изпитите са отчет пред Родината"; партийните организации в училищата да проведат разяснителна работа за набиране учащи се за постоянни бригади в помощ на ДЗС и ТКЗС, и др.

Физкултура и спорт

За футболната среща „Локомотив" — „Червено знаме"

Футболът е героична спортна дисциплина. В нея се изискват редица качества: бързина, издръжливост, съобразителност, правилна постройка на играта, нападения от дълбочина, добра връзка между отделните линии и воля за победа.

Какво ни показаха червенознаменци от нашия град в първата им официална среща с другарите си от „Локомотив" гр. Дряново в неделя? Нашите състезатели ни показаха такава футболна игра, която съвършено не отговаря на изискванията на отбор, който е член на „Б" републиканската група.

Нападателната линия страдаше от липсата на завършващи удари във вратата на противника. Полузащитниците не бяха повратливи и не можеха да играят в нападението и отбраната, а крайната отбрана се огъваше пред противниковите нападения поради липсата на усет към топката. Нямаше нито един случай нападение на червенознаменци да започне организирано от дълбочина и проведено докрай със завършващ във вратата на противника удар. Двата случая на изпращане топката към вратата на противника и удрянето ѝ в страничните греди беше резултат на грешки на противниковата отбрана. Състезателите на „Червено знаме" не можеха правилно достатъчно да обработват топката, като гледаха веднага да се освободят от нея и я пращаха обикновено в кракала на противников играч. В борбата за първа топка червенознаменци губеха.

Какво показва това? Това показва липса на системна тренировка и стремеж към овладяването на футболното майсторство, недостатъчна волева подготовка за победа по пътя на правилното комбиниране и здравата връзка между отделните линии.

Как се представиха гостите? Те превъзхождаха със спокойната си игра, по-добрата тактическа постройка, с успехите си в борбата за първа топка и опасните си слизания към вратата на червенознаменци, които завършваха с удар от всяко положение. Футболистите от вагонния завод „Жданов" от гр. Дряново демонстрираха не само хубав футбол, но и воля за победа и най-важното, което на нашите състезатели липсва, възпитание в играта. Въпреки няколкото неправилни присъждания на съдията Иван Цветков от съдийската група на гр. Сталин, те не протестираха, те не докоснаха грубо нито един наш състезател. Това е плод на добрата културно-масова работа, която е водена с тях. Резултатът 2:0 в полза на локомотивци е напълно реален.

Тягостно впечатление направи счупването на крака на състезател от „Локомотив". Може би състезателят Дамянов да няма умисъл в това нещастие, но нашите състезатели трябва да се стремят да играят културно така, както играха гостите.

Ст. Илиев

В родния град

Изграден е първомайски комитет, който ще организира честването на Празника на труда в града ни. Във всички предприятия и учреждения започна подготовката по украсата на града по случай Великия празник на труда—Първи май.

*

Градският народен съвет съобщава на ръководителите на предприятия, учреждения и на трудещите се, че на 23 т. м. в града ни ще се състои окръжно съвещание на всички комунални предприятия и служба „чистота" от окръга. Представители от всички околийски градове ще гостуват в нашия град, за да обменят опит във връзка с поддържането на чистотата. Градският съвет моли всички граждани да почистят основно домакинствата си, предприятията и учрежденията, за да блесне града ни чист и приятен.

*

Народният театър ще представи в петък, събота и неделя българската пиеса „На кръстопът".

*

Концертът на Ансамбъла при читалище „Доростол" изнесен с голям успех вчера, ще бъде повторен на 24 т. м. в салона на Народния театър.

*

Арменската културно-просветна организация „Ереван" в града ни устройва в неделя —22 т. м. в клуба си честване на видни арменски писатели. Честването ще се придружава и от литературно-музикална програма.

*

При читалище „Доростол" в гр. Силистра е организиран литературен кръжок. Желаещите да участвуват в кръжока да се отнесат до читалището.

КЪМ 86-ТА ГОДИШНИНА НА В. И. ЛЕНИН

ЛЮБОВ КЪМ ЖИВОТА

Недалеч от Москва, при селцето Горки, се намира домът, в който Ленин преживя последните си дни. Тук всичко говори за човека с голямото сърце и светлия ум, човекът, който стана скъп и близък на честните хора по цял свят.

Домът е приютен в недрата на широколистна гора, на върха на невисок хълм. Сега в гората е тихо и пусто. Само леко шушнат листата на старите дървета, безмълвни свидетели на ленинските дни. Ленин е обичал да се разхожда по смълчаните алеи, потънал в размисъл, работил е в овощната градина, на една от площадките на парка често е играл на кегли със селските деца. На една от алеите, която разсича гората и открива поглед към полето, стои любимата скамейка на Ленин. Струва ти се, че и сега по пясъка стоят следите от неговите стъпки. Седнал на скамейката, той се е любувал на безкрайната равнина, която се е откривала пред него.

В стария помещически дом, със строги колони на парадния вход, нищо не е променено. Мебелите са запазени такива, каквито са били при първоначалните си стопани, скъпи и безвкусни. Въпреки това Ленин е напомнял често на близките си да пазят покъщнината, защото това е държавен, народен имот. През суровите и тежки за съветската страна зими на 1921—1922 година, за да се пестят въглищата, Ленин, заедно със семейството си, се преместил да живее в малката странична пристройка, градена някога за прислугата на господарите.

На първия етаж е залата, в която Ленин се е срещал с другари, селяни. Тук на Нова година е имало елха и негови гости са били деца от близките села. В залата са подредени скромните подаръци, които Ленин е получавал. Масички за шах, житен сноп под стъклен похлупак—най-скъпото, което са могли да му подарят селяните — плода на своя труд.

Тежко болен Ленин не прекъсвал своите връзки с народа. Той се е срещал често с работници и селяни, разпитвал ги, съветвал се с тях. Запазено е удостоверението, което той саморъчно написал на Алексей Шапошников от село Бекетово, Булгаковска околия, Уфимска губерния, в уверение на това, че той е бил повикан от Ленин „за разговор и съвет по важни въпроси, които се отнасят до селското стопанство".

В библиотеката се съхраняват книгите, с които Ленин си е служил тогава: речници, справочници, енциклопедии, социално-икономически и философски трудове, произведения на Горки, Л. Толстой, Тургенев, Чернишевски, Писарев, много книги от чужди автори. С часове той се е ровил в тях, жадно е прелиствал страниците им, изпъстрял ги е с бележки.

Вита стълба отвежда на втория етаж. Към перилата ѝ е закована допълнителна дървена рамка, за да бъде облекчен Ленин, когато се изкачвал по нея. Гигантският труд и системната преумора подкопали здравето му и през май 1922 година той получава удар и парализа на десния крак и дясната ръка, разстройство на говора. Без да дочака да се съвземе напълно след заболяването, почувствувал се едва-едва по-добре, Ленин участвува и в партийната и в държавната работа, изпраща директиви и указания по най-различни въпроси. На 20 октомври същата година той произнася пред пленума на Московския градски съвет последната си реч: „. . . от Русия неповска, ще израстне Русия социалистическа". Здравето на Ленин се влошавало непрекъснато, но той упорито продължавал да работи, не преставал да се интересува от партийните и държавните дела, приемал делегации, пишел писма, напътствувал.

На втория етаж е работният кабинет на Ленин. Тук той е написал своите изключително важни статии: „Стрaничките от дневника", „За кооперацията", „По-добре по-малко, но по-добре", „За нашата революция", „Как да реорганизираме работническо-селската инспекция".

Който е ходил в дома при село Горки, той знае с какъв дълбок трепет всеки прекрачва прага на малката стая, в която Ленин завинаги е затворил очи. Просто желязно легло, масичка и няколко стола. На стенния календар последното листче е неоткъснато: 21 януари 1924 г.

Разтворена книга на масичката—„Любов към живота" от Джек Лондон. Това е един от любимите разкази на Ленин, който Н. К. Крупская му е чела на 19. I. 1924 г. Суров разказ за силния човек, който с огромно напрежение на волята, влачейки се на колене, преминава северната пустиня, воден от страстната любов към живота.

В тази стаичка, само два дни след като е слушал този разказ, Ленин затваря очи завинаги. Любов към живота, към хората—ето кое изпълня с особена красота и човечност величавото му дело. И сякаш тук не е спрял завинаги един живот. Оттук животът се разгаря с нова сила, животът на цялата могъща съветска страна, на съветските хора, които Ленин обичаше.

Ст. Николова

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна" — адрес: ул. „Дочо Михайлов" № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници" — 201.

ДИК „Дунав" печатница — Силистра. Пор. № 152.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 17 | Година I | Неделя 29 Април 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

ДЕПОЗИТ

БОЕН ПРАЗНИК НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Над света се зазорява първомайското утро на 1956 година. Зазорява се великото тържество на трудещите се от цялото земно кълбо. В ярките лъчи на пролетното слънце ще алеят знамената на милионите трудещи се, които ще манифестират на този ден своята воля да съзиждат новия живот, да укрепват международната си солидарност, единството си в борбата за мир, демокрация и социален напредък.

По-широко и по-празнично ще се веят първомайските знамена в обстановката на непознато досега въодушевление и подем от историческите решения на XX конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз.

Нашият народ, трудещите се от нашата борческа околия, са на своя пост и претворяват в живо дело решенията на Шестия конгрес на нашата Партия за непрекъснатото подобряване благосъстоянието на трудещите се, за подем на производителните сили, за увеличаване на материалните и духовни богатства.

От Кайнарджа до Попина, от Алфатар до Ситово, Бабук, Станчево, Смилец, Светослав, Краново, навсякъде по нашите поля кипи благодатен труд. Труженици от селското стопанство — кооператори и частни стопани посрещат бойния празник на трудещите се — 1Първи май със завършена сеитба на пролетните култури.

С всеки изминат ден нашата околия се възправя нагоре, облича се в нова премяна, стои твърдо в стройните редици на строителите на новия живот.

Производствениците от ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“, ТПК „Стомана“, ТПК „9 септември“, ТПК „Дунав“, от „Камъшит“ и др. ще манифестират с радост и гордост на Първи май, защото те преизпълниха своите производствени планове, произведоха повече блага за трудещите се, подобриха значително качеството на своята продукция.

Заслужено по гърдите на редица производственици блестят ордени и медали.

Кооператорите и частните земеделски стопани от нашата околия ще положат още по-големи грижи за животновъдството, лозарството, овощарството, ще осигурят още повече продукти за нашата родна промишленост.

Чествувайки бойният празник на трудещите се ние си стискаме още по-здраво ръце и единни, и сплотени около героичната Българска комунистическа партия и Народното правителство превръщаме нашата родна Добруджа в дивен и благодатен край.

Първомайският празник тази година минава под знака на по-нататъшното укрепване на международната солидарност на трудещите се и единството на работниците от всички страни. Той минава под знака на засилената борба на всички честни хора по света в защита на мира.

На всички езици по земното кълбо през тези предпървомайски дни звучат пламенните слова:

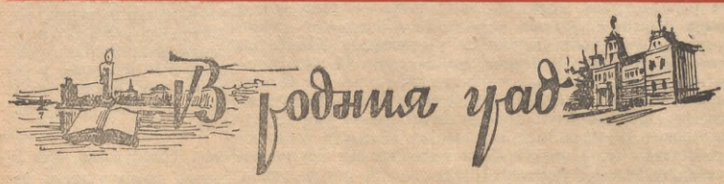
— Да живее Първи май — денят на международната солидарност на трудещите се, денят на братството на работниците от всички страни!

— Да живее мирът в целия свят!

Първомайски парад

Цъфти парада
в цветове красиви!
Не виждам друг,
а моята страна —
минава възмъжала
и щастлива
под полъха
на светли знамена.
Цъфти парадът!
Знамена и стъпки
бележат устремния,
ясен ход
на смелите,
в борбите неотстъпни,
на младия
прославен мой народ.
Като дъга
към бъдните години
изгрява тук
самата красота.
И свое слънце носи,
който мине!
И клонче с нежен цвят
от пролетта!
В носиите
със пъстрите шевици
аз виждам
необгледни равнини,
с простор зелен,
сияния и птици
под океан
от ведри висини.
Това си ти, Родино,
с красотата
на хора,
равнини и върхове!
Докато има вятър
за крилата ти,
ще пишем
най-достойни стихове.
Какъв парад!
Преливат цветовете!
Направиха го
хората сами.
Мирът по знамената
гордо свети,
в редиците
и в песните шуми.

Ив. Свежин

ПРЕДМАЙСКИ ВЕНЕЦ ЗА ПРАЗНИКА

Как ще заспиш в тези априлски топли нощи? В позлатените висини, през пухкавите облачета, плува огледална луна и, когато гледаш дълго нагоре, струва ти се, че не облаците, а гъстият рояк звезди е тръгнал незнайно къде . . . Може би към светлите страници на бъдещето или към душата на нежния поет!

Не се чуди, ако след такава чудна нощ бъдеш събуден от многострунната песен на капчуците. Пролетта е дошла. Тя е при нас. Нейната палитра е пъстра и многообразна—тя е отличен художник. В нейните картини ще откриеш красивия почерк на сърцеведа и топлата ласка на стопанина. Гледаш и мислиш:—да, в живота има поезия! А после?—Едра и сладка ще бъде народната пита!

Излез навън и ще се увериш. Дъждът е притихнал. Висините са избистрени и някъде далеко-далеко на изток трепти първият седмоцветен мост на дъгата. Дунав е размотал широко сребристо платно, сякаш изтъкано от милиарди звезди. И всичко е очертано с меки, почти прозирни линии—хълмове, гори, градини, дори и отделните дървета. Колко опиянявящо красиви са тези предмайски дни и нощи!

Ведростта на гамите трепти и в самия град. Пропита от светлина Силистра изживява своите предпървомайски вълнения. В ранното утро из чистите улици ще чуеш ясния и радостен говор на домакините. Прозорците на къщите са разтворени широко и в техните излъскани стъкла играят весели слънчеви мълнии. Перазите пъстреят от свежи цветя. Леко потрепват на утринния хлад нежнобели завески като гълъбови крила.

По главната улица е още по-празнично. Измитите витрини на магазините и стройните фасади на сградите грижливо се украсяват. Отвсякъде лъха особена тържественост — идва Първи май. И връвежът на хората е необикновен, забързан, пъргав.

И сякаш от всичко най-важно е да бъде чисто, зелено, весело. Гърдите да дишат ведрост, очите да се радват на багри. Затова ли малките градинки в града така старателно се подреждат? А в Дунавския парк, редно с песните на птиците, звучи и младежката волна песен на групата ученици, които през свободните си часове са дошли да помагат на градинските работници. Ето как гордо плува дунавският албатрос — корабът „Георги Димитров“ и със сирената си възвестява на трудещите се за идването на великия празник.

Високо в бездънното море кръжи щъркел.

Нека всичко бъде светло и жизнерадостно! Да пъфтят цветята в градините, да звънят гнездата в зелените тополи, да искри от сребро въздухът, да пъстреят в меки цветове хълмовете, да бъдат изпълнени сърцата със светлина и радост!

Хората и природата изплитат най-хубавия венец за Първи май!

Ив. Теофилов

Окопават захарното цвекло

Айдемир, 26 април (По телефона). След сеитбата за захарното цвекло кооператорите поведоха борба срещу хоботника като два пъти напрашиха посева с 20% хексахлоран. Цвеклото поникна и редовете напълно се очертаха. На 23 и 24 т. м. бригадите излязоха на копан и за два дни прекопаха 120 дк захарно цвекло. **Д. Левашки**

ПЪРВЕНЦИТЕ — НАША ГОРДОСТ

Кирчо Ат. Райков
партиен секретар и животновъден бригадир в ТКЗС в с. Станчево

Ти, гордост си за нас, за цялото ви село.
Бъди и във животновъдството начело.
И нека, Кирчо, догодина да се чува,
че околийско първенство си завоювал.

Георги Тодоров Панев
мебелист от ДИП „Липа“ с 200 на сто производство

Човек с автомобил и двеста не достига,
а той ги стига, хич окото му не мига.
И чували го да мърмори и нарежда,
че двестата процента малко му изглеждат

Николина Г. Иванова
животновъден бригадир в ТКЗС — Силистра

На гърди си орден носиш, Николино,
а и звездичка нека догодина има.
И нека ферма та ти тъй да процъфтява,
че с мляко целият ни град да наводнява

Никола Василев
бригадир на 4-та тракторна бригада МТС — Силистра

Води все тъй безстрашно своята бригада!
и знай—успеха ти е истинска награда.
От все сърце ти, Кольо, аплодирам,
макар че от трактор бъкел не разбирам,

Коста Р. Стоянов
мебелист от кооп. „9 септември“ редовно изпълнява производствената си норма 156 на сто

За тебе сякаш нормата е дреболия.
Минаваш я, летиш напред като **стихия**.
Желаем ти, скъпи Коста, догодина
със бухка нормата да чупите **динамина**.

ПЪРВИ МАЙ ПРЕЗ 1921 ГОДИНА

(Спомен)

В Берковската смесена гимназия през 1921 година се учеха 464 ученика. От тях 430 ученика влизаха в марксистко-ленинските кръжоци, организирани и ръководени от Комсомола, под наблюдението на околийската партийна организация. Отговаряха пред ОК за работата на марксистко-ленинските кръжоци учителите Димитър Филипов, Методи Илиев, Дойчо Димитров, адвокатът Димитър Първанов и секретаря на комсомола Власаки Алексиев.

Бурна, наситена с много политически събития беше тази година. В Берковския край, поради мизерията и нищетата в които бяха изпаднали трудовите маси, като резултат на първата световна война, назряваше голям революционен взрив.

Берковските трудови маси отпразнуваха Първи май чрез митинг на площада и грамадна манифестация, която обхвана бедните квартали на града. Комсомолците не можеха да стоят извън редиците на своите родители, на организираната от Партията манифестация. Но имаше строга заповед от министъра на просветата Ст. Омарчевски учениците, ведно с учителите си, на Първи май да излязат извън града, за да не виждат и евентуално да не участвуват в манифестацията на трудещите се.

Комсомолското ядро в гимназията (Младен Иванов, Стоил Илиев, Иван Димитров Станков, Илия Милков и Младен Тодоров) реши да се подчини на нареждането на Министерството на просветата, като изведе учениците извън града, но в местността „Пладнището“, а не там, където нареждала директорът на гимназията. Планът беше такъв: да се увлече ученическата младеж в екскурзия, да се прочете доклада за Първи май пред учениците и в 5 часа след обед, когато манифестацията на трудещите се ще мине през центъра на града, ученическите колони, връщайки се от екскурзията, да се влеят в нея. Всеки ученик и ученичка трябваше да носи букет от планински цветя и с тях да се обсипят манифестиращите.

Така и стана. Планът беше изпълнен точно. Рано още учащите се бяха в двора на гимназията. Директорът на гимназията се зарадва като видя учениците. Той даде нареждане да се насочим към Ашиклар. Застанали начело на ученическата манифестация членовете на комсомолското ядро (ученици от осми (12) клас) вместо по пътя за Ашиклар, извиха към „Пладнището“. И цялата ученическа маса, стройно, с песни последва своите ръководители. Учителите се видяха принудени също да отидат с учениците. Когато пристигнахме на определеното място, започнаха игри, песни, веселия.

Към обед учителите се измъкнаха и се върнаха в града. Това беше предвидено. Ние проведохме митинга. След това набрахме букети цветя—здравец, люляк, иглика, минзухари и в 5 часа след обед пресякохме площада на града, където нашата манифестация и манифестацията на трудещите се се срещнаха. Започнаха приветствия, хвърляне на цветя — състоя се величествен митинг, на който говориха и комсомолци.

Резултатът от това честуване на Първи май беше повдигане на революционното чувство на младежта и на трудещите се, затягане на организацията и подготовка за посрещане на следващите революционни събития. За нас, които завършвахме тази година средното си образование, имаше наказание — на организаторите и на поголямата част от участвуващите поведението на дипломите ни беше намалено с по две единици. Със специално министерско разпореждане на завършилите Берковската гимназия през 1921 година с намалено поведение ученици и ученички вратите на университета бяха затворени.

В последвалите революционни сблъсквания през 1923 година дейно участие взеха и стотици членове на марксистко-ленинските кръжоци, голям брой от които отдадоха живота си за делото на Партията.

Орански

Озеленяват селото

Кооператорите от с. Нова-Попина проведоха акция за озеленяване на селото. Всеки кооператор изкопа по няколко дупки. В една част от тях пионерите, под ръководството на пълномощника Марин Георгиев и бригадира на овощната градина Марин Кулев, засяха плодни дръвчета. В останалите ще засеят черничеви дръвчета.

Ще минат дни и години. Дръвчетата ще растат заедно с малките пионери. А когато станат големи, те ще си спомнят, че това е тяхно дело.

Б. Павлов

Усилено засяват лука

Неотдавна 250 кооператорки от ТКЗС в с. Алфатар започнаха сеитбата на лука. Кооператорката Иванка Стоянова даде най-бърза работа и зася само за един ден 230 кв. метра лук.

За нашата младеж

ЩЕ РАБОТЯТ ПО КООПЕРАТИВНИТЕ БЛОКОВЕ

Неотдавна в клуба на ОК на ДСНМ се състояха съвещания с младежите-средношколци, на които се обсъди въпросът за организиране на младежки бригади.

По примера на учениците от Първомайската гимназия бяха създадени средношколски бригади, които през лятната ваканция ще работят по ширните кооперативни блокове в селата Алфатар, Бабук, Ситово, Кайнарджа, Сребърна, Гарван, Станчево, Смилец, Иширково и др. В тях се включиха повече от 600 ученика членове на ДСНМ, които ще оползотворят ваканцията си в труд по родните полета и ще изработят най-малко по 35 трудодни.

Средношколците от с. Сребърна обещаха да изработят по 40 трудодни, а младежите от с. Станчево Руси Жечков Николов ще изработи 70 трудодни, Димитър Стойчев Курдоманов—65 трудодни и Гинка Иванова Василева—50 трудодни. Ученичките Йорданка Вълева и Димитра Илиева от с. Бабук обещаха да изработят по 50 трудодни.

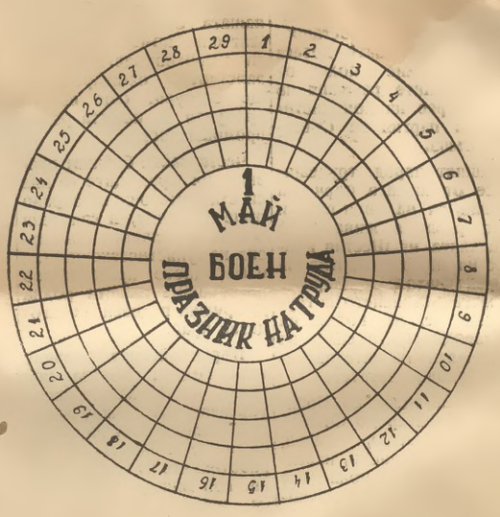
На съвещанието бяха избрани бригадири и отговорници за културно-масовата работа. Ще бъдат разучени песни, пиеси и стихове.

Средношколците, с литературно-музикалните програми, които ще представят пред кооператорите, ще разнообразят живота на неуморните труженици.

Младежите с труда си ще помогнат на своите родители в срочното прибиране на реколтата, и ще допринесат решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ за подпомагане на селското стопанство да бъдат изпълнени.

Н. Николов

КРЪГОСЛОВИЦА

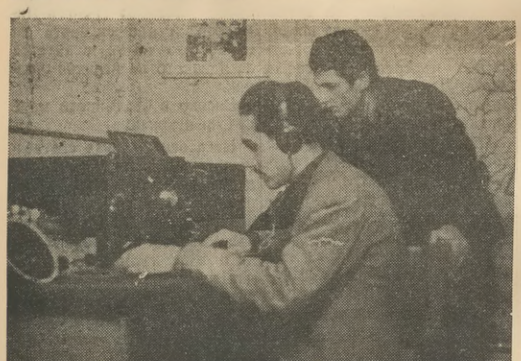
1. Герой на Горки.
2. Прочут пионерски лагер.
3. Химически елемент.
4. Част от окото мн. ч.
5. Наш писател класик.
6. Наука за нравствеността.
7. Древна Гърция.
8. Един от ръководителите на априлското въстание.
9. Конник.
10. Председателят на Съвета на националностите в СССР.
11. Държава в Азия.
12. Войнишка принадлежност.
13. Град в Турция.
14. Хищно животно.
15. Марка автомобили.
16. Вид литерат. произведение.
17. Голям руски художник реалист.
18. Сборник географски карти.
19. Залез слънце.
20. Римски император.
21. Стихотворение от Смирненски.
22. Корабна принадлежност
23. Наш учен икономист.
24. Най-малките частици.
25. Кораб петролоносач.
26. Един от защитниците на Г. Димитров.
27. Изорани ниви.
28. Български филм.
29. Герой от поема на Пушкин.

При правилно решение във външния кръг ще се получи лозунг.

Задава **Ценов**

Решенията на кръгословицата изпратете до редакцията. В следващия брой ще дадем правилния отговор на кръгословицата.

Първата любителска радиостанция в града—дело на активисти

В продължение на три месеца до късно през нощта светеха прозорците на клуба на радиоконструкторите при Околийския съвет на Доброволната организация за съдействие на отбраната.

Надвесени над радиоапаратурите, с жар работиха радиоконструкторите Агоп Калемкерян, Кирил Иванов, Гарбис Солакян и Енчо Раданов, те бързат да завършат радиостанцията, с помощта на която да влязат във връзка с близки и далечни страни.

Неописуеми бяха възторгът и радостта им когато неотдавна, наобиколили рожбата на своя героичен труд, станцията започна да изпраща инициали в ефира и първите връзки бяха направени с радио-любителите от градовете Пазарджик, Червен бряг, Стара Загора, Сараево—Югославия, Симферопол-СССР и др. Нови ясни радиосигнали вече бродят из ведрите етерни простори, изпращани от любителската радиостанция на града ни.

П. Парушев

„Отпразнуване“ на Първи май във фашисткия затвор

— Спомени —

1943 година. За втори път ще посрещам Първи май в затворническата килия. Подготовката за отпразнуването на Великия празник, въпреки категоричната забрана на затворническата управа, е в своя разгар. Мъчно е да си спомни човек всички подробности по тая подготовка, след като са изминали вече 13 години оттогава, но има моменти, които никога няма да забравя.

Обстановката на източния фронт и вътре в страната беше напрегната. Разгорещилият се двубой между антифашистките сили и фашизма даваше основание на българския фашизъм да злодействува, да изчиства всичко прогресивно, обявило се против неговата престъпна политика. Хиляди смъртни присъди—издадени с доказателства и без доказателства—се изпълняваха всяка нощ по най-зверски начин. Ето, в такава обстановка ние, политическите затворници от Варненския затвор, се готвехме да посрещнем бойния празник на труда Първи май.

* * *

31 март 1943 година. Топла, пролетна нощ. Другарите вече са заспали. В килията е задушно. Хладният въздух, нахлуващ през тесните прозорчета, не е в състояние да разпръсне миризмата на потни тела и други изпарения. Всички са налягали на една страна, надиплени като сардели—мястото е недостатъчно. Навън е светло. Пълнолуние. Далеч някъде блести Гебедже. По гладката повърхност на водата брумчат хидроплани, излитат и пак се връщат. Потъналите в сянка кули, накацали по каменната ограда на затвора, гледат зловещо към затворническите килии. Часовоят реди отмерени стъпки.

Полунощ. Изведнаж злокобно щракане на брава, а след това—рязко дрънчене на паднала на пода верига. Боричкане и викове в коридора.

— Сбогом, другари! Прощавайте и отмъстете за нас!... Последната дума заглъхна в устата на Стоян. Затворът кънти. Всички са станали и хлопат по вратите, кой с каквото намери. Викове от стотици гърла: „Позор“! „Убийци“! Караулите стрелят в прозорците. Рекушират куршуми.

След няколко минути прекрасните другари Стоян Мураданларски и Сава Ганчев ще бъдат обесени. Кръвта е нахлула в главите ни, очите ни са широко отворени, целият затвор е настръхнал. Но с какво можеш да помогнеш? Викай, викай колкото ти глас държи, и хлопай да разкърваване. Макар и безпомощен, не се предавай!

Топлата пролетна вечер е окървавена. Прекрасните революционери не са вече между нас.

На следващата вечер в затвора беше необикновено тихо. Проверката е минала. Всички стоим прави. Николай, симпатичен младеж, спасил се по чудо от разстрел в полицията, чете предсмъртното писмо на Стоян. Гласът му е развълнуван, но твърд. Всяка дума се отпечатва в мозъка:

„Разбирам, че тази вечер ще е последната, прекарана между вас, между другарите, с които съм живял и работил повече от десет години. Животът ми от шестнадесетгодишна възраст е бил посветен неизменно на освободителното работническо движение, за което съм бил готов не един път да дам живота си, и заради което най-после го давам с усмивка на уста. Бих желал да живея винаги във вашите сърца, и когато настъпи денят на разплатата, който не е далеч, и тогава не ме забравяйте. Вярвайте всички непоколебимо, както и аз вярвам, в близката победа, в тържеството на нашата исторически справедлива борба. В наша памет не работете два дни в картонажната. Дерзайте другари! Да живее победоносната Червена армия! ...“

Думите звучат тържествено. Сърцата се изпълват с гордост. Радваш се, че и ти си в редиците на такива прекрасни, любящи до смърт своята Партия и народа, хора. Някой запява. След него подемат всички:

„Вий жертва паднахте в неравна борба, служихте с любов на народа ...“

Песента се подема от съседната килия и постепенно се пренася в целия затвор. Тя звучи тържествено и гордо. Враговете не са в състояние да я спрат нито с карцери, нито с куршуми.

На сутринта никой не отиде в картонажната. Ние стачкувахме. Изпълнявахме предсмъртното желание на нашите бойни другари. Ето така, при такава обстановка започнахме „подготовката“ за Първи май.

На един другар беше възложено да говори за значението на празника. На група другари беше възложено да подготвят едноактна пиеса. Другарите избраха един откъс от „Разораната целина“, драматизирали го и започнаха разучаване. Колко трудно беше да се намери между нас другар, който да играе ролята на жена, и то да не предизвиква смях. Трябваше да се играе ролята на бабичката на дядо Щукар, тъй като другарите бяха подбрали случая, когато дядо Щукар, увлечен от общото настроение да се коли добитъкът, заклал и своята юница. На други другари се възложи да подготвят рецитации на първомайски и други революционни стихотворения, даже на един другар се възложи концертно рисуване. Решихме другари да се проявят и със собствени творби.

Нашата подготовка не остана незабелязана от надзирателите и директора на затвора. Всеки ден следваха предупреждения, заповеди, закани. В навечерието на Първи май охраната беше засилена.

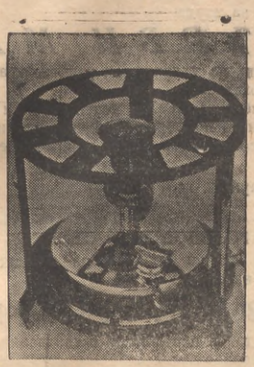
* * *

Вечерта срещу Първи май. Всички бързат да се приготвят за тържеството. Бръснат се, мият се, почистват нарите и пр. След „проверка“, която този път се извърши от трима надзиратели, се започна строежът на сцената. Две одеала бяха опънати на отдавна приготвената за целта тел и трябваше да играят ролята на завеса. Единият нар беше определен за сцена. „Публиката“ сяда на пода, а „артистите“ остават на сцената. След малко тържеството започва. Първом—словото. Следва литературно-музикалната част. Редят се стихотворения, разкази, хумо-

ПРЕКРАСНО ПРОИЗВОДСТВО

Рядко се среща домакинство, което през лятото да не си служи с примус. Някога примусът беше вносен артикул. Обикновено се предпочитаха шведските примуси. Производствениците от ТПК „Стомана“ в гр. Силистра усвоиха производството на примуси и сега в цялата наша страна се предлагат на трудещите се прекрасните примуси, на капачето на които има малък надпис „ТПК „Стомана“ гр. Силистра“. Тук се произвеждат и примусовите безшумни и шумящи глави.

Бензиновите лампи и примусите, производство на кооперация „Стомана“, са желан артикул в Турция и страните от Близкия изток.

Нов вид примус с нешумяща глава

Каква огромна полза е на народното стопанство носят кооператорите от „Стомана“ се вижда от това, че отпадъчни материали, които не биха влезли никъде в работа, след претопяването им, се валцоват и обработват.

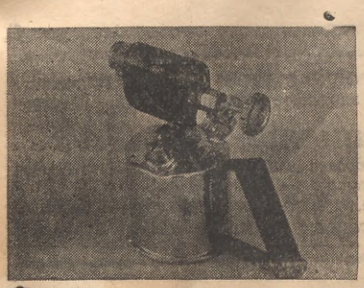
Всеки кооператор гори от желанието да подобри процеса на работата, да произведе повече и по-качествена продукция. Тъй като за леярната не достигаше кокс, рационализаторите построиха първата електрическа пещ, в която се топят отпадъчните материали. От електрическата топилня металната „течност“ отива в потите и оттам в цеховете за преработка.

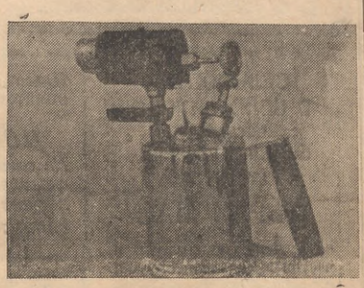
Огромна помощ на механизаторите от МТС и др. предприятия оказват бензиновите лампи, производство на ТПК „Стомана“. Тези лампи се отличават със своето високо качество. Досега кооперацията произвеждаше половин литрови бензинови лампи, а сега започна производството на еднолитрови лампи. Усвоява се производството и на двулитрови бензинови лампи.

За нуждите на автомобилния транспорт се внасяха от чужбина винтили и иглички за винтилите. Производствениците от кооперация „Стомана“ усвоиха и това производство. По качество винтилите и иглиците на кооперация „Стомана“ са много по-добри от вносните. И затова „Държавно снабдяване“ — София сключи договор с кооперация „Стомана“ за производство на 162,932 броя иглички. Фактът, че кооперация „Стомана“ предлага далеч по-качествени иглички и то на по-ниска цена, говори колко упорито работят производствениците върху подобряване качеството на продукцията. От всяка иглička народното стопанство печели 0,158 лв в чужда валута. Кооперация „Стомана“ освободи нашите вносни организации да се грижат за доставка на такива иглички.

С огромен трудов подем, с усвояването на нови производства кооператорите от ТПК „Стомана“ посрещат великия празник на труда — Първи май.

Ст. Илиев

Половин-литрови бензинови лампи най-нов модел

ПОВЕЧЕ РИБА ЗА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Рибоприемателната база в Силистра откри сезона за ловене на риба на 1 април с 6 риболовни бригади. Риболовците са екипирани с подходящо облекло, гумени ботуши, въоръжени са и с необходимите риболовни уреди. Партийната организация и профорганизацията при базата обърнаха внимание тази година на цялостната подготовка на рибарите за новия риболовен сезон. Те се занимаха специално с изоставащите бригади, засилиха възпитателната работа сред риболовците. Обърна се особено внимание на съревнованието като постоянен метод на работа.

Добрите резултати са налице още от първата половина на април. За първите 15 дни бригадата на Тимофей Тимофеев изпълни плана си за месеца 127 на сто. Другарят Тимофеев миналата година беше удостоен със значката „Отличник на Министерството на доставките“. Добри успехи имат и другите риболовци. Бригадата на Аврам Аврамов изпълни плана си за април през първите 15 дни 64 на сто, бригадата на Слави Коцев — 58 на сто и др.

С чест и изпълнен дълг риболовците посрещат бойния празник на труда — Първи май.

Р. Минков, дописник

Първомайската манифестация на трудещите се

До 8.30 часа всички организации в гр. Силистра да заемат местата си по определените улици. В 9 часа представителите на Партията, ОНС, ГНС, масовите организации, Военното училище и челниците от производството заемат местата си на трибуната. В 9.15 часа кратко приветствено слово.

Манифестацията на трудещите се започва точно в 9.30 часа и минава по определените улици.

На Първи май след обяд — футболна среща между „Динамо“ и „Септември“, а на 2 май след обяд — между „Динамо“, „Септември“ и „Червено знаме“.

НА НЕУМОРНА РАБОТА ЗА ПРИКЛЮЧВАНЕ НА СЕИТБАТА

Ако биха се изпълнили оперативните планове за мобилизиране на комунистите в пролетната сеитба, приети още в началото на март, сигурно е, че пролетната кампания щеше да бъде приключена в срок и на високо агротехническо ниво.

Но каква е действителността за районите на някои МТС в околията? Масово политическата работа на някои от партийните организации е под всяка критика: няма мобилизиращи лозунги, не са изградени своевременно партийни групи в полевъдните бригади, а някъде те съществуват формално, между бригадите не се води съревнование.

Например, управителните съвети на ТКЗС в района на МТС—Ситово спъват сеитбата с това, че още не са осигурили добре почистени царевични семена. Още преди един месец председателите на ТКЗС се похвалиха, че царевичните семена са почистени, а едва сега ги ронят и ги носят ведно с парчета кочани, които запушват ботушите на редосеялките и блоковете стоят незасети. На 21 т. м. в блоковете на ТКЗС в с. Нова Попина машините теглят редосеялките със запушени ботуши, а обслужващите редосеялките кооператори, заедно с фиксатора се опънали на земята и лежат.

Подобен случай има и в блоковете на ТКЗС в с. Алфатар, установен лично от първия секретар на ОК на БКП др. Ст. Габровски. На блока, където се сее царевица, той вижда, че семето остава по повърхността на земята и пита прикачвач-контрольора др. Янко Иорданов защо машината сее така. Последният му отговаря:

— За тая работа си има отговорник. Аз не съм виновен.

Не далеч от блока лежи отговорникът по качеството на сеитбата др. Вълников, но и той „не е бил виновен“ и отправя секретаря на Партията към онзи член от управителния съвет на ТКЗС, който отговарял за петте машини, а именно към др. Андрей Иванов.

Отговорници много, надиплени един до друг, а сеитбата е лошокачествена.

За какво говорят тия факти? За прекрасната работа на комунистите от Алфатар или за блестящата дейност на инструкторската партийна група от района на алфатарската машинно-тракторна станция? Не! Те говорят за повърхностната работа на алфатарските комунисти, за незадълбоченото обсъждане на тъй важното мероприятие. В тях не се чувствува загриженост, морална отговорност за качественото засяване на царевицата. Нима партийната организация с инструкторската група не можаха да възложат партийни поръчения на комунисти, които да отговарят за качеството и образцовото засяване по квадратно-гнездовия начин на царевицата и от които да търсят отговорност? Изпъква ли тук ролята на партийната организация в пролетната сеитба? На тези въпроси ще ни отговорят с мълчание партийният секретар от Алфатар др. Стоян Ценев и старши-инструкторът др. Кардашев.

Вина за изоставане на квадратно-гнездовата сеитба имат и МТС, които не са извършили качествен ремонт на машините. И те ще трябва да понесат част от материалните щети, нанесени на кооперативните стопанства от преразхода на трудодни, защото по цял ден кооператорите, обслужващи машините, си губят времето поради повреди.

Например на 22 т. м. в ТКЗС в с. Иширково от 7 машини три са стояли повредени. Как ще се оправдаят трудодните на кооператорите, които са загубили ценно време?

В партийните членове, във всички труженици от машинно-тракторните станции и стопанствата трябва да закипи тревога. Няма вече време. Сеитбата трябва да завърши, ако искаме да получим високи добиви, да заживеят кооператорите още по-заможен живот.

И. Маринов

Полевъдна бригада—първенец

Въодушевени от поетите обещания по Призива на генералтошевци и обявеното съревнование между бригади и звена, попинските кооператори се включиха активно в срочното засяване на пролетните култури. В резултат на това бяха изорани и засети с впрегатни двойки 1319 дк с ранни пролетни култури.

На 14 т. м. комисията по съревнованието разгледа работата на всяка бригада и определи за първенец в сеитбата бригадата на др. Велико Капушев, която е засяла 454 дк. Кооператорите от тази бригада получиха преходното червено знаме. На второ място в съревнованието е бригадата на др. Иван Попов. В чест на Първи май съревнованието продължава с още по-голяма сила.

Н. Георгиев
дописник

Предпразничен пътепис

Пролет в Добруджа! Безкрайна равнина, прорязана от бръчките на ниски хълмове, които спират за миг погледа, дават му малко отмора, за да му дадат възможност да продължи пътя си към далечното, неизмеримото. Каква чудна красота крие смълчаната равнина! Земята, подчинена на великата закономерност на природата, ражда един нов урожай, стоплян и импулсиран от пролетното слънце и грижите на хората. Залесителните пояси, като безкрайни тъмни линии, начертани от грижливата ръка на човека, обличат зелените си ризи и в малките листа пролетният вятър шепне незабравими приказки, понятни може би само за косовете, които вдъхновено репетират пролетните си песни.

Изминатото от пролетния дъжд шосе неочаквано извива, следва нисък хълм и изведнъж пред погледа се появява нова картина. Стръмни склонове, малка долина, прорязана от рекичка и всичко това изпълнено с къщи, разлистени дървета... и тишина.

Алфатар! Какво чудно съчетание на стара романтика и нови неща, които се срещат на всяка крачка. Старото все още живее в песента на старите герани, в прихлупените стрехи на къщите, в стръмните криви улички... Но тишината говори друго. Тя разказва за хората, за техните делници и празници, за новите светли пътища, по които са тръгнали простите, обикновени жители на Алфатар.

Селото е пусто. Не трябва и да се учудваме на това. А и най-непросветеният знае какви са тия дни за стопанините. Земята, жадна за труд, е призовала своите господари. Затова, вслушаш ли се, дочуваш един глух бумтеж. Той ту заглъхва, ту се чува по-ясно в избистрения от дъжда въздух. Тръгваме по невидимите следи на очакваното и те ни извеждат на полето. Картината, която се рисува пред нас е неповторима със своите багри и движение. Има ли по-прекрасно, поетично нещо от оная девойка, застанала на сеялката! В нейните бързи движения, в непринудената грация на всеки жест, в младежката непринуденост на погледа, звучи неповторима хармония — хармонията на труда.

Зърната потъват в изпръхналата земя и над черните бразди се стеле синкава мъгла с едва доловимия дъх на орна земя. В близкия блок едно младежко звено засява хибридна царевица. Младежите са обещали да получат по 1000 килограма царевица от декар. Колко неспокойни дни и нощи, колко много сили и умение ще трябва да вложат младите борци за високи добиви, за да изпълнят обещанието.

Полето шуми, сякаш разтревожено и неспокойно от шума на машините и хората. И всичко това се слива в един непрекъснат ритъм, нестихващ с идващите нощи, изпълнен с надеждите на стотиците хора, прегърнали сякаш със загрижени ръце изпълнената със сили и плодородие земя...

Вечерта слиза в селото изведнъж. По стръмните улички се спуска здрачът, той се тай в клоните на разлистените дървета и като прозрачна мъгла покрива селото. На полето работата не спира. И все пак улиците се изпълват със забързани младежи и девойки, които подготвят украсата на селото за Първи май. Лозунги изпъстрят стените на къщите. Тревата в малката градинка пред селсъвета красиво контрастира на белия паметник, издигнат в памет на героите, паднали за свободата на Родината.

Чувствува се полъха на това, което предстои. Идва празник, толкова очакван. Празник — отчет. Как ще го посрещнат алфатарци? Отговорите са много, но всички се свеждат в едно: „Няма да се посрамим“. Имат ли право да твърдят това? Фактите говорят: нови четиристотин семейства в кооперативното стопанство, построяване на осем нови обекта на стопанството, постройка на керемидарница, нов парк, нови мостове... Необходимо ли е повече?

... Безбройни светлинки, като очи на нощта, се вглеждат в мрака. От тях нощта става по-светла, по-осезаема. Пътят се белее и се губи в далечината.

Довиждане до празника, другари от Алфатар!

Ат. Ценев

Пред строй и под командата на един от надзирателите бяхме натикани в карцерите

Пред строй и под командата на един от надзирателите бяхме натикани в карцерите един върху друг. Не съжалявахме за това, че именно на нас се падна да посрещнем Първи май в карцерите. Ние знаехме, че нашите другари ще посрещнат по-спокойно празника, тъй като за тях място в карцерите нямаше — ние ги бяхме запълнили. Знаехме също, че тази нощ милиони трудови хора, макар и под ударите на полицейските палки, се готвят да отпразнуват бойния си празник. Сигурни бяхме, че утре на Червения площад в Москва съветските хора ще поздравят трудещите се от капиталистическите страни с великия празник и ще им вдъхнат сили и вяра в победата над фашизма.

В мрачното подземие ехва нашият марш. Ние подхващаме припева:

„Не ни спряха мрачните затвори,
не ни спря фашисткия разстрел.
Ний със всички сили ще се боримъ,
с песен и усмивка ще умрем!“

Така посрещнахме Първи май в 1943 година.

Ив. Иванов

Скрито зад одеалата другари, се отваря и пред нас се открива смешна гледка: дядо Щукар, легнал на одъра, вдигнал крака нагоре, пъшка и проклина. „Две жени“ се суетят около него и му „въртят гърне“ на пъпа. Всички се смеят на простотията на стареца и на нашите другари, които така нескопосано играят ролята на бабичките. Все пак, поне за един-два часа от съзнанието на всички ни е изчезнал затворът, мъките и изтезанията. Дядо Щукар продължава да пъшка, а бабичките — да се суетят. Пристига Давидов и точно отваря уста да каже нещо, ключалката на обковената в желязо врата изщраква. Всички с голяма бързина се настаняваме по нарите. На пръв поглед нищо не прави впечатление. Може би всичко щеше да свърши благополучно, ако не беше изкомандувано: „Строй се!“ И ето беда. Трябваше да се строят и „бабичките“. Разбира се, решението бе взето:

— Три дни карцер!

Започва многоочакваната „сценка“. Завесата, теглена

Държавна печатница — Силистра

Силистренска ОСА

Приветствие

Редакционният колектив на в. „Силистренска трибуна" поздравлява читателите, дописниците, сътрудниците и всички трудещи се с великия Празник на труда — Първи май.

Желаем на всички здраве, бодрост и завоюване на нови трудови победи, желаем — по-радостен и заможен живот.

МАНИФЕСТАЦИЯ НА НАШИТЕ ГЕРОИ

Не ще ги търсим дълго в редовете,
макар че толкоз тихичко вървят,
със светлина особена те светят
и затова и отдалеч личат.

Ей бюрократът, скрил плешиво теме
под папка, вместо под чадър,
до него негов брат върви и дреме
като магаре кроставо на дъжд.

Зад тях върви клеветникът известен,
на четири му погледът играй
и шушни някому „под дума честна",
че днес не първи е, а втори май.

А по-нататък, пояса разпасал,
един началник, вирнал нос червен,
се мисли за единствена украса
на празника и празничния ден.

На тротоара, с шарени палтенца
и тесни панталони против студ,
„кибичат" шумно весели момченца
и питат се невинно: „Що е труд?"

. . . Примесени с безкрайните редици
плешиви, или с къдрава коса,
манифестират в пъстра върволица
героите на нашата „ОСА".

СМЕТКАДЖИИ

Още от много стари времена българинът се е славел със своята практичност. Това означава, че той не гледа романтично на нещата, а винаги търси ползицата. Напоследък това обстоятелство беше потвърдено по блестящ начин от жителите на село Ново Петрово. Ето какъв е случаят:

През дните, когато се агитираше за навлизане на частните стопани в ТКЗС, новопетровци мълчаха като глухонеми. От инат ли беше, или от дълбоко убеждение—не можем със сигурност да кажем, но мълчаха като заинатено магаре на баир. И изведнъж . . . коренна промяна! Масово навлизане, случаи на сбиване, кой по-напред да влезе! Не се чудете. Новопетровци масово навлизоха в . . . ТКЗС—Силистра.

Непросветеният човек няма да види нещо интересно в тоя факт, но ние видяхме. Какво мислите?—много просто. Навлизат хората в ТКЗС—Силистра защото ще станат.. жители на Силистра! Хитро, нали? Същото, обаче, не може да се каже за бай Руси Христов, председател на силистренското ТКЗС. Сигурно с петите си е мислил, когато ги е приемал.

ПОВЕЧЕ СВЕТЛИНА

Когато великият поет Хайне умирал, последните му думи са били: „Повече светлина!" Не може да се каже с точност какво е искал да каже, но може да предположим, че е имал предвид осветлението на Силистренската главна улица. Неотдавна един жител на нашия град, който има щастието редовно да минава по главната улица, остроумно забеляза, че неговият радиоапарат притежава повече лампи, отколкото цялата главна улица. Веднага разбрахме колко е голям радиоапаратът му, защото по главната улица имаше всичко пет светящи лампи.

ОДА ЗА ДОКТОРА

По повод непочтения случай с др. Мита Желева Димитрова.

Докторе, докторе, с име Панов,
с твойта хуманна наука
служиш ти вярно на хората, но...
ето, че сгазил си лука.

Идва, да кажем, при теб човек.
В службата срещаш го смръщен,
казваш му тихичко: Знам твоя лек,
само че . . . имам го в къщи.

Идва човекът и даваш му ти
чудни лекарства . . . и всичко . . .
После приятно и тихо шуми
пълният джоб с парички . . .

ПЕРСПЕКТИВА

В Силистренска околия съществува безразборно избиване на дивеча.

Навсякъде се чуват изстрели.
Край храсти и дървета сгушени
без кандардисване и мислене
изпразват си ловците пушките.

Другари, както е потръгнало,
наместо зайците по тръните
ще си зареждате вий кримките
и ще ги стреляте . . . по снимките

РАДВАЩИ УСПЕХИ

Трудно беше на ръководителя на Ансамбъла за художествена самодейност при читалище „Доростол" др. Неделчо Кисимов да събере самодейците, да ги въодушеви и да заработи с тях. Той потърси помощта на отговорните другари от града, и тя му бе дадена. С особена грижа за комплектуването на ансамбъла се отнесоха другарите от Градския народен съвет и ОК на БКП.

Започнаха да идват работници, служители, домакини. Всеки гореше от желанието нашият град, прославен в миналото с хубави самодейни художествени колективи, да не е по-назад от другите градове.

До късно през зимните нощи се репетираха песни, ръководителят работеше и с оркестъра. Кипеше трескава подготовка.

Започна подготовката за предстоящите концерти, с които Ансамбълът ще се представи пред гражданството.

Първият концерт бе на 19 т. м. Салонът е пълен. Всеки с трепет очаква вдигането на завесата и изпълнението на програмата, за да се наслади на онова, което скромните труженици на певческото изкуство са научили.

Няма разочарование. Не. По лицата на всички се чете доволство. Хоровите песни са добре изпълнени.

Диригентът др. Кисимов е постигнал значителни успехи в най-трудното за един хоров ансамбъл—омекотяване и сливане на гласовете.

Та малко ли бяха онези присъствуващи, които се развълнуваха от арията на Виолета от операта „Травиата" изпълнена от др. Л. Маркарян? Изпълнителката притежава прекрасно сопрано и задължение на др. Кисимов е да постави гласът ѝ правилно. Добре изпълни „Молитвата на Тоска" и др. Гочева.

Това, което представи ансамбълът пред гражданството на двата концерта е обнадеждващо и радващо. Ние вярваме, че самодейците ще завоюват още по-големи успехи и смело можем да кажем, че традиционната музикална слава на нашия град е възстановена.

Ст. Ангелов

Административното ръководство, партийната организация, профкомитетът и дружественият комитет на ДСНМ при ТПК
„СТОМАНА"
честитят бойният празник на труда
ПЪРВИ МАЙ
на своите производственици, на ударниците, рационализаторите и на трудещите се от околията.

Въодушевени от решенията на XX конгрес на КПСС и от решенията на ЦК на БКП за непрекъснато подобряване благосъстоянието на трудещите се, ние ще внедрим нови производства и ще повишаваме непрекъснато качеството на продукцията.

Честит Първи май, другари!

СТАНЧЕВСКИЯТ НАРОДЕН СЕЛСКИ СЪВЕТ
поздравява всички кооператори и еднолични земеделски стопани от района на съвета с
БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА — ПЪРВИ МАЙ

Тази година с помощта на партийната организация, на профорганизацията при съвета и на ДСНМ пролетната сеитба бе завършена в срок. Всички държавни доставки са изпълнени, за което съветът поздравлява кооператорите и частните земеделски стопани.

Като отчита тези успехи Станчевският народен селски съвет благодари на всички жители в района и ги призовава на още по-упорита работа през ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ.

СЕЛКООПЪТ В СЕЛО СИТОВО
честити бойният празник на труда
ПЪРВИ МАЙ
на всички кооператори и частни земеделски стопани от своя район, като обещава непрекъснато да подобрява качеството на продукцията, да снабдява навреме трудещите се с всички видове продукти.

Призовава трудещите се селяни да станат членове на кооперацията.

Отдел „НАРОДНО ЗДРАВЕ" при ОНС и Районният комитет на здравните работници в гр. Силистра
честитят 1-ви МАЙ
На всички здравни работници, и трудещи се от околията, като им пожелават
здраве, сили и ползотворен труд за благото на социалистическата ни Родина.

Дирекционното ръководство, партийната организация, профкомитетът и комитетът на ДСНМ при
ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ
честитят ПЪРВИ МАЙ
на многобройните си клиенти и на трудещите се от града и околията, като им пожелават нови трудови победи за по скорошното построяване на социализма.

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ И ПАРТИЙНОТО РЪКОВОДСТВО
ПРИ ОБЩА ТПК „ДУНАВ" В ГР. СИЛИСТРА
поздравляват производствениците и служителите при кооперация „Дунав" с
бойния празник на труда — Първи май
като им пожелават и занапред все така неуморно да работят за изпълнение на производствения план на кооперацията, а така също и за изпълнение на обещанията, дадени във връзка с Призива на групата челни предприятия от промишлеността и транспорта.

Трудовият колектив при Обща ТПК „ДУНАВ" — гр. Силистра

по случай бойният празник на труда **ПЪРВИ МАЙ**
приветствува многобройните си клиенти от града и околията, като обещава за вбъдеще да подобри още повече качеството на услугите и задоволи най-изискваните вкусове на населението.

РАЙОНЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ
ГР. СИЛИСТРА
Управлението на съюза поздравява всички служители и работници от селкоопите по-случай
бойния празник на труда
Първи май
Управлението призовава работниците от търговията, изкупуването, производството и администрацията на активна работа за по-високо преизпълнение на задачите, поставени от Партията и Правителството.

Държавен застрахователен институт — Силистра
честити
бойния празник на труда — ПЪРВИ МАЙ
на трудещите се и им съобщава, че чрез застраховка „Злополука" срещу минимална вноска от 20 или 30 лева годишно си обезпечават подкрепа в размер на 10,000 лева в случай на злополука.
Застраховката е необходима и достъпна за всички. Всеки трябва да прояви предвидливост и си сключи застраховка срещу злополука.

С. П. „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" — Силистра
Честити на своите клиенти, абонати и наематели
СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА
Първи май

ДСП „ВИНПРОМ" в гр. Силистра
честити бойният празник на труда
ПЪРВИ МАЙ
на всички свои клиенти, на лозарите и овощарите, на ТКЗС и кооператорите и на частните земеделски стопани, като им пожелава богат урожай от лозята и овощните градини.

ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА"
Клон гр. Силистра
Честити на всички кооператори и частни земеделски стопани бойният празник на трудещите се
Първи май
като им пожелава богат урожай от памука и по-голям настриг вълна от овцете.

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна" — адрес: ул. „Дочо Михайлов" № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници" — 201.

ДИК „Дунав" печатница — Силистра. Пор. № 161.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 18 | Година I | Петък 4 май 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

Новини от ТКЗС в с. Брестак

Добър овчар

Преди Девети септември 1944 година бях махленски овчар. Всички стопани, на които пасих овцете, ми намираха махна, че не съм бил способен овчар. Но след като у село се създаде ТКЗС аз влязох в него и ето вече съм седем години старши овчар. Докато порано гладувах, сега в ТКЗС живея заможен живот. Аз съм непрекъснато при овцете, храня ги добре, поя ги навреме, изкарвам ги на паша редовно. Макар тази година условията да бяха лоши от 150 овце-майки аз получих 150 агнета, от които ми умряха само 4 агнета. Обещал съм от една овца да надоя 45 литра мляко средно и да получа 2.300 кг вълна.

Димитър Русев Драганов
старши овчар ТКЗС с. Брестак

Завършили сеитбата

Кооператорите и кооператорките от с. Брестак посрещнаха Първи май със завършена сеитба на пролетните култури. Този успех е плод на добрата организация на сеитбата от страна на партийната организация и местната дружба, а също така и на добре ремонтирания инвентар.

В пролетната сеитба се включиха масово и безпартийни. С особен ентусиазъм взеха участие в сеитбата новоприетите кооператори. Отличиха се в сеитбата кооператорите Петко Илиев Недялков, Стоян Енчев Шербанов, Лазар Ив. Лазаров, Яким Петракев Якимов, Иван Хр. Димитров, Момчо Ив. Димитров и др.

Рашков — дописник

ВЕЛИЧЕСТВЕНАТА ПЪРВОМАЙСКА МАНИФЕСТАЦИЯ НА СИЛИСТРЕНСКИТЕ ТРУДЕЩИ СЕ

Първомайско утро на Дунава. Преминените вече в зелено върби на отсрещния бряг се отразяват с неповторима красота в пепелявата, почти бяла водна повърхност. А въздухът е тъй прохладно-приятен, наситен обилно с уханията на възраждащата се природа.

Слънцето едва е позлатило върховете на дърветата и паркът е вече изпълнен с народ. Тук сякаш за една нощ са израснали бели цветя. Не! Това са девойките от Педагогическото училище, които приличат на свежи букети цветя със своите бели престилки. Алеите и брегът се огласят от песни, смях, закачки.

Ето, на един сал на Дунава са се покачили група курсистки. Три от тях са застанали в редица, а една командува отстрани: раз, два... Заповедта, естествено, се изпълнява, девойките „маршируват". А салът се люлее и предизвиква буен младежки смях. Радостта, щастието нямат граници...

Но не само в парка. По празнично украсените с знамена, плакати и лозунги улици са плъзнали пременени мъже и жени, млади и стари. „Хайде за много години, да ти е честит Първи май"... „Нека догодина да посрещнем Първи май с по-високо изпълнение на плана"... Поздравленията се сипят от всички страни, на всяка улица. Хората са излезли много по-рано от определеното време за манифестацията и се радват на хубавото първомайско утро. Нищо, че там хе-е, от югозапад лази тъмносив облак. Дъждът не ще е в състояние да помрачи голямата радост на трудещите се, радостта им от свободното празнуване на Първи май, от постигнатите големи производствени успехи.

Многогодишна традиция, родена в първите стъпки на пролетариата за нов живот, ти се повтаряш с непреодолима закономерност в борбите и победите, осветяваш миналото и бъдещето на народите... Първи май! Две думи, които бележат един дълъг разказ, изпълнен със суровата истина на живота, с красотата на един героичен химн, събрал в себе си пролятата кръв и мечтите на хората...

Към 9.30 часа центърът на града като невидим магнит привлича хора и знамена. На трибуната заемат местата си ръководителите на Партията, членове на изпълкомите на народните съвети, първенци в производството, представители на масовите, политическите и младежки организации и др. Многолюдният първомайски митинг се открива с кратко слово от др. Ст. Габровски. Издигнатите от него лозунги за Българската комунистическа партия, за дружбата със Съветския съюз, за мир се посрещат с нестихващи овации.

Започва манифестацията. Начало на вълнуващи мигове непресъхващ възторг и песни и непрестанно „ура". Минават представителни части на Военното училище. Каква спокойна, сигурна стъпка! Работниците, кооператорите, служителите с възхищение и любов наблюдават красивия военен парад. На тези верни свои синове нашият народ може да се опре и в най-съдбоносните моменти.

Към трибуната приближават най-малките граждани — възпитаниците от детските градини. Могат ли да се намерят такива топли думи, с които да се изрази неповторимата красота на тия усмихнати очички, разлюлени знаменца и китки люлякови цветя? Отпред върви момиченце облечено в бели дрехи, с крилца — гълъбът на мира. Малките ръчички обсипват щедро трибуната с люляк. Затрогващи минути, облъхани от прелестта на едно щастливо детство.

Дългите редици на учащите се предлагат на зрителя разнообразие и много красота. Минава Първо средно смесено училище. Венец от цветя краси портрета на Ленин. Девойки и младежи в национални носии играят пред трибуната „Ръката". От грациозните им движения лъха красотата на родната равнина, омайващата пъстрота на добруджанската природа.

Духовата музика спира. Отдалеч долита песен. В стройни редици работниците от кооперация „Дунав" манифестират своите успехи. Има с какво да се похвалят те. Планът за април е изпълнен 102 на сто. Начело са първенците Неделчо Малчев, Марийка Христова ... Първенците образуват цяла група и неволно ти се струва, че забързаните редици след тях се стремят да ги достигнат.

А ето ги и работниците от кооперация „Стомана". Техните произведения се търсят в цялата страна. Планът им за април е преизпълнен. В твърдата им стъпка, в радостните им лица личи заслужена гордост.

Големи производствени успехи манифестират и работниците от ДИП „Липа". За първото тримесечие са изпълнили плана си 105 на сто.

... Текат минутите. Тече човешкият поток като неудържима пролетна река и сякаш няма брегове за този устрем. Като че ли великият празник зове някъде много далеч напред и всички са тръгнали натам уверено и твърдо, там, където водят мечтите ...

Д. Иванов

Ат. Ценев

ДЕН НА ПЕЧАТА

В периода на революционния подем в Русия след страшната столипинска реакция започна да излиза първият легален работнически вестник „Правда". За пръв път той излезе на 5 май 1912 година, като орган на Руската социалдемократическа партия (болшевики). Вестникът беше създаден по инициатива на петербургските работници и се издаваше със средства, събирани от самите работници.

Вестник „Правда" изигра огромна роля за създаване на революционната работническа партия в Русия, за разпростране на нейното влияние не само върху работническата класа, но и върху селячеството, за укрепване единството на работническата класа, за сплотяването на прогресивните сили в Русия около Комунистическата партия. Това най-добре се видя от Великата октомврийска социалистическа революция.

Денят 5 май всяка година се чествува не само в Съветския съюз, но и от целия прогресивен печат в света като Ден на печата, като мобилизиращо звено на борбата чрез печата против тъмните сили на реакцията и военнолюбците, за единство на работническата класа, за международна пролетарска солидарност.

За нас, българите, тази година Денят на печата съвпада и с излизането на първия брой на първия български вестник „Български орел", излязъл на 8 май 1846 г или преди 110 години, под редакторството на Иван Богоров. Още в първия брой на вестника Богоров пише, че задачата е да се повишава съзнанието на поробения български народ в борбата му против турското владичество. Той пише, че вестникът ще ратува за единство между славяните — „между московците, българите и сърбите".

Така се тури началото на възрожденския наш печат, който изигра огромна роля в националните борби на българския народ против турската робия.

Нашият революционен печат от след Освобождението, наследник на традициите на възрожденския печат непримиримо воюва с врагове на народа. Системно и последователно той разобличаваше българската буржоазия и си завоюва заслужено място в съзнанието на трудещите се. В легално и нелегално положение нашият революционен печат остана верен на марксизма-ленинизма. Десетки са героите на революционния печат, които умираха на поста си до печатарската машина и касата с букви, или падаха пронизани от полицейските куршуми.

Под грижите на Българската комунистическа партия след Девети септември нашият печат възмъжа. Той се превърна в още по-добър организатор, пропагандатор и агитатор на победите на работническата класа и трудовото селячество, той стана мощно оръжие в ръцете на Партията в борбата против остатъците от буржоазното минало, за социалистическо преустройство.

Днес в нашата Родина излизат 27 централни и 33 местни вестници, от които в околийските центрове — 23 вестника. Общият тираж на вестниците наближава три милиона, или на трима избиратели се пада един брой, докато във Франция един брой вестник се пада на шестима избиратели.

Нашият, прогресивният печат, е изразител на волята на целия народ да твори в мир, да се бори за мира, за дружба с всички народи. Той коренно се различава от жълтия, от продажния буржоазен печат, който трови съзнанието на трудещите се и служи на каузата на обречения от историята капитализъм.

Нашият печат е народен печат. Той е предназначен за широките народни маси. Във всеки брой на който и да е наш вестник се изтъкват успехите на социалистическото ни преустройство, посочват се живите хора, които със своите дела изграждат новия живот.

Велика е мисията на нашия печат и той с достойнство я изпълнява.

Пътническият кораб „Г. Димитров" пристига в Силистренското пристанище

В околията

СЕЛО ПОПИНА

Още от рано кооператорите, кооператорките и частните земеделски стопани започнаха да се събират за отпразнуване на Първи май. Дъждът обаче попречи тържеството да стане на открито и то се пренесе в кино-салона.

Пионерският ансамбъл и танцовата трупа откриха тържеството. Председателят на ТКЗС др. Иван Колев Костов приветствува трудещите се селяни с първомайския празник. След това стана награждаването на отличилите се в пролетната сеитба звеноводи и кооператори.

Всички взеха участие в народната трапеза. Веселието продължи до късно.

Русев

СЕЛО КАЙНАРДЖА

Времето беше намръщено, но първомайската манифестация можа да се състои и да завърши към 12 часа. Първомайски приветствия отправиха председателят на селсъвета др. Марин Шербанов и пионерката Петранка Георгиева.

След манифестацията се състояха народни трапези. Веселието продължи до късно. Трудолюбивите кооператори и частни земеделски стопани имаше защо да се веселят — до ден-два, те приключват със сеитбата.

Петков

СЕЛО БАБУК

Първомайската манифестация на трудещите се селяни от нашето село току що завърши и започна да вали силен дъжд. Преди да започне манифестацията народният учител Иван Йовков говори за значението на Първи май и за работническата солидарност и за борбата за социализъм.

След манифестацията по домовете на звеноводите започнаха народни трапези. До късно бабукци се веселиха. Те се радваха и на силния дъжд, който ще помогне техните посеви да избуят.

Ст. Тодоров

СЕЛО СИТОВО

Силният дъжд, който започна отрано да вали, попречи на първомайската манифестация. Тържеството се пренесе в читалището, където председателят на ТКЗС др. Георги Стоянов и председателят на Отечественния фронт др. Марин Паскалев поздравиха трудещите се селяни с първомайския празник.

В домовете на звеноводите се състояха народни трапези, като в тях участвуваха кооператорите от отделните звена. Народни трапези имаше в клуба на ДСНМ, в Читалището и на други места. Първи май премина сред радост и веселие.

Георги Иванов

СЕЛО АЛФАТАР

Още отрано започна да вали силен дъжд. Това попречи първомайското тържество да се състои на открито и то се пренесе в салона. Тук председателят на селсъвета др. Христо Ив. Христов поздрави трудещите се селяни с Първи май. След приветствието започнаха младежки веселия. Бяха организирани на много места народни трапези.

През целия ден трудолюбивите алфатарски кооператори, кооператорки и частни земеделски стопани се веселиха.

Николов

ШЕФСТВО НАД ТКЗС

Колективът на Обща ТПК „Дунав" от гр. Силистра задълбочено обсъди възможностите за подпомагане на кооператорите от ТКЗС в с. Светослав. Единодушно беше решено кооперацията да поеме шефство над ТКЗС в с. Светослав, като го подпомага в неговото организационно затягане, счетоводният персонал да окаже помощ за правилното и бързо осчетоводяване на сметките на стопанството, да изпраща всеки месец докладчик за беседи, да подпомага стопанството с бригади, в отчитането на съревнованието и пр.

От своя страна кооператорите от ТКЗС в с. Светослав поеха редица обещания, които ще помогнат тяхното стопанство да се задвърди, и да се получи по-голямо възнаграждение на трудоденя.

Ив. Т. Димитрова

*

Преди няколко дни артистите от Народния театър в гр. Силистра посетиха кооператорите от ТКЗС в с. Алфатар и поеха шефство на тяхното ТКЗС. Артистите ще оказват всестранна помощ на стопанството.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Работата на учебните звена в с. Кайнарджа

В с. Кайнарджа има добри пропагандисти в учебните партийни звена, където материалите на XX конгрес на КПСС се изучават на високо идейно ниво.

На 17 м. м. пропагандистът Георги Ламбов изнесе пред своите кръжочници лекция на тема „Развитието на промишлеността и транспорта в СССР и задачите на шестата петилетка в областта на промишлеността и транспорта". Др. Ламбов добре си е подготвил лекцията, което пролича от разказа му.

Той изтъкна пред слушателите големите постижения на СССР в строителството на комунизма с преизпълнението на петата петилетка в областта на промишлеността, транспорта и другите отрасли на народното стопанство. Така предвидената за изпълнение промишлена продукция в директивите приети на XIX конгрес на КПСС е изпълнена 185 на сто вместо 170 на сто в сравнение с равнището на 1950 год.; производство на средства за производство 191 на сто, вместо 180 на сто по плана; производство на предмети за потребление 176 на сто, вместо 165 на сто по плана и др. Нагледно изрази пред кръжочниците и к о номическата мощ на Съветския съюз с таблици и диаграми, които бе подготвил за целта. Той говори и за темпа на развитието на промишлеността и транспорта в СССР и в капиталистическия свят, като дебело подчерта, че докато в Съветския съюз промишлеността и транспорта растат с неимоверно бързи темпове, т о в капиталистическите страни едва кретат. По-нататък в своя разказ той изтъкна огромните стопански задачи поставени от XX конгрес на КПСС, с изпълнението на които в най-кратък срок ще се достигне и надмине производството на глава от населението в най-напредналите капиталистически страни.

— Гигантските задачи, поставени от XX конгрес на КПСС, ще бъдат изпълнени и преизпълнени от героичните съветски народи, ръководени от своята родна Комунистическа партия — каза той, с което и завърши разказът си.

Приятно е да слушаш разказа на такъв пропагандист, от когото човек може да научи много полезни неща. Но така ли постъпват слушателите от учебните партийни форми в Кайнарджа? На този въпрос може да се отговори отрицателно. Защото много от слушателите отсъствуват безпричинно от занятията. По-голямата част от тях са комунисти и членове на БЗНС, които заемат отговорна административна и стопанска работа в селото, но подценяват марксистко-ленинското обучение на кадрите. Така, счетоводителят на селкоопа, който е член на Партията, вместо да присъствува на лекцията, тръгнал из селото да събира членовете на Управителния съвет за заседание, а др. Драганчев — заместник-председател на ТКЗС, вместо да вземе участие в работата на кръжока, спокойно си пие виното в хоремага.

Тези порочни действия на малцината слушатели често принуждават партийния секретар др. Велико Токушев да събира присъствуващите от трите кръжока на съвместно занятие, както се случи и сега.

Необходимо е партийното бюро да вземе сериозни мерки срещу демобилизиращите действия на отделните комунисти, щото в бъдеще да не се проваля работата в учебните партийни форми.

Ст. Маринов

Имат нехайно отношение към партийната просвета

Учебното звено по изучаване материалите на Народна република България от с. Голеш е изостанало с няколко занятия. Причината се крие не в пропагандиста Алекси Кудинов, който се готви старателно и добре изнася лекциите пред слушателите, а в нехайното отношение на ръководителите от селото към марксистко-ленинското възпитание на кадрите. Така на 18 м. м. занятието в кръжока се провали, понеже партийният секретар др. Никола Богданов и отговорникът за просветната работа др. Жеко Енев, не можаха да осигурят присъствието на кръжочниците.

Вина за това има и др. Никола Статев — председател на МНС, който знае за занятието, но предпочита блаженното лежане в къщи. Нямат правилно отношение към работата на звеното и др. Димитър Пейков Добрев — председател на селкоопа и партийният секретар на териториалната организация, които не посещават редовно лекциите.

Нека голешките ръководители си вземат добра бележка от това и в най-скоро време станат образцови слушатели, както с участието си в разискванията по лекциите, така и с редовното си посещение.

Оник Киркорян

ЗАВЪРШИЛ КУРС ПО РУСКИ ЕЗИК

Клубът на РКС в гр. Силистра е украсен с портрети и лозунги, между които и на руски език, като: „Мы не хотим война — мы борим се се за мир!". На 19 м. м. в него група самодейци репетираха пиеската „Разговор о мире!", която ще представят на тържественото събрание по случай приключване на учебната година на курса по изучаване на руски език при РКС.

Ръководителката на курса др. Пенка Мижоркова откри тържеството и в доклада си похвали упоритостта на курсистите в изучаването на руски език. Приветствие и доклад за работата на курса направи и преподавателката др. Марийка Сарафова. Отличниците на курса бяха наградени с прочитни книги.

В. Кубадинов

НОВ ТИП ЦВЕКЛОКОМБАЙН

Съветските машиностроители завършиха изпитанието на нов тип цвеклокомбайн, който е предназначен за разтоварване на цвеклото от камиони, за почистването му от пръст и подреждането му на купчини.

Комбайнът е монтиран на трактор и представлява площадка, на която се изкачва камионът с цвеклото. С помощта на тракторен двигател площадката се наклонява и цвеклото през отворената страна на камиона пада в бункер. Тук цвеклото попада на механично решето, а след това, почистено от пръстта се изхвърля встрани чрез специален конвейр и там се подрежда в купчини за продължително съхранение. Комбайнът, като се придвижва, образува купчини, високи до пет метра и дълги няколко стотин метра. Целият процес на разтоварването на камиона, почистването и на цвеклото от пръст и подреждането му в купчини трае три минути. Комбайнът се обслужва от двама души.

Тази година захарните заводи на СССР ще получат първите цвеклокомбайни от този тип.

ЗА ПО-ДОБРА ПОДГОТОВКА НА ГОДИШНИТЕ ИЗПИТИ

Изпитите са отчет пред Родината. Чрез тях се проверява качеството на учебно-възпитателната работа. С тяхното въвеждане порастна отговорността на учителите за обучението и възпитанието на учащите се.

Важен момент в работата на учителите, от който зависи резултатното провеждане на изпитите, е правилната организация на годишния преговор. Намираме се пред завършване на програмния материал. Предстои неговото обобщаване и затвърдяване. Това налага учителите да прегледат цялостно учебния материал, около който ще стане неговото групиране. Да се скъса с практиката на механичното, формалното, безинтересно провеждане на „преговора" по реда на материала, даден в учебника. Този въпрос може и трябва да се постави на обсъждане в партийните организации в училищата, в методическите обединения, предметни и класни комисии.

Във връзка с годишния преговор, да се възложи на добри и опитни учители да разработят примерни разпределения по отделните дисциплини. Учителите от турското основно училище в гр. Силистра да извършат това на турски език за оказване помощ на учителите турци от селата. Околийските училищни инспектори, завеждащ педагогическия кабинет към отдел „Народна просвета" и директорите трябва да бъдат непрекъснато между учителите и оказват действена помощ за добрата организация на преговора.

Не по-малка е работата на учителите в периода на подготовката на изпитите с изоставащите ученици. Резултатите от III-я учебен срок не са много успокоителни. Така в началния курс 18.10 на сто са носители на слаби бележки, в средния курс — 33.10 на сто и в горния курс — 43.73 на сто. Лошо е положението в селата Смилец, Сребърна, Бръчма и горния курс на II-ро средно училище. Това налага директорите и класните ръководители да вземат на непосредствен отчет изоставащите ученици. Да организират допълнителни часове, като изоставащите бъдат разпределени на групи, с оглед пропуските в знанията им, и да се подпомогнат индивидуално в час и вън от училището. Да се организира помощ от пионерската организация, чести посещения в домовете им, да се осигури редовна консултация и пр.

За да се намали броят на изоставащите, „шкартото" в училищното производство, необходимо е към изоставащите да се полагат топли и системни грижи.

За добрата подготовка на изпитите ценна помощ оказват пионерската организация „Септемврийче" и ДСНМ в средните училища. Опитът от миналата година убедително показа това. Така звеновият от пионерската организация в I-во средно училище Радуканов, от II-ро средно училище Чиколова и др. миналата година оказаха прекрасна помощ на изоставащите в периода на изпитите техни другари.

Необходимо е да се проведат сборове в пионерската организация и събрания в ДСНМ на тема „Изпитите са отчет пред Родината". Да се организира обмяна на опит, като добрите пионери разкажат как се готвят за изпитите. Да се разпределят пионерите на групи и под ръководството на класните ръководители да решават задачи колективно, да разработват теми на български език, да извършват диктовки и преразкази и пр. Да се осигури от активисти контрол по изпълнението на дневния режим. Д о изпитите остава малко време. За това е необходимо цялата дейност на работниците от отдел „Народна просвета", от РКПС на работниците по просветата и печата, пионерската организация, ДСНМ в средните училища и родителските комитети да бъдат подчинени главно на най-важната задача сега на народното училище — добрата организация, подготовка и провеждане на изпитите.

Самите учащи се трябва също така да се отнесат с необходимата сериозност към годишните изпити.

Марин Йорданов
Началник отдел „Народна просвета"

Новости в науката и техниката

В Прага е бил успешно изпробван един нов апарат, който позволява на водачите на моторни коли да виждат ясно пред себе си и в най-тъмната нощ. Апаратът—очила се състои от един шлем, в задната част на който са поставени батерии с тегло до 2 кг. Оптическата част на този апарат се намира на предната част на шлема и тежи само няколко десетки грама. Водачът на моторната кола няма нужда да си служи с батериите, а само с оптическата част, която посредством един кабел се подхранва от батериите, които могат да бъдат поставени и извън шлема. По този начин теглото на апарата-очила не надминава теглото на шофьорските очила.

За да стане възможно виждането през нощта и то надалеч пред движещата се кола, употребяват се инфрачервените лъчи. Всеки водач, който желае да се възползува от удобствата на новото изобретение, трябва да монтира в колата си един рефлектор, който ще излъчва невидимите за човешкото око инфрачервени лъчи.

*

Определянето на вредните газове във въздуха от цеховете и лабораториите става с помощта на малък апарат-автомат, фотоелектрически анализатор, създаден от Института за хигиена на труда и професионалните заболявания при Академията на медицинските науки в СССР.

Този апарат отбелязва на една движеща се книжна лента различните изменения в състава на въздуха. При появата на даден отровен газ във въздуха, лентата се оцветява със съответен цвят. От гъстотата на оцветяването се определя какъв процент от вредния газ се намира във въздуха.

Автоматическият самопишещ уред проверява само състава на въздуха. Ако в цеха или лабораторията се наберат повече отровни газове, отколкото допустимите такива, апаратът започва да сигнализира, като издава звук или даза светлинен сигнал.

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

6

Мир на Византийската империя през VII век не давали и прабългарите, племе от тюркски произход. Прабългарите, заедно с много други племена, през II век на нашата ера са дошли от Азия и са заели земите между Каспийско море и Черно море. За пръв път името прабългари се споменава в 334 година от нашата ера. По това време те са заемали земите в Кавказката област. След това влизат в състава на хунския племенен съюз, но след разгромяването на последния, прабългарите се установяват в областта северно от Кавказ. През V век те започват да нападат Източната римска империя. През 499 година те дори достигат до Тракия и нанасят голямо поражение на излязлата срещу тях римска войска. Към средата на VI век те престават да нападат Империята, защото били изместени от тюркското племе кутригури, което след като се издига във военно отношение, започва да напада Империята, достигайки чак до Гърция и околностите на Цариград.

В края на VI век прабългарските племена урногундури, оногури, котраги и други образували прабългарски племенен съюз, начело на който застава Кубрат. Разположението на този племенен съюз бил в областта между Волга и Днепър. След смъртта на Кубрат (650 година) прабългарският племенен съюз се разпада под напора на хазарите. Част от прабългарските племена, населяващи източната част на съюза, начело с Исперих или Аспарух, тръгват на запад и достигат до устието на река Дунав, разполагат се в днешна Южна Бесарабия в местността Онгъл и оттам започват да нападат византийските владения в Добруджа.

Византийската империя, заета в борба с арабите, не е могла да се противопостави на нападението на прабългарите, които подлагали на грабеж и опустошение днешна Добруджа. Опит да се справи с прабългарите правил Погонат, който в 670 година тръгва на поход срещу тях, но бива разбит и ордата на Исперих заема цялата източна половина на днешна Северна България.

Тази нова вълна от нападения донася нови разрушения и нови опустошения. Името на гр. Маркианопол, столица на Долна Мизия, престава вече да се споменава. Престават да се споменават и имената на градовете Нови (близо до гр. Свищов) и Трансмариска (Тутракан). Град Доростол, който славяните нарекли Дръстър, бил запазен от разрушаване. Според историка Иречек, Аспарух, след като дошел на Балканския полуостров, превзел добруджанските равнини, долината на река Камчия, избрал си за столица град Преслав, а Дръстър бил превърнат в държавна крепост с много важно значение. Но след това в продължение на два века липсват каквито и да било сведения за Дръстър. В периода от Исперих до Симеон изглежда Дръстър е продължавал да играе важна роля на крайдунавска крепост. Името Дръстър така се утвърдило, щото то почнало да се среща и в гръцки паметници. Старото гръцко наименование Доростол излязло от употреба, а ако някой от гръцките историци го е употребявал, считал за необходимо да обясни, че това е „сегашният Дръстър" (Партей, Кедрин, Зонар и др.) С идването си на Балканския полуостров прабългарите влезли в съюзни отношения със славяните с оглед общата отбрана срещу византийците и аварите. По този начин се сложило началото на съюзната славяно-българска държава.

В тази нова държава град Дръстър започва да играе важна роля. Той става главна крепост, важен възел на пътищата, които свързвали тази държава с нейните земи по левия бряг на Дунава. Град Дръстър става втори по важност град след столицата на новата държава Преслав.

Това особено проличава в края на IX век по времето на българския цар Симеон, който е водил много победоносни войни срещу византийците, поставяйки си за главна цел завладяването на тяхната столица Цариград. Търпейки големи поражения от българите, византийският император Лъв VI Философ (881--911 година) през 894 година влязъл в съюзни връзки с маджарите, степно хищническо племе, което е населявало земите между р. Днепър и Долни Дунав, и ги е насочил против българите. На следващата 895 година маджарите, с помощта на византийската флота, се прехвърлят през Дунава в Северна Добруджа, в същото време, когато откъм Тракия срещу българската държава тръгва голяма византийска армия, с цел да отвлече погледът на българите от Дунава и да даде възможност на маджарите да им нанесат съкрушителен удар. Симеон, след като укрепил селищата край Дунава, между които и град Дръстър, се отправил на юг срещу византийците. Маджарите нападнали Добруджа и я подложили на страшно опустошение. Цар Симеон, виждайки грозящата опасност, която са носили за държавата му маджарите, тръгва с войските си срещу тях. В няколкото сражения с маджарите Симеон не е успял да ги разгроми, а напротив претърпява сериозни загуби. С остатъка на войските си той потърсва убежище зад яките стени на град Дръстър. Маджарите направили сериозен опит да превземат тази крепост и да разгромят Симеона, но не успели. Град Дръстър със своите яки стени и бойни кули станал действително убежище за цар Симеон.

Маджарите, след като разграбили и опустошили Североизточна България с много плячка и пленници се оттеглили отвъд Дунава. Повече от 100 села били изгорени и много плодородни полета били превърнати в пустиня.

Симеон не е могъл да прости на маджарите това тяхно нашествие и разорение на българските земи и през 896 година той сключва съюз с печенегите и напада маджарите в областта между Днепър и устието на Дунава и ги разгромява. Гонени от българите и печенегите, маджарите се оттеглят в Средно-дунавската равнина, по течението на река Тиса, където впоследствие образуват държава.

По този начин опасността за българската държава откъм северо-изток била премахната. За град Дръстър настъпват по-спокойни години, но не за дълго.

Богдан Крев

Новата зеленчукова градина в ТКЗС в с. Гарван

От дълго време ръководителите на ТКЗС и самите кооператори се лутаха за мястото къде да бъде зеленчуковата градина. Едва тази година новият управителен съвет се спря на подходящо място — непосредствено до стопанския двор. Бягството от по-трудните места лишаваше нашите кооператори от производството на ран зеленчук и доходи от него. Недостиг от зеленчук винаги се чувствуваше, защото се избираше място до Дунава, което често се обливаше с вода.

С голям подем кооператорите се заловиха да подготвят зеленчуковата си градина. Първата задача беше да се изкопае кладенец, чийто размери просто учудват. Работата не беше лека. Трябваше да се води борба с водата, която се изливаше от блатото в подпочвените пукнатини. Само упоритостта на целия колектив направиха възможно копачите да достигнат до това място, където заключи водата. Най-ценното и необходимото бе намерено!

Паралелно с това вървеше и работата в самата зеленчукова градина — подхранване и запазване на разсада. През зимните дни разсадът бе запазен благодарение на непрестанните грижи от кооператорите. Тук особено много се отличиха новите кооператори Иван Тодоров Димитров и Димитър Димитров.

Цялата градина е обградена с плет, което радва всички. Не закъсняха и успехите. Зеленчуковите лехи са вече избуяли.

Ако тази година се положиха повече усилия за градината, то следващата ще бъде година на високи добиви в производството на ран зеленчук.

Илия Ил. Тодоров
дописник

С БЕЛЕЖНИК И МОЛИВ

От „Узунджата" до „Рядката гора"

Приятни пролетни слънчеви дни. Жадната земя, като зачервена булка, чака с трепет здрави мъжки милувки. Цъфналите дръвчета парфюмират простора. В такива чудно красиви утрини кооператорите от ТКЗС в с. Алфатар бързат за блоковете. Всеки иска по-рано да завърши определената му работа, да се прибере в къщи доволен и да заспи отморителен сън.

Нашето внимание, а и вниманието на всички кооператори бе насочено към квадратно-гнездовата сеитба на слънчогледа и царевицата. Колкото повече площи бъдат засети по квадратно-гнездовия начин, толкова по-богат урожай ще има, толкова повече зърно ще влезе в хамбарите на кооператорите. Алфатарските кооператори гледат на машините на МТС като на свои прекрасни помощници. На тях те се облягат, за да преизпълнят увеличените тази година трудови норми.

За сеитбата на царевицата по квадратно-гнездовия начин бяха необходими 25 души, които да обслужват „вимовите" и „внимесовите" апарати. Тези хора бяха определени и те прекараха двудневен курс за усвояване на работата с апаратите. Между тях бе и трудолюбивият кооператор Андрей Караиванов, член на управителния съвет, а също и кооператорът Иван Делишъбев, вече с пророядяла бяла коса, но твърд в полската работа труженик.

— Пък и това ми стана нещо като професия, — казва бай Иван. — Макар миналата година, преди да започнем работа, още като ни обясняваха как да работим, аз казвах на момчетата: — вятър работа ще бъде това дяволско нещо. Само дето ще си губим времето. Пък и като изникне ще станем за смях пред хората. Но-о-о, — продължава бай Иван радостно, — то стана обратното. Така хубаво се нареди, че всички ахнаха когато машините взеха да окопават посева. А сега, момчета, и тази година да дадем добра работа, та да напълним хамбарите.

Още в първите дни на сеитбата бай Иван беше на блока. Там го заварихме осъмнал. С него беше и помощникът му у Слави Копринджийски и другите му трима другари от групата.

— Хайде, момчета, — извика бай Иван и сръчно им показваше как да преместват телта. — А пък аз ще бъда на средата на блока. Ще ви бъда, момчета, нещо като диригент. Нали знаете що е диригент? Дето, когато пеят, онзи маха пред тях с пръчка. Каквото ви изкомандувам със знак, така и ще правите, няма да се офлянкате.

След тези негови съвети момчетата си заеха местата. Бай Иван заби жалоните в средата на блока и започна с ръце да дава знак ту към другарите отляво на блока, ту от дясно, докато телта се опъна точно и правилно. След още няколко указания и навеждания над лебедката, за да види дали няма някаква грешка, той махна отсечено с калпака си и машината, досега стояла нащрек, помръдна туловището си, затрака монотонно и бавно зашари из блока.

Пролетна мараня се издигаше над прясно култивираната угар. Някъде във висините чучулига приветствуваше трудолюбивите кооператори.

Само за два дни и половина слънчогледът бе засят по квадратно-гнездовия начин, а на 17 април пет леки машини започнаха сеитбата и на царевицата по същия начин.

И на лято, когато царевицата избуи, по цялата площ от „Узунджата" до „Рядката гора" ще гледаме правите редици, е наесен — големи мамули по стъблата.

Пеню Г. Желев

Отличили се полевъди

Сеитбата по блоковете на ТКЗС в с. Поляна вече завърши. Похвална работа дадоха всички кооператори. Особено се отличи бригадата на Стоян Фотинов, която с помощта на три трактора от МТС — Ситово зася: 504 дк фасул, 300 дк захарно цвекло, 350 дк фий, 250 дк конопо, 350 дк овес, 200 дк царевица, като за 7 дни преизпълниха своя план.

Костадинка Калчева

Браво, млади механизатори

Всеки нов трудов ден носи нови трудови победи на младите механизатори от машинно-тракторната станция в гр. Силистра. Отлични успехи завоюваха механизаторите Иван Ив. Христов от пета тракторна бригада и Алекси Д. Алексиев от четвърта тракторна бригада.

Завърнал се от родната казарма младият механизатор Иван Ив. Христов през мразовитите зимни дни ремонтира добре прикачния инвентар и зачисления му трактор ДТ-54.

Със започването на пролетната кампания той работеше със своя добре организиран колектив денонощно и се нареди на едно от първите места между механизаторите. Личният му план за пролетната кампания е преизпълнен: пролетна оран при план 400 дк има 1281 дк, пролетна сеитба при план 1111 дк е засял 1792 дк, култивиране при план 3149 дк е култивирал 3356 дк.

Добри успехи в пролетната кампания има и младият тракторист Алекси Димитров Алексиев. При план 220 дк пролетна оран той достигна 237, при план 1000 дк пролетна сеитба досега има 770 дк, при план 3392 дк култивиране досега е култивирал 2803 дк и при план 1352 дк брануване е бранувал 2635 дк.

П. Стефанов

ЧИТАТЕЛИТЕ КРИТИКУВАТ

ПРОВАЛЕН МЕДИЦИНСКИ ПРЕГЛЕД

Нашият читател Димитранов, техник в Комунално стопанство при ОНС ни пише:

„На 19 април кола № 1816 от с. Добруджанка беше определена да вози всички отговорници от фермите на ТКЗС на медицински преглед. Обаче, поради нахалството на някои, като Златка Маринова, Милка Георгиева и Добра Костова колата не можа да потегли по-далеч от селото. Въпреки молбите на председателя на ТКЗС никой не пожела да слезе и да отстъпи на определените хора да дойдат в града за преглед. Цели три часа колата чака, но нито един не слезе. Едва когато колата се завърна в двора на стопанството слезнаха.

Характерно беше изказването на др. Нейко Маринов, който заяви, че докато не вземат дъщеря му Радка, колата няма да мръдне. А по каква работа дъщеря му Радка ще идва в града?—Да си фризирала косите. Той и други като него станаха причина да се провали медицинският преглед на отговорниците от фермите.

Коментариите са излишни.

*

Не беше много отдавна, само преди няколко дни, ми се доядоха пражени яйца. Отидох в Гастронома срещу Педагогическото училище и си купих 10 яйца. Занесох ги на хазайката да ми ги изпържи. Обаче, вместо белтък и жълтък, показаха се крилцата на току що излюпени пиленца. Малки, невинни, готови да излязат на бял свят. А продавачът ми ги продаде „за първо качество".

Действително, че са първо качество щом като в тях има пиленца.

Не е ли по-правилно продавачите да имат съответно съоръжение (лампа) и да преглеждат яйцата, които продават на клиентите си?

Ил. Илиев
стажант ТКЗС
в с. Сраимир

Из редакционната поща

За лозята на Жилфонд

Редакцията получи анонимно писмо със следното съдържание:

„В града се носи мълва, че всички лози, оставени на държавата от разни земеделски стопани, са разпределени между бившите жилфондовци и сегашните комуналноуслуговци за работа и приюряне плода срещу съвършено ниски наеми. Група граждани настояваме във вестник „Силистренска трибуна" да бъдат публикувани имената на хората, които работят тези лозя и по колко декара стопанисват".

Редакцията направи необходимите справки и констатира, че клеветата и тук е намерила място. От всичките лозя, които са към Жилфонд, в голямото си болшинство са дадени на работници.

Тодор Ст. Чешмеджиев, служител сега в „Комунални услуги" обработва 530 кв. метра лозе, дадено му още от бившето предприятие Жилфонд. Георги Константинов, служител от бившето предприятие Жилфонд обработва 880 кв. метра лозе. Двамата работят тези лозя от няколко години. Емил Бъчваров, служител в „Комунални услуги" обработва лозе от 1,115 кв. метра от 1955 г. отнето от друг служител за лошо стопанисване, и Еню Йорданов от няколко години обработва лозе от 840 кв. метра.

Всички останали лозя са раздадени на граждани предимно работници. Според ценоразписа на Министерството на Комуналното стопанство наемът е малък, но тук в гр. Силистра обработващите тези лозя плащат почти двоен наем, така че и „подозрението", че плащат нищожен наем не отговаря на истината.

Окръжно съвещание по чистотата и баните

Неотдавна в града ни се състоя окръжно съвещание за обмяна на опит по чистотата и баните.

На съвещанието взеха участие зам. председателят на окръжния народен съвет др. Христо Петков, началникът на отдел „Комунално стопанство и благоустройство" при същия съвет др. Атанас Орлоев, директорите на комуналните предприятия от окръга, началниците по чистотата, началниците по баните и др.

Доклад за дейността на СП „Комунални услуги" в гр. Силистра по хигиенизирането на града, направи председателят на ГНС — Силистра др. Слави Боев. Докладчикът изтъкна, че в резултат на здравата организация и ръководство, усърдието и трудовата дисциплина на служителите и работниците, на оказаната помощ от ГК на БКП, ГНС, ГК на Отечествения фронт, предприятието „Комунални услуги" е постигнало значителни успехи. Днес силистренци се радват на чист, спретнат град и образцова баня.

След изслушването на доклада, участниците в съвещанието се запознаха с работата на предприятието, разгледаха банята и двата хана, които им направиха добро впечатление с чистотата и образцовия ред. В своите изказвания, те изтъкнаха, че по чистотата, по поддържането на банята и организацията в работата, има какво да научат и приложат в тяхната работа.

Ив. Великов

СЪОБЩЕНИЕ

Градският представителен ансамбъл за песни и танци при народното читалище „Доростол" започва приемането на нови хористи, оркестранти и танцьори. Желаещите да подадат заявление за приемане до 10 т. м. Заявленията да се подават при секретаря на читалището всеки ден от 9 до 12 и от 15 до 18 часа

Певец на селските неволи и радости

(По случай 30 години от смъртта на Цанко Церковски—2 май 1926 година)

Цанко Церковски принадлежи към поколението писатели, което навлезе в българската литература в първите години след Освобождението. Като мнозина измежду най-добрите ни писатели от това време, той е кръвно свързан със своя народ, запленен е от дивните му песни и това именно определя в значителна степен характера и насоката на цялото негово свежо и разностранно творчество.

Главен обект на художественото пресъздаване за Цанко Церковски е селото, селската действителност, селските неволи и радости от времето преди войните. В произведенията си, най-вече в стиховете, които му отреждат заслужено място в българската литература, той изобразява ярко и многостранно селския бит и постига правдива картина на живота в нашето тогавашно село.

Ранните произведения на поета са пропити с подчертан социален дух и твърда вяра в бъдещето. Характерни в това отношение са и много от стихотворенията му на гурбетчийски и ратайски теми, в които той изразява мъката на отрудените и копнежа им за по-честит живот:

Гурбетчия от гурбет се връща,
конче шиба към бащина къща;

конче цвили,змийна снага кърши
гурбетчия бистри сълзи бърши...

Ей додея гурбет неповолен —
здрав замина—сега иде болен;

здрав замина по кяр и печалба—
не хароса—срета опустяла!

Постепенно тия социални нотки в поезията на Цанко Церковски се усилват и той изразява като ярък изразител на социалното пробуждане на нашето село. В стихосбирката си „Печални часове" (1895 г) Ц. Церковски рисува тревно и неподправено теглото на селската беднота, изобличава народните врагове, призовава на задружна борба срещу неправдите. Поетът приема като първостепенен свой дълг делото за пробуждането на отрудените братя и неотклонно вярва, че жертвите, дадени в борбата за правда и свобода не са напразни—на мястото на падналите ще дойдат нови и още по-сърцати борци. Стихотворения като „Нова борба", „Два брата", и особено „Молепсаний"—една от най-силните и широко известни творби на Ц. Церковски, изиграла съществена роля за боевото възпитание на редица поколения у нас—изразяват ярко борческите настроения на поета и непреклонността му по пътя на справедливостта:

. . . Че аз искам вече да се
стресне роба,
че аз искам правда да има у
нас,
че аз искам братство, равенство
в народа
и ви проповядвам истинска сво-
бода . . .

Борческата политическа поезия на Цанко Церковски е родена от протеста срещу несправедливия обществен порядък, насочена е против хищничеството и тиранията на буржоазната власт и в защита на народа и прогресивната интелигенция.

Вдъхновен певец на селото, Цанко Церковски посвещава значителна част от своето творчество на непосилния труд на селския стопанин, на борбата му с тежестите на живота, на любовта му към земята и работния добитък. Прости и сърдечни са тия песни, написани в по-голямата си част в народнопесенна интонация. В тях поетът разкрива мислите и чувствата на трудовия селянин, възпява радостта му от труда, пословичното му трудолюбие, изобличава виновниците за тежката му участ. Стихотворения като „На нивата", „Моите воловци", „В пролет", „Сей, сеячо, сей", „Косач" са особено характерни за голямата и чиста обич на поета към отрудените и угнетените хора от народа, чиито скърби и радости той изживява като свои. Близки до сърцето на поета са и волната младост, и светлите пориви на любовта, и прелестите на родната природа. Затова, наред с произведенията си за черното селяшко тегло, той разработва и бодри, жизнерадостни мотиви, почерпени от трепетите на младостта и очарованието на природата. „Сазът ми", „Тъги мои", „Всяка вечер", „Мрак се мръкна" са вдъхновени песни, които очертават Ц. Церковски и като поет на жизнеутвърждаващото начало, на любовта и на природата.

Особено характерни за редица от стихотворенията на Ц. Церковски са лекотата и игривостта на стиха, свежата, безизкусна образност. Поради това, и разбира се, поради близостта им с народните стремежи и мечти, много от стихотворенията на поета още навремето си се подемат като народни песни, влизат трайно в народния бит, като например „Вино пия хардалия", „Бекяр няма брат, роднина", „Години,години,пусти неброени". Мнозина и досега не знаят, че те са рожба на скромния, но дълбоко свързан със своя народ Цанко Церковски.

Характеристиката на поезията на Цанко Церковски значително много се допълва и от неговите свежи, непосредствени, проникнати от лек, завладяващ хумор стихотворения за малките. Поколения български деца са раснали и са се възпитавали от стихотворения като „Пис, пис, писано", „Качамак", „Прела баба", „Мецанино руно", „Петленце", „Нива", „Патенца" и много други, с които поетът завоюва име и на значителен детски поет.

Три деселетия изминаха от смъртта на Цанко Церковски, но една немалка част от неговото творчество—предимно стихотворения и разкази като „Гърбушка", „Пъдар", „Недоучил", „Под старата върба", които също носят поетическия нерв на своя автор—и до сега не са загубили свежестта си и обществено-възпитателното си значение. С тези свои творби, които са правдив и ярък художествен документ за живота на нашето старо село, Цанко Церковски живее и ще живее в съзнанието на поколенията като вдъхновен певец на селските неволи и радости, отдал всичките си сили и енергия — с перо и дело—в служба на своя народ.

Николай Янков

СЕСИЯ НА ОКОЛИЙСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ПО ВЪПРОСИТЕ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО И СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ЗАКОННОСТ

На 27 април т. г. се състоя втората редовна сесия на Околийския народен съвет.

На сесията, на която присъствуваха съветниците, ветеринарните лекари, зоотехниците и много граждани, бяха обсъдени въпросите за състоянието на животновъдството и законността в околията.

Доклад за животновъдството направи зам. председателят на околийския народен съвет др. Ст. Андреев. След като изтъкна голямото значение на животновъдството той се спря на постигнатите в последно време успехи. Така през 1955 година при план 500 литра от фуражна крава е надоено средно за околията 824 л. мляко. Отделни стопанства като Айдемир, Сраимир, Силистра и др. надоиха над 1000 литра от фуражна крава. Още по-големи са успехите през първото тримесечие на 1956 г. Докато през първото тримесечие на 1955 година, средният млякодобив от фуражна крава е 73.5 литра, то за същото време през 1956 г са надоени по 185 литра, или с едно увеличение от 111.5 литра.

Подобряването на породния състав на животните в последните години също бележи успехи.

Постигнатите успехи в животновъдството, — продължи докладчикът — не оправдават на възможностите на кооперативните стопанства от нашата околия. Много от фермите още не са станали постоянен източник на парични постъпления. Себестойността на продукцията е още много скъпа. Някои от причините за това са: не полагане грижи за животните, не се осигурява достатъчно концентриран и груб фураж. Концентрираният фураж се дава в несмляно състояние, поради което се оползотворява едва 60-65 на сто. Тревният фураж не се прибира навреме, не се съхранява добре, поради което губи голям процент от хранителната си стойност и от количеството си.

По-нататък докладчикът, преминавайки към въпроса за храненето на животните, подчерта, че в много стопанства животните се хранят с еднообразна храна. Цели месеци се дава само царевица, след това само ечемик, само силаж и пр. Това се отразява зле върху животните, намалява тяхната продуктивност и е една от причините за голямата яловост. Опитът показва, че разнообразяването на храната увеличава значително млякодобива. В кравефермата на ТКЗС Смилец, след разнообразяване храната на животните, само за няколко дни млякодобивът е увеличен със 100-120 литра на ден.

Важно мероприятие, което от няколко години се провежда в околията —каза докладчикът, — е метизацията на овцете. Резултатите обаче са незадоволителни. Смъртността на приплодите, получени от метизацията е голяма. Причините се крият в това, че мелезите не са привиквали на нашите условия. Освен това, за тях не се полагат достатъчни грижи и не им се осигуряват подходящи помещения.

Накрая той се спря върху работата на специалистите от околията, на отдел „Селско стопанство“, на дирекционните съвети на МТС, както и на съветниците, като направи оценка, че тя в областта на животновъдството е незадоволителна.

Доклад за състоянието на законността в околията прочете околийският прокурор др. Г. Станев.

След като изтъкна задачите на социалистическата законност и постигнатите успехи в нейното утвърждаване като метод на управление, докладчикът се спря на въпросите за опазване на общонародната собственост, спазването на Примерния устав и постановленията на Министерския съвет и ЦК на БКП за развитието и финансовата дисциплина в ТКЗС, законността на актовете на народните съвети, хулиганството, детската престъпност, убийствата, служебните и стопански престъпления и охраната на техническата безопасност на труда в промишлените предприятия.

Изпълнен с интересни случаи от съдебната и прокурорска практика, докладът бе изслушан с внимание. Ето един от тези случаи, който предизвика силно възмущение у присъствуващите. Димитър Ив. Бъчеваров от с. Айдемир, многократно лежал в затвора, за времето от 1945—1949 г като счетоводител на селкоопа в с. Поп Кралево присвоил 400,000 лева стар курс, за което е осъден. След изтърпяването на наказанието, токущо излязъл от затвора, той веднага е бил назначен касиер-счетоводител в конопената фабрика в с. Айдемир. За кратък период от време успява, чрез имитиране на подписи и съставяне на лъжливи официални документи да присвои сумата 100,000 лева нови пари. За това престъпление е осъден на 20 години лишаване от свобода.

По докладите се направиха ценни изказвания. След делово обсъждане и направените предложения, сесията взе решения, в които се посочват конкретни мероприятия за по-нататъшното развитие на животновъдството и за още по-голямо укрепване на социалистическата законност.

Втората редовна сесия единодушно прие и бюджета на околията за 1956 година.

Ив. Петров

СПОРТЪТ В НАШИТЕ СЕЛА

На състоялата се преди известно време футболна среща между отборите на ДСО „Урожай“ от с. Станчево и с. Сърпово, победиха станчевските футболисти с 3:1. Те бяха по-добри на терена и заслужено победиха.

Зл. Иванов

*

Футболната среща между отборите на ДСО „Урожай“ от с. Кайнарджа и с. Стрелково завърши с 2:1 в полза на кайнарджанските спортисти.

В срещата между училищните отбори на Кайнарджа и с. Светослав победиха с 3:1 също кайнарджанските ученици.

П. Борисов

Читателска конференция за любовта, брака и семейството

На 1 юни т. г. градското читалище „Доростол“ устройва читателска конференция на тема: „Любов, брак и семейство“. За целта читалището предлага следната литература:

Котенко И. Правдива повест 68 стр.

Книгата разглежда въпроси породени от новите отношения на дружба, любов и приятелство при съветската младеж.

Коптяева А. Иван Иванович. 420 стр.

Роман за едно съветско семейство, който ни учи как да се отнасяме с жената в семейството.

Неручев И. Разговор за семейството. В-к „Дунавска правда“ от 25 февруари до 20 април 1956 г.

Записки на съветски юрист занимавал се дълго време с бракоразводни дела. Интересни примери из семейния живот.

Меворах Н. Дисонанси в семейството. Размишления върху брака и семейството. В-к „Отечественфронт“ от 3 и 4 август 1955 г.

Осветляват се въпроси за хармонията и различията в семейния живот и отражението им върху възпитанието на децата.

Танев М. Разговор за брака, семейството и раздялата. В-к „Отечественфронт“ от 14, 15 и 16 януари 1955 г.

Застъпени са въпросите: Краткотраен брак; Бракоразводът след продължително съвместно съжителство и чистотата на семейните отношения в социалистическото общество.

Танев М. За здраво, щастливо семейство. В-к „Отечественфронт“ от 17 и 18 юни 1955 г.

Отговор на читателски писма по статиите му от 14, 15 и 16 януари 1955 г. във в-к „Отечественфронт“.

Тасев И. Семейството при социализма. В-к „Зем. знаме“ от 19 януари 1955 г.

Семейното място за възпитание на високо морални и културни строители на новия живот.

СИЛИСТРЕНСКА ОСА

За моя побратим „Радиостършела“

Както е известно на почитателите на критиката и самокритиката, а и на малобройните душители на критиката, в нашия тих крайдунавски град съществуваше „Радиостършел“. Месец, два, три, дори пет из града припряно и тревожно се разнасяха игривите, а за някои доста злокобни звуци на „Танца на саблите“ от Хачатурян.

Много отдавна, обаче, не сме слушали музика от Хачатурян. Мълви се за онемяването на Градския радиостършел, а зли езици дори зашушукаха, че се очаквало да издъхне. По настоятелната молба на група граждани дойде специална лекарска комисия за медицински консулт, та да се установят причините за онемяването на Радиостършела. След няколкодневно внимателно разследване на условията, при които е живял и работил болният, и след обстойно проучване на самата болест, бе съставен и предаден за разгласа следният

протокол

Повереният ни болен — „Градският радиостършел“ се е родил напълно законно в семейството на Жилов и съпругата му по паспорт Критика Безпощадна. Родителите са получили българско поданство, сключвайки граждански брак на Девети септември 1944 година, след която дата са на почит и уважение в нашата страна.

Общо взето детските години на пациента са протекли нормално — имал е силно развит усет към нередностите, възпитан е бил в омраза и нетърпимост към нарушенията на социалистическата законност.

Повереният ни се ползува с любовта, уважението и подкрепата на 99.99 на сто от населението на града ни.

Напоследък е отбелязано, че известни непримирими врагове на Критика Безпощадна са си разрешили лукса да влязат в преки разправии с нейния син, да го хулят, да го заплашват и пр. — изобщо имали са несъвременно отношение към прогресивните му схващания и методи на действие. Особено в незавидно положение е била поставена хазайката на болния — Роза Милкова (и то твърде често), която по нашите закони не може да носи отговорност за една вече напълно оформена самостоятелна личност, като Градският радиостършел.

Настойниците му са полагали задоволителни грижи за осигуряване на храна и изобщо се стараели да подкрепят съществуването му, понеже и той им е помагал много. В стремежа си да го обезпечат колкото може пълно те дори се заели чрез свои представители в предприятията да гарантират постоянен приток от средства за живот. Оказва се, обаче, че по места се е правел такъв старателен подбор на материалите, и така финно се обезмаслявали, че Градският радиостършел отначало почнал да пости, а по-късно и да гладува. Той залинял и силно отслабнал.

Тъй като в миналото нашият пациент често е страдал от задушаване, то сегашната липса на подходяща храна върху него се отрази катастрофално и той заболя от злокачествен паралич, в резултат на което дойде и онемяването му. Комисията констатира, че болестта може и да не бъде с фатални последици, ако се вземат бързи и енергични мерки за освежаване на болния чрез ваксиниране с подходящ серум и осигуряване на нормални условия за живот на скъпото чедо на многоуважаваната и твърде нужна на силистренци Критика. Не бива да се разрешава синът на Жилов да бъде настъпван по мазола, нито пък хлопван по главата от когото и да е. Нужно е да му се обезпечи действен настойнически контрол и грижи.

Медицинска комисия.

Председател:

професор **д-р Жупелов**

членове:

Академик

д-р Небръсникогов

Доктор Безмилостний

Протоколът е заверен от секретаря на комисията

Ц. Наседкин

ТЕАТЪР

„НА КРЪСТОПЪТ“

на сцената на Силистренския народен театър

Не само за трудовото и обществено положение на човека, но и за неговото лично, домашно щастие са отговорни другарите, колегите по служба, организациите, цялото общество. Всички трябва да окажат помощ на мъжа или жената за спасяване на семейството им, когато е заплашено от дълбоко разстройство.

За семейството, за любовта, за щастието на децата, които са обединително звено, спойка между родителите, трябва да се воюва, а не да се плаче.

Тези идеи за любовта и семейството са легнали в основата на пиесата „На кръстопът“ от Сия Челебиева, поставена на сцената на нашия театър.

Безспорно тази пиеса има много слабости и непълноти.

Но колкото и спорове да буди пиесата от гледището на основните изисквания на социалистическия реализъм в изкуството, на законите на драматическото изкуство, не може да не признаем нейната съвременна, актуална тематика: любовта и семейството в светлината на социалистическия морал.

Съпругата на архитект Добрев, затворена в черупката на семейството си, както се изразява една от героините на пиесата, отдадена изцяло на своето домакинство, се откъсва от обществения живот и изостава.

Нейният съпруг се увлича по своята млада колежка Леда Бъчварова, с която работят заедно. Това не остава скрито за съпругата му Бистра и за 11 годишната му дъщеря Светла. И двете, подпомогнати от близки, започват борбата за спасяване на семейството.

Поставен на голямо изпитание да „избира“ между жена си и любовницата си, по влиянието на обществото съвестта, че разрушава щастието на едно дете и неугасналата още любов към съпругата си, Добрев след дълги душевни страдания се завръща отново в своето семейство.

Това е накратко съдържанието на пиесата.

В общи линии, режисьорът К. Загоров е намерил правилно тълкуване и превъплъщение на замисъла на авторката. Личи, че постановчикът е работил върху пиесата със загриженост и усилия да се преодолеят недостатъците ѝ, като е заострил ония моменти, които най-добре изразяват идеите на авторката.

Спектакълът е изграден с ярки сценични средства и е наситен с емоционален заряд, някъде обаче в доза по-голяма отколкото е необходимо, каквито са случаите в четвъртата и края на третата картина.

Артистът **Узунов** в ролята на архитект Добрев, със средоточеност и душевна енергия предава душевните сблъсъци, породени от любовното влечение към Леда от една страна и неугасналата още любов към съпругата, и с нищо ненакърнената любов към своето дете, от друга.

Хубав образ изгражда и младата актриса **Узунова** в ролята на Леда Бъчварова. В нейното изпълнение обаче се долавят нотки на мелодраматизъм, сантиментализъм, които намаляват въздействието върху зрителя.

Най-добро завоевание в спектакъла е създаденият с художествена мярка и задълбочаване образ на Бистра от актрисата **Панова.** Без изкуствени външни средства е предадена голямата мъка на изоставената съпруга. Страстно и темпераментно звучат нейните реплики в защита на своето щастие, чест и семейство и съзвучат съчувствие у зрителя.

Цветков в ролята на Радан Милев и **Куманова** в ролята на Невяна Петрова, въпреки незначителния драматичен материал, схематизма на тези образи, добре се справят с възложените задачи. Необходимо е обаче първият да понижи интонацията и задълбочи психологически образа, да играе с по-голямо вътрешно виждане, а Куманова да увеличи емоционалния заряд, да предаде по-голяма жизнерадост, пъргавина и деловитост, както е замислен този образ от авторката. Така играта и на двамата ще бъде по-убедителна.

С ярко изразителни сценични средства стигащи до шарж е показан от актрисата Чехларова образът на Мери, тази останка от жестокия свят на насилието и печалбата, с нейния гнил и порочен семеен морал.

Ролята на Наджибе се изпълнява от **Загорова.** Лишена от актьорска техника, тя няма и физически данни за тази роля и за това нейната игра е изкуствена, неубедителна.

Най-младата изпълнителка **Емилиянова** в ролята на 11 годишната ученичка Светла, вместо да предаде на играта само простота и сърдечност, има моменти когато изпада в декламативност. Слаба е помощта, която режисьорът е оказал на това подвижно и талантливо девойче. За сполучливото осъществяване на спектакъла допринасят и останалите актьори, които в общи линии правилно изграждат ролите си.

С тая постановка нашият театър представя на зрителите един вълнуващ спектакъл, който учи и възпитава хората в сложния свят на любовните и семейни взаимноотношения при новите условия на живот, как да бранят любовта си, как да възпитават чувствата си, как да се борят за здраво семейство.

Ив. Брезоев

Сцена от III картина отляво-надясно: **Узунова, Узунов и Панова**

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна“ — адрес: ул. „Дочо Михайлов“ № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници“ — 201.

ДИК „Дунав“ печатница — Силистра. Пор. № 167.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 19 | Година I | Петък 11 май 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

НА БОРБА С ВРЕДИТЕЛИТЕ ПО РАСТЕНИЯТА

Правилното развитие на селскостопанските култури ежегодно се затруднява от появата на болести, вредители и плевели. Тези вредители причиняват намаление на добивите, което може да бъде избегнато, ако се вземат своевременно предпазни мерки и се води борба с неприятелите по културните растения.

Един от най-ярките представители на тези вредители е цвекловият хоботник. Той унищожава цвекловите култури сто на сто още при появяването им. Опасността от появата на цвекловия хоботник и унищожаването на цвеклото още не е преминала тази година, тъй като тези посеви са в съседство с миналогодишните и хоботникът бързо преминава в тях. Цвекловият хоботник се е появил вече в Алфатар, Иширково и другаде, където се поведе борба срещу него чрез опрашване с хексахлоран. Трябва да отбележим, че не всички ТКЗС изпопаха и едновременно с това напрашиха канавките с хексахлоран, въпреки че в РКС има достатъчни количества от този препарат. Но още не е късно да се води борба с цвекловия хоботник.

Освен захарното цвекло, под наблюдение трябва да бъдат и слънчогледът, фасулът, царевицата и др. култури, които могат да бъдат нападнати от стригача и разни други червеи. Люцерновите посеви да се предпазят от люцерновия хоботник, люцерновия листояд и др.

Неотложна задача в момента както за ТКЗС, така и за частните стопани, е плевенето на посевите. Във всички села без изключение есенните посеви са заплевели с хардал (дива рапица), паламида, диви фийове, метличина и др. Непочистването на есенните посеви от плевели ще затрудни сериозно жътвата, особено с комбайните, и ще причини запарване на зърното. Плевенето трябва да се извърши веднага, докато има влага. Плевелите са малки и лесно се изскубват, без да остават корени, които след това пак поникват. С това ще се спестят и трудодни.

Сега е най-удобният момент да бъдат очистени есенните посеви от най-опасния и най-важен плевел—хардала. По-късно ще се наложи да бъдат плевени повторно есенниците, ще трябва да се плевят и пролетниците.

Едновременно с плевенето, като средство за борба с плевелите трябва да се използуват и специалните препарати „хербициди“ (такива има достатъчно в РКС) разпределени са по ТКЗС, остава Растително-защитната база при МТС—Силистра да държи връзка с кооперативните стопанства за своевременното им използуване.

Наред с грижите за другите посеви трябва още от сега да се извърши подготовка за опазването на гроздовата реколта, което особено се затруднява при дъждовни години, каквито са изгледите за тази година. В РКС има достатъчни количества син камък. Необходимо е ТКЗС и селкоопите да осигурят най-малко по 5—6 кг син камък на всеки декар облагородено лозе, за да може при нужда веднага да се пръска.

На много места овощните дървета са нападнати масово от гъсениците на пръстеноторката, бялата овощна пеперуда и др., като отделни дървета са почти обезлистени. Борбата срещу гъсениците трябва да се води по механичен начин (чрез събирането им сутрин рано когато са събрани на едно място) и чрез пръскане с препарати. При всички дръвчета, където цъфтежът сега завършва е нужно да се извърши следцъфтежно пръскане. Като най-ефикасно средство е ДДТ. Наличният препарат ДДТ в РКС е 50 на сто, следователно на 100 литра вода се слагат 350—400 грама от препарата.

За едновременната борба срещу гъбните болести най-добре е към 1 на сто бордолезовия разтвор да се прибавят 350 — 400 грама ДДТ—50 на сто, като по този начин ще се извърши пръскане и срещу насекомите. Срещу гризачите (гъсениците) могат да се употребят още и други отрови—парижка зеленина, калциев арсенат, оловен арсенат и др. Същите препарати могат да се прибавят и към бордолезовия разтвор.

Поради заетост в други сезонни работи борбата с болестите и неприятелите по растенията ежегодно се подценява, което е крайно неправилно и икономически неоправдано. Трябва да се има предвид, че без щетите от различните вредни насекоми, само от плевелите добивите от селскостопанските култури се намаляват с 20 до 30 на сто. Следователно, ако не само на думи, а на дело се борим за високи добиви и високо парично и натурално възнаграждение на кооператорите, ние трябва да оценим борбата против вредителите по селскостопанските култури като първостепенна задача за момента.

Партийните организации по места, управителните съвети на ТКЗС, селските народни съвети и масовите организации трябва да направят всичко необходимо за успешното унищожаване на вредителите по културните растения

Засели хибридна царевица

Когато в ТКЗС—Българка пристигна камион от МТС—Силистра с новите приспособления за квадратно-гнездоватата сеитба на царевицата и слънчогледа, кооператорите ги наблюдаваха с особен интерес. Те горяха от желание да видят с очите си как с тези приспособления ще се засее царевицата на съвсем равни квадрати.

Прикачвачите за сеитбата на царевицата по квадратно-гнездовия метод бяха специално обучени. Засята е успешно по този начин 150 декара площ с хибридна царевица.

Голяма помощ в извършването на квадратно-гнездоватата сеитба оказа на кооператорите младият тракторист Иван Киров от 7-а тракторна бригада при МТС—Силистра.

Хр. Стоев, дописник

РАДИОФИЦИРАНИ СЕЛА

Отдавна кооператорите и частните земеделски стопани от селата Искра и Нова Попина мечтаеха да слушат беседи, музика, да узнават какво става в страната и по света чрез радиото.

Благодарение на грижите на народната власт, по изпълнението на Постановлението за преобразяване на Добруджа в началото на месец май т. г. двете села се сдобиха с нова радиоуредба

Щастливи са жителите на двете села. Сега вече улиците и домовете им ще се огласят от хубавите и звучни български песни. Тё ще слушат и за опита на другите кооперативни стопанства и ще го прилагат в практиката си.

Б. Николов
дописник

РКС пое и тази година шефството над ТКЗС — Стрелково

Стекоха се кооператори и кооператорки, пристигнаха и представителите на РКС, чийто колектив беше поел шефството над ТКЗС — Стрелково за 1955 година. Веселата глъчка стихна. Събранието за отчитане дейността на служителите при РКС и кооператорите по поетото шефство и съвместното уговаряне на мероприятията за тази година беше открито.

В резултат на оказаната помощ от страна на бригадите от РКС през време на жътвата, вършитбата, извозването на различните селскостопански култури и др. кооператорите получиха безплатно 450 трудодни, стойността на които е 6726 лв. Кооператорите използуваха това ценно спестено време за извършване на редица агротехнически мероприятия, обърнаха по-голямо внимание и на животновъдството.

Едно от задълженията на кооператорите по шефството беше да изпълнят качествено и в срок всички задачи в полевъдството и животновъдството. Много труд положиха, малко беше сънят и почивката на кооператорите от звената на Ат. Великов и Борис Калинов. Но този труд не отиде напразно. Те получиха по 220—225 кг боб средно от декар, 475—480 кг царевица, 212 кг слънчоглед.

Пастирът при кравефермата Иван Генов се вслушваше внимателно в съветите на зоотехниците и полагаше големи грижи за животните. Това се отрази на млекодобива в кравефермата—980 л средно от крава. Стопанството е първо в района по добив от мляко в кравефермата.

Колективът на РКС беше обещал по договор да награди проявили се кооператори за поощрение. В изпълнение на това обещание др. Григор Пейчев връчи награди по 100 лв на двете полевъдни звена, получили най-високи добиви и на пастира в кравефермата др. Иван Генов—костюм нови дрехи, чифт цървули и два чифта чорапи.

Накрая кооператорите и служителите от РКС—Силистра подписаха нов договор за шефство за 1956 година.

В. Кубадинов

По призива на челните предприятия

ПЪРВОМАЙСКИЯТ ЕНТУСИАЗЪМ ПРОДЪЛЖАВА

Пристанище Силистра

Колективът на пристанище Силистра пое редица обещания по Призива на челните предприятия от страната, които той изпълнява с ентусиазъм. Израз на този ентусиазъм на пристанищните работници е изпълнението на производствения план за месец април със 110 на сто. Не стихва предпървомайското съревнование. Всички пристигнали съдове се разтоварват и натоварват предсрочно.

Например моторният кораб „Никопол“ вместо за 42 часа беше натоварен за 22 часа, като се спестиха 20 часа. Съд № 911009 вместо за 147 часа, както е по норма, беше натоварен за 58 часа или народното стопанство получи икономия от 89 часа. Шлеп № 915012 вместо за 232 часа беше натоварен за 100 часа или са икономисани 132 часа.

Фактът, че през април по гърбовете на 40 пристанищни работници минаха 6,600,000 кг без механическа помощ, говори за здравината на пристанищния колектив, за неговия ентусиазъм и съзнателност при обслужването на пречните съдове.

Лазаров

Кооп. „Стомана“

Рационализаторите и целият трудов колектив на кооперация „Стомана“ постоянно търсят нещо ново, усвояват нови производства.

Произведени са вече и ще бъдат предадени за употреба специални съдове от неръждаема стомана, с каквито си служи ресторант „България“ в София.

Колективът на кооперацията усвои производството на бензинови лампи от по два литра. Такива лампи са произведени вече в достатъчно количество за нуждите на нашите промишлени предприятия.

Произведени са вече и специални малки бензинови поялници.

Първомайският ентусиазъм не стихва. Обещанията по призива на челните предприятия се преизпълняват.

Всички работници от кооперацията посрещнаха с голяма радост Постановлението на Правителството за намаляване на работното време. Въодушевени от грижите за трудещите се, те работят с още по-голям ентусиазъм и намалението на работния ден не се отразява върху производството.

На актуални теми

За навременна и качествена копан

Мина първата селскостопанска кампания — пролетната сеитба. Семената са вече в земята. Но поради честите валежи и силното затопляне по повърхността на пролетните посеви се образува кора, която пречи за нормалното поникване на семената. За да се избегне тази пречка за правилното развитие на растенията, на площите, засети с фасул, царевица и памук (които още не са поникнали) трябва да се извърши леко брануване. Така образувалата се кора ще бъде натрошена и няма да има пречка за бързото никнене на културите.

Копанта на пролетните посеви в околията вече започна. Кооператорите от с. Станчево са окопали 150 дк захарно цвекло, от ТКЗС № 2 в Алфатар (Ген. Попово) — 130 дк захарно цвекло и др.

През време на сеитбената кампания бяха допуснати редица слабости във връзка с организацията на работата — хората не бяха разпределени правилно и точно по звена и бригади, често трактористите не знаеха на кой блок какво ще се сее, защото не бяха изготвени производствено финансовите планове и т. н. Затова имаше известни обективни причини — масовизацията на ТКЗС поусложни работата.

Управителните съвети на ТКЗС и партийните организации трябва да направят всичко необходимо, за да се излезе на копан организирано и навреме.

Ръководителите на ТКЗС и МТС трябва да обърнат внимание дали всичкият инвентар, необходим за копанта, е налице и в изправност. Тази година ще се копаят и площи, засети по квадратно-гнездовия начин. Като се има предвид, че в ТКЗС навлязоха сега много нови кооператори, въпросът с набавянето и разпределянето на инвентара за всички кооператори е особено важен. Ако не се уредят навреме, тези неща могат да станат причина кооператорите да се суетят при отиване на работа и да губят ценно време.

Д. Василев

Ансамбълът за песни и танци класиран за София

На състоялия се на 29 м. м. в Русе окръжен преглед на художествената самодейност Ансамбълът за песни и танци на гр. Силистра, достоен наследник на известния хор „Седянка“ бе класиран на първо място.

Солистката Л. Маркарян бе класирана първенец между индивидуалните изпълнители.

По предложение на окръжната комисия Централната комисия в София ре-

ши Силистренският ансамбъл за песни и танци при народното читалище „Доростол“ да вземе участие в националния преглед на художествената самодейност.

Нашият ансамбъл ще се яви на столичната сцена на 15 т. м. вторник в 16 ч. и 25 м. с изпълнение от 20 м.

Пожелаваме му успех и достойно представяне пред столичната публика.

КРЕПНЕ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В ТКЗС В с. БАБУК

Другарят Тодор Узунов е един от най-добрите овчари в бабукското стопанство. От зачислените му 80 овце-майки са се обагнили 76. Умрели са само две агнета. И овцете, и агнетата са в много добро телесно състояние.

На снимката: Овчарят Тодор Узунов на полето със своето стадо.

От две години първенец в свинефермата на стопанството е другарката Тодорка Христова. Тя знае, че свиневъдството е особено доходен отрасъл и влага всичките си сили и умение за доброто отглеждане на животните. Сега тя има зачислени 16 свине-майки, които заедно с приплодите са в много добро състояние.

На снимката: Свиневъдката Тодорка Христова се любува на охранените животни.

Снимки: Димитър Минчев

11 ГОДИНИ ОТ ДЕНЯ НА ПОБЕДАТА

ДНИ, КОИТО НЕ СЕ ЗАБРАВЯТ

Преди единадесет години в съветските календари се появи нова дата — 9 май — Ден на победата. И сигурно след много десетилетия, когато няма да остане вече никой от участниците в миналата война, нашите потомци също така ще празнуват този ден, за който ще знаят от спомените на очевидци, от документи, книги, стари фотографии, филми.

През 1945 година в едно малко немско градче на Елба аз чух от един немски антифашист (той не беше нито комунист, нито социал-демократ, но бе прекарал шест години в хитлеровия лагер в Заксенхаузен) мъдрите думи:

„Бъдещите поколения няма да забравят тази победа, защото това не бе просто победа на едни въоръжени сили над други, а преди всичко победа на светлината над тъмнината, победа на човеколюбието над човеконенавистничеството..."

Тогава си спомних и един друг случай. При щурмуването на Берлин, в една къща бяха пленени трима снайперисти, които стреляха в гърба на нашите войници. Двама от тях бяха щурмовици, а третият приличаше на отявлен нацист. Когато го изведохме на улицата, той вдигна глава и извика с пресекнал глас, очевидно подражавайки на своя фюрер:

— Берлин ще си остане немски!

Трябваше да се види как хитлеристът клюмна, как се смути, когато съветският полковник, който стоеше до нас, усмихвайки се, спокойно отговори:

— Разбира се, ще остане. Всички ние дойдохме тук, за да си остане той немски. Немски, но не нацистки!

Като военен кореспондент и със скромното звание на старши лейтенант аз обиколих много фронтове. През онези години в челните части на нашата армия можах да видя хубаво Румъния, можах да видя Букурещ и си спомням колко различно бяхме посрещани от хората: притаено-враждебно от местните големци, уплашено, с подозрение от търговците, нащрек, но с искрен интерес от интелигенцията, просто — по другарски с ръкостискане и прегръдки от работниците в Гривица. Аз видях бомбардираните петролодобивни полета в Плоещ, а в Костанца — първата демонстрация с червено знаме на трудещите се от града.

Аз бях в Югославия, България, Унгария, Полша и накрая при завръщането на войната, на Елба при срещата с американците.

Още в Букурещ, ние често приятелски се разговаряхме с англичаните, канадските и американските военнослужещи, пеехме си едни на други песни, вдигахме тостове за близката победа. И по-късно на Елба приятно беше да се убедим, че ние не се излъгахме един в друг. Аз говоря, разбира се, за войниците, за войсковите офицери на американската армия. Те се оказаха славни и верни другари, храбри и весели, държаха се непринудено и откровено изказваха своите симпатии към нас, техните съюзници по оръжие.

И днес, когато така ясно си спомням неотдавнашното бойно минало, а в сърцето ми се смесват никога не изстиващите чувства на радост от победата и мъката от загубите, иска ми се отново и отново да вярвам, че бойната дружба, споена с кръвта на войниците на различните народи, не може да се убие, каквито и промени да стават по света. Тази вяра у нас, съветските хора, се укрепва от политиката на нашето правителство, за която може да се каже, че е политика на открито сърце, политика на ръка, протегната за дружба с всички народи в света.

И. Бару
съветски журналист

ЗДРАВНА КОЛОНА

Готови за медицинското обслужване на хората от полето

Неотдавна в гр. Силистра отдел „Народно здраве" и ОС на БЧК проведоха конференция със здравните работници от околията, на която бяха обсъдени и набелязани мероприятия за обезпечаване на медико-санитарното обслужване на хората от полето през време на усилената полска работа. ТКЗС — сестри преминаха десетдневен опреснителен курс в градската болница. Създават се санпостове по бригади, които също ще преминат опреснителен курс ГСО.

Медицинските работници от нашата околия усилено се готвят за бързо и качествено обсужване на селскостопанските труженици.

ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Голяма беше радостта на здравните работници, когато научиха, че наличните бивши военни сгради в града ни, се предават за нуждите на болницата. Разположени в най-тихия край на града, там където преди години беше хубав градски парк за отмора на силистренци, тези сгради с помощта на Министерството на народното здраве и социалните грижи, в скоро време ще бъдат преустроени и обзаведени в първокласна болница.

Бригади от здравни работници през свободното си време с въодушевление работят вече за оформяне на цветната градина, тревните площи, засаждането на декоративни дръвчета, съгласно изработения план за разкрасяване на двора. Посадени са нови 100 декоративни дръвчета, залесени са 800 метра алеи от жив плет и люляка, ограждат се очертания двор. Проявиха се др. Павел Стаматов, Емерих Якубов, Любов Калинова, Селим Мехмедов, д-р Атанас Бонев, д-р Лазаров и др.

Няма да мине много време и когато болните се настанят в новите помещения, погледите им ще се спират на зелените полянки и цветни градинки.

Ив. Христов
дописник

При какви условия се разрешава абортът

От 9 септември 1944 година насам, при новите условия на живот, жените наравно с мъжете участвуват активно във всички области на стопанския и културен живот. Провежданите от Правителството мероприятия за подобряване на майчинството и защита на детето, непрекъснатият растеж на културата и съзнанието на жените у нас, позволиха да се отмени до сега съществуващата по силата на Наказателния закон забрана за извършване на аборти.

В съответствие с измененията на чл. 135 от наказателния кодекс Министерството на народното здраве и социалните грижи издаде Инструкция за реда за изкуствено прекъсване на бременността, обнародвана в „Известия" на Президиума на Народното събрание бр. 34/1956 г.

Съгласно тази инструкция извършването на операции за изкуствено прекъсване на бременността (аборт) се разрешава на всяка бременна жена, изявила желание за такава операция. Извършването на аборта може да става само в стационарни акушеро-гинекологични заведения—отделения в околийски и градски болници, самостоятелни градски родилни домове и пр. С това се дава възможност на жената сама да решава въпроса за майчинството и се отстраняват големите вреди за нейното здраве от извършването на аборти в извънздравни заведения, от лица нямащи медицинска квалификация, които със своите действия стават причина за тежки заболявания, а в някои случаи да настъпи и смърт.

Има случаи при които абортът не се разрешава. Тези случаи са следните:

а) при наличност на остри и подостри възпалителни заболявания на половите органи;

б) наличност на гнойни огнища, независимо от мястото на тяхната локализация;

в) наличност на остри инфекциозни заболявания;

г) когато в последните 6 месеца е била вече извършена операция за прекъсване на бременността (аборт);

д) при бременност по-голяма от 3 лунарни месеца.

В последния случай абортът може да се разреши само когато след щателно изследване на бременната в стационар се е установи, че продължаването на бременността и раждането могат да застрашат здравето и живота на жената.

Жена, която желае да се извърши аборт, трябва да се отнесе до женската консултация, в чийто район живее, където след преглед, изследване и подробни разяснения за вредите и опасностите от аборта, ако не се убеди в необходимостта за задържане на бременността, получава разрешение за аборт. Бременната представя разрешението в болницата, където срещу такса от 50 лева се освобождава от бременност.

Когато забременяването е нежелателно, съвети за предпазване от забременяване се дават в женската консултация, където всяка жена може да получи съвети и разяснения по всички въпроси във връзка с бременността.

Д-р А. Мижорков

ИЗ НАУКАТА И ТЕХНИКАТА

Боядисване на изделията в електрическо поле

Оцветяването на металните изделия в електрическо поле, както и на неметалните, като дърво, пластмаса, керамика и т. н. става по следния начин: в пространството между система от тънки метални жици, съединени с отрицателния полюс на източника за високо напрежение и заземени детайли, които служат като втори полюс на източника на тока, се впръсква боята с обикновен пневматичен шприц апарат. Ситно разпрашените неутрални частици от боята, които попадат в електрическото поле с високо напрежение, се зареждат отрицателно, поради което се отправят към положително заредените детайли, наслояват се върху тях и плътно покриват повърхността, която ще се боядисва. По този метод се постига висококачествено боядисване, прави се икономия от 20 до 60 на сто от боядджийските материали.

ОЖИВЯВА ИСТОРИЯТА НА РОДНОТО СЕЛО...

При стария учител Петър Жечев дойдоха група пионери от с. Станчево. Председателят на дружинния съвет Параскева Николова рапортува:

— Другарю Жечев, пионерите от дружина „Н. Й. Вапцаров" желаят да научат историята на своето родно село...

— През годините 1902—1912 г. бях учител в Калипетрово — започна своя разказ др. Жечев. — Още тогава пък и по-късно аз разпитвах стари хора за миналото на селото. От тях разбрах, че селото има хилядолетна история.

Ако се съди по най-старото име „Кале-Петрово" може да се предполага, че то е основано още по времето на цар Петър — синът на Симеона, който управлявал до 967 г. Първоначално селото се е намирало на запад от сегашното му място в един дол — „Юртлука". Жителите му се наричали „гребенци", понеже младите булки носели като украшение на главите си нещо прилично на петльов гребен. През време на Кримската война „гребенци" напуснали селото си, за да бъдат по-запазени и по-близо до Силистра. Заселили се в сегашния „Гребенски кулак". Тук ги заварили „шиковци", преселници от Провадийско и Шуменско. По-късно дошли и „гъочлийци", които ходили с руските войски в Бесарабия и на връщане се заселили в една от махалите на селото.

Пионерите със затаен дъх слушаха думите на стария учител. А той изреждаше събития и дати от историята на селото. Оживяваше пред тях интересното минало...

Всички накрая благодариха за това, което др. Жечев им разказа. Пионерите обещаха да предадат наученото на своите другари. Цялата дружина ще се заеме да издири сведения за миналото на селото от основаването му до днешни дни.

Н. Недев

Решение на кръгословицата

1. Данко, 2. Артек, 3. Живак, 4. Ириси, 5. Вазов, 6. Етика, 7. Елада, 8. Волов, 9. Ездач, 10. Лацис, 11. Индия, 12. Канче, 13. Измир, 14. Ягуар, 15. Татра, 16. Поема, 17. Репин, 18. Атлас, 19. Залез, 20. Нерон, 21. Йохан, 22. Котва, 23. Натан, 24. Атоми, 25. Такер, 26. Ролан, 27. Угари, 28. Данка, 29. Алеко.

Лозунг: Да живее великият празник на труда.

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

7

Градът при идването на киевския княз Светослав.

На българския престол след цар Симеон идва по-малкият му син Петър. Поради слабохарактерността му, с държавните работи се занимавал неговият вуйчо енергичният Георги Сурсувул.

Първата задача на Георги Сурсувул е била да сключи мир с Византия, защото ясно се чувствувало изтощението на страната като резултат на продължителните войни, водени от Симеона. Византийското правителство се съгласило да сключи мир, тъй като се готвело да унищожи своя заклет враг — арабите. Договорът за мир бил сключен в 927 година, съгласно който на България се признавали земите, завзети при Симеона, на българския владетел се признавала титлата цар, а на българската църква била призната автокефалност, самостоятелност. На Дръстърския архиепископ Дамян била дадена титлата патриарх на Българската православна църква. По този начин град Дръстър бил избран за седалище на българския църковен глава.

През време на царуването на Петра българската държава отслабнала твърде много като резултат на вътрешната класова борба. Възползувайки се от това обстоятелство войнственият византийски император Никифор Фока през 966 година обявил война на България като нарушил мирния договор. Освен това срещу значителна сума пари Никифор Фока принудил киевския княз Светослав да нападне България откъм север. С 60 хилядна армия

Светослав навлязъл в Добруджа,

като заварил цар Петра съвсем неподготвен за война. Светослав завзел 60 крепости покрай Дунава и във вътрешността на страната. Българската войска, брояща около 30 хиляди човека, излязла срещу русите, но не могла да ги спре, а разбита и обърната в бягство, се скрила зад яките стени на гр. Дръстър.

Княз Светослав се установил в Малкия Преслав (Преславец), чийто местонахождение днес не може да се определи с положителност. Някои историци считат, че той се е намирал към с. Хърсово, Исперихско, а някои — към гр. Тулча (Северна Добруджа).

Византийците сериозно се уплашили от успехите на Светослава и разбрали, че той не е дошел като техен съюзник срещу българите, а като завоевател.

Византийският император Никифор, отказвайки се от предишните си планове за превземането на българските земи, поискал да влезе в съюз с България срещу Светослава. На българския престол тогава бил синът на Петър цар Борис II. Той се съгласил на съюз с византийците против Светослава.

В това време печенегите нападнали столицата на Светослава град Киев и той бил принуден да се върне в отечеството си. По този начин България се отървала от този завоевател и крепостта Дръстър била избавена от опасността да бъде превзета и разорена.

Но това не траяло дълго Светослав не е могъл да забрави богатствата на българските земи и затова, след като разбива и прогонва печенегите, той отново се отправя срещу България, но вече не като византийски съюзник, а да я завладее за себе си. Ето как руският летописец предава решението на Светослава да напусне Киев и го замени с Преславец. Светослав казва на майка си Олга: „Не ми е приятно да живея в Киев. Искам да живея в Преславец на Дунава. Там е средата на моята земя, тъй като там се стичат всички блага: от гърците тъкани, злато, вино и овощия различни, от чехите и угрите сребро и коне, а от русите кожи, восък, мед и роби".

През 969 година начело на многобройна отбрана войска Светослав тръгва отново към България. В скоро време русите успяват да превземат цялата й северна половина, дори и столицата Преслав (969 година).

В ръцете на Светослав паднал и гр. Дръстър.

Светослав, който сега си е поставил за цел да разшири своята държава в пределите на Византийската империя искал да използува в този си поход и българите и затова той оставил на престола Борис II под условие да му стане съюзник срещу Византия.

Българите, които десетки години са живели под заплахите на византийците, се съюзили с русите, с които имали сродни нрави и език и считали, че с тяхна помощ ще могат да обезвредят своите врагове — византийците. И затова българите се включили в армията на Светослав и в продължение на три години (969-972 година) между българи и руси се създало здраво бойно единство, благодарение на което Светослав спечелил големи бойове при Пловдив и Одрин и достигнал чак до Аркадинопол (Люле Бургас). Но в 970 година неговото настъпление на юг било спряно.

През пролетта на 972 година византийският император Иван Цимисхи (969-976 година), след като се подготвил добре, тръгнал срещу Светослава, преминал през Балкана, обсадил столицата на България Преслав и я превзел, като пленил българския цар Борис II. Но тук византийският император употребил хитрост. Той декларирал, че е дошел не да смъква Борис II от престола, а да му възстанови правата, отнети му от Светослава. Българското болярство, видейки недоволното от твърдата политика на Светослава, преминало на страната на гърците. Като резултат на тази продажна политика на българската аристокрация много крепости доброволно отворили вратите си срещу настъпващите византийски войски.

В това време Светослав се намирал в крепостта Дръстър, където е била и по-голямата част от войската му. Научавайки се за превземането на Преслав, където рамо до рамо с русите се били и българите, научавайки се за измяната на българското болярство, заповядал да бъдат избити 300 видни граждани на Дръстър.

Но това не е могло да спаси положението. На 20 април 972 година византийските войски се явили на височините пред Дръстър. От тоя ден започнали страшните бойове за неговото превземане.

Богдан Краев
учител

ДА СПАСИМ ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО ОТ ЦВЕКЛОВИЯ ХОБОТНИК

Захарното цвекло и отпадъците му имат голямо и разнообразно значение в нашето народно стопанство. Коренът на това културно растение са богати на въглехидрати и се използуват като суровини за производството на захар.

Захарта—главният и най-широко използуван за храна въглехидрат—се усвоява много добре от организма на човека и има високи вкусови качества. Трябва да отбележим, че захарта има за живота на човека голямо значение, защото увеличава запаса от енергия в човешкия организъм. Тя е основният източник на енергия за мускулната и друга дейност на човека.

Захарното цвекло се използува широко и в животновъдството. Отпадъците при почистването му, преди всичко листата, по фуражните си качества не отстъпват на доброто сено.

Ето защо, поради голямото хранително значение на захарното цвекло, трябва да се обръща особено внимание за правилния растеж на тази ценна култура. През време на растежа това растение се повреждa от много неприятели, напада се от много болести. При недостатъчни мерки за борба с неприятелите и болестите по цвеклото добивът от корени и съдържанието на захар в тях намалява, влошава се качеството на цвеклото като суровина за производство на захар.

Най-големият неприятел на захарното цвекло е

цвекловият хоботник

У нас са разпространени обикновеният и сивият хоботник. Те се появяват масово в цвеклопроизводните райони и стават причина за двукратно и трикратно презасяване на много хиляди декари млади цвеклови посеви.

Хоботникът презимува като възрастно насекомо в почвата на дълбочина до 50 см, предимно в ония почви, които предната година са били заети с цвекло—стари цвекленица.

Много малка част от хоботниците презимуват в ниви, които предната година са били засети с други култури, но са били силно заплевени с лободови растения.

Напролет, когато температурата на почвата достигне 8—10 градуса, което у нас съвпада с края на март и началото на април, хоботниците излизат на повърхността, където прекарват цялото лято. Брумбарите отначало пригризват младите цвеклови растения, а по-късно, когато се развият вторият и третият чифт постоянни листа, те нагризват листата и често унищожават посевите.

Женските брумбари снасят от 70 до 80 яйца, които разполагат плитко в почвата близо до младите цвеклови растения. След 10—12 дни от яйцата се излюпват ларви, които прекарват целия си живот в почвата. Тук те се хранят върху коренните власинки, а също и върху цвекловите глави, като правят малки ямички. Завършват развитието си към средата на юли и какавидират на мястото, където са вредили. Брумбарите от новото поколение се оформяват напълно през август, но не излитат на почвената повърхнина, а остават тук до следващата пролет. Когато започне поникването на новозасятото цвекло, те го нападат и го унищожават за едно денонощие, както се случи миналата година със засятото захарно цвекло в ТКЗС—Ситово и Ветрен—за една нощ цвеклото бе унищожено масово. Поради масовото нападение през изтеклата година на захарното цвекло от хоботници, цвекловата реколта бе провалена.

Трябва да се знае, че борбата с цвекловия хоботник е напълно резултатна само когато се приложи едновременно цялостна система от мероприятия. Не трябва да се забравя, че борбата против този неприятел трябва да се води най-напред върху старите цвекленица, за да не се допусне да прехвърькне и нападне новите цвеклови посеви. За това най-напред трябва да се правят канавки, които при забелязване появата на хоботника да се напръскват добре с препарата хексахлоран. В борбата против този хоботник трябва цвекловите посеви редовно да се обикалят и при появата на първите хоботници да се сигнализира и започне прашенето.

Сега захарното цвекло вече е поникнало, обаче не е проявена от страна на председателите на ТКЗС и управителните съвети загриженост за опазване на цвекловите посеви, въпреки че имат примера от миналата година. Председателят на ТКЗС—Казимир, въпреки че е бил предупреден да получи хексахлорана от РКС, отлагал е тази работа две седмици, а през това време е имало вече поява на цвекловия хоботник. Това говори за немарливото му отношение към тази култура.

Цвекловият хоботник и тази година застрашава цвекловата култура. Необходимо е да се вземат бързи мерки, да се осигури дежурство на блоковете, засети със захарно цвекло, да се обхождат участъците, да се следи за прелитането на хоботника и при масово прелитане незабавно да се започне прашенето.

Голяма загриженост проявява в това отношение председателят на ТКЗС — Ситово Георги Стоянов, който навреме взе всички мерки за опазването на захарното цвекло.

Досега е извършено прашене на 3500 декара в ТКЗС —Ситово, Бабук, Ветрен и др. а са засети всичко в околията 7192 декара. Все още управителните съвети в ТКЗС—Стрелково, Голебина, Иордаково и др. не са се погрижили да получат препарата от РКС, от което личи, че същите не проявяват загриженост за опазване на цвекловата култура от хоботника.

В борбата срещу хоботника трябва да се използуват всички средства за прашене с хексахлоран—по два кг и половина на декар. При масово появяване на този неприятел прашенето трябва да се повтаря през два дни. Могат да се използуват и подвижни кокошарници, като се изкарват кокошките на полето, които изяждат хоботника. Също може да се организира излизане на ученици и да се събира ръчно това вредно насекомо.

С това обаче още не е премахната опасността от хоботника, а борбата трябва да се провежда през цялото време на развитието на цвеклото, с което ще се намали възможността на хоботника да причини повреди и през идната година.

Сапунджиева
агроном при ОНС

Първият в почетната книга

Червена, красиво изработена почетна книга. На първите й страници са поставени портрети на видни наши и съветски държавни и партийни ръководители. Прелиствам. На следната страница ни гледа приветливо мъжко лице. Снимката е поставена в художествено изработена рамка на страницата, между красив ръкописен текст. Четем между другото:

По решение на профкомитета протокол № 7 от 19. IV. 1956 г. вписа се в почетната книга името на др. Стоян

Магазинерът Стоян Райнов обслужва клиенти

Господинов Райнов затова, че същият за 1955 г е изпълнил плана си по тримесечия както следва: I тр. 181 %, II тр. 175 %. . .

— Този човек е виртуоз в професията си — разказва др. Лазар Маречков, инспектор в ГТП „Градска търговия“ и прибира внимателно книгата —за него „няма“ и „не може“ не съществува. Няколко години вече не се решаваме да впишем името на наш работник в почетната книга, затова има специална инструкция, кой да е не може да бъде удостоен с такава чест. Но ето, тази година на тържественото събрание пред Първи май хората единодушно решиха: Стоян Райнов.

Ето ни и в магазин № 22 за бакалски стоки и домашни потреби при ГТП „Градска търговия“, където отскоро работи другарят Стоян Райнов. Клиентите с интерес и видимо удоволствие разглеждат красиво подредените рафтове и витрини с най-различни стоки —бонбони, обвити в красиви хартии, компоти, консерви, стъкларията, апетитните „калъпи“ сирене в качето през стъкления капак и какво ли не още!

— Стоянчо, дай ми там, хе-е зелената тава, много ми харесва и искам да я видя—моли го свойски възрастна жена и сочи към един от рафтовете.

— Момент—отговаря продавачът кратко и продължава да се извинява на друга купувачка, че от консервния комбинат пратили желе с написани на бурканите стари цени и затова неговият колега вероятно е сбъркал, когато не е казал на момиченцето й точната цена на стоката. Хората са сбъркали, но той се чувствува виновен, в неговия бранш се е получило недоразумението. Може би именно това негово отношение към въпросите, отзивчивостта му към клиентите е накарала гражданката именно към него да се отнесе за обяснение.

— Другарю Райнов, може ли за няколко минути да поговорим с вас? — помолваме го ние, след като гражданите малко пооредяват.

Продавачът оставя за малко работата на другарката си, която е дошла да му помогне и идва при нас.

Малко говорихме ние с другаря Райнов. Но стори ни се, че прочетохме прекрасен разказ за истински представител на новата ни социалистическа търговия.

Единайсет годишен, той идва от Алфатар в Силистра и става чирак при търговеца Руси Георгиев, в неговия железарски дюкян. Годините се търкаляли една след друга, от трудни по-трудни. Чорбаджията му не бил от най-лошите, но все пак чорбаджия. Мечтата на Стоян да си има собствен дюкян не се сбъднала до 9 септември. След Девети той успява да отвори с още един търговец собствен дюкян. Но през 1949 година напуска завинаги частната собственост и започва работа в „Градска търговия“.

Сам изпитал на плещите си глада и нищетата, намразил от дъното на душата си нечестните капиталистически начини на търгуване, Стоян Райнов влага цялото си майсторство на специалист в търговията, за да обслужва гражданите културно, да разполага винаги с всички стоки, които се търсят от тях. Отвори ли се сутрин магазинът, той е вече предварително подготвен, гражданите не чакат. А с каква любов той ги обслужва, как старателно разпитва от какво те имат нужда и не могат да го намерят! В специалната тетрадка са вписани много желания на гражданите за търсените стоки.

За собствените си успехи, разбира се, той трудно говори. Но човек съди за тях по това, че в книгата за похвали и оплаквания няма нито едно оплакване, по това, че клиентите се отнасят с него като към близък човек.

Отнесем ли се до администрацията, ще видим, че много пъти е бил награждаван за добрата си работа, включително и от Министерството на вътрешната търговия. За първото тримесечие на тази година той изпълни плана си с 124 на сто и получи червеното преходно знаме. През цялата 1955 г и сега е „Най-добър в професията“.

Но най-голямата благодарност към прекрасния търговски работник от страна на колектива при ГТП „Градска търговия“ е тази, че първото име, което беше вписано в почетната книга на предприятието, е неговото име.

Д. Иванов

По Призива на генералтошевци

Гледачите от кравефермата на ТКЗС—Срацимир обещаха по призива на генералтошевци да получат годишно по 1600 л мляко средно от крава. Ръководейки се от указанията на зоотехника Д. Веселинов, те полагат всички усилия за изпълнение на обещанието.

Сега средната млечност от фуражна крава е 10 л дневно. Отделни крави достигнаха дневна млечност до 20 литра.

Ст. Куртев
дописник

На противопожарни теми

„Желязо не гори“

16 април, 4 часа сутринта. Улиците са още пусти. Изведнъж утринната тишина се разцепва от изплашен глас. Това беше гласът на бай Иван пазача от кооп. „Стомана“. Нервно звънят телефоните. „А-ало-о, пожар, изгоряхме“! „Кой изгоря, бе другари?“— питат тревожно от централата. Същият глас продължава да крещи объркано в телефонната слушалка, но между многото думи една се чува най-ясно — стомана. Значи, пожар в „Стомана“. Пожарният автомобил бързо профучава към кооперацията.

До голямата и висока тухлена постройка хората от Противопожарната служба намериха някакво огнище, а стряхата на покривната конструкция се лиже от страшни дълги огнени езици. Няколко работника обикалят около запалената сграда, но са безсилни против огнената стихия. Пожарът е високо и с нищо не могат да го стигнат. „По-бързо!“ — вика ни неспокоен работник. Всяка секунда се вижда час.

Поставиха се пожарните стълби и със силна струя вода пожарът беше ликвидиран.

Всички се приближиха до хубавата сграда, искрено съжаляваха за станалото и се питаха как е възможно да се запали най-високата част на сградата. На този въпрос ще се помъча да дам отговор.

Новите сгради на кооп. „Стомана“ са огнеустойчиви. В повечето от производствените помещения се обработва желязо в студено състояние. Но както и в другите предприятия, и тук има всевъзможни причини за пожар. В някои помещения има макар и незначителни горими материали, лесно запалителни течности, отоплителни и други печки и огнища на огън, електрически инсталации, машинни съоръжения и други такива, свързани с производствените процеси, които, ако не се ползуват добре и не се поддържат в изправност, неминуемо ще причинят пожар. Всяка небрежност в това отношение поставя предприятието в опасност да бъде опожарено. За съжаление, такава небрежност към противопожарния ред и спазването на съответните правила в това предприятие съществуваше. Нередностите се допускаха както от работниците, така и от ръководителите.

При всяка противопожарна проверка от органите на ППС председателят на кооперацията Марин Петков, подсмивайки се, казваше: „Е, какво, пожарна, има ли опасност от пожар? Май че и да искате да ни запалите, няма да можете. Желязо гори ли, та и ние да се запалим“. Но противопожарният служител виждаше ясно, че предприятието не е в такава безопасност. Като имаше предвид небрежността към източниците на огъня, той се мъчеше да внуши на др. Петков да вземат бързи мерки, защото в предприятието има причини за пожар, на които то може да стане жертва. Но др. Петков, успокоявайки се, държеше на своето: „Желязо не гори“.

И какво се случи? На 15 срещу 16 април т. г. работниците Н. Костадинов и Р. Радев проминат акумулатори до високата огнеустойчива сграда. За целта са поставили временно печка, на която затоплят вода. Мястото, където работят, е покрито с няколко снопа тръст, за да ги пази от дъждовете и ветровете. Тук работниците са спокойни. Отделящите се киселини се разнасят бързо в атмосферата и не оказват вреда както на тяхното здраве, така и на ценните материали и стоки, които се намират в предприятието.

През деня обаче една искра запалва тръстения покрив. Но Никола бързо го загасява и работата е в ред. И през ум не му минава, че може да стане нещо по-лошо. Пък и самият председател вижда това и ги успокоява: „Да изгори най-много този коптор от няколко снопа бракувана тръст, покривът е 10 метра високо, няма опасност“. Вечерта Ради преди да си тръгне също не изгасява огъня. Защо да го гаси, и председателят казва, че желязо не гори. Пазачът и той не проверява загасени ли са огнищата и печките и, успокоен от думите на председателя, заспива.

След полунощ една искра изскача от неизгасената печка, запалва тръстения покрив на малкото навесче, издигат се високи пламъци и запалват покривната конструкция на високата, хубава тухлена сграда. Възраното наблизо до запаления огън куче скимти. Но бай Иван, пазачът, спи. Той е сигурен, че „желязо не гори“.

Кучешкият вой стига до нощния пазач на МТС. Той не е много сигурен, че „желязо не гори“, и стои по-бодър на поста си. Като вижда огнените езици, бързо събужда пазача на кооперация „Стомана“. Тогава се чува и гласът на бай Иван по телефона: „А-ало-о, изгоряхме, помощ!“.

Й. Данев
Началник на ок. противопожарна служба

Успехи в „квадратно-гнездовата сеитба

Кооператорите от с. Смилец положиха тази година големи усилия за качественото и навременно извършване на сеитбата на царевицата по квадратно-гнездовия начин. Такава сеитба се извършва тук за пръв път.

Само за един ден бригадата на Коста Райчев зася с коне 40 декара царевица по квадратно-гнездовия начин.

С машините на МТС, също за един ден, бяха засети на блока на втора полевъдна бригада 50 декара царевица по този начин. Общо стопанството има да сее по квадратно-гнездовия метод 130 дк царевица.

Добра помощ в извършването на сеитбата по този нов начин оказаха стажантите от Селскостопанския техникум, които са на стаж в стопанството.

Ив. Чанов
дописник

ТРУДЕЩИ СЕ,
ПОДНОВЕТЕ АБОНАМЕНТА СИ ЗА
в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ КРАЕН СРОК
25 МАЙ

ПОЗДРАВ ОТ БРАТСКАТА СЪВЕТСКА СТРАНА

Редакцията на нашия вестник получи писмо от редакционния колектив на в. „Ленински миньор“ от Корсун-Шевченковски. Между двете редакции се установиха връзки чрез размяна на материали и снимки. Ние изпратихме историко-географски очерк на гр. Силистра със снимки.

Поместваме самото писмо на другарите от редакцията на в. „Ленински миньор“.

„Скъпи другари, български журналисти!

Към вас се обръща колективът на редакцията на Корсун-Шевченковския районен вестник „Ленински миньор“, Черкаска област.

Градът Корсун-Шевченковский се намира в Украина. Тук в 1944 година стана един от най-големите боеве през Великата отечествена война, в резултат на който беше унищожена голяма групировка фашистки войски. Врагът остави след себе си пепелища и развалини. Под ръководството на великата Комунистическа партия на Съветския съюз трудещите се от Корсун-Шевченковский възстановиха стопанството в района и го направиха още по-добро, отколкото беше преди войната.

У нас е създадена първата в Украина електромашинно-тракторна станция, където работят електрически трактори и електрокомбайни. На реката Рось, която тече през нашия район, е построена каскада от селскостопански хидроелектростанции.

Нашият район беше посетен от няколко делегации български селяни, които се запознаха с работата на електромашинната тракторна станция, хидроелектростанциите и колхозите. Колективът на Горно-оряховската машинно-тракторна станция в България поддържа тясна връзка с механизаторите на нашата Корсун-Шевченковска МТС. Възпитаници на Силистренското педагогическо училище на името на Димитър Благоев, си пишат със студентите от нашето Корсун-Шевченковско педагогическо училище на името на Тарас Шевченко.

Ние предлагаме, скъпи другари, да организираме обмяна на материали за трудовите успехи на хората. Ние ще ви изпращаме кореспонденции, скици, репортажи, снимки на машиностроители, на енергетици, механизатори, колхозници от нашия район.

Ако вие сте съгласни изпратете ни материали за трудовите успехи и за хората от вашия район, снимки и няколко броя от вашия вестник.

Ние се надяваме, че публикуването на материали като обмяна ще послужи за по-нататъшното укрепване дружбата между трудещите се от Корсун-Шевченковския и Силистренския район.

С нетърпение очакваме отговора ви. Ако можете веднага ни изпратете материал. Ние не ще забавим изпращането на материал за нашия район.

Да живее вечно братската дружба на съветския и българския народ!

По поръчение на колектива на редакцията на Корсун-Шевченковския районен вестник „Ленински миньор“;

18 април 1956 г.

Зам. редактор

П. Фишбеин

Зав. селскостоп. отдел

Г. Зленко

Литерат. сътрудник

В. Илинская“

СИЛИСТРЕНСКА ОСА

От милост към ловджиите „Осата“ сбъркала

Беше се изплашил подпредседателят на ловно-рибарското дружество в града ни, че няма да останат зайци, че както върви избиването им, щели да гледат заека само по картинки. Нашата „оса“ нали е милозлива (народът казва „Мека Мария“) взе че измисли едно стихотворение и го помести в първомайския си брой в защита живота на зайците. Но тук „осата“ сбъркала. Я прочетете само директорът на горското стопанство др. инженер Боянов какво писмо ни пише:

„Горското стопанство, като отхвърля по начало твърдението, че дивечът се изби-ва безразборно, дава следните пояснения:

Поради това, че зайците нанасят извънредно големи вреди на фиданките в държавните и полезащитните горски пояси, със заповед 802/1954 г на Управление на горското стопанство към Министерския съвет биенето на зайците в добруджанските околии е разрешено през цялата година. Нещо повече: поставя се задачата заякът да бъде унищожен за няколко години докато отраснат фиданките в горските пояси. По-късно, когато опасността за горските пояси изчезне, той ще бъде наново заселен, което е много лесна задача.

При наличността на горецитираната заповед и въпрос не може да става за безразборното избиване на зайците. Напротив сега избиването им става по план с оглед опазване държавните и полезащитни горски пояси, създаването на които струва милиони български лева.

Що се касае до останалия дивеч неговото биене става по предварително одобрен план и в строго установени срокове“.

Ай, горките зайчета. Не можахме да им помогнем.

НЕДОВОЛНИЦИ

На 5 т. м. още рано един гражданин, без да си каза името и фамилията, се оплака по телефона в редакцията, че брашно за козунаци имало много, но мая нямало никъде и завърши разговора с думите:

— Не искам да вярвам, че това е подигравка с нас, с нашите чувства и желания, но подозирам лоша стопанска политика.

Разшета се нашата оса да разбере тази работа и установи:

1. Никой не е имал намерение да се подиграва с чувствата, а и с желанията на хората да си хапнат козунаци.

2. В нашия град е имало толкова мая, колкото е била необходима за месенето на хляб. На повече мая нямаме право, защото има и други селища в страната.

3. Отговорните хора наредили хляба да се меси с хмел, за да остане маята за гражданите да си правят козунаци, както и беше. Те това е истината. По мнение на нашата оса можеше тези, които са били без мая, да си вземат една чаша следпървомайска боза и да забъркат козунаците с нея. Щяха да втасат, бъдете сигурни. Тя така шуптеше и киселеше, че една чаша стигаше за пет кг брашно.

ИМА! НЯМА!

Играта „има-няма“ се играе от деца. Понякога тя се играе и от възрастни. Например тази игра играят председателят и магазинерът на селкоопа в с. Гарван. Отива буля Иваница за един килограм захар в магазина на селкоопа, а магазинерът ѝ отговаря, че няма захар. Отива друга кооператорка за ориз, да си наготви агнешкото. Отговорът е пак „няма“ ориз.

— Пусто да опустее, че защо няма?

— Ами няма в складовете на РКС,— спокойно отговаря магазинерът.

Жените си отиват и с право мърморят.

А тя каква била работата. Точно около първомайските празници магазинерът не искал да има много работа и затова не поръчал никакви стоки от РКС в Силистра.

Ние проверихме. Складовете на РКС пращят от захар, ориз, олио и други продукти, но няма кой да дойде да поиска.

Питаме др. Господин Иванов, председател на РКС, как селкоопът ще изпълни своя план и не смята ли, че трябва да дръпне едни уши, но така да ги дръпне, че на гарванци драго да им стане.

По дописка от **К. Антонов**

Абонирането за вестниците започна

По инициатива на ръководството на местната т. п. станция на 8 т. м. се състоя съвещание за подемане кампанията за набиране абонати на вестници за второто полугодие на тази година. Всички села в околията ще бъдат обходени от организатора на РЕП, който ще състави съответни комисии за записване на абонати.

Целта е да се абонират по-голям брой трудещи се, да се направят съвършено точни списъци на абонатите и да се организира по-добре доставянето на вестниците.

Дописниците на в. „Силистренска трибуна“ биха оказали голяма помощ, ако се включат в тези комисии и агитират трудещите се да се абонират за вестника до края на годината. Полугодишният абонамент е 5.20 лв.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Околийски състезания по борба

Двадесет борци от града и околията премериха силите си в свободен и класически стил за околийско първенство.

Класически стил

В полулека Хр. Маринов победи с туш във втората минута Захари Вартанян, Б. Първанов победи с туш в четвъртата минута Тефик Сабримов и стана първенец в категория „лека“; Ариф Таси в категория полусредна победи Дечо Златев във втората минута с туш; Марин Христов в категория „средна“ победи с туш във втората минута Хр. Йотов и Велико Йовков в полутежка категория победи по точки Ат. Бошнаков.

Свободен стил

В категория полулека З. Вартанян победи с туш в 6-а минута Тодор Стефанов; Марин Якимов победи с туш в третата минута Стоян Митев; Николай Славчев категория „лека“ в третата минута туширa Ахмед Реджебов и в категория „средна“ Стоян Ненов туширa в седмата минута Карани Хакъ.

От околията участвуваха трима борци от с. Искра, докато неучастието на останалите борци от селата с нищо не е оправдано.

А. Атамиян
съдия по борба

По футболните игрища в селата

На 2 май са се състояли следните футболни срещи:

Гарван—Ветрен 2:1 за отбора на с. Гарван. Попина и Нова Попина завършили наравно 1:1. Ситово и Поляна също завършили наравно 2:2.

Начело в класирането за Ситовския район е футболният отбор на с. Попина, който от две срещи има 3 точки и 3:2 голова разлика.

На отбора на с. Поп Кралево са гостували футболистите от с. Алфатар, които са и победили с 2:1.

Срещата между селата Станчево и Бабук е завършила 1:0 за станчевци.

(По материали на дописници)

Поето шефство над кораба „Димитър Благоев“

На 7 май администрацията, партийната организация, профорганизацията и ДСНМ организации при Педагогическото училище за начални учители „Димитър Благоев“ в гр. Силистра, с оглед повишаване успеваемостта на учениците, и осъществяване елементи на политехническо обучение поеха шефство на колектива на кораба „Димитър Благоев“.

Другарката В. Минчева — Завуч на Педагогическото училище, откри тържеството. Учителят Стефан Бочев прочете договора. Особено радостно се посрещна от курсистите пета точка от договора, според който колективът на кораба ще приеме трима отличника на безплатна екскурзия до Видин и обратно.

Представители на двата колектива подписаха договора след което преподавателката Н. Попова говори за живота и дейността на основателя на Българската комунистическа партия Димитър Благоев по случай 32 години от смъртта му. След доклада художественият колектив при училището изпълни литературно-музикална програма.

Тържеството завърши с танци.

И. Мирчева

МЪКАТА НА ДЯДО РУСИ

Тази вечер дядо Руси си легна както винаги рано, но не можа да спи. Пък и как можеше да заспи? След като Иордан му каза, че ще се запише в стопанството в близкия град, старецът не можа да се успокои.

Ето и тази нощ той лежи в леглото си, а в главата му се редят мисли, една от друга по-тревожни и по-нерадостни. Не го слуша него Иордан, синът му. Никого не слушал той: ни баща, ни жена, ни другари. Връща се сред нощ, навъсен и зъл, а от устата му още отдалеч лъха смесен дъх на вино и ракия. И току без нищо започва да бие жена си, хрисимата, мълчалива Ружа.

И сега дядо Руси чува сподавено хълцане от съседната стая, където спят Ружа и децата, а сърцето му се свива от болка. Той знае, че Ружа плаче, защото и нея я мъчат същите мисли, които мъчат и него, но тя не смее да каже нищо на мъжа си. Тя само си поплаква, когато го няма.

Като разбра, че не ще може да заспи, дядо Руси на пръсти излезе навън, обиколи телицата, насипа ѝ малко сламица от коша, а после седна на прага пред пруста, сви си цигара и запуши. Той си припомни разговора, който беше водил с Иордан преди да излезе.

— Не съм против да влезеш в стопанството, — беше казал дядо Руси — Видях с очите си и разбрах със сърцето си, че друг път за нас няма. Ама влез в нашенското стопанство, бе синко! Тука са се родили и са изгледали челяд и баща ми, и дядо ми. Тук се родих аз, тук се роди и ти, тук израснаха и децата ти. И хубава е земята ни, не отстъпва на земята край града.

— Хубава е, ама виж какъв е трудоденя на градските кооператори, а какъв е на нашите—възрази Иордан.

— Ти чуй какво ще ти кажа аз: трудоденят сега е един а догодина ще е друг,—поде дядо Руси. Трудоденят, сине, зависи от хората. Дружно и добре ли се трудят—ще имат висок трудоден. Лошо ли се трудят—и хамбарите ще са празни. А ти остани! Сдружете се, запретнете ръкави тука всички по-млади мъже, па ще видиш, че и градското ТКЗС ще биете.

— Трай коньо за зелена трева . . . С кого ще се сдружа? Не виждам ли, че малцина от по-добрите стопани остават тук. Повечето към града гледат.

— Не е тъй, синко! Добрият стопанин няма да зареже дом и близки. А тука, в нашето село, кой ще докара хубавия живот, сине? Господ ли от небето, или ние, старите, дето сме с единия крак в гроба?

Не го изслуша докрай Иордан, хлопна широката вратня и пое надолу, към кръчмата на селкоопа.

☆

Иордан се върна от събранието късно след полунощ. В ушите му още звучаха думите на неговия приятел от детинство и фронтови другар, Георги Божинов.

— Ако напустнеш селото сега, когато е най-трудно, за мене си дезертьор!

Иордан беше възразил:

— Че какъв дезертьор съм аз, с две рани, с орден за храброст и три медала? Пък и тука не е фронт.

— Не,—препираше се Георги. — Сега и тука е фронт, защото се борим за нов, похубав живот. Сега твоята рота са близките и другарите ти, а полк—родното село. А ако напустнеш ротата и полка, не си ли дезертьор?

Какво да възрази на тези думи? Иордан не можеше да говори тъй хубаво както Георги и само промърмори:

— Ей, чакай де, аз още не съм отишел никъде. Ще си помисля, па сам ще реша . . .

А ето, вече мисли с часове. Главата му ще се пръсне от безсъние и от тежки мисли! И той полека се измъкна от леглото и излезе навън.

Ръмеше ситен пролетен дъжд. Развиделяваше се. Иордан мина край тополката, която бяха посадили с Ружа през първата година след сватбата и се запъти към края на селото. Стигна до чешмата и спря. На тази чешма преди осемнадесет години той за пръв път напи водата на Ружа, за пръв път взе китка от нея. Ех, какво румено, срамежливо девойче беше тя тогава! До тази чешма го беше изпратила преди години тя когато заминаваше на фронта и със сълзи на очи беше промълвила: „пази се!“

Как да напусне тези места? Иордан се наведе, жадно пи от студената вода, но гърдите му все още горяха в някакъв огън.

И той отново тръгна по пътя между блоковете на ТКЗС. Ето, стигна и до своята нивица. Ето го високият синур, ето я старата повалена на една страна круша. Под тази круша по жътва сядаха на сянка, на тази круша Ружа вързваше люлките на децата: първо на Петър, после на Никола, а най-после на Гинка . . . На тази круша можеби някога майка му е вързвала и неговата люлка. . .

Как да напустне тези скъпи места? Къде да се дене с жена и три деца? Къде ще намери по-добър покрив от този на бащиния дом?

— Никъде няма да ида, никъде!—извика той и сам се уплаши от дрезгавия си глас.

После се усмихна широко, широко и въздъхна с облекчение, сякаш от гърдите му беше се свлякъл тежък воденичен камък.

— Никъде, никъде няма да ида!—повтори той. Възви се и тръгна обратно към село.

Дъждът продължаваше да вали, а той крачеше по разкаляния път гологлав, както беше станал от леглото, с разрошена, мокра коса. В душата му нахлуваше чудна лекота. Сърцето му туптеше от радост и умиление, сякаш някой с щедра ръка му беше върнал всичко скъпо, което той смяташе за загубено: и дом, и близки, и бащин край. По изпитото му отдавна небръснато, покрито с гъста, руса четина лице, наред с дъждовните капки се стичаха радостни сълзи.

Сутринта Иордан тръгна със заявление в ръка към канцеларията на тукашното стопанство. Запретнал ръкавите на бялата си риза усмихнат и радостен дядо Руси го изпрати до вратнята и си шепнеше:

— Жив да си ми, синко! Благословен да си!

И засенил с ръка очите си, прижумял от ярките лъчи на пролетното слънце, той не мръдна от портата, докато снажната фигура на Иордана не се скри зад завоя на пътя.

Дим. Дунавец

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна“ — адрес: ул. „Дочо Михайлов“ № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници“ — 201.

ДИК „Дунав“ печатница — Силистра. Пор. № 179.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 20 | Година I | Петък 18 май 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

ПРАЗНИК НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ И КУЛТУРА

Двадесет и четвърти май се утвърди като празник с дълбоки традиции сред нашия народ, тясно свързан с неговата борба за свобода и национална независимост, за своя родна, демократична просвета и култура.

Славянската култура, демократична и прогресивна още от самото си начало е могъщо идейно оръжие на славянските народи против техните врагове. Тя се утвърди като нова, прогресивно-революционна култура и подпомогна борбите на славяните за национална независимост.

Кирил и Методи и техните ученици, създавайки и развивайки славянската писменост и култура, изведоха славянските народи от варварството и неграмотността към прогреса и културата.

Години наред солунските братя бяха представяни за родоначалници на великобългарската идея, за български националисти, които са създали славянската писменост за надмощие на българския народ над другите славянски народи. Години наред умовете на младите български поколения се тровеха с шовинистично обяснение на историческите факти. Историята ни учи, че Кирил и Методи като византийски мисионери, по поръка на византийския император, са създали славянската азбука за целите и задачите на византийската църква и държава, които в борбата със западната църква, са разпространявали християнството на славянски език. Великобългарските шовинисти прекрасно знаеха, че Кирил и Методи сами са наричали своята азбука нито българска, нито сръбска, нито моравска, а славянска.

Славянската писменост и култура, преминала като факел през борбите на нашите възрожденци, днес служи за подобряване бита на широките трудови маси, прави живота по-щастлив и прекрасен.

Под ръководството на Българската комунистическа партия нашият народ разгръща все повече своите творчески сили. Широко са разтворени вратите на училищата за децата на трудещите се. В сравнение с 1944 година — последната монархо-фашистка година — броят на учебните заведения порасна от 6,399 на около 8,400. Обучават се работници и служители, без откъсване от производството. Измени се основно учебното съдържание в нашите училища. Премахна се идеалистическата религиозно-мистична смрад, която се разливаше в учебниците. Новата социалистическа наука навлиза и ще навлиза все повече в недрата на нашия народ.

Големи са постиженията и на културния фронт. До Девети септември в нашата околия имаше само 19 прогимназии, а днес техният брой е 33. Учениците от средния курс в малките села като Стрелково, Поляна, Главан, Поп Кралево, Бръчма, Войново, Слатина и др. не газят вече калта до съседните села, а се учат в родните си села. Турските училища, които до Девети септември бяха частни, като обучението в тях се водеше от ходжи, днес имат същите права, както и българските. Откриха се турски прогимназии в селата Искра, Голебина и Иширково и пет детски полудневни градини. В горния курс на средните училища учениците от 570 през 1945 г достигнаха 957 през тази година. Разрасна се и художествената самодейност, която от година на година бележи все по-големи успехи.

На 24 май добруджанци, заедно с целия български народ, ще манифестират своята непримиримост в борбата против гнилата буржоазна култура, ще манифестират непреклонната си воля да се борят за мир, култура и прогрес.

Народните учители от Силистренска околия ще подобрят още повече възпитателната си работа, като насаждат в душите на младото поколение пламенен социалистически патриотизъм, безгранична любов към социалистическата ни Родина.

Усилено строителство в с. Искра

Отдавна жадуваха за такова време кооператорите от с. Искра. И ето, заредиха се топли слънчеви дни. Само за работа. Трудолюбивите кооператори се пръснаха по полето, в градините, по строителните площадки. Още отрано бе сформирана строителна бригада, с бригадир Димитър Тодоров. Строителите завършиха тази пролет каменната и тухлена зидария на склада за зърно, който ще побира 500 тона. В близки дни той ще бъде напълно завършен. Една част от строителната бригада полага основите на конюшните.

Тази година кооператорите ще се снабдят със склад за зърно, две конюшни и телчарник. Камъните, тухлите, керемидите, дървения материал и др. са вече набавени за тези строежи.

Упоритият труд на кооператорите - строители е гаранция, че те ще изпълнят обещанието си да завършат обектите в определените срокове.

Р. Милкова

Колона на първенците

Окопават пролетните култури

М. Ценович. Копаята на пролетните култури в ТКЗС —М. Ценович започна. До 14 т. м. бригадата на Тодор Петров окопа 100 дк захарно цвекло, 40 дк кръмно цвекло, 270 дк боб и 153 дк слънчоглед. Особено добре работят кооператорите от младежкото звено на Иордан Илиев и от звеното на Добри Щерев.

Дим. Костов

Нова Попина. След напоителните дъждове и топлите пролетни дни всички посеви поникнаха много добре. Време е вече за копан. И кооператорите се заловиха мъжки за работа.

Само за един ден захарното цвекло беше окопано. Окопан беше също така и блокът със слънчоглед от 250 декара. Първо завърши окопаването на слънчогледа младежкото звено на Никола Иорданов.

Добра помощ на кооператорите в окопаването на пролетните култури оказват механизаторите от МТС—Ситово. Старши трактористът Георги Костадинов с трактор „Ифа-пионер" за един ден окопа 210 дк пролетници.

Б. Николов
дописник

Светослав. В стопанството са засети със захарно цвекло 57 декара. От тях 50 дк са вече окопани. Освен това кооператорите окопаха 10 дк кръмно цвекло и 12 дк слънчоглед. Сега усилено се копае слънчогледът. На първо място в окопаването на пролетните култури е младежкото звено на Тодор Василев.

Н. Димитров
дописник

ОТВОРЕНО ПИСМО

до всички инструктори на ОК и партийни секретари в околията

Редакцията помества писмото на др. Д. Великов, в което посочва опита на партийната организация в с. Войново във връзка с пролетната сеитбена кампания. Нашата цел е чрез колоните на вестника партийните секретари и инструкторите да обменят своя опит не само в пролетната сеитбена кампания, но и за подготовката на следващите селскостопански задачи—копанта, прибирането на реколтата, и др.

Ние молим ония партийни секретари и инструктори, които желаят да се отзоват на отвореното писмо на др. Д. Великов, да изпращат своите писма до редакцията. Нека обнятата на положителния опит не само в полските работи, но и в животновъдството и овощарството да намери широко място в околийския вестник

За успешното завършване на пролетната сеитба се искаха по-особени грижи. Трябваше да се мобилизират силите на комунистите, на земеделците и на всички безпартийни, за да влезем всички в кампанията готови. Първата наша стъпка беше да връчим партийни поръчения на комунистите. Пристъпи се към почистването на посевния материал, ремонтирането на инвентара и извозването на оборския и изкуствения тор за подсилване на есенниците и наторяването на площите за сеитба.

В навечерието на сеитбата ние организирахме общо партийно събрание, на което се отчете работата на комунистите в подготовката на сеитбата и се постави задачата за нейното започване.

Партийното бюро има съвещание с целия партиен и отечественофронтовски актив, с механизаторите и бригадирите и на това съвещание постави задачата сеитбената кампания да завърши предсрочно и на високо агротехническо ниво. Преди да започне самата сеитба бюрото организира съвещание и с ръководствата на местната дружба, на дружеството на ДСНМ и на Отечествения фронт. На това съвещание се обсъдиха взетите мерки досега и се набелязаха мероприятията, които трябва срочно да се проведат.

Тази предварителна подготовка насочи правилно кооператорите и механизаторите, които от ранна утрин до късна вечер оряха и сееха. В първите редици бяха комунистите и членовете на местната земеделска дружба, които със своя личен пример увличаха и всички останали. В сеитбената кампания се отличиха комунистите Велико Т. Енев, Петър Костадинов, Димитър Маринов и др., а така също и земеделците Иван Колежиков, Атанас Д. Атанасов и др.

В хода на самата кампания ние редовно всяка сряда и събота отчитахме съревнованието и връчвахме преходните червени знамена за „бригада-първенец" и за „звена-първенци". Това също така импулсираше кооператорите. Редовното отчитане на съревнованието предизвика голям интерес между всички, които се съревноваваха.

Партийното бюро отблизо следеше и работата на механизаторите. Ние положихме добри грижи за трактористите. Последните така си бяха организирали работата, че не допускаха от благоприятното за сеитба и брануване време нито минута неизползувана. И тримата тракторист Христо Димитров с машина „КД" завоюва почетното звание „Първенец" в района на МТС — Кайнарджа.

Включването на кооператорите в Призива на генералтошевци, добре организираната партийно-масова работа ентусиазира кооператорите и механизаторите и на 28 април ние напълно приключихме сеитбата и на високо агротехническо ниво.

Настъпи времето на копанта. Ние отново връчваме партийни поръчения, редовно инструктираме груповите отговорници. Всички кооператори са готови за окопаването на пролетните култури. Посевът навсякъде е покарал. Слънчогледът окопахме веднъж. Сега започваме окопаването на захарното цвекло. Всички пролетни култури ще бъдат окопани 2—3 пъти, а някои и четири пъти.

Така организирахме нашата работа по пролетната кампания. Ясно е, че добре построената масово-политическа работа даде и добри резултати. Затова аз се обръщам към всички другари—партийни секретари и инструктори—с молба да обменим нашия опит в партийната работа по изпълнение на селскостопанските задачи. Така ще се подготвим още по-добре за следващите кампании и ще осигурим високи добиви от селскостопанските култури и по-високо възнаграждение на трудоденя.

Д. Великов
инструктор на ОК на БКП в с. Войново

Поели шефство над ТКЗС—Ситово

На 12 т. м. представителна група от Държавната болница в града, начело с главния лекар д-р Тодоров, посети с. Ситово. В препълнения от кооператори и кооператорки салон на училището беше прочетен договорът за поемане шефството над ТКЗС—Ситово от колектива на Държавната болница. Зам. председателят на профкомитета д-р Лазаров подари на кооператорите от името на болницата художествено изработено знаме.

Приемайки знамето, председателят на стопанството др. Георги Стоянов благодари от името на кооператорите и изтъкна, че здравните работници са оказали голяма помощ на стопанството в тази кампания през миналата година. След това той връчи тържествено знамето на втора полевъдна бригада—първенец в пролетната сеитба през тази година.

Кооператорите се зарадваха много, когато научиха че здравните работници организират чудновска бригада с участието на лекари специалисти, които в най-скоро време ще посети с. Ситово, за да извърши основен медицински преглед на всички нуждаещи се кооператори и диспансеризация.

Ив. Христов
Сан. фелдшер

ОКОЛИЙСКО СЪВЕЩАНИЕ НА ЖИВОТНОВЪДИТЕ

— Искам накратко да ви запозная с историята на нашата краверферма, как се развиха тя и как днес ние работим — така започна доклада си др. К. Атанасов, бригадир на краверфермата при ТКЗС в с. Станчево пред околийското съвещание на 15 т.м.

— Отначало не можеше да се говори за зоохигиенични условия и пълноценно хранене на животните—продължи той.— Организацията на труда бе под всяка критика. Заменянето на гледачите беше постоянно явление и трудът им се заплащаше на слънчев ден. Не се приготвяше качествена храна за кравите, дояха се от случайни лица и в различни часове. Първата година повечето от млякото се изобразяваше от телетата, а в следващите години се достигна до 500 литра на фуражна крава. Отношението на управителния съвет към кравите беше по-лошо от това на мащехата, считаха ги като бреме и за гледачи изпращаха негодни за друга работа мъже. Трябваше да се води упорита борба против вредните възгледи, насаждани от редица ръководители. Едва в началото на 1955 год. се постави ред в краверфермата. Животните бяха разделени на групи и зачислени с писмен акт към всеки гледач, който да се грижи за тях и сам ги дои в определеното време. За увеличаване на млякодобива се създаде здрава фуражна база. Кравите се хранят групово, разлика се прави с концентрирания фураж, който се смесва с цвеклени рязанки, предварително добре намокрени. Сутрин им се дава концентриран и сочен фураж, на обед—силажирани мамули, а вечерта—концентриран фураж и сено. Доят се три пъти на ден. Издоеното мляко от всяка крава се измерва и се нанася на диаграми. Води се съревнование между гледачите, което на всеки 15 дни се отчита и на гледач-първенеца се връчва червеното знаме.

Благодарение на самоотвержения труд на гледачите и на правилно построената работа в краверфермата, днес станчевските кооператори могат да се гордеят с нея, защото е в редицата на първенците. Поставена на здрави зоотехнически начала едва през 1955 год., тя постигна значителни успехи. От крава „Елвира", сива искърска порода, през изтеклата година са надоени 2262 литра мляко, а през тази година само за 73 дни е дала 1057 литра, с максимална дневна млечност 17.500 литра. От крава „Люца" първотелка, местна добрена порода, за 15 дни са получени 182.2 литра мляко, с максимална дневна млечност 13.600 литра. За месец януари са надоени 2395 литра, за февруари—2436 л, март—2699 и април—2829 л. Ние сме в съревнование с кооператорите от краверфермата при ТКЗС в с. Айдемир, като по млякодобив сме ги надминали—заяви др. Атанасов, с което и завърши доклада си.

Не случайно бюрото на ОК на БКП и изпълкомът на ОНС са решили да проведат съвещанието с гледачите, председателите на ТКЗС, инструкторите и партийните секретари в краверфермата на ТКЗС в с. Станчево. По условията на работа тя не се различава от останалите в околията, но по млякодобив далеч ги е надминала.

По доклада станаха оживени изказвания. Орденоносецът Трендафилов—бригадир в ДЗС—Силистра отбеляза успехите постигнати в организацията на труда, фуражната база и зоохигиената от станчевските краве гледачи, на които не може да не се завиди. Той подробно разказа за организацията на труда в краверфермата при ДЗС, засегна въпроса за изкуственото оплождане на животните и грижите полагани за тях. Голямо внимание отдели на социалистическото съревнование, като изтъкна, че на специални табла за всяка крава е вписан млякодобивът, който следва да се получи за годината, 6 месеци, месец, 15 дни и за всеки ден, като на същите се отбелязва и полученото мляко за деня. На всеки 15 дни той свиква съвещание с гледачите, отчитал работата им и връчвал червеното знаме на гледача-първенец.

Др. Колю Николаев от с. Сребърна говори за лошото състояние в което заварил краверфермата без правилна организация на труда, липсата на фураж и пр. Те били принудени да събират оризките от овцете и с тях да хранят кравите. В кратки срокове трудностите били преодолени и сега получават по 17 литра мляко от крава на ден, докато преди са получавали само 2 литра. Той подчерта неправилното отношение на някои специалисти, което имат към изкуственото осеменяване, което наложило някои крави да бъдат осеменявани 3—4 пъти без да се постигне резултат. Редовно отчитали социалистическото съревнование.

—Ние сме в съревнование с ТКЗС в с. Айдемир и през месец април сме ги надминали с по 20 литра мляко от крава в повече. Сега обещавам да ги изпреварим със 100 литра в повече на крава—каза той.

В изказванията си бригадирите и гледачите подчертаха успехите постигнати в животновъдството и обещаха, че ще положат още по-големи грижи за постигане на по-добри успехи, така че нашата околия да заеме челно място в окръга.

И. МАРИНОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

СЛЕД ПЛЕНУМИТЕ НА ОК И ГК НА БКП ЗА ПОДОБРЯВАНЕ РАБОТАТА В СРЕДНИТЕ УЧИЛИЩА

В I средно училище

Направената от пленума на ГК на БКП критика на нас, учителите-комунисти при Първо средно училище, бе основателна и ценна. Тя ни помогна да отстраним допуснатите слабости и да подобрим нашата учебно-възпитателна работа.

След решенията на пленума нашата партийна организация проведе събрания, на които задълбочено се обсъдиха въпросите за годишните изпити, работата на профкомитета, разгледахме се решенията на ОК и ГК на БКП относно подобряване работата на партийните организации с ДСНМ. Изслуша се информация за дейността на ДСНМ при учителите, за хигиенизирането и физкултурната работа при училището. Възложиха се партийни поръчения за подпомагане на ДСНМ по изпълняване решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ. Начело с партийния секретар младежите изработиха около 15000 торови саксийки и събраха 1500 кг дървесна пепел.

Партийната организация разгледа въпроса за подготовката на бригада от учащи се, която през лятната ваканция да работи на две смени в ДЗС. Създадоха се землячески групи, които ще бъдат в помощ на ТКЗС в редица села.

На партийното събрание при разглеждане състоянието на подготовката на годишните изпити, се направи обстойна информация за работата на комунистите и безпартийните. Изтъкна се, че всичко около подготовката на годишните изпити върви добре, особено в началния курс, в четвърти А и Б класове и в средния курс в шести А клас с кл. ръководител—Ив. Милчева, пети А клас с кл. ръководител — М. Сарафова. Зле върви подготовката в седми А кл. с ръководител Д. Обретенова. Подобри се работата и в горния курс.

Партийната организация възложи на др. Апостолов да контролира консултациите, които сега се провеждат на високо равнище. Особено е подобрена работата по математика с преподавател др. Д. Вълчинова. Докато четвърти учебен срок е почнал със 17 на сто слаби оценки, към края на м. април процентът е снижен до 15 по всички предмети.

Учениците работят по ежедневни и месечни планове. Те са задължени да развиват по две теми по български език и да решават по 30 задачи извън тези, давани за домашна работа.

На състоялите се родителски срещи бе разяснен правилникът и задълженията на родителите към подготовката на учениците за изпитите.

Във връзка с работата на ДСНМ при учителите, партийната организация взе решение да се обследва дейността на учителите — членове на ДСНМ, особено на др. Недю Недев, който има нехайно отношение като класен ръководител, Надежда Гочева, която има лоша дисциплина в класа и Милена Филипова, за лоша дисциплина в клас. Разкритикуван бе др. Богдан Краев като председател на профкомитета за изпущане на важни задачи, като хигиенизацията на училището, за неподготвяне тезиси за часа на класния ръководител и др.

При непосредствената помощ на партийната организация и профорганизацията се активизираха комисиите по хигиенизиране на училището. Почистени са учебните кабинети, класните стаи, подобри се зелената украса. Училищният двор придоби приятен вид благодарение на непрекъснатите грижи на пионерите.

След пленума на ГК на БКП в работата на партийната организация настъпи прелом, който само може да радва, който активизира всички организации в училището и ще допринесе за още по-големи успехи в учебното дело.

П. Апостолов
Парт. секретар:

Във II средно училище

В изпълнение решенията на ГК на БКП за подобряване учебно-възпитателната работа в училищата, партийната организация набеляза редица мероприятия. На събрание се обсъди работата на учителите-комунисти по подготовката на учащите се за годишните изпити, на които се изтъкнаха успехите и слабостите в дейността им. Ценни указания как учителите комунисти трябва да работят по приключване на учебната година и подготовката за предстоящите изпити даде др. Йордан Райчев. И резултатите не закъсняха.

Учениците се разпределят на групи (петорки) за решаване задачи по математика. Поставени са викторини в класните стаи по математика и география. Консултациите се провеждат редовно и на високо идейно ниво. Строго се съблюдава дневния режим на учениците, а ония, които не го спазват, се критикуват редовно в списания стършел.

На открити партийни събрания се прочитат доклади пред преподавателите на теми: „Либерализма в оценката на учениковите знания", „Обмяна на опит между добрите класни ръководители" и др.

На 9 т. м. др. Тодорка Йорданова прочете реферат за работата си като класен ръководител. Бяха й зададени много въпроси като: как е успяла да заангажира вниманието на колектива за успеха на класа? Има ли изоставащи ученици и как работи с тях? и др. В отговорите си др. Йорданова наблегна най-много за отношенията на учителите към учениците и родителите.

Партийното бюро разгледа на съвместно заседание с учкома работата на дружествата на ДСНМ по подготовката на учениците за изпитите.

Постави се като важна задача неотложното провеждане на младежки събрания, на които задълбочено да бъдат обсъдени въпросите за успешното приключване на учебната година и строго спазване на дневния режим на учениците през време на подготовката на изпитите. Така построената работа ще се увенчае с успехи, които ще бъдат най-ценната награда на преподавателите за положения им труд.

А. Димитров
парт. секретар

УЧИТЕЛЯТ И НАРОДНОТО ЧИТАЛИЩЕ

Голям дял в нашата културна революция заема народният учител. С основание народната власт е обърнала поглед към него. На всички ни е ясно, че на българския народ му е необходима марксистко-ленинска просвета, за да може той съзнателно и планирано да гради своето светло бъдеще. И именно заради това очите на народа са обърнати към народния учител. Той стои начело на авангарда на нашата културна армия, един от най-важните фактори в градежа на духовната ни социалистическа култура. Народният ни учител не се затваря само в училището. Той е и на обществената сцена, откъдето сее просвета сред народа.

Безспорно е, че мястото на народния учител е и в народното читалище. Родило се в черна робска действителност, като реален израз на народните стремежи към просвета, самообразование и политическа свобода, то още от първите дни на своето съществуване е имало учителя, като свой организатор и вдъхновител.

Хвърлим ли макар и бегъл поглед в историята на нашето народно читалище ние на всяка крачка ще срещаме народния учител в читалището. Тук той ту чете на събралите се слушатели интересни новини из областта на науката или политиката, ту подготвя някоя пиеса или представление, ту тайно от властта раздава книги с прогресивно съдържание, ту на тайни събрания пламенно говори, че е дошло време народът да поведе борба против своите палачи — турските дерибеи и български чорбаджии и изедници, и покъсно — от фашисти и капиталисти. А проследим ли понататък ролята на народното читалище и читалище в запазването на народностното ни съзнание и подготвяне на народа за борба против своите и чужди палачи и експлоататори, ние навсякъде срещаме народния учител.

Кой културен българин днес не знае, че основател на Ломското читалище е бил учителят Кръстю Стоянов Пишурка от гр. Враца, първият учител в гр. Лом? Кому не е известно, че основателят на Коларовградското читалище е видният учител Сава Доброплодни, а на Свищовското читалище — учителите Емануил Васкидович и Георги М. Владикин? Кой българин не знае, че видният революционер - учител Бачо Киро Петров е бил пламенен читалищен деец, основател на читалището в с. Бяла Черква и на много читалища в Търновско?

Читалището в гр. Айтос е дело на учителя Димов, това в гр. Горна-Оряховица — на учителя Р. М. Радославов. Основател на читалището в с. Енина, Казанлъшко е учителят Георги С. Маджаров, а на това от гр. Етрополе—учителят Тодор Пеев, който през 1865 г е бил учител в Силистра; събранието, на което се решило откриването на читалището в с. Жеравна, Котленско, е станало в дома на учителя Харалан Ангелов, известен читалищен деятел. След него делото му продължават в същото село учителите Ст. Константинов и Иван х. Тодоров. Ученолюбивата дружина „Искра" в гр. Казанлък, която впоследствие създава читалището „Искра" в същия град, е била основана през март 1873 г. от учителя Йордан Манолов Стателов.

Основаването на читалището в гр. Разград се дължи на учителя Д. В. Хранов, известен като голям книжовник и общественик. Основатели на Ямболското читалище са двамата учители Димитраки х. Иванов и Даскал Атанас, а на Силистренското читалище учителят Сава Доброплодни. Особено активна дейност в живота на Коларовградското читалище е взел учителят Добри Войников, на Свищовското — учителките Кунка Ганчева и Пенка Тенекеджиева и ча Силистренското — учителите Матей Рибаров, Тодор Бахнев, Никола Кефизов, Младен Синигирски, Христо Медаров, Атанас Неделчев, Злати Еников, Жечко Русев, Стоян Иванов, Неделчо Христов и др.

Много са още случаите на участие на народния учител в живота на читалището преди и след Освобождението, в което той чете сказки и беседи, участвува в театрални трупи, доставя и раздава книги за четене, води кръжоци, подарява собствената си библиотека на читалището и пр. Народният учител винаги е считал читалищната работа като продължение на своята пряка учителска работа.

Защо учителят е участвувал, участвува и трябва да участвува в живота на народното читалище? Защото читалището е място, където завършилите училище младежи и девойки, нямащи възможност да следват по-нагоре, могат да развият своето самообразование. Тъй че читалището е непосредствено свързано с народната просвета и работи за нейното развитие и процъфтяване; защото учителят като културна личност е необходим при планирането и провеждането на просветната работа в селището, където той учителствува, която просветна работа има за база народното читалище. Той е личността, която най-добре и най-умело ще свърже училищната и извънучилищната просвета.

С радост можем да констатираме, че читалищното дело, което получи такова важно признание от народната власт, крачи смело напред към извоюване на все повече и повече културни постижения. Безспорно е, че в този поход на читалищното дело участвува и скромният народен учител. Има много градове и села, където народният учител е душата на читалището.

Вдъхновен от заветите на нашите възрожденци-учители и от падналите в борбата срещу фашизма читалищни дейци-учители той неуморно работи в и чрез читалището за културното и политическо издигане на нашия народ.

Но за жалост можем да констатираме, макар и отделни случаи, когато някои учители се теглят на страна от читалището, извинявайки се, че били отрупани с училищна работа.

Това са отделни случаи, но те не бива да съществуват. С нищо не е оправдано страненето на някои учители от читалището. То е мястото, където те трябва да се чувствуват „в свои води". Далеч от народното читалище, далеч от загрижеността им за просветата на народа в духа на марсизма-ленинизма, те не могат да бъдат народни учители.

Богдан Краев
учител

Изучават материалите на XX конгрес

На 6 т. м. сутринта в с. Искра времето бе слънчево. Пролетният дъжд силно е освежил въздуха. В ранната утрин бодро кракат към партийния клуб слушателите-турци от учебното звено на др. Тахир Мемишев, за да чуят решенията на XX конгрес на КПСС от устата на любимия си пропагандист.

Др. Мемишев бавно, с плавен и звучен глас разясни въпросите за възможното мирно съществуване на двете световни икономически системи на базата на съревнованието между тях, за култа към личността, за прехода към социализъм по парламентарен път и др.

Присъствуващите с голямо внимание изслушаха доклада и повечето от вълнуващите ги въпроси им станаха ясни.

Др. Веисел Салиев зададе въпроса: „Защо останалите чле нове на Политбюро не са помогнали на Сталин да осъзнае грешките, които е вършил несъзнателно?", а др. Исмаил Османов се интересува: „Кое е подбудило Маркс и Енгелс да помислят за работническата класа, като се има предвид техния произход?"

На пропагандиста бяха зададени и други въпроси, на които той отговори изчерпателно.

Ст. Маринов

Строеж на веществото

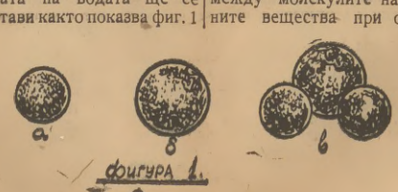
Атомната енергия в служба на човечеството

ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ ПО АТОМНАТА ФИЗИКА

В няколко последователни броя редакцията ще запознае читателите на вестника със строежа на веществото и начина за освобождаване на атомната енергия.

Веществата на повечето нам познати тела са сложни химически съединения. Такова сложно химическо съединение представлява веществото на: водата, захарта, маслото, готварската сол и др. Наричат ги сложни вещества защото по физически и химически начин те могат да се разложат на по-прости вещества, наречени химически елементи. Химически елементи са: желязото, сярата, водородът, кислородът, въглеродът и пр. Досега са известни сто химически елементи. Всеки елемент по химически начин може да се раздели на много малки частици, наречени атоми, които по-нататък, по същия начин не могат да се делят на други по-малки от тях частици. Когато два или повече атома от един елемент се свързват помежду си, те образуват една молекула от тоя елемент. Молекулата на водорода се състои от два атома, на фосфора—от четири атома и т. н. Когато пък се свързват два или повече атоми от различни елементи ще се получи молекула от сложно тяло. Молекулата на водата се състои от два атома водород и един атом кислород, на амоняка—от един атом азот и три атома водород, на готварската сол — от един атом хлор и един атом натрий и т. н. Следователно водата, амонякът, готварската сол и пр. са сложни тела.

Ако условно изобразим атомите с малки топки, то молекулата на водата ще се представи както показва фиг. 1

Фигура 1.

о О оОо
а б в

а—водороден атом
б—кислороден атом
в—водна молекула

Великият руски химик Д. И. Менделеев въз основа на открития от него периодичен закон, подреди всички химически елементи в особена таблица, наречена периодическа система на химическите елементи на Менделеев. Тази таблица даде мощен тласък в развитието на химията и атомната физика.

Между атомите на различните химически елементи или между молекулите на сложните вещества при определени условия настъпва взаимодействие или химическа реакция, в резултат на която се получава ново вещество и се отделя или поглъща енергия (топлина, светлина, електричество). При химическите реакции атомите не се променят, макар и да се придружават с отделяне или поглъщане на енергия. Така например при изгарянето на 1 кг въглища се получава въглероден двуокис и се отделя към 8 хиляди големи калории топлина. Горенето на въглищата е химическа реакция, при която въглеродът от въглищата се свързва с кислорода от въздуха и образува въглероден двуокис. Фактът, че при тази реакция се отделя топлина, показва че въглеродът и кислородът преди свързването си са съдържали скрити запаси от топлинна енергия, наречена химическа енергия, част от която освобождават при свързването им във въглероден двуокис.

Ат. Неделчев

НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИ НОВИНИ

Електростанция на релси

Харковският завод за транспортно машиностроене е започнал производството на подвижна електростанция „ПЗ-1" с мощност 600 киловата за енергоснабдяване на железопътни възли и строежи.

Цялата станция е поместена в специален четириосен вагон. За двигател на електростанцията служи шестцилиндров четиритактов дизел тип „УД-50" с мощност 930 конски сили. Той е съединен непосредствено с генератора за променлив ток.

Нов безопасен циркулярен трион

Циркулярният трион е една от най-опасните дърводобработващи машини. Голям е броят на работниците, които по невнимание, недостатъчна подготовка, съобразителност или нехайство са получавали по ръцете си по-леки или по-тежки наранявания.

В гр. Ерфурт — Германска демократична република, е бил демонстриран за пръв път кръгов трион—патент № 7709. Преимуществата на този нов циркулярен трион пред досегашния обикновен циркуляр са: намаляване опасността от злополуки, гарантиране на обратен ход и по-малко изразходване на електроенергия.

МАКСИМАЛНОТО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ТЕХНИКАТА —ФАКТОР ЗА УВЕЛИЧАВАНЕ ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

Във всеки отрасъл на народното стопанство и във всяко предприятие у нас има неизчерпаеми вътрешни резерви за увеличаване производителността на труда, за получаване на повече продукция. Но най-големи възможности в това отношение се крият в по-доброто използуване на машините и техническите съоръжения. И ако ние искаме да впрегнем в производството всички полезни сили, налага се първо да бъде решен въпросът за пълното използуване на техниката и за непрекъснатото й подобряване. Това е една от най-важните практически задачи както на административните ръководители, така и на партийните, профсъюзните, младежките и другите обществени организации.

Знае се, че подобряването използуваемостта на производствената техника може да се постигне главно по две линии: по линията на максималното използуване работното време на машините и съоръженията, и по линията на увеличаване интензивността на машините за единица работно време. Тъкмо по тия две линии трябва да се насочват и усилията на ръководителите, инженерите, майсторите и техниците, целите работнически колективи.

От една машина може да се вземе повече производство, ако се намали времето през което тя не работи — през празнични и почивни дни, нощно време и т. н. Но от много по-голямо практическо значение е разрешаването на въпроса за „почивките“ на машините и съоръженията поради престой. Да се ограничат или съвсем да се избягнат престоите, това значи да се удължи работното време на машините, да се увеличи и продукцията им. В това отношение цялата наша промишленост, строителството и транспорта крият големи неоползотворени възможности.

Кои са главните фактори за използуването на тези възможности? На преден план тук излиза ролята на механиците, на шлосерите, на сменните майстори, които са отговорни за ремонта и поддържането на машинния парк. Навреме и добре извършеният ремонт създава на работника възможност да изработи по-голямо количество продукция, да насочи вниманието си към подобряване на качеството, към икономично използуване на материалите и енергията. Голямо внимание е нужно да се отделя следователно на редовното поддържане на машините и техническите съоръжения в пълна готовност за работа. Графиците за капиталните и особено за текущите планово-предупредителни ремонти трябва безусловно да се спазват. Добри успехи могат да се постигнат, ако се премахне обезличката при ремонта и поддържането на машините, която още съществува на много места. Да се знае кой механик за коя машина отговаря—това значи той в много по-голяма степен да се чувствува отговорен за качеството на работата си, с много повече старание и загриженост да се отнася към нея.

Безупречното поддържане на машинния парк

е в пряка зависимост от организацията на работата на механиците, от създаването на работно място за тях в непосредствена близост с производствените отделения, от доброто познаване на различните машини и тяхното състояние. В това отношение заслужава да бъде отбелязан примерът на фабрика „В. Коларов“ в Габрово. За няколко години техниците от цех № 3 в тази фабрика бяха направени редица подобрения. Разшири се техническата работилница, за електрожена се прегради специална стая, струговете и шепинг - машините бяха преместени на удобно за работа място, набавиха се необходимите инструменти. Увеличи се освен това и броят на техниците, които заработиха с много любов и значително намалиха престоите на машините. Производителността на труда нарасна във всички отдели на цеха.

Другият главен път за подобряване използуваемостта на техниката е

увеличаването интензивността на функционирането на машините.

Това значи — за единица работно време от всяка машина да се вземе повече, отколкото досега е давала. Това се постига, като се увеличава скоростта на оборотите и бързината на движението на машините. В памучното предачество 1/3 от вретената са нови и по технически данни могат да се въртят със скорост 10—12,000 оборота. Средните обороти обаче сега не надминават 8,300 при коефициент на използуваемост на машините 85.43 и № на преждата 41.5. Какъв грамаден резерв се крие в едно такова положение може да се види от това, че ако оборотите на вретената се увеличат и достигнат възможните 10—12.000, ще се получат икономии, с които може да се построи една нова фабрика от мащаба на фабрика „Ернст Телман“.

Наред с поддържането на машините в пълна техническа изправност, редовното им почистване, смазване и пр. решаващо за използуването на техниката при по-голяма натовареност е

добрата квалификация на работниците.

Много повече грижи са необходими за производственотехническото им обучение. Планът за обучението във всяко предприятие трябва да се съставя, като се вземат под внимание задачите, поставени в производствения план, както и квалификацията на работниците в отделните професии.

Голямо разпространение получиха у нас напоследък курсовете за квалификация, школите на първенците и срещите за обмяна на челния производствен опит, шефството над млади работници. Хиляди примери ни показват колко голяма е ползата от тия мероприятия и как чувствително нараства умението на участвуващите в тях да вземат от машината повече, по-добре да я подчинят на своята воля.

Разбира се, за да се използува максимално техниката, нужна е добра организация на труда и производството, ритмично снабдяване с материали, правилно планиране по дни и работни места, съзнателно отношение от страна на всеки работник и ръководител.

Още много фактори, конкретни и различни за всяко предприятие, обуславят възможността все по-пълно да се използуват машините. Най-главното е всекидневно да се разгаря съревнованието за откриване на тия фактори. И, което е още по-важно, трябва да се създават реални условия за оползотворяването им.

Цв. Георгиев

Войновци водят борба за високи добиви

Качествената сеитба, която бе извършена от кооператорите на пролетните култури, помогна всички посеви да поникнат редовно и хубаво. Слънчогледът и захарното цвекло са вече за окопаване. Трите машини на тракторната бригада от МТС—Кайнарджа, която работи по блоковете на ТКЗС — Войново започнаха окопаването на слънчогледа.

Кооператорите използуваха дъждовните дни, за да поведат борба с плевелите, специално с хардала и паламидата. Макар че есенниците не са заплевели много, навременното плевене ще осигури по-високи добиви. В продължение на четири дни кооператорите от двете полевъдни бригади оплевиха стотици декари посеви.

В землището на стопанството цвекловият хоботник не се е появил още, но кооператорите взеха предварителни мерки и вече два пъти напръскаха цвекловия посев с хексахлоран. Специален наблюдател следи най-редовно за появата на хоботника.

Д.

Лятно-лагерно и лятно-оборно отглеждане на кравите

Падналите дъждове и затоплянето на времето създават благоприятни условия за усилен растеж на тревната растителност. На пасбищата кравите, телетата и всички останали животни намират цял комплекс от условия — зелена трева, минерални соли и витамини, слънце, чист въздух и движение, които се отразяват благоприятно върху тяхното здраве и продуктивност. Използуването на пасбищата още отсега ще доведе до увеличаване на млякодобива от кравите.

Лятно-оборно отглеждане на кравите е това, при което те се доят и получават добавъчно окосена зелена трева в обора, като през прохладните часове на деня се изкарват на разходка в специално устроеното за целта оградено място, близо до оборното помещение. Добре е кравите да пренощуват на открито. Когато се изкарват на разходка, вратите и прозорците на обора се отварят широко, за да се опресни въздухът. Добри резултати се получават, когато на кравите през лятното оборно отглеждане освен паша и зелена трева им се дава концентриран фураж, за да се направи дажбата им пълноценна.

Когато пасбището и площите със зелена маса се намират далеч от стопанския двор, за да се избегне превозването на зелената маса и придвижването на кравите на далечно разстояние, трябва да се организират летни лагери. Последните се устройват на сухи и отцедливи места, близо до вода.

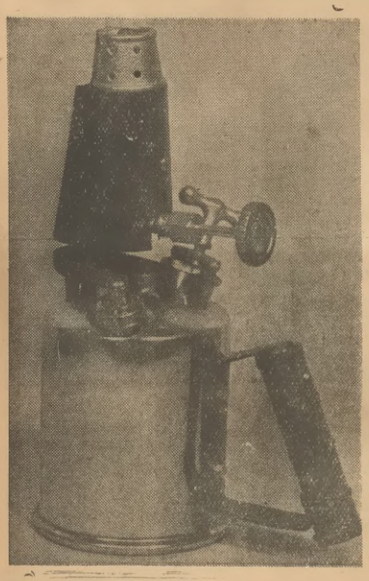
При изкарване животните на лагер трябва да се има предвид следното: използуване на пасбището, устройство и използуване на водопоя, съставяне на правилен режим за кравите през деня и организиране на връзката и транспорта с фермата. Организацията на пасбището се състои в неговото правилно разпределяне на участъци. При определяне на мястото и участъците трябва да се знае, че за поддържането живота на една крава е необходимо дневно около 20—25 кг зелена трева—за всеки литър мляко около 3 кг трева. Най-близките пасбища трябва да се определят за дойните крави. Дойните крави изяждат на ден средно по 70—80 кг зелена трева. Когато пашата е оскъдна, трябва да се дава на кравите допълнително окосена трева. На крави с по-висока млечност--10--15 литра на ден—за всеки литър мляко се дава допълнително по 100 гр концентриран фураж, а при млечност по-висока от 15 литра—по 150 гр концентриран фураж на литър мляко.

На лагера трябва да се построят навеси за кравите и телетата от евтин и подръчен материал и колиба за пастирите и доячите.

Лятно-лагерното и лятно-оборното отглеждане на кравите трябва да намери най-широко приложение в нашата околия. Кооператорите от с. Попина вече закараха 70 броя животни (телета, юници и коне) в острова и всички крави на лагер в гората. Техният пример трябва да се последва от всички кооператори в околията

Йордан Русев
зоотехник при ОНС

За нуждите на МТС и промишлените предприятия

На снимката: двулитрова бензинова лампа

Колективът на кооперация „Стомана“ в гр. Силистра усвои производството на бензинови лампи от по два литра. Тези лампи са крайно икономични и ще бъдат отлични помощници на механизаторите от МТС и промишлените предприятия.

Двулитровите безинови лампи не са нещо ново. Те почиват на същия принцип, на който и половин - литровите лампи, но са по-икономични и по-полезни в техническата работа.

САЛИМ

Който е ходил преди няколко години в с. Чолаково, не може да не е видял до една схлупена одая сред селото да стърчи чардак, окован с дъски, някои от които висят по на един пирон и привитър се клатят като манастирски клепала. Това, разбира се, не беше какъв да е чардак, а минарето на джамията, откъдето ходжата отправяше напевните си молитви до всевишния аллах за благополучието на мохамеданите. Но „правоверните“ турци изглежда се бяха убедили, че аллах колкото ги чува от високо, толкова ще ги чуе и от ниско и затова не държаха много на външността на храма.

Освен турците, в селото живееха и българи. Те се бяха ориентирали повече към свободомислие. Така или иначе, независимо от религиозните си убеждения, турци и българи си живееха тихо и мирно като съседи, заедно се трудеха, заедно се радваха на малкото радости, заедно изпитваха горчивата мъка и неволя на частния собственик.

Между тях циганите живееха и се развиваха по самостоятелен път, живееха ден за ден—днес ще пекат вар, утре ще копаят жълта пръст, като си и изпросят по нещо, изкарваха прехраната си. Не ламтяха за ниви, нито за хубави къщи и епии, но затова пък се чувствуваха свободни като птички. Знаеха си орисията каква е—циганска орисия.

Но в малкото селце настъпиха неспокойни дни. Заражда се нещо ново, което галеше душите на селяните и същевременно ги плашеше: ами ако не излезе точно тъй, както казват комунистите, ако загубят и последното добиче и парче земя, което притежаваха, и след това останат пак гладни? Но . . . най-бедните селяни нямаше кой знае какво да загубят, освен мъката си от сиромашията и погледнаха смело напред—влязоха в новооснованото кооперативно стопанство.

Къщата на Салима се състоеше от четири стени, покрити с почерняла от дъждовете слама. Пазеше се от мършаво, черно като господаря си куче. Дворът беше ограден от пътека недялани камъни. В това се заключаваше териториалната частна собственост на Салима.

Салим се препичаше като гущер на слънцето и лениво отпъждаше нахалните мухи, които не го оставяха на мира. Магарето, единственият движим имот на циганина, се търкаляше подобно на стопанина си из прахоляка, доволно от спокойствието му.

— Салим, Салим ага, тука ли си бе?—чу се глас от пътя.

Това беше Ахмед Шакиров, един от най-бедните цигани. Заедно със сина си Шакир едва изкарваха през годината за парче кисел малай. Той мълком възприе кооперативната идея и реши да убеди и другите цигани да влязат в стопанството.

Като го видя, Салим се понадигна на един лакът, отърси се от полепналата слама. Без да го покани да седне или да се заинтересува за какво е дошел, той го запита с блеснал от надежда поглед:

— Цигари имаш ли, бе?

Цигари у Ахмед рядко се намираха. Домакинът с огорчение се отпусна отново до стената.

— — Е-е, Салим ага, сега бях в пълномощничеството. Почват да записват за стопанството. Повечето от бедните влизат. Хайде да влеземе и ние, белким се отървем от сюрмашлъка. Шакир казва, че щели да докарват трактори.

— Ами от турците има ли? —мързеливо запита Салим.

— Има, пет семейства ще се запишат.

— Ммм . . . бяа . . . тя тази работа не е за нас.—Салим се понадигна.—Казваш, бедните, та бедните. Те бедни, и ние бедни, ами кой ще ни храни? Пък и няма с какво да влезем, нито плуг, нито земя . . .

— Как . . . кой ще ни храни . . . земя, коне, машини, всичко наше ще бъде. Ти не разбра ли, че комунистите каквото кажат, тъй излиза. Стига сме живели като кучета.

Салим се изтегна отново до стената, наставнически вдигна ръка и каза: „Ахмед, аллах е казал, че който се роди беден, беден и ще умре. А ти слушаш комунистите и си тръгнал да кодошиш. Не виждаш ли какъв си окъсан, аз поне магаре имам“.

В кооперативното стопанство влезе само един циганин —Ахмед Шакиров. Първата година той беше пак така гладен и гол, както и по-рано. Но на другата есен в двора му докараха и жито, и царевица, и други продукти. Миналата година той и син му изработиха 1100 трудодни, срещу които получиха 2640 кг пшеница, 3400 кг царевица, 77 кг сирене, 2200 лв парично възнаграждение и др. Всичко това не можеше да се побере в малката къщурка на Ахмед. Пък и той нарочно оставаше всичко на показ, да видят всички, че бедността не е отредена на вечни времена за циганите.

Салим започна да се съмнява в мъдростта на китапа. Но все пак жал му беше да се раздели със своята частна собственост, макар че се състоеше от едно магаре и една схлупена къщурка. Един ден той се запъти към с. Кап. Димитрово, където беше омъжена сестра му.

В тяхното село той пристигна по пладне. След като го нагости и си поприказваха за домашни работи, сестрата полюбопитствува:

— Е, братко, разправяй какво те носи насам, току тъй само за гости не си тръгнал.

— Дойдох да видя какво правите, влизате ли в ТКЗС —едва смъкна Салим.

— Ууу, ами то всички влязоха, и Ризата, и ние. Нашите цигани вече разбраха, че в стопанството ще могат да си изкарат по лесно хляба, да се пооблекат, и кажи-речи всички влязоха. Ами ти?

—И аз влязох. Само питам...

Салим скри от сестра си, че още е навън. Срам го беше да се признае за изостанал. Яхна веднага дългоухия си другар и, без да обръща внимание на молбите на сестра си да остане, запраши назад.

Ако сега минете през с. Чолаково, вие пак ще видите минарето на джамията с изпочупените дъски. И турци, и българи си живеят пак мирно и тихо. Но циганите в селото не живеят вече отделно от другите си съселяни, не вървят по своя собствен път на нищетата и невежеството. Те са в общото кооперативно семейство, напуснали са завинаги „циганската орисия“. Между тях е и Салим.

Г. Михайлов

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Несполуките на НАТО

Едно от недоносчетата военни съюзи, които американските империалисти създадоха със съдействието на продажни правителства, е Североатлантическият пакт — НАТО. Със създаването на този пакт, върху гърба на широките народни маси в държавите включени в него, легна тежкото бреме на милитаризма. От 1950 година до сега за въоръжаване на този агресивен блок са изразходвани 312 милиарда долара.

Все по-активната миролюбива политика на Съветския съюз обаче разпръсква мъглите на военната психоза, с която военнолюбците, начело с американските империалисти, още от първия ден след Втората световна война, тровят народите от капиталистическия свят. Сега вече не само трудещите се, но и широки буржоазни кръгове в Западна Европа се убеждават колко безсрамно са били лъгани, че Съветският съюз заплашвал мира и тяхната независимост. Все по-често се потвърждава —писа френският вестник „Либерасион", че съветската агресия е мит".

Затова на последната сесия на НАТО, за разлика от сесията през миналата есен, не се говори вече за „предстоящо" въоръжаване с атомно оръжие, а и клеветите против Съветския съюз бяха поизоставени. Сега създателите на НАТО се опитаха да го спасят от ненавистта на западните народи, като прикрият неговия военно-агресивен характер със „стопански функции".

Устоите на НАТО обаче се подкопават не само от непоносимите военни тежести. Непримирими са противоречията и между Англия и Западна Германия по издръжката на английските войски в Западна Германия; между Гърция, Турция и Англия за остров Кипър; между Франция и Западна Германия за Саар. Все по-смело скандинавските народи се стремят към самостоятелна външна политика, а малката Исландия вече покани американците да изтеглят войските си от нейна територия.

Само Дълес и Аденауер не виждат или не искат да видят задънената улица, в която е влязъл Атлантическият съюз. Дълес и сега повтаря, че миролюбивата съветска политика била наложена от „военната мощ и единството на свободните нации", а Аденауер продължава да твърди, че напрежението в международните отношения било „по-голямо, отколкото преди". На сесията Дълес „прояви готовност" да се обсъдят изменения в характера на НАТО. Той обаче горчиво се лъже ако смята, както писа списание „Нюзуик", че с този „капан ще успокои съюзниците на САЩ и ще предотврати разпадането на военната структура на Североатлантическия съюз".

Бентът е отприщен и вечнито лъжите, нито клопките, нито доларите ще спрат западно-европейските народи от стремежа им за добросъседство и взаимно разбирателство със Съветския съюз и страните с народна демокрация.

Кой спъва преговорите за разоръжаване

На 4 май приключи сесията на Подкомитета на Комисията по разоръжаването при ООН. И този път останаха излъгани надеждите на човечеството, че ще бъде спряно надпреварването във въоръжаването, и че бремето от военните бюджети ще стане полеко.

Единственият положителен резултат от сесията е може би този, че народите още веднаж видяха кой искрено се стреми към постигане споразумения по разоръжаването и кой дърпа назад. На творческите и приемливи съветски предложения западните делегации противопоставиха подчертана недоверчивост — те дори се отрекоха от собствените си предложения, приети от съветска страна.

На 27 март съветската делегация направи ново предложение за намаляване на въоръжените сили. То фактически възпроизвежда предложението, направено по-рано от западните страни, в което се предлагаше въоръжените сили на СССР, САЩ и Китай да не надвишават един и половина милиона души, а на Англия и Франция — 650 хиляди. Това обнадежди човечеството. Когато западните страни направиха предложението си в Корея и Индонезия още продължаваха военните действия, които заплашваха световния мир. Днес, когато международното напрежение е значително намаляло, същите западни страни, за обща изненада, искат размера на въоръжените сили да бъде увеличен съответно на два и половина милиона и на 750,000 души.

В същото съветско предложение се предвижда намаляване на въоръженията от обикновен тип и установяване на ефикасен контрол на приетите задължения. Западните страни обаче, без да търсят някакви убедителни аргументи, отхвърлиха съветските предложения. Вместо сериозно, градивно разглеждане на въпроса за разоръжаването те заговориха за някакъв „контрол по въздуха".

Съветският съюз възприе и друго становище на западните страни— въпроса за атомното въоръжаване и въоръжените сили да бъде разгледан преди въпроса за атомното и водородното оръжие. Щом обаче Съветският съюз се съгласи с това тяхно становище, западните страни заявиха, че за тях това предложение „е неприемливо", и че „целият проблем трябва да се разреши наведнаж".

Западните страни не само се отричат от собствените си становища, с които вече се е съгласил Съветският съюз. За постигане споразумения по въпросите на разоръжаването те поставят като предварително условие разрешаването на сложни и заплетени проблеми, какъвто например е германският въпрос.

Много и не малки трудности се създават по пътя на преговорите за разоръжаване. Известно е обаче, че мъдрата и търпелива съветска външна политика вече е стопила не една ледена бариера на студената война. В крайна сметка правителствата на западните страни ще трябва да докажат не само на думи, че са за разоръжаване, за установяване траен мир между народите.

Г. Георгиев

Какво да четем за 2 юни

Последната им дума. Съставил и редактирал Ат. Стойков 290 страници с портрети и факсимилета. Поместени са писма на загинали революционери от Ботев до Девети септември.

Те не умират. Съставил и редактирал Ат. Стойков. 345 стр. с портрети и факсимилета. Книгата съдържа спомени за младежките ръководители: Лиляна, Свилен, Малчика, Сашо и Катя, а също така и материали писани от самите тях.

Инквизиция — 314 стр. от Пенджерков Г. Показан е животът и мъченията във фашисткия затвор и достойното държание на комунистката Светла.

Верни до смърт — 190 стр. от Горов Х. За написването на книгата са използувани записките на Ив. Филчев — Спартак, командир на героичния партизански отред „Антон Иванов".

Под сянката на бесилката — 296 стр. от Ц. Данкин. Хроника из живота на група политзатворници, осъдени на смърт от фашисткия съд.

Альоша разказва — 206 стр. от Аврамова Д. и Л. Бойков. Разказ на един от малкото останали живи партизани от партизанския отред „Антон Иванов".

Катя — 256 стр. от А. Сегренски. Повест за борческия живот на Й. Чанкова.

Библиотеката при народното читалище „Доростол" в гр. Силистра разполага с много книги за борбата на нашия народ с фашизма. Книгите се раздават от 9—12 и от 14—18 часа.

ЕПИТАФИИ

1. Върху лицето му смъртта,
сложи жестокия печат.
Така отлитна във вечността
един бездушен бюрократ.

2. Началника умря внезапно.
Заплака цяло учреждение!
Защото там служащи бяха
другарите му от рождение.

3. Почива тук заспал навеки
Един човек със ум велик!
Но него никой не почете—
приживе беше той критик!

Веритас

Из редакционната поща

Не давайте лош пример, другари

Предприятието „Комунални услуги" в града ни стопанисва освен жилищни и нежилищни сгради и няколко десетки декара лозя, които се отдават под наем. Една от задачите на ръководителите на предприятието е, след отдаване лозята под наем, да контролира тяхното обработване и поддържане. Добри наематели, които добре се грижат за лозята и за жилищните постройки има много, но тук ние ще посочим как някои от ръководителите на предприятието „Комунални услуги" стопанисват държавните имоти.

В предпоследния брой на вестника читателите узнаха, че петима от персонала при „Комунални услуги" обработват фондови лозя. На 11 т. м. комисия от Градския народен съвет провери как същите обработват лозята и учат останалите наематели. Проверката установи, че най-добрите лозя са наети от служителите при предприятието, а и най-лошо се обработват. Например, лозето, наето от др. Емил Бъчваров, счетоводител, до 11 май не беше прекопано, изрязано без да са извадени пръчките от телта, а леторастите избуяли и при опит да се извадят, пръчките се чупят и плодът се унищожава. Това е загуба както за наемателя, така и за народното стопанство и дава лошо отражение на самото лозе.

Наетото лозе от домакина Еню Йорданов е в същото положение — още непрекопано, невързано.

За лошо стопанисване са отнети някои лозя на работници от ДИП „Липа" и други предприятия. Това е напълно правилно. Някои от тях, обаче, с право поставят въпроса — защо дирекционният съвет не постъпва еднакво с лошите наематели? Лошият пример лошо и възпитава.

Необходими са по-големи грижи от страна на дирекционния съвет към фондовите лозя, а служителите от „Комунални услуги", които са наематели, трябва да служат за пример на останалите наематели.

*

Отговаряме на група граждани от ул. „Марица" по повод оплакването им, че работниците от фурната на ТКЗС — Силистра задръствали тротоарите с вършина и гражданите били принудени да газят калта. Оплакването им е отправено до Градския народен съвет, който с писмо 3107 ни отговори, че ТКЗС — Силистра е уведомено занапред да не складира материали (гориво) на посочената улица, за да не пречи на движението по тротоарите.

Съобщения

Градският народен съвет в Силистра съобщава, че до излизане правилника за жилищното настаняване е назначен за временен орган по разрешаване на жилищните въпроси началникът на служба „Общи служби" при Градския народен съвет. Нуждаещите се за квартири граждани могат да подават всеки ден молби до органа за настаняване при ГНС, като посочват и свободни обекти.

От 20 до 25 т. м. с помощта на организациите на Отечествения фронт ще се извърши цялостно картотекиране на жилищните помещения, частни и жилфондови, като на гражданите ще се връчат специални образцидекларации за попълване. Умоляват се гражданите да попълнят вярно и точно декларациите в срок до 1 юни т. г. и ги представят в Градския народен съвет — служба „Жилищно настаняване". За неизпълнение на горното разпореждане ГНС ще се съобрази с член 257 от Наказателния кодекс.

Умоляват се също така ръководствата на низовите отечественофронтовски организации да бъдат внимателни при връчване на заповедите на изпълкома с декларациите и правилно разяснят поставената им задача, за да окажат съществена помощ на Градския народен съвет за привеждане в известност жилищните помещения в града.

*

Библиотеката при народното читалище „Доростол" и ГК на ДСНМ уреждат на 20 т. м. в неделя читателска конференция на тема: „Образът на младежа-строител отразен в нашата литература" с доклад от др. Иван Жеков учител във Второ смесено училище. Конференцията ще започне в 8.30 часа в Народния театър.

Хубава инициатива

Пристанищното управление в нашия град вече два неделни дни поред устройва екскурзии по Дунава с луксозните речни кораби „Георги Димитров" и „Димитър Благоев".

Срещу минимална такса от 2 лв. всеки трудещ се може да прекара два часа върху палубата на кораба, или в комфортните салони, да се любува на прекрасното крайбрежие, забиколен от вниманието и културното обслужване на екипажа.

В ресторанта се сервират най-различни закуски и напитки. На екскурзиантите е осигурено приятно прекарване — има музика и различни други забавни игри. **М. Г.**

КРАТКИ НОВИНИ

Париж. Въоръжената борба на алжирския народ за национална независимост продължава. Тя трае вече 18 месеца. Досега френското правителство е изпратило 380,000 войници и офицери, които да потушат въстанието на алжирците. Преди няколко дни в едно сблъскване са били убити 20 френски пресечници и изгорени 50 френски чифлика.

Ню-Делхи. Между правителството на Неру и пакистанското правителство са започнати преговори за уреждане на редица висящи финансови въпроси между Индия и Пакистан. Двете делегации ще разгледат дневен ред с 33 въпроса.

Атина. Демонстрациите в Гърция продължават. Целият гръцки народ е покрусен от екзекуцията на борците Караолис и Димитриу в остров Кипър. Английските вестници също отделят широко място за положението в Кипър и поведението на гръцкото правителство.

СТОЛЕТНИКЪТ МАХМУД ОТ ЛИРАСУРА

Миналата година през лятото един необикновен екскурзиант привлече вниманието на посетителите на Всесъюзната селскостопанска изложба в Москва. Това беше набит, леко приведен старец с широко, загоряло лице и голяма бяла брада.

Старецът вървеше с твърда, умерена крачка, като поглеждаше настрани с живите си наблюдателни очи. Понякога той се застояваше край експонатите, които го интересуваха, и задаваше кратки въпроси.

Това беше Махмуд Багир огли Ейвазов от Лерикския район на Азербайджанската ССР, жител на високопланинското село Пирасура, разположено на повече от две хиляди метра над морското равнище, член на селскостопанския артел „Ленински комсомол".

. . . Той се родил още когато неговият роден Азербайджан не е влизал в състава на Русия и жестоко е страдал под деспотичната власт на персийските шахове. Появил се е на света през същата година, когато Наполеон Бонапарт и Александър са се срещнали на Ерфуртския конгрес. През трагичните дни на въстанието на декабристите вече е бил младеж. Великата октомврийска революция той е посрещнал на 109 годишна възраст.

Съветските и чуждите журналисти обсипваха Ейвазов с въпроси. Старецът не беше словоохотлив. Той кратко разказваше за своето настояще и категорично отказваше да говори за миналото си. На всички въпроси за отдавна миналите времена той неизменно отговаряше: „Повече от сто години живях гол и на колене... Не искам да си спомням за стария живот!"

Но новия живот, при който съветската власт изправи него и народа му, Махмуд Ейвазов обича. Той не е пасивен наблюдател на този нов живот, а деен негов творец. Човек на възраст около век и половина, с труда си активно участвува в разцвета на колхоза, чийто създател е той самият, неговите синове и внуци. Повече от сто години той е бил овчар и пасал стадата из планини и долини. Бил е градинар и дърводелец, отглеждал е пшеница и царевица, занимавал се е и с пчеларство и е отглеждал птици.

В рода на Ейвазов има 152 души. Жена му Сугра е на 146 години. Той е баща на 23 деца. Голямата му дъщеря е на повече от 120 години. Той с гордост говори за своите внуци, правнуци и праправнуци — овчари и учители, градинари и петролоработници, земеделци и войници в Съветската армия. И особено топло заблестяват очите на стареца, когато става дума за неговата любимка — прапраправнучката му ученичката Агиваз.

Един ден посетих Махмуд Ейвазов в хотела. Уморен от горещините и от продължителното ходене из изложбата, старецът току-що бе се облял с хладен душ и изтриваше влажното си чело, като казваше със задоволство: „Яши! Хубаво!"

Щадейки спокойствието на стареца, казах на преводача:

— Помолете го да отговори само на един въпрос. Как е успял да запази здравето си? Каква е тайната на неговото дълголетие?

Ейвазов протегна към мен големите си селски, вече леко трепереши ръце.

— Те бяха съвсем малки, когато се научих да копая — каза той. — Но ако ми предложат всички богатства на света, аз няма да престана да работя. В нашите планини работят много и дълго живеят. Дядо ми и баща ми също живяха дълго и още когато бях дете ми казваха: „Работата дава здраве, а здравето дава живот!"

На 27 март 1956 година Президиумът на Върховния съвет на СССР издаде указ: за голямата му трудова дейност и във връзка с 148-ия му рожден ден Ейвазов Махмуд Багир огли да бъде награден с орден Трудово червено знаме.

Ал. Волга

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна" — адрес: ул. „Дочо Михайлов" № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници" — 201.

ДИК „Дунав" печатница — Силистра. Пор. № 182.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 21 | Година I | Петък 25 май 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

НА СТРАЖА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ЗАКОННОСТ

Нашата социалистическа законност е дело на народа. Затова тя трябва да се спазва от всички държавни органи, обществени организации и учреждения, длъжностни лица и граждани.

В буржоазното общество законите служат на господствуващата класа за потискане на широките народни маси, за потъпкване техните права и увеличаване на експлоатацията.

Законността в народнодемократичната държава утвърждава завоеванията на народа и му помага в строителството на новия живот. Всяко нарушаване на социалистическата законност значи посегателство върху придобивките на трудещите се, незачитане на техните права, нанася се удар върху устоите на народнодемократичната държава.

Въпреки тези ясни положения на социалистическата законност, в нашата околия се допущат голям брой нарушения. През 1955 година в местната прокуратура постъпиха 346 сигнали за нарушаване на законността. От направената проверка се оказа, че 209 са основателни, и е направено необходимото за възстановяване на законността. Разбира се, че значителна част от тези нарушения са извършени от отделни граждани, но има и такива извършени от длъжностни лица, органи и организации.

Например: на стопанина Добри Георгиев от с. Станчево е подменена нива от ТПС комисия от 1951 година, като в протокола нивата не е дадена с точните й граници, а е писано, че се намира между Иширково и Петрово. Цели три години той не може да намери тази нива, и без да я обработва плаща данъци и внася държавни доставки. Едва през 1955 година след намесата на прокуратурата му бе дадена нива, която той вече обработва.

ТПС комисия в същото село не дава препис от протоколите за извършената замянка въпреки че е длъжна по закон да върши това. Такъв случай имаме и в с. Поп Кралево—през 1956 година е извършена замяна на лозя на частни стопани без да им е връчен препис от протокола.

Някои ТПС комисии са съставени неправилно не с оглед разпорежданията на закона. Например: комисията в с. Алфатар е извършила замянка на земите на 15 души частни стопани от бившето село Г. Попово, като ги праща в Тервелска и Дуловска околия където не са се оказали свободни земи. Такива нарушения са допуснати и от ТПС комисии в селата Краново, Айдемир, Попина и др. Това е резултат на неправилно съставяне на комисиите.

Председателят на съвета в с. Алфатар, др. Христо Иванов е изял без каквото и да е законно основание изведените от кооператорите от бившето с. Генерал Попово около 100 кубика камъни за нуждите на ТКЗС. Това е също нарушение на нашата законност и тя е възстановена след намесата на прокуратурата.

Друг случай: през 1955 г управителният съвет на ТКЗС в с. Срацимир глобява кооператора Христо Събев със 100 лв задето е краднал дърва от гората. Това право управителният съвет няма.

Нарушава се законността и в случаи на неправилно изземване на инвентара и земя на лица, които не са членове на ТКЗС. Тежко нарушение на социалистическата законност са допуснали бившите председатели на съветите в селата Алфатар Пенчо Славов и Станчево—Недю Райчев, като са нанесли побой на жители. Никой по никакъв закон в нашата страна това право няма. Такива нарушения на социалистическата законност се използуват от враговете на народната власт, за да я рушат.

Може ли да не се допускат нарушения на социалистическата законност? Може, разбира се. А това ще стане когато всеки гражданин спазва законите, когато се проникне от съзнанието, че законностат на нашата Родина е законност народна, че тя огражда с грижи народните завоевания по пътя на социалистическото преустройство, че тя доубива и последните прояви на врага.

В такъв дух са решенията на XX конгрес на КПСС и на Априлския пленум на ЦК на БКП, които зоват трудещите се да бъдат непримирими към нарушенията на социалистическата законност.

СИЛАЖИРАТ ФУРАЖНА РЪЖ

Сребърна

Наред с другите полски работи кооператорите от с. Сребърна полагат постоянни грижи за добитъка. Сега те силажират усилено фуражната ръж. До 16 т. м. кооператорите са силажирали 90 тона ръж. Само през нощта срещу 16 т. м. младежите са приготвили 20 тона силаж.

На помощ на кооператорите при силажирането на ръжта се притекоха и механизаторите—трактористът Ив Петков от МТС—Ситово, с трактор „Белорус". При силажирането работи и една резачка.

А. Русинов
агроном

Кайнарджа

На 16 т. м. в двора на кооперативното стопанство в с. Кайнарджа беше особено оживено. Започна силажирането на фуражната ръж. От блока до стопанския двор бързо идваха каруци, натоварени със зелена маса. Каруцарите бяха само жени от първа полевъдна бригада. Мъжете през това време косяха ръжта.

При силажорезачката работеха двойките от същата бригада, които бързо обслужваха апарата и силно трамбоваха нарязания силаж. За един ден беше напълнена яма с 36 тона силаж.

П. Борисов, дописник

НА АКТУАЛНИ ТЕМИ

ДА ВНЕДРИМ ИНДИВИДУАЛНИЯ АКОРД В КОПАНТА

Копанта на пролетните култури в нашата околия се извършва общо, от целите звена и бригади. След извършената работа бригадирът измерва изработената площ, разделя я на броя на копачите и начислява трудовите дни на кооператорите. Ако на блока след това се установи некачествена копан, много трудно може да се определи кой кооператор точно е работил некачествено, за да му се търси отговорност. Освен това кооператорите не са еднакви нито по физически сили, нито по умение в работата и когато се начисляват трудодните, допуска се уравниловка при заплащането на труда. Ясно е, че при този начин на работа отделният кооператор не е материално заинтересован от количеството и качеството на извършената работа, защото все едно ще получи наравно с всички други.

От няколко години в Толбухинска и Ген. Тошевска околия се копае по друг начин—прилага се индивидуалният акорд. Какви са особеностите на този начин на работа и какви са неговите преимущества?

Ако например един блок от 500 дк трябва да се окопае от сто кооператори, той се разделя на сто равни части — пада се по 5 дк на всеки кооператор. Тези 5 дк кооператорът трябва да окопае сам. Независимо от това за колко време ще извърши работата на него ще му се начислят примерно 3 трудодни. При това положение вече кооператорът е заинтересован да окопае своя парцел за по-малко време, а ако работи некачествено, ще бъде принуден да окопае парцела отново без да му се начисляват втори път трудодни. При този начин на работа се премахва и уравниловката при заплащането на труда, осъществява се действително социалистическият принцип на заплащане в селското стопанство—всекиму според количеството и качеството на вложения труд.

Този начин на работа има две форми: по-низша форма, когато кооператорът работи на своя парцел само при първа копан, а след това се премества на друг парцел, и по-висша форма, когато кооператорът работи на един и същ парцел и при първата копан, и при втората, и при третата копан в зависимост от културите. Втората форма е повече за предпочитане, обаче изисква по-добра предварителна подготовка. Но и първата форма на индивидуалния акорд е голяма крачка напред в сравнение с начина, по който работим ние сега.

Случва се така, че даден кооператор е възпрепятствуван да дойде на работа и има опасност неговият парцел да остане необработен. Ако стане ясно, че и вторият ден той не може да дойде на работа, неговият парцел се дава на тези кооператори, които са свършили първи своите участъци. Самите те са заинтересовани да не остават без работа.

Механизаторите при индивидуалния акорд в работата се налага да „постегнат винтовете". Макар че дадена площ е запланувано да се окопае с машини, кооператорите не са заинтересовани да чакат и действително не чакат неподготвилите се механизатори, а започват направо на ръка. По такъв начин прилагането на индивидуалния акорд налага по-добра организация на работата и от страна на машинно-тракторните станции.

Досега ние не можем да кажем, че в нашата околия се е разгърнало истинско социалистическо съревнование между кооператорите. При досегашния начин на работа това практически се оказва трудно. Индивидуалният акорд ни дава пълна възможност да разгърнем съревнованието с много по-голяма сила както между бригадите и звената, така и между отделните кооператори.

Прилагането на индивидуалния акорд в копанта, а след това при жътвата и другите селскостопански работи ще повиши рязко производителността на труда в кооперативните стопанства, ще осигури по-високо парично и натурално възнаграждение на кооператорите, както това стана в Толбухинска и Ген. Тошевска околия. Като имаме предвид и това, че ние първи в Русенски окръг ще приложим този начин на работа, за селскостопанските специалисти, ръководителите на ТКЗС и МТС и кооператорите внедряването на индивидуалния акорд в копанта трябва да стане въпрос на чест.

ПЪРВЕНЕЦ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Телчарката Мария Дякова е един от най-добрите животновъди в ТКЗС „К. Е. Ворошилов" в с. Богорово. Тя има зачислени 12 телета от 20 дена до шестмесечна възраст. Благодарение на това, че гледа и храни добре младите животни, всяко теле постига 860 гр среден дневен прираст при план 600 гр. Не са малко случаите, когато отделни телета получават по 1000 гр и повече дневен прираст.

Иванова

На снимката: Телчарката Мария Дякова и пастирът Петър Йорданов получават напътствия от бригадирката Виктория Иванова за предимствата на изкуственото хранене на телетата.

Посещение в ДЗС – Силистра

На 16 т. м. около сто души от околията—зоотехници, ветеринарни техници, партийни деятели, животновъдни бригадири и работници от животновъдството посетиха ДЗС—Силистра, едно от най-уредените ДЗС в страната. Гостите можаха обстойно да разгледат състоянието на отделните ферми и по-специално краверефората.

Новопостроеният краварник събира 90 крави. В него е широко внедрена механизацията на отделните производствени процеси. От отделни крави животновъдите при стопанството са постигнали рекордни добиви от мляко. Крава „Боркини" има максимална дневна млечност 54 л и общо за лактационния период 8,886 литра.

Групите от отделните села проявиха голям интерес към прилагането на зоотехническите мероприятия във фермите и изобщо към модерното отглеждане на животните в стопанството. Като се завърнат в кооперативните стопанства, те ще приложат придобития опит и в своята работа.

Ст. Куртев, дописник

Трудов ентусиазъм по алфатарските блокове

Не скръстиха ръце алфатарските кооператори и през дъждовните дни. Не можеха да излизат по блоковете, но затова пък започнаха в стопанския двор строежа на един километър шосе. Те превозиха 500 куб. метра камъни и баластра. Само на 18 т. м. над 140 каруци превозваха камъни и пясък и около сто кооператора чукаха и нареждаха камъни по шосето. До вечерта последното бе завършено.

Докато кооператорите правеха шосето кооператорките и младежите водиха борба с плевелите и бурените по нивята. До 18 т. м. те бяха оплевили над 10,000 дк пшеница. Само на този ден оплевиха 2,452 дк. В плевенето се отличиха кооператорките от звеното на Еленка Пенева Карапенева и от младежкото звено на Георги Ив. Митев.

Нещо ново се създава около краверефората, което мила погледа на всички кооператори. Кравегледачките Ирина Черналиева и Куна Иванова, които поддържат изрядна чистота в краверефората и спалните стаички, започнаха засаждането на цветя и правене на градинки около обора. В късо време стопанският двор ще добие друг облик.

Неблагоприятните за полска работа дъждовни дни правилно бяха оползотворени и от кооператорите от бившето село Г. Попово. За 2—3 дни те насякоха и складираха от гората „Каракус" 50 кубика колчета за домати. В техния финансов план са предвидени 70,000 лв от услуги на Горското стопанство. До 18 т. м. те вече са извършили такива услуги за десет хиляди лева.

Строителната бригада на Тодор Славов Динев на 17 т. м. извади и складира 60 кубика пясък, нужен за строежите на стопанството.

Така кооператорите и кооператорките оползотворяват всеки ден за укрепване на своето стопанство и се борят за високи добиви.

И. Маринов

Усилено окопават и плевят

Войново 23 май (По телефона) Не стихва трудовият ентусиазъм по блоковете на местното ТКЗС. Всички кооператори и кооператорки бързат да завършат копанта. Досега са окопани 497 дк фасул, 187 дк даревица, 250 дк слънчоглед и 100 дк царевица.

Направихме първият опит да приложим копанта на акорд. Начело в окопаването са кооператорите от втора полевъдна бригада с бригадир Петър Енчев Станчев.

Наред с копанта ние използувахме дъждовните дни да продължим плевенето на есениците. Досега са оплевени 3,500 дк.

Строго се следи за появата на вредители, каквито още не са се явили.

Д. Великов

Млади отчетници

По предложение на комитета на ДСНМ при ТКЗС на общокооперативно събрание в с. Поляна бяха избрани за отчетници на отделните бригади девойките Еленка Ташева и Стоянка Гърдева.

Младите отчетнички с усърдие и голямо желание пристъпиха към изпълнение на поставените им задачи. Кооператорите са доволни от тяхната работа.

К. Калчева, дописник

Да пазим социалистическата собственост

При сегашното развитие на нашето общество ние имаме два вида социалистическа собственост — държавна (общонародна) и кооперативна. Безспорно е, че социалистическата собственост е икономическата основа за развитие на социалистическото общество и същевременно източник за задоволяване на материалните и културни нужди на обществото.

На нас, строителите на социалистическото общество, в сегашния период на развитие, се налага да издигнем общонародната собственост на още по-голяма висота, да я пазим като зеницата на окото си. Защото колкото повече тя се опазва, толкова по-големи са материалните и културни блага за трудещите се.

Разбира се, че това е свързано и със спазването на нашата социалистическа, революционна законност, нарушенията на която влекат след себе си и материални щети за обществото, щети за общонародната собственост.

Все още някои граждани, материално отговорни лица и ръководители не са свикнали да гледат на социалистическата собственост с необходимата сериозност. Някои от тях я считат като източник за забогатяване, за осъществяване на лични и користни цели. Има такива, които вършат това съвсем случайно, от неопитност, от липса на бдителност, а други—съвсем съзнателно, подтикнати от вражески подбуди, трети — от нехайство, бюрократизъм и разточителство. Но всички те стават причина за разпиляване на значително народно богатство.

Например за около една година Рюстем Ибрямов Сеидов от с. Йорданово, Силистренско, като магазинер на селкоопа, е присвоил сумата 14,065 лв. за което деяние е подведен да отговаря за присвояване на общонародно имущество. Друг пример — Атанас Ив. Атанасов от гр. Силистра, като председател на профкомитета при машинно-тракторната станция в града ни, за кратък период от време е присвоил 11,160 лв. профсъюзни пари, за което също е подведен под отговорност. Такъв е случаят и с Марин Радуканов от с. Поляна, който, като закупчик при Околийския промкомбинат в гр. Силистра е присвоил около 20,000 лв., за което е осъден на 15 години лишаване от свобода.

Доста значителни са нанесените щети на предприятия и ТКЗС от разхитителите на обществената собственост. Например Жеко Генчев Нонков от с. Ширково, като началник склад „Зърнени храни“ поради неположени достатъчни грижи е допуснал щета на предприятието за 19,197 лв. Значителни вреди са нанесени и на предприятието „Камъшит“, като е допуснато да изгние голямо количество тръст. В ТКЗС в селата Алфатар, Краново и др. следствие на немарливост към съхраняване на царевицата, значителни количества от нея са повредени.

Сега опазването на социалистическата собственост е задължение на всеки трудещ се. Ние трябва да я умножаваме, да я укрепваме и да я развиваме. Да воюваме страстно и непримиримо с всеки неин разхитител, който и каквато и да бил той. Задължени сме да критикуваме смело всеки, който посяга върху социалистическата собственост. Ако нарушенията продължават — да се сигнализират органите на народната власт

Всички ние, посочени от народа да изпълняваме неговите закони, всички граждани на нашата социалистическа Родина, сме длъжни да пазим социалистическата собственост и да воюваме безпощадно против каквото и да е разхищение.

Петко Д. Аврамов
Зам. окол. прокурор

Читателите критикуват

Не изпълняват служебните си задължения

Телефоно-пощенската станция в село Смилец, с началник др. Кръстю Стоянов, има няколко служители, между които и телефонисти. Но потърсиш ли ги по телефона, не можеш ги намери, като че ли в дън земя потъват. Трябва да звъниш дълго време, за да ти се обадят. Ако дадеш поръчка, ще трябва да чакаш с часове, за да ти се изпълни поръчката, или, което е най-сигурно и най-често се случва, да ти отговорят, че не могат да я изпълнят. Трябва да им се помолиш или да измислиш някакъв друг подход, ако искаш да ти изпълнят поръчката.

Ако в село Сърпово стане някое нещастие, или избухне пожар, за да уведомим околийския център, ще трябва да пращаме специален човек.

На служителите от телефоно-пощенската станция в с. Смилец им е обръщано внимание от местния народен съвет и от околийския център, но от едното влязло —от другото ухо излязло.

Районната т. п. станция трябва да се заинтересува за трудовата дисциплина на другарите от станцията в с. Смилец.

18 май, с. Сърпово.

В. Вълканов

СПОРТ НА СЕЛО

При дъжд и неблагоприятно време се състоя поредната футболна среща за първенство между отборите на ДСО „Урожай“ от селата Кайнарджа и Краново.

Футболната среща завърши с победа на кайнарджанските състезатели с 2:0, като головете бяха отбелязани от Христов в 5-та и 25-а минута на първото полувреме.

Срещаха се футболните отбори на селата Стрелково и Войново. През цялото време стрелковските футболисти имаха териториално надмощие, което беше добре оползотворено. Състезанието завърши с резултат 7:2 за стрелковци.

(По дописки на **П. Борисов** и **Н. Енчев**)

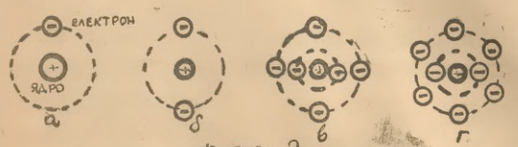
АТОМНАТА ЕНЕРГИЯ В СЛУЖБА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

2

УСТРОЙСТВО НА АТОМА

Според най-новите схващания атомът има сложна структура. В центъра на атома се съдържа ядрото на атома, натоварено с положително електричество. Около положително зареденото атомно ядро се въртят частици, натоварени с отрицателно електричество, наречени електрони. (Фиг. 2)

Протонът е малка частица с положителен електрически заряд и с много малка маса. Положителният заряд на протона е равен по количество с отрицателния заряд на електрона. Неутронът е също така малка частица с маса почти равна на тая на протона, само че той е електронеутрален.

фигура 2

Схема на строежа на атомите:
а—на водорода,
б—на хелия,
в—на въглерода,
г—на кислорода

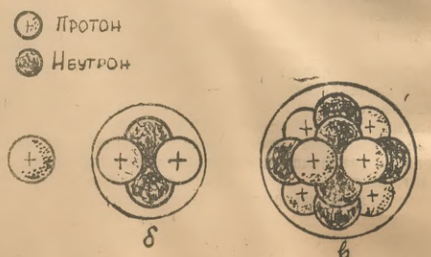
Количеството на положителния заряд на ядрото на всеки атом е равно на количеството на отрицателния заряд на всичките му електрони, поради което всеки атом при нормални условия е електронеутрален.

Атомите и молекулите са толкова малки, че ние не сме в състояние да ги видим дори и с помощта на най-силните познати до сега микроскопи. И все пак ние считаме, че веществото има атомен строеж, защото най-новите открития на науката доказват съвсем нагледно и убедително съществуването на атомите.

Ако бихме могли да наредим плътно един до друг сто милиона водородни атоми, то те щяха да заемат дължина само от един сантиметър.

Според съветския физик Д. Д. Иваненко атомното ядро се състои от две съставни части: протони и неутрони, свързани помежду си от така наречените ядрени сили на сцепление. Характерната особеност на тия сили е, че те действуват само тогава, когато протоните и неутроните са на много малки разстояния едни от други.

Строежът на атомните ядра на някои химически елементи е показан на фиг. 3.

фигура 3.

Схема на строежа на атомните ядра:
а—на водорода, б—на хелия, в—на въглерода

Диаметърът на ядрото на атома е приблизително десет хиляди пъти по-малък от диаметъра на атома. Ако си представим големината на ядрото на даден атом колкото една череша, то големината на атома в тоя случай ще представлява сфера с диаметър към 200 метра.

Електронът е отрицателно заредена частица, чиято маса е 1840 пъти по-малка от масата на протона. С други думи, ако в блюдото на едни везни поставим 1840 електрона, то за да бъдат везните в равновесие трябва да сложим в другото блюдо един протон. От тук следва да заключим, че почти цялата маса на атома е съсредоточена в неговото ядро, че плътността (гъстотата) на ядрото е много голяма. Ако бихме могли да наредим плътно едно до друго ядрата на водородни атоми в един кубически сантиметър, то това кубче ще тежи сто милиона тона.

От приведените примери се вижда, че масата (атомното тегло) на всеки химически елемент зависи от броя на протоните и неутроните на ядрото му, тъй като масата на всеки електрон е нищожно малка в сравнение с масата (теглото) на протона или неутрона. Броят на протоните и неутроните от ядрото на всеки атом се нарича масово число на ядрото.

Ат. Неделчев

Ултразвуков дефектоскоп

В Ленинградския научно-изследователски институт за мостови конструкции е конструиран ултразвуков дефектоскоп за проверяване качествата на шевовете при направата на железопътни мостове. Дефектоскопът дава възможност да се откриват невидимите дефекти на заварените шевове, а също така и да бъдат дешифровани тези дефекти.

МЛАДЕЖКА ЧИТАТЕЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

В неделя в салона на Народния театър се състоя младежка читателска конференция. Доклад пред младежите на тема „Образът на младежа—строител в нашата художествена литература“ прочете др. Иван Жеков, учител във Второ средно смесено училище.

По доклада се развиха обстойни изказвания. Младежи и девойки обясняваха как те разбират отношенията на Людмила и Алекси (с. Ведрово) героите на Емил Кораблов от „Край Марица“ и т. н.

Преди закриване на конференцията беше прочетено писмо от името на участвуващите в конференцията младежи и девойки до Съюза на българските писатели.

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

8

Бойовете за Дръстър и обсадата на града

Явявайки се на височините пред града, византийците видели пред стените на Дръстър строени в бойни редици с големи черни щитове и дълги копия мрачните руски дружини. Веднага се започнало ожесточено сражение. Храбростта на руските воини не отстъпвала по нищо на военното изкуство на византийците. Сражението продължавало през целия ден и не могло да се разбере на чия страна ще бъде победата. Към надвечер Цимисхи хвърлил своята конница срещу лявото крило на русите, които сражавайки се в пехотен строй, не издържали напора на неприятеля и се оттеглили в крепостта.

Цимисхи не е посмял да обсади крепостта, тъй като неговата флота не била още пристигнала от Цариград. Той се боял от това, че ако нападне крепостта имало вероятност русите да се оттеглят през реката. За тази цел той настанил на един от хълмовете край града своите войски, укрепил го като лагер, и започнал да чака появата на своята флота. Появяването на флотата не закъсняло. С нейното пристигане градът бил обсаден. Русите разбрали, че тяхното спасение се състои само в победата над византийците.

Цимисхи започнал усилени нападения откъм сушата. Русите пък не се задоволявали само с отбрана. Дори те отворили източната и западната порти на крепостта и излезли срещу византийците. Но не можейки да одържат техния напор, те се оттеглили отново в крепостта. Страшна е била нощта след тяхното отстъпление в града. Византийски летописец разказва как русите цяла нощ не са спали и с диви и страшни ревове са оплаквали падналите в битката свои воини. Разярени, те на другия ден надвечер отварят всички врати на крепостта и с ярост се хвърлят върху византийците. Русите така яростно се биели, че дълго време победата е клоняла на тяхна страна. Но въпреки това те трябвало пак да се отдръпнат в крепостта.

Вече два месеца продължавала обсадата на Дръстър. Вътре положението на русите ставало все по-тежко и по-тежко. На 20 юли русите правят опит да разбият византийците, но въпреки частичния успех, който са имали, е трябвало да отстъпят отново в крепостта. Сред убитите византийците намерили и жени, облечени във войнишки дрехи.

Страшна е била нощта след отстъпването на русите в града. Гръцкият историк Лъв Дякон ето как описва тази страшна нощ:

„Луната изгряла кървава на мрачния небосклон. Русите излезли вън от крепостта и прибрали своите мъртъвци по бойното поле, на цели грамади ги натрупали пред градските стени, наклали големи огньове и ги изгорили на тях, като „по отечествения си обичай заклали върху тях мнозина пленници мъже и жени. След това, извършвайки жертвоприношение за умрелите, те издавили децата-кърмачета и петли, като ги хвърлили във вълните на Дунава“.

От ден на ден положението на русите в града ставало все по-тежко и по-тежко. Същото е било положението и на местното българско население. Хранителните продукти напълно се свършили. Византийският флот стоял пред града и пречел за доставянето им откъдето и да било.

Светослав свикал военния съвет и всички единодушно решили по-добре да измрат до един, но да не се предадат на византийците.

На 24 юли 972 година русите излезли вън от града и

последният решаващ бой започнал.

Русите хвърляли всички сили и се биели отчаяно. Начело им бил Светослав. Византийците под бесния напор на русите отстъпили от първоначалните си позиции. Но превъзходството на византийските войски не могло да бъде преодоляно от русите. Цимисхи хвърлял все нови и нови сили. Извила се страшна буря с посока на вятъра към руските войски. Последните потънали в грамадни облаци прах. Битката била ужасна. Яростта на русите била незапомнена, но превъзходството по количество на византийските войски те не могли да преодолеят. Изтощени от страшния бой, те били принудени да се оттеглят в крепостта. Сред византийските войски се понесла мълвата, че на тях им помогнал св. Теодор Стратилат, който се явил на чело на византийските войски срещу езичниците-руси.

След това кърваво сражение

Светослав бил принуден да поиска мир.

Цимисхи веднага се съгласил. Срещата между двамата е станала на брега на Дунава, далеч от градските стени. Цимисхи дошел на кон. Оръжието и дрехите му блестели в злато. След малко дошел и Светослав в лодка, гребящ сам със своите другари. След като си разменили по няколко думи, те се разделили.

Снабдени с необходимите припаси от византийците русите се отправили на своите лодки по течението на Дунава към своята родина.

Градът Дръстър след тримесечна обсада е бил принуден да отвори своите врати за византийските войски. По случай тази победа византийците нарекли град Дръстър Теодоропол в чест на св. Теодор Стратилат.

Цимисхи оставил в Дръстър голям гарнизон и се завърнал в столицата си. Много градове му отворили вратите си и се предали. Цяла Северо-източна България паднала под византийска власт и била обявена за византийска провинция. Въпреки обещанията византийците смъкнали Бориса II от престола и го отвели в Цариград като пленник. Цимисхи унищожил и българската патриаршия.

Важна причина за падането на България, а оттам и на Дръстър под византийците е била предателската политика на българската аристокрация, която, ламтейки за привилегии, обещавани й от византийците, в сериозния момент не се е сплотила срещу нашественика, а е повярвала на обещанията на византийския император и е минала на негова страна. При това положение на нещата русите не са могли да победят, въпреки голямата помощ, която те получавали от местното българско население, което е виждало в лицето на русите спасители против византийската опасност.

Богдан Краев

100 ГОДИНИ НАРОДНО УЧИЛИЩЕ В ГР. СИЛИСТРА

БОРБИТЕ ЗА ОТВАРЯНЕ НА ПЪРВОТО БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ

Силистра е един от най-старите български градове. Той е играл важна роля за културно-националното ни възраждане, а в историята на българското образование е заемал винаги първенствуващо място.

В далечното минало Силистра е бил седалище на архиепископ, а през турското робство се е славил с образцово уредените си училища и с добрите си учители.

Няма документи от които да се види какви български училища е имало преди Възраждането. Но от спомените на владиката в Силистра Партени Павлович можем да допуснем че в тази епоха в града е имало училище.

В края на 18 и началото на 19 век Силистренската крепост е била обект на кръжалийски нападения и войната между Русия и Турция. След превземането на крепостта от руските войски в 1828 година, българи от Влашко и Бесарабия се настаняват в опразнените от турците къщи. Броят на придошлите е бил толкова голям, че станало нужда да се построят къщи извън крепостта. По заповед на командуващия руските войски полето в източната част на града било размерено и на него построени къщи. Това място гражданите нарекли „Волната" (строено по воля, свободно. Създала се е махала от около 300 къщи). Тази част от града не зависела от градската община. Тя се управлявала самостоятелно със свои първенци-старейшини. С малки изключения населението на „Волната" е било само българи.

Тук, между този чисто български елемент, се породила идеята да се отвори българско народно училище.

Волномахленци въвели помежду си сбирни. Те не искали повече да изпращат децата си в гръцкото училище, което било в града. Голяма част от сбирните отделили за поддържане на училището, което те наскоро открили. През 1851 година (а според Илия Р. Блъсков—1848 г) за учител бил условен някой си Даскал Тодор, руски възпитаник от с. Тестеджи. Той бил с дървен крак и волненци го нарекли „Куцият даскал". За училище служила една стая, отстъпена от родолюбивия българин Панайот Диамандиев. Учениците били изключително от Волната и няколко от близките села и от града. Те били към 50 души.

През време на Кримската война по заповед на турците Волната била изпразнена и изгорена (1854 година). След изгарянето на Волната голяма част от българите се заселили в града, а друга — в близките села.

Българите били силни. Те започнали „решителна борба с гърците, в чиито ръце били училищата.

След дълги борби между българи и гърци, най-сетне

в 1856 година

било открито първото българско училище.

Училището се помещавало в една от килиите в църковния двор. Учениците достигнали до 100 души, а тъй като не е имало никакви чиновe и пейки, те сядали направо на земята. При хубаво време обучението ставало на двора. Първият български учител в гр. Силистра е бил Христо Тодоров Шипеков от гр. Котел.

Това положение не можело да трае повече така и след упорити борби гърците били принудени да отстъпят част от училището за българските ученици. Обучението се водело в една и съща стая. На първите чинове седяли българските ученици, а на задните—гръцките. Това е било така докато учителят и на българите, и на гърците е бил един и същ.

Заслуга за отделянето на българското от гръцкото училище е имал учителят Таки Кулев от гр. Русе, учителствувал в Силистра през 1858—1860 година.

Разцвет българското училище в Силистра получава при учителствуването на Тодор Пеев от гр. Етрополе. Пеев владеел много добре френски. Той реорганизирал училището по европейски образец и въвел и трети клас. При него броят на учениците нараснал на 250. Гръцкото училище било затворено. Лично Пеев открил училища и в много села. Всеки празничен ден събирал учителите от селата и устроивал с тях конференции. Неговото родолюбиво чувство било така силно развито, че под негово влияние българското население изгонило гръцкия владика Дионисий. Наклеветен от български чорбаджия, че поддържал връзки с комитите Тодор Пеев избягал от града.

Учителката Евлампия Стоева Векилева от гр. Копривщица през 1869—1870 година полага основите на първото девическо училище. Тя решително се бори с предразсъдъците и побеждава.

През 1870—1872 година учител в Силистра е бил Сава Илиев Доброплодни. Неговото учителстване е свързано със създаването на първото театрално дружество, което представило пиесата „Генувева".

До 1860 година учениците са писали на пясък. Едва след тази година започва да се пише на черна дъска с тебишир. Писането с мастило започнало третата година.

И през годините на румънско - чокойската олигархия българските училища в Силистра воюваха за запазване на националната култура и български език.

Отличен кадър бе създаден в силистренските народни училища. Днес завършилите тези училища народни синове са строители на социализма в различните краища на Родината.

Днешните училища на Силистра следват достойно културните традиции на първото открито преди 100 години българско училище в нашия град.

(Из материали в нашия музей)

ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ УЧИТЕЛ В ГР. СИЛИСТРА ПРЕЗ 1856 ГОДИНА

(Откъс от повестта „Двама братя" от Ил. Р. Блъсков)

Първий български учител в първо отвореното български училище в гр. Силистра бе някой си на име Тодю, родом из Котел. Дали той бе от Котел, това мъчно можеше да се повярва, ако съдеше човек по произношението на думите му, у които нищо котелско не се чуваше. . .

Тодю беше млад момък на 20—22 год. тънък, висок, опнат, във френски дрехи. На лице беше божя гроздия, зле обезобразен от едрата шарка (сипаница), при това бе и винаги намусен, като съвсем неадоволен от света, но при сички тия, обаче, опнатите дрехи, които бяха рядкост, даваха му някак по-голяма важност, показваха го за нещо по-измъстрен, като той чрез такивато дрехи стоеше нещо по-горе от тогавашните с гъжове, с потури, със салтамарки облечени момци. В тия тогивашни времена един учител, особено млад, в една подобна новопросвещаема страна, гледаше се от българите като едно отлично, уважаемо лице: обичаха го, привоваваха го често на гости, но не с друга задна цел, а само затова, защото беше учител на децата им, за да си има добрата грижа да наглежда, да учи по-хубаво рожбите им. Така също честяха Тодя и власите, и гърците, (последните го имаха за половин грък) но съвсем с друга цел, която можем да наречем задня:—като момите им бяха повече от момците, които впрочем по влашкото благонравие малцина се женеха, та всеки родител имаше по една две уходени моми, затова не се свенеха да употребяват всекакви низки средства, особено като видеха някои по-личен момък, само и само да му ухлиперят уходената си дъщеря, че какъвто и щел да бъдел той по народност.

А такивато унижения за дома си тогивашний българин не само че не ги възприемаше, че и през ума му не минуваха, но и дума даже нещеше да чуе, дори и докачаше се да му се помене за зет някой непознат още повече пък и за учител.

— Като учител,—говореше тогивашният българин,— почитам го, уважавам го, но да мисли да ми стане зет, късно е станал той. На човек, комуто местото не е познато от де е, какъв е, що е, от какъв род е, не дъщеря си, но и слугинята си биля не давам. Утре ще му скимне, ще подвие опаш, ще иде да се не види, че иди го дири, ако нямаш работа.

— За катунарин дъщеря не храня,—говореше и българската майка,—а даскалът не е по-долу от тези, които се местят от село в село, от град в град, и нямат побичен кол. Десет дъщери да имам, едната биля не давам на даскала. Който има зияде дъщеря нека я дава.

Не тъй си говореха влахините и гъркините:

— Коя ли ще бъде честита да вземе един такъв учен и почитан момък, — удумваха се те.

И тъй всички силистрени и силистренки уважаваха Тодя. Гърците го зовяха кир Тодораки, власите—домнул Тодорика, а българите—даскал Тодя. Естествено Тодя си бе горд, а подобни почести идеха да му подигнат още повече гордостта.

Тодю бе и лукав, но в ония слепи времена неговите лукавства, с които той умееше тъй хитро да се влада, не само че не се узнаваха, но още се имаха и за благодеяние.

КИЛИЙНОТО УЧИЛИЩЕ В с. МАЛКА КАЙНАРДЖА

Обучението продължаваше от сутрин до обяд и от обяд до вечерта без почивка. Учениците учеха всеки по отделно или на групи от по двамата. Те не бяха разпределени по отделения, а всички бяха в една стая и изучаваха един и същи предмет.

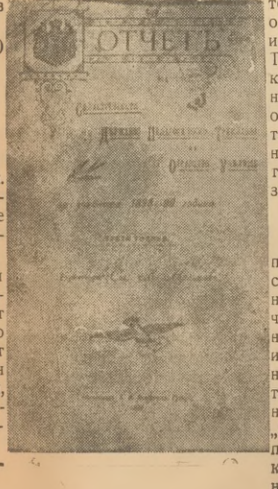
Докъм 1856 година буквите се изговаряха с името на буквата, а не със звука и така: аз, буки, веди, глагол, добро, ест, живети, зело, и пр. Съединението на буквите в срички и на сричките в думи ставаше много трудно. Например сричката „ба" се изговаряше така: буки—аз (получава се „ба"), сричката „го" се изговаряше: глагол-он (получава се „го"). Да се образува думата „коса" сричките се изговаряли така: како-он-слово-аз (първите букви образуват коса).

След 1856 година изговарянето на буквите се опрости —към звука на безчелните букви се прибавяше гласната „е" и се изговаряше така: бе, ве, ге, де, же, зе, ле, и т. н. Но и това опростено изговаряне на буквите представляваше трудност при съставянето на сричките и думите.

Около 1868—1869 година се въведоха стенните таблици, а в 1878 година учителят Тодор Пчеларов за пръв път въведе черната дъска. До 1870 година всички предмети, освен псалтиря, се изучаваха наизуст. До 1869 година нямаше чинове. Учениците са седели на прости ниски столчета-пейки, а книгите си държели в ръце. В 1869 година са направени първите чинове, които били неудобни, неподвижни, забити в земята.

Ив. Конст. Джелатов

(Из „Приноси за учебното дело")

ПЕДАГОГИЧЕСКОТО УЧИЛИЩЕ В СИЛИСТРА

Силистренското педагогическо училище е открито в 1890 година. В него е учил и видният поет на селото Цанко Б. Церковски. За учители и директори са били назначавани видни педагози: Тодор Бенев, Стефан Аврамов, Хараламби Стефанов и др. а в началото на 1891 година за учител е бил назначен Димитър Благоев (Дядото), който не е заел длъжността си.

Силистренското педагогическо училище винаги е било разсадник на прогресивни идеи. От тук са излезли повече от 1,200 инженери на детските души.

ИЗ ЖИВОТА НА СИЛИСТРЕНСКОТО УЧИЛИЩЕ ЗА УЧЕБНАТА 1898—1899 ГОДИНА

Ученицето

По-рано учебната година е почвала в първите дни на юли, но по решение на Събора през 1874 г учебната година трябвало да почва на 15 август и да свършва на 15 март за градовете, а за селата — Гергьовден. За взаимното училище по-рано не е имало никаква лятна ваканция, а за класовете тя се продължавала различно—от две седмици до един месец. Освен за лятната ваканция учениците се разпущали за гроздобер една седмица, коледна и великденска ваканции не е имало. За великден занятията се прекъсвали на великия четвъртък и започвали на светлата сряда.

Преподаването е почвало сутрин, като се събират учениците, около 7—8 часа и е траяло до обяд. След обяд занятията започвали в 2 часа и траели 3 часа. Междучасие не е имало. Учениците са ходели по нужда по ред. При излизането на учениците се пазел следния ред: на вратата имало един ученик — вратар. Когато някой ученик излезе, той обръщал една табличка, от едната страна на която имало написана буква „И". Табличката стояла така докато излезлият ученик се върнел. Тогава ученикът - вратар обръща табличката на другата страна, на която е била написана буквата „В". Едва тогава имал право да излезе друг ученик.

Предмети

Във взаимното училище се преподавало четене, писане и смятане. Първоначално учениците се занимавали с изучаването на буквите, сричането им на думи и писането им. Сричането им и упражнението в четене ставало на таблиците и буквяра. На учениците се давала книжката „Първо познание". Тогава започвало и смятането. Ученици, които учели „Първо познание" се запознавали се действието събиране и изваждане, а на следващата година започвали изучаването на останалите две действия — умножение и деление.

Така е било до 1875 година, когато по решение на учителския събор е била приета следната програма: четене, писане, чисто писане и писмено свободно излагане на мислите, общи понятия по българска граматика, по българска история, аритметика—четирите действия, кратки познания по география, закон божи, молитви, свещена история, тълкувания на неделни евангелия и черковно пение

Дисциплина

Като средство за постигане на училищна дисциплина в различните времена и от различните учители са прилагани различни средства, някои от които са: намацване с мастило и излагане ученика на поругание—заплюване от другите му, затваряне в затвора (под катедрата на учителя), лишаване от обяд, мъмрене, поставяне на колене с орехови черупки под тях, бой с пръчка и фалага.

Първото средство—намацване с мастило и излагане на поругание се прилагало само от първия учител—Шипеков. То е ставало така: злосторникът бива намацан с мастило по лицето и след това всеки ученик ще мине покрай него, ще го заплюе, а при някои случаи ще му удари плесница по лицето. Всеки ученик е длъжен да извърши това, макар и против волята си, иначе той ще опита тежката ръка на учителя. При същия учител е употребявана и фалагата. Тя е стояла окачена на стената и е служила за страшилище за немирниците. През цялата година фалагата е употребявана единдва пъти при кражба и др. тежки провинения. Колко тежко е било наказанието с тоя уред се съди от това, че битият ученик „не можел да стъпи на краката си три-четири дни". Ежедневно е била употребявана пръчката. С нея са налагали най-много ръцете и задните части на ученика.

Понякога учениците са наказвани без обяд. При това наказание не е имало никакъв надзор, а са прекарвали времето в игра, като понякога и избягвали. Затварянето след часовете в затвора (под катедрата на учителя) се е случвало, но понякога учителят забравял затворения и последният бил пускан късно през нощта, а понякога и там преспивал.

(Из спеленията на Боян Янков стр. 40)

Сесия на Градския народен съвет

За подобряване снабдяването на трудещите се и работата на самодейния колектив

На 19 т. м. в присъствието на много граждани Градският народен съвет проведе своята четвърта редовна сесия, която се занима с два основни въпроса: — работата на самодейността в града и тази на ГТП „Градска търговия".

И по двата доклада станаха оживени разисквания. За състоянието на самодейността се изказаха съветници, трудещи се и членове на самодейния колектив. Благодарение на упоритата работа на др. Неделчо Кисимов за кратък период самодейният колектив при читалище „Доростол" при представянето му на околийските, окръжните и националните състезания пожъна значителни успехи. Колективът нарасна на 140 души — певци, оркестранти и 40 танцьора. Всички работят с голямо желание. Към читалището има и клон от турски танцов и певчески колектив, който също така за няколко месеца постигна не малко успехи.

Наред с успехите присъстващите съветници и граждани посочиха и сериозни слабости, които допускат читалището, Градският народен съвет и най-вече ръководството на колектива в лицето на председателя му др. Борис Николов, съветник и член на читалищното ръководство. Той не полага достатъчни грижи за организационното заздравяване на колектива. Просветната работа е недостатъчна. Не се организират производствени съвещания, не се обсъжда предварително репертоара за предстоящите концерти, което поражда известни недоволства сред самодейците. Материалната база, особено що се отнася до набавяне на инструменти за оркестъра, е много слаба.

Изказаха се и самодейци, които загрижено и с острота поставиха вълнуващите ги въпроси — слаба организационна помощ, бюрократично отношение към тях от страна на някои ръководители и т. н.

Някои от изказалите се граждани разкритикуваха доклада, защото е без перспектива за бъдещата работа на читалището във връзка със самодейността.

Присъствуващите взеха сериозно отношение и по другия доклад — за дейността на „Градска търговия". Изтъкнаха се твърде характерни и често повтарящи се случаи на доставки на стоки не по сезони, не по асортимент, не такива, каквито се търсят от трудещите се.

Съвсем неоснователно др. Нягол Няголов, съветник и доставчик от едровата организация се оправда с обективни причини, а не с липса на настойчивост и съобразителност. С основание гражданите разкритикуваха работата на ръководителите на предприятията по доставката и продажбата на зеленчуци, мляко и други хранителни продукти, протестираха срещу лошата организация, която поражда опашки, говориха за лошото състояние на заведенията за обществено хранене, на неугледния им вид и лошо поддържане.

Бяха обсъдени и успехите на предприятието, което за разлика от миналото, значително е подобрило работата си.

Както по първия въпрос, така и по втория сесията възложи на изпълнителния комитет в най-кратък срок да изпълни решенията — да се направи необходимото за подобряване снабдяването на трудещите се. Сесията предложи на Изпълкома да наложи наказание на ръководителя на „Градска търговия" задето не е изпълнил някои решения на Изпълкома. Сесията прави сериозна бележка и на др. Йордан Цанев за слабия му контрол като началник на служба.

В защита честта на Родината

Днес в Истамбул—Турция започват състезанията по борба — свободен и класически стил за световно първенство. В това голямо състезание на най-силните хора в света участвуват 20 държави. Нашата Родина участвува с два отбора. Между тези силни мъже, които ще защищават честта на нашата Родина е и младият борец Муртаза Муртазов от с. Йорданово (Голебина), Силистренско. Той достигна до участие в световното първенство след упорита тренировка и участие в най-различни срещи. Ще се състезава в категория „полусредна".

А. Атамян
съдия по борба

Пионерско първенство

Завърши околийското първенство по футбол за пионерите. На полуфинала останаха Второ средно училище Силистра и Кайнарджа, Поляна и Станчево. Второ средно училище победи Кайнарджа с 2:1, а Поляна—Станчево с 1:0. На финал останаха Второ средно училище и с. Поляна. Победа завоюва Второ средно училище с 2:0, като спечели специалната купа на Пионерския дом, една футболна топка и помпа, а отборът на Поляна получи една футболна топка.

ХРОНИКА

Библиотеката при народното читалище „Доростол" урежда на 31 т. м. четвъртък в 19 часа в салона на кино „Доростол" читателска конференция на тема: „Любовта, бракът и семейството в социалистическото общество". Ще докладва др. Елисавета Милева от националната лекторска група в София. На тази тема има съответна литература, която е на разположение в читалището. След лекцията ще бъде прожектиран подходящ филм.

Видинският народен театър ще гостува в града ни на 26 и 27 т. м. — събота и неделя с комедията „Рицарят на честта" от Славчо Красински.

Трудещи се,

Открита е подписка за абониране за вестник „Силистренска трибуна". Подновете абонамента си за второто полугодие. Нека всички абонати, които не са получавали вестника, да съобщят в редакцията.

СИЛИСТРЕНСКА ОСА

Кой как посреща тихия пролетен дъжд

(По Николай Лилиев)

Ученикът:
Тихият пролетен дъжд
румба играй с водостока.
С двойка по всеки предмет
пак ще изпратя аз срока.

Рибарят:
Тихият пролетен дъжд
рони сълзи от небето.
Чака рибар на брега
Рибка да влезе в серкмето.

Продавачът в държ. магазин:
Тихият пролетен дъжд
приказки медени шъпне.
Който е бъркал в меда
в страх пред закона да тръпне!

Новоизлюпеният моторист:
В тихия пролетен дъжд
„Ява" моторче си купих.
Блъснах се в стълба и нъ̀ —
вчера му рамката счупих.

Артистите от театъра:
Тихият пролетен дъжд
пак в турне ги завари.
Сейте култура навред
с вашето изкуство, другари!

Очеркистът:
Вестник „Трибуна" прѐе
моите два репортажа.
Аз очеркист съм прочут
всеки в града ще ви каже.

Председателят на ТКЗС:
С тихия пролетен дъжд
много се днес оправдаха.
Планът за копан сега
в папките те закопаха.

Градският Стършел:
Майският пролетен дъжд
вече дойде ни до гуша.
Най-сетне стършел успя
свойта уста да отпуши.

Силистренският поет:
Тихият пролетен дъжд
дрънка кат стара китара.
Аз ви написах куплет
Чакам сега хонорара.

Панайот

Умение

От белите планински върхове
се спусна с трясъци и гръм лавина.
Дърветата пречупваше на две,
рушеше всичко откъдето мине,
и щеше да отиде тя далече,
но някаква скала пред нея се изпречи.

Те сблъсъкаха се гръд със гръд,
така лавината завърши своя път.

И изведнъж лавината огромна
видя до себе си едно поточе
— пътува си надолу бавно, скромно
и край скалата тихичко клокочи.

Лавината учудена попита:
— И мен и теб родиха планините,
но аз завърших вече своя път,
а твоите води ще потекат
далеч надолу в равнините.

Ти откровено ми кажи:
на някаква случайност ли щастлива
далечния си път дължиш?
— Не. Знам да се извивам.

Ат. Ценев

Правят икономия

Икономията снижава себестойността на продукцията. Това не е тайна за другарите от селкоопа в с. Голеш. Например отидеш в магазина да си купиш захар. От желанието да прави икономия магазинерът казва, че няма у какво да ти даде захарта. Върни се в къщи да си вземеш съд. Значи икономия от амбалаж.

Местното ТКЗС услужваше на селкоопа с вестници за амбалаж, но вече не иска да услужва.

Следователно всички, които смятат да посещават магазините на селкоопа в селата Брестак и Добруджанка и имат намерение да си купят нещо, нека или от Силистра, или от другаде си вземат амбалаж. Такива са указанията на председателя на управителния съвет на селкоопа др. Димитър П. Добрев. А щом председателят така нарежда, ще се съобразяваме всички с това нареждане.

По дописка на А. П. Рашков

Лоша сол — лошо сирене

С желание работи майсторът на мандрата в с. Голеш др. Иван Г. Иванов. Никъде не се произвежда такова сирене, каквото той прави. Веднъж човек като вкуси от това сирене, не може да го забрави лесно. Добрият майстор не се хвали, добрата му работа говори за него.

Тази година преди кампанията се получи план мандрата в с. Голеш, под ръководството на др. Иван Г. Иванов да започне производството на сирене и за износ. С чувство на голяма отговорност др. Иванов и останалите другари от мандрата се заеха да произведат още по-хубаво сирене. И сиренето е прекрасно!

Но... сирене без сол не може. И след като погледнеш човек вече осоленото сирене, отцъвва му се да го яде, то е такова черно, мръсно. И защо? Защото солта, която РКС от гр. Силистра изпраща на мандрата е черна, мръсна, като че ли е последния остатък, изметен от складовете. С такава сол не може да се прави сирене за износ.

Блага билка

Обсъждане на работата на радиотранслационния възел на гр. Силистра се състоя на 22 т. м. Присъствуващите дадоха препоръки как да се подобри работата на програмната комисия.

Симфоничен концерт с творби от Бетовен, Вебер и др. даде симфоничният оркестър на гр. Толбухин. Концертът се посрещна много добре от силистренските трудещи се.

Мечтата на Братан

РАЗКАЗ
от Д. Теодосиев

Имаше три поредни неучебни дни и Братан си тръгна за село. Като излезе извън града, той съблече куртката си и свали износената си ученическа шапка. Вятърът развяваше кестенявата му коса и опъваше ризата върху широките му мускулести гърди. Зареял поглед в огряната от следобедното слънце Добруджанска равнина, той дишаше с наслада свежия въздух и мислеше за близките си, за село.

Изкачил малкия наклон Братан видя едър мъж в брич, ботуши и ватенка. Непознатият се беше навел над мотоциклета си и го поправяше. Братан се спря до него, поздрави и се загледа в мотоциклета. Скоро между него и непознатия се поведе разговор. Оказа се, че той е Проданов, партийният секретар на машинно-тракторната станция.

Общителен, интересен събеседник, Проданов бързо се хареса на Братан. Не се минаха и десет минути и те се чувствуваха вече стари познати. Проданов беше научил абитуриентските мечти на Братан и грижите му около болестта на баща му.

Братан се зарадва като дете на поканата на Проданов да го откара с мотора до дома, затова на драго сърце прие условието преди това да се отбият до тракторната бригада, която ореше някъде край тяхното село.

Когато пристигнаха на блока слънцето клонеше на залез. Небето на запад гореше в ярки пламъци. И тогава Братан видя картина, която задълго се запечата в съзнанието му. На широкия блок от далечината идваха един след друг трите мощни верижни трактори.

Полето хетеше от грохота на моторите, а лъснатите части на машините изглеждаха като позлатени.

Като видя с какъв интерес и с какво възхищение Братан гледа новите съветски трактори, Проданов го потупа по рамото:

— Виждам, че обичаш техниката. Хайде да те изпратим на курс, да те направим тракторист, или пък комбайнер. Искаш ли?

Братан смутено отговори:

— Мене ако питате, другарю Проданов, веднага да постъпя. Ама мама настоява учител да стана...

— Учител ли? — сякаш на себе си прошепна Проданов. —Че какво, не е лошо. Стига да имаш желание... Но знаеш ли колко много ни са нужни сега механизатори? И особено в Добруджа. И то не сто — двеста, а хиляди и то не какви да е, а културни, образовани, хора с повече знания. Защото образованият човек по-бързо овладява техниката, умее да я използува по-пълно и да я пази добре... А ти си помисли!

— Че какво, ще помисля!— измънка Братан.

— Само че ти добре помисли — строго продължи Проданов.—Тази работа трябва да се обикне, и да се върши с любов, защото има и трудности.

Проданов говори дълго, пламенно, с увлечение и разказа на Братан и за хубавите, и за лошите страни в живота на трактористите. После се качиха на мотора и отидоха в село.

След разговорите с домашните си в къщи Братан се върти в леглото и не може да заспи. В душата му звънят думите на Проданов. Пред очите му са трите трактора, които вървят един след друг към слънцето, с позлатени от залеза тела. А на него тъй много му се иска да върви срещу слънцето с мощен трактор и да прокарва по безкрайните кооперативни блокове широки и прави бразди!

*

Здрачаваше се. След разходката с лодка, след игрите и песните в градината край брега на Дунава абитуриентите от Братановия клас насядаха на тревата и се умълчаха.

Използувайки настъпилото мълчание Любка, черноока подстригана по момчешки дребничка девойка, се обади:

— Момчета! Момичета! Искате ли да си кажем кой за каква професия мечтае?

Настъпи оживление. Мнозина се обадиха:

— Искаме, искаме!

И те започнаха да се изказват. Някои мислеха да постъпят в ТКЗС, други в предприятия и учреждения, а трети — да продължат образованието си.

Дойде ред на Братан. Каква ли интересна професия си е избрал този тих, скромен и умен младеж?

— Другари, заговори той развълнувано, — пред нас се разкриват широки пътища. Виждате колко различни и колко смели са стремежите на всички ни. Аз например, ще стана тракторист, или пък комбайнер. Но рано или късно, след като добия практически опит, ще стана инженер. Непременно ще стана. Помислете си и вие.

И той с увлечение им разказа всичко, което му беше казал Проданов. Когато той млъкна, погледът му се срещна с този на Любка. Тя го гледаше с възхищение. Хубавото й кръгло личице беше поруменело.

Дойде ред и на Любка. Тя се смути:

— Другари, знаете ли, аз мислех че съм решила, а всъщност...

— Как може членка на учкома, а да няма мнение по този важен въпрос, — възмути се някой — Сама предложи, пък сега...

Любка още веднъж погледна към Братан, сякаш молеше помощ от него, а после в изблик на някакъв буен порив тръсна глава и рече:

— Че какво пък? Какво си помислихте? Колебаех се, искаше ми се ту едно, ту друго. А сега реших: комбайнерка ще стана! Помислете и вие. Може би скоро ще имаме събрание във връзка с това...

— Ще си помислим!—обадиха се неколцина.

Когато всички станаха да се разхождат, Братан тръгна последен. Той си представяше, че с трактора си върви през блок с разлюляна от буйния вятър пшеница и тегли огромен комбайн. На щурвала, усмихната, леко разкрачила нозе, в син комбинезон и с червена забрадка е застанала Любка. Тя му се заканва шеговито с пръст и през грохота на машините вика:

— Не се обръщай! Гледай напред! После ще ме гледаш.

Братан се обръща напред, а Любка е все пред очите му. Той усети, че тя е до него, когато рамената им неочаквано се докоснаха, но и двамата продължиха да вървят мълком, защото най-важното беше казано. За останалото можеше само да се мечтае.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 22 | Година I | Петък 1 юни 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

Подвигът на безсмъртните

Няма страница от нашия календар, в която да не е отбелязана някоя героична смърт. Няма ден в годината, който да не е ознаменуван с някакъв подвиг.

Но има един ден, който сам народът отреди като ден на безсмъртните. Втори юни!

Нашата Родина откърми велики чада, които във вековете прославиха нейното име. По многовековния път те вървяха гордо, не се плашиха от бурите и страданията, изпречили се на пътя на тяхната борба. Носейки в сърцата си името на Родината и любовта към нея, те я предаваха от един на друг, от едно поколение на друго, опазваха я почиста от кристал, по-светла от пролетна утрин, по-свидна от рождена майка.

По всички кътчета на нашата земя — от големите градове до малките колиби се носят имената на такива великани като Раковски, Левски, Ботев, Хаджи Димитър, Караджата, Благоев, Кирков, Димитров и плеада знайни и незнайни герои, отдали себе си в служба на народа и останали му верни и предани докрай.

И днес на Канарата, сред скалистия и обрасъл с храсти Врачански балкан, блести едно народно светилище. Там преди 80 години падна убит най-великия певец за народна свобода — Христо Ботев. Неговата смърт е подвиг, животът му — легенда, а името — символ за героична борба.

С думите „Този, който падне в бой за свобода, той не умира“ хиляди верни синове на Партията и на РМС отиваха на разстрел. Тази бе последната им песен, с която паднаха от злодейския куршум на врага Антон Иванов, Цвятко Радойнов, Никола Вапцаров и стотици други, борили се на живот и смърт с врага.

В борба за освобождението на Добруджа от румънската олигархия падна убит вдъхновения и смел добруджански революционер Дочо Михаилов. Със своя кратък, но пламенен и дълбоко съдържателен живот, с геройската си смърт той стана революционен кумир на борческите синове на Добруджа.

Пример на смелост, безстрашие и твърдост в революционното движение в Добруджа бе Димитър Дончев — Доктора. Голям революционер и комунист, той, заедно с Дочо Михаилов, под ръководството на Българската комунистическа партия, организираха прогресивните сили на борба за национално освобождение на добруджанци.

Трудещите се от нашата околия с чувство на гордост си спомнят и за другите смели народни борци като: Станчо Георгиев, Тончо Гълчавов, Борис Калчев, Йордан Петров, Йордан Димов, Иван Стайков, Саул Авербух, отдали живота си за щастливото ни бъдеще.

За тях народът пее:

Вий жертва паднахте в неравна борба.
Служихте с любов на народа.
Борихте се смело до сетний си час,
За правда, за чест и свобода.

Ще дойде денят и народът велик
ще бъде всевластен, свободен.

Прощавайте братя, изпълнихте с чест
докрай своя дълг благороден.

Тяхното дело победи. Не даром дадоха живота си. Заветните мечти на народните герои — Ботев и Левски, на Вапцаров и Антон Иванов, на Дочо Михаилов и Доктора, на хилядите знайни и незнайни борци се сбъднаха. Народът победи!

За народна и свята република мечтаеше Левски. Днес тя е действителност.

Ще строим завод на живота! —пишеше Вапцаров. Ние строим този завод. Песента стана живо дело.

Цял народ е запретнал ръкави, напряга стоманени мишци, строи своето щастливо бъдеще.

В този общ кипеж на велико строителство участвуват заедно с нас, като живи, и нашите герои, защото

Този, който падне в бой за свобода,
той не умира!

Слава, вечна слава вам народни герои, отдали живота си за народна свобода!

В гр. Силистра живее майката на славния добруджански борец Димитър Дончев — Доктора. Пионери често я посещават за да чуят от нея нещо за легендарния революционер.

На снимката: Пионери на гости при баба Дончовица.

Програма за отпразнуване 2 юни

Организационният комитет по отпразнуване 80-годишнината от гибелта на Хр. Ботев и падналите в борбата за освобождение от турско и фашистко робство, е изработил следната програма:

Днес, петък, в 19.30 часа на „Площада на свободата“ ще се състои тържествена заря.

Утре, събота, в 18.30 часа в салона на Народния театър ще се състои тържествен концерт—среща с политзатворници, концлагеристи, ятаци и борци. През деня ще се посетят лобните места на разстрелния Саул Авербух, на Иван Стайков (гарнизонното стрелбище) паметната плоча пред Първо ССУ, а след обяд ще има тържества в селата Бабук и Иорданово.

На 3 юни, в неделя, ще се състои голямо тържество на лобното място на Димитър Дончев (Доктора) край с. Войново. На лобните места политзатворници и борци против фашизма ще разкажат спомени за революционното движение.

ТАНЦОВИ КОЛЕКТИВИ — ПЪРВЕНЦИ

На 21 и 22 май в София се състоя национален преглед на селската читалищна музикална и танцова самодейност. В прегледа взеха участие 67 състава от цялата страна. От нашата околия взеха участие танцовите състави на селата Станчево и Попина.

Централната комисия обяви за национален първенец, измежду танцовите състави със сценично оформени танци, танцовият състав на с. Станчево, а като добре представил се — танцовият състав на с. Попина.

Тези блестящи успехи на танцовата самодейност се посрещнаха с радост и чувство на гордост от трудещите се в нашата околия.

Те са доказателство не само за грижите на народната власт към художествената самодейност, но и за готовността на трудещите се от нашата околия да развиват и обогатяват все повече хубавите добруджански ръченици и хора.

ЖИВ Е ТОЙ!...

Наши добруджанци — Ботеви четници

Малцина може би знаят, че нашата Силистренска околия е дала двама Ботеви четници. Това са братя Чобанови—Курти и Илия от с. Караомур, Силистренско (сега с. Смилец).

Данните, с които разполагаме за тях, са много оскъдни. Родени в с. Караомур, Силистренско към 1820 г те напускат селото си гонени от турците в с. Иширково и отиват в гр. Тулча, където отварят дюкян за разни железарски принадлежности. Изглежда, покрай железарските стоки те са продавали тайно и оръжие на революционно настроените българи. Подгонени от турската власт, която подушила това, те преминават в Румъния. За живота им там повече не знаем, освен това, че се записват в Ботевата чета и слизат с нея при с. Козлодуй. След разбиването на четата и гибелта на Ботева, те са едни от малцината негови четници, които успяват да се спасят. Изглежда не са били заловени от турците и отново се прехвърлят през Дунава в Румъния или Сърбия.

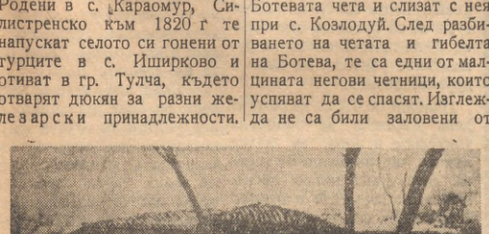
Доживели до Освобождението на България от турско робство, те се завръщат в родното си село Караомур. Илия бива назначен за писар в селската община, а Курти станал кръчмар.

Точно годината на тяхната смърт не е известна, но изглежда, са умрели през деветдесетте години на миналия век. За Курти Чобанов е известно, че една сутрин го намерили умрял в своята кръчма.

Те и двамата са умрели неженени. За тях се е грижила като за родни деца племенницата им Станка, която преди няколко години се е поминала в гр. Русе на 95 години.

Къщата, в която са отраснали тия двама Ботеви четници, днес стои запазена в родното им село Смилец, Силистренско. Имената им фигурират в списъка на Ботевите четници, поставен на паметника на Ботев в гр. Враца.

Богдан Краев, учител

Къщата на братята Курти и Илия Чобанови от с. Смилец

Дочовата песен*)

Снощи си минах, мале мо,
Край село Дживел, село голямо,
Край дживелските гробища,
Край юнашките гробове
На Дочо на войводата
И Дочовите другари.
Дочо над гроба седеше,
С' кървава свирка свиреше
И към Добруджа гледаше.
Свирката свири, говори:
— Слушайте мало и голямо,
Слушайте моми и момци,
Слушайте роби, робини
По поля и по равнини:
Стига сме робство търпели,
Стига сме клели и плакали,
Стига сме сълзи ронили,
Стига сме кърви газили.
Клетвите ще ни оглушат,
Сълзите ще ни удавят,
Кървите ще ни задушат.
Ами се всички сберете,
Един си друг кажете
Мъките, още болките
И сиромашки теглила,
Че тогаз всички станете,
В' ръце си мъжки стиснете
Огнено-змейни мечове,
Кат вихър страшен литнете
По добруджански полета,
Де има робство, тиранство
Кат' буря го пометете,
Да си от робство отървем
Нашите майки и бащи,
Сестри и братя невръстни...
Майките от умиране,
Сестрите от почерване,
Братята от убиване.

*) Из нелегално издадената през 1936 година стихосбирка „Крилата на Добруджа“

Този, който падне в бой за

В селото ви имаше горска кооперация „Добруджа“, която обхващаше селата Алфатар, Иширково, Казимир и Бабук. Седалището на кооперацията беше в с. Бабук. Като член на управителния съвет на кооперацията ми възложиха един ден да отида с 80 каруци в гората, за да докарам дърва както за училището така и за общината. С мене дойдоха и поп Стоневски, директорът на училището Григореску и други учители. Под формата на разходка до гората те искаха да си набавят дърва за себе си.

От село тръгнахме сутринта и преди обяд стигнахме в гората. Там заварих пазачите Георги Недялков от с. Бабук и Михаил моканина от с. Алфатар. Още с пристигането ни те ме отведоха на страна и между нас се поведе следния разговор:

— Момчетата са тук, — ми казаха те.

— Какви момчета?

— Брат ти и другарите му.

— Такива приказки са опасни да се приказват и не искам да ги слушам.

— Ти не се страхувай. Като си свършиш работа, ще те отведем при тях.

Аз почнах да вярвам на думите им, макар че все още в сърцето ми нещо ме тревожеше. Дали не са провокатори и по този начин да узнаят нещо за Дочо? Дори и да не са провокатори опасно беше присъствието на румънските учители, на попа и другите селяни.

Наложи се бързо да разпределя дървата, да задоволя учителите и попа, за да се махнат час по-скоро от гората. Това стана много лесно. Изпратих каруците и отново отидох при пазачите. Те веднага ме поведоха към гъсталака. Още не бяхме минали стотина крачки и един се обади:

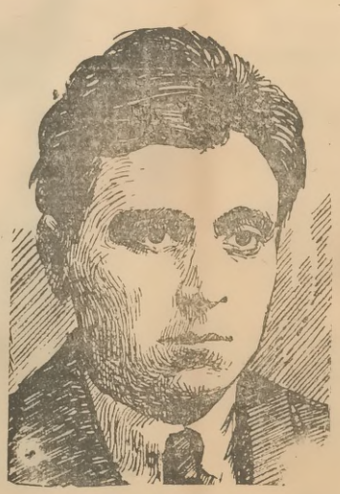
— Кой е този?

Един от водачите ми отговори:

— Това е братът на Дочо.

След други двадесетина метра се обади още един часовой. Това ме успокои. Значи няма клопка. Ще видя брат си, когото не бях виждал доста отдавна. Стигнахме на една малка полянка, на която бяха брат ми Дочо и двадесетина въоръжени четници, десетина селяни, между които беше и Йордан Иванов от с. Алфатар.

Брат ми Дочо като ме видя стана и веднага ме запита как са домашните, близките. Какво ново има в село. Как са младежите, партийните другари. Той ме попита може ли някоя вечер да дойде в село, дали съседите не са опасни.

Дочо Михайлов

Последната ми среща с Дочо

След като се поразговорихме брат ми Дочо се прости с мене и от мил, усмихнат, любезен брат се преобрази в миг на строг революционер. Той погледна часовника си и запита другарите си:

— Готово ли е всичко? Часовите прибраха ли се? Пригответе се!

След това още веднъж се ръкува с мене и извика към другарите си:

— Редиците се знаят, тръгвай!

Той застана начело и всички тръгнаха подир него. Дълго гледах към тях и чаках поне глава да обърне към мене, но той спокойно вървеше напред, като че ли не се разделяше с брата си, когото толкова обичаше. Това беше през средата на юни 1926 година. Това беше и последната ни среща с Дочо.

След два месеца научихме тъжната вест, че брат ми Дочо Михайлов е паднал убит край гората на с. Дживел, Новопазарско. Как посрещнахме тази вест не може да се предаде с думи. Мъката, тъгата може да се разбере от този, който е чувал плачът на майка ми. А тя с часове плачеше по своя хубав син Дочо.

Драган Михайлов
с. Бабук

Доктора

Среща с Димитър Дончев

(Спомен)

През една зимна нощ на 1924 година дойде в дома най-близката ми приятелка Кръстинка Милева — ученичка от 6 клас и ми каза, че ще ме води на гости:

— Ставай, ставай — каза тя, — ще съжаляваш много, ако не дойдеш.

По пътя ми каза, че ще видя батьо Митю. За момент се стъписах, но бързо ускорих крачките, тласкана от неудържимото желание да го видя колкото се може по-скоро, тъй като не бях го виждала от 6-7 години. Когато той мина в нелегалност, аз бях на 10-11 години, а сега съм 17-годишна девойка.

Влязохме в една прихлюпена къщурка и какво да видя? Един висок, хубав, млад човек, но не ми прилича на оня батьо Митю, който ме дразнеше и настояваше да уча, и, ако не уча, ще ходя да паса патките из селото. Като ме видя почака да ме представи Кръстинка и веднага ме прегърна и каза: „Ако бях те срещнал на улицата, не бих могъл да те позная — толкова много си пораснала и се променила“. Започна да ме разпитва за село, как се държат румънските изедници с населението.

Разказах му за побоищата през 1923 год., за денонощните обиски в дома и за откарването на дядо Дончо в Кюстенджа.

В този дом присъствуваха и други другари. Бати Митю започна да спори с една девойка, че с честен труд не може да се забогатее и почна да привежда примери с милионера-търговец Бедрос от нашето село.

— Ти нали знаеш, — каза той, — когато дойде в нашето село, си светеше с едно газениче и спеше върху пшеницата получена срещу продадената стока. Отначало търгува с циганите и други фукарии и ако струваше кринатa жито 60 лева, той им даваше насреща за 30 лева стока.

По късно започнаха да го кредитират големите търговци, а той от своя страна—циганите и населението, като им даваше стоката едно срещу две. Фукариите работеха през цялото лято и есента даваха храната на Бедрос срещу стари дългове, а през зимата отново гладуваха. Ето на гърба на кого е забогатял Бедрос — с което завърши и спора. След това започнах да го разпитвам, какво прави, къде ходи, защо не се обажда и какво става с Надя Овчарова — неговата годеница.

— Ех, мила сестро — каза той — такава е нашата работа, че не можем да се отдадем на семеен живот. Аз наистина мислех, че с Надя ще се разбираме, но се оказа съвсем друга. Тя започна да се интересува къде ходя и с кого се срещам. Помъчих се да я убедя, че не мога да й поверя революционни тайни, но тя не ме разбра и трябваше да се разделим. Но нищо от това. Ние наймного след година-две ще бъдем свободни и тогава ще мислим по тия въпроси. На въпроса ми, сигурен ли е, че след 1-2 години ще бъдем свободни, той ми отговори: „Може и след 10 години, но победата ще бъде наша“. Аз повторих думите на майка ми, която често казваше: „Под коя ли трънка ще останат костите на Митю“, а той хладнокръвно отговори: „Няма значение, сестро, борба без жертви не може. Който остане жив ще продължи делото до победен край и бъди уверена, че победата е наша“.

Преди да се разделим, той ми даде едно писмо, за да го предам лично на дядо Дончо, като ми обърна сериозно внимание — „Ако видиш опасност, ще го изгълташ, но в ръцете на врага няма да го предадеш“.

М. Бучкова

Тончо Гълчавов

Млад, с кипящи сили, верен син на народа, **Тончо Гълчавов** поде знамето на великата борба с фашизма без страх и жалост за живота си.

Тежка, но славна беше борбата. Против фашизма, против хитлеристката окупация на Родината, за победата на славната Съветска армия, за единството между работници и селяни, за народна власт, младият Тончо Гълчавов от с. Кайнарджа падна убит ведно със славната дъщеря на народа — Вела Пискова.

Старите комсомолци и сегашните техни потомци—членове на Димитровския съюз на народната младеж, всички верни на Партията хора, трудещите се от нашата околия скланят чела пред твоята памет, другарю Гълчавов, и дават клетва, че ще продължат делото ти до пълната победа на социализма и комунизма.

свобода, той не умира!

Борис Калчев, верен син на Добруджа, е роден в гр. Силистра на 19. I. 1901 година в семейството на беден дюкянджийски прислужник. Отраснал в бедност и мизерия, той още с майчиното си мляко всмуква омраза към робството и експлоатацията.

В училище той е един от най-бедните ученици, но в замяна на това пък най-добрият по успех и поведение. За неговия блат и отзивчив характер другарите му го обикват и се сдружават с него. Като ученик в прогимназията той чете за Парижката комуна, а стихотворенията на Чинтулов и Ботев знае наизуст.

В гр. Кула, където бива назначена сестра му за учителка, той следва гимназия, но не я завършва, защото сестра му умира. През същата година получава известие, че баща му е отвлечен от румънските фашисти и зверски убит.

Като частен ученик в гр. Ловеч той успява да завърши седми гимназиален клас, подпомогнат материално от своите другари Тодор Великов (родом от с. Станчево, Силистренско), Лукан Краев и Иван Костов от гр. Ловеч.

Върнал се в гр. Силистра, той завършва гимназиалното си образование (осми гимназиален клас) с отличен успех. Като ученик в Силистра той навлиза в организационния живот на работническата младеж и става член на Комсомола.

След завършване на гимназиалното си образование той заедно с Тодор Великов се записва в Букурещкия университет да следва индустриална химия. Тук той продължава революционната си дейност и става член на Младежкия комунистически съюз в гр. Букурещ. Изнася доклади в марксистко - ленинските кръжоци, организира тайни събрания, на които пламенно говори за социалната правда и борбата на работническата класа за хляб и свобода.

Румънската комунистическа партия потърсва смелия революционер и му възлага сериозни задачи. През годините 1921—1923 той става връзка на Букурещ с Кюстенджа и Шабла.

Но румънската полиция е по неговите дири. Името му е записано в списъка на „най-опасните".

Борис Калчев

Самоотвержен борец

(Биографична бележка)

Настъпва 1924 година. Борис получава сериозно партийно поръчение: да замине за с. Шабла, на брега на Черно море, където да се срещне с болшевишка моторница, от която да вземе агитационни материали.

За Шабла той се отправя не през Толбухин, а през Кюстенджа, за да заблуди полицията. Но полицията, предупредена от Букурещ, е по следите му. Пристигнал в Шабла, той е подгонен от група полицаи. Скрива се в една колиба, близо до брега на морето, но бива хванат от полицаите. Цяла нощ е измъчван от тях, за да издаде своите другари и целта на своето идване в Шабла, но устата на безстрашния борец мълчат. Не изтръгнали нито една дума от устата му, полицаите го обезглавяват и заравят смазаното му тяло в пясъците на морския бряг.

Това става през нощта на 13. VIII. 1924 година. На другия ден румънските фашистки вестници излизат със сензационно съобщение: Борис Калчев сам е прерязал гръкляна си. По този начин чокойската румънска власт се помъчи да скрие следите на своето кърваво престъпление.

И днес, когато тиха нощ се спусне над с. Шабла, вълните със своя плясък повтарят легендата за оная страшна нощ, когато тъй славно загина верният син на Добруджа и добруджанската работническа класа — безстрашният революционер и комунист Борис Калчев.

Б. ГЕОРГИЕВ—учител

Иван Д. Стайков

Верен син на Партията

Верният син на народа, пламенен революционер и борец за свобода **Иван Димитров Стайков** е роден през 1919 г в с. Бабук, Силистренско. Син е на бедни, многодетни родители. Още като малък той се отличаваше с будния си ум, голямата си находчивост и непокорство пред румънската чокойско-буржоазна власт.

Срещу старанието на румънския фашизъм да подчини и порумънчи добруджанското население Иван Стайков воюваше страстно и волево.

В 1936 година Иван Стайков става член на Комсомола и започва да работи още по-усърдно за каузата на работническата класа и бедното селячество. Неговата честна и самоотвержена дейност го издига до член на ръководството на Комсомола. Доверието, с което се ползува, му налага да бъде връзка между Партията и младежката организация. Едновременно с това той работеше върху себе си и имаше ясен поглед върху международното положение. Всяка сбирка на младежите от с. Бабук се превръщаше в трибуна на разисквания върху противоречията на капитализма и за безправието на трудещите се в капиталистическите страни.

В 1940 година Иван Стайков е приет за член на комунистическата партия.

Дейността на Иван Стайков, организационната работа сред младежта не остават непроследени от фашистката власт. От 1941 г. Иван Стайков е войник в 31 пехотен полк в гр. Силистра. И тук, в казармата Иван Стайков не престана да работи. Той, заедно с другарите си Неделчо Георгиев, Тодор Петров и Михал Драганов, също от с. Бабук, продължи своята организационна работа за борба с българските фашисти и немските окупанти. Макар и дълбоко законспириран Иван Стайков беше арестуван през 1942 година заедно с много още работници и селяни, заподозрени от жандармеристите в конспирация против фашистката власт. След шантажи и нечовешки изтезания, каквито не са прилагани и при инквизициите от средните векове, Иван Стайков беше осъден на смърт от военния съд и разстрелян на казарменото стрелбище в град Силистра.

Угасна смисленият и борчески живот на прекрасния борец и другар Иван Димитров Стайков.

Онова, за което Иван Стайков се бори и отдаде живота си, днес е осъществено. Народът е свободен и под ръководството на героичната Българска комунистическа партия гради своето социалистическо бъдеще. Животът в нашата околия става все по-хубав и по-радостен. Бабукци, верни на паметта на своите славни съселяни, се борят за високи добиви и са едни от първите, които изпълняват всички селскостопански задачи. Те укрепват своето кооперативно стопанство и проправят дебели бразди на социалистически живот в село.

Ст. Маринов

Те жертва паднаха...

Станчо Георгиев Станчев

Героят от румънските чокойски затвори Станчо Георгиев е роден в с. Калипетрово (сега с. Станчево, Силистренско). След като завършва средното си образование в гр. Силистра той се записва във Висшето телеграфопощенско училище в Темишвар, което и завършва с успех. Още като студент той се запознава с революционното марксистко-ленинско учение и става негов ярък привърженик и агитатор.

За своята вярност към делото на работническата класа той се издига до отговорен пост—член на ЦК на Румънската комунистическа партия.

Полицията има сведения за неговата дейност и е по следите му. При един провал той бива арестуван и осъден на пет години строг тъмничен затвор. В затвора Ают се запознава с Георге Георгиу Деж. След излизането си от затвора той продължава с още по-голям устрем революционната си дейност. Издаден от провокатор отново е хвърлен в румънските затвори.

Със смазано тяло от побоища и инквизиции, с разбита нервна система от ужасите, които е изживял, той излиза от затвора. Но не живее много след това. Подложен на операция против явил се тумор в главата му, вследствие на инквизициите, при операцията умира.

РАДИ ЕНЧЕВ УФАКОВ

Син на историческото село Кайнарджа, пламенен борец за свобода и човешки правдини, мразещ до дъното на младата си комсомолска душа фашизма Ради Енчев Уфаков се включи в групата въстаници по време на славното Септемврийско въстание в 1923 година и с пушка в ръка отстояваше народното дело.

В кървава битка с фашистката полиция и шпицкомандите на палача Цанков той падна убит край село Пет могили, Новопазарско. Проля младата си кипяща със сили кръв за народното дело.

Поклон пред твоята младост, пред подвига ти славен, скъпи комсомолецо.

Саул Авербух

В борбата срещу фашизма нашият град даде жертва и славния борец за хляб и свобода Саул Авербух. Роден е в гр. Толбухин през 1913 година. По произход е евреин. Образованието си завършва в родния град. С цел да завърши висше образование през 1934 година отива в Букурещ и става чиновник, като завършва юридическия факултет и взема диплом за адвокат.

След Крайовската спогодба идва в Силистра, където се настанява адвокат. През 1942 година, поради приложение на расистките закони на фашисткото правителство, правото за адвокатстване му се отнема. Той се отдава на черен труд, за да изхрани семейството си. Грабнат от полицията е изпратен в еврейските лагери.

На 25 януари 1944 г българската фашистка полиция го арестува като комунист. В полицията е подложен на страшни мъчения, но нищо не издава. Вбесени от твърдостта му фашистките изверги го извеждат извън града и край върбите на „Големия чаир" до река Дунав го разстрелват.

Изстрелът, който прониза борческото сърце на Саул беше погълнат от тътена на съветската артилерия, която възвестяваше свободата на народите, и се приближаваше до нашата граница.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Проблемите за международното сътрудничество и за разоръжаването с пълно право са в центъра на вниманието на световната общественост. Между тях има тясна връзка.

Доверието в международните отношения расте

Съвместната съветско-френска декларация е вече добре известна. Излишно е отново да се повтарят основните положения включени в нея. Важно е да се изтъкне, че московските преговори сложиха едно добро начало. Това се отнася, както за по-нататъшното сближаване на двете велики европейски държави — Съветският съюз и Франция — така също и за още по-чувствително намаляване на международното напрежение.

Преобладаващата част от световния печат и редица изтъкнати политически деятели на Запад оцениха резултатите от съветско-френските преговори като победа на мирното съвместно съществуване, като поражение на студената война.

Но би било заблуда да се смята, че не съществуват среди, които получават — опасен „шок" при всяка вест за сближаване между държавите и за увеличаване на доверието в международните отношения. Такива прояви са особено характерни за САЩ.

Никак не е трудно да се разбере къде е корена на недоволството, проявено във Вашингтон. Преди няколко дни един френски журналист в Ню Йорк с явна ирония отбеляза: „Френско-съветските преговори се осветляват тук така, както това би ставало ако въпреки волята на американското правителство, в Москва за преговори би заминал губернаторът на Порто Рико".

Сегашната американска външна политика проявява нескрито желание да задуши всеки опит на „съюзните атлантически" страни да имат своя, независима дипломация. Но Франция показа, че не ще позволи да бъде третирана като Порто Рико. Подобни тенденции се проявяват напоследък и в Италия, и Западна Германия. Доверието в международните отношения развързва миролюбивите инициативи на отделните западни държави, които доскоро бяха под пълната опека на Белия дом. Не може да има никакво съмнение, че благоприятните резултати от съветско-френските преговори ще дадат нов тласък на тази положителна тенденция.

Пример, който трябва да се последва

На 22 т. м. влиятелният западногермански в. „Дойче Цайтунг унд виртшафтс цайтунг" писа следното: „Обявеното сега намаление на численността на съветските войски с още 1,200,000 души едва ли ще остане дълго време без последици на Запад".

В същност част от тези последици вече са наяве. Малко нещо ли е, че и влиятелни западни политици поставят искане към своите правителства за последване на съветския пример. Знаменателно в това отношение е становището на бившия лейбъристки министър на отбраната Емануил Шинуел, който изтъкна, че съветската постъпка „неизбежно ще предизвика известна преоценка на военното положение на Запад". По-нататък той настоява английското правителство да пристъпи незабавно към намаляване срока на военната служба.

След решението, взето в Москва се наблюдават интересни прояви във Вашингтон. Най-отговорните американски ръководители — между тях и президента Айзенхауер и държавния секретар Дълес — трябваше поначало да изкажат своето одобрение към предприетото намаляване на съветските въоръжени сили. Разбира се те придружават това одобрение с толкова много уговорки и несъстоятелни съмнения, че човек се чуди къде тогава остана „одобрението и задоволството". Но тука е важен фактът, че при наличието на единодушната положителна оценка на световното общество мнение, дори и във Вашингтон не сметнаха, че е благоразумно да заемат отрицателно становище по обявеното от Съветския съюз намаляване на въоръжените ефективи.

През последните дни най-нещастни и най-изолирани се чувствуват управляващите политици в Бон. Швейцарският в. „Трибюн дьо Лозан" описва по следния начин положението в Западна Германия: „Бон реагира отрицателно на съобщението за ограничаване на съветските военни сили. Аденауер не иска да признае, че в света стават промени. Германските вестници почти единодушно го упрекват, загдето си затваря очите и не вижда, че той е останал сам със своето мнение".

При общия повик за разоръжаване настоятелията на бонския канцлер за форсиране на западногерманските въоръжени сили звучи като анахронизъм. Кореспондентът на същия швейцарски вестник съобщава, че Аденауер се изолирва все повече и че на него „вече започват да гледат като на европейски Ли Син Ман".

Емил Аладжемов

695 ТОНА СИЛАЖ

Кайнарджа 30 май (По телефона). Механизаторите от МТС — Кайнарджа правилно оценяват ролята на силажа за увеличаване продуктивността от животновъдството. За силажирането те отрано се подготвиха.

Тази година засятата за фураж ръж много избуя. По предварително изработен план механизаторите от станцията започнаха силажирането.

Най-добре силажирането беше организирано в ТКЗС в с. Главан и с. Кайнарджа, където само за три дни бяха силажирани 281 тона зелена маса. Особено се проявиха членовете на младежкото звено в ТКЗС в с. Кайнарджа и механизаторът - тракторист Иван Дончев.

Общо в района на станцията до 29 май силажирахме 695 тона фуражна ръж.

Силажирането продължава.

Руска Цонева
зоотехник МТС—Кайнарджа

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Прослави Родината и околията

На завършилите в Истанбул борби по свободен стил за световно първенство нашата страна участвува с пълен отбор. Между борците, които защищаваха спортната чест на Родината е и др. Муртаза Муртазов от с. Иорданово (Голебина), Силистренска околия. Той се състезава в „полусредна" категория. При отличен стил и голям подем Муртаза Муртазов се класира на второ място, като победи борци със световна известност.

Окръжни състезания по борба

В края на май в гр. Кубрат се състояха тридневни окръжни състезания по борба свободен стил. В тези състезания участвува и нашият град със свой отбор. Общо в състезанията взеха участие осем отбора. Силистренци показаха добра подготовка, устрем в борбата и заслужено бяха класирани на трето място.

Г. Додов

Б о к с

На 27 май в гр. Толбухин, по случай Деня на физкултурника, се състояха боксови състезания между боксовия отбор на младежката школа Силистра и на Толбухин.

Силистренските боксьори се оказаха по-борбени, по-добре подготвени и спечелиха срещата с 4:3. Този успех на силистренци се дължи и на упоритата работа на младия треньор Иван Ецов.

ФУТБОЛ

Първенството на окръжната футболна група

Минаха вече шест кръга от първенството по футбол на Добруджанската група, в която влизат отборите на Силистренска, Тутраканска и Дуловска околия. След шестия кръг отборите се класират по следния ред:

Септември (С)	6	5	—	1	28:4	10
Червено знаме (Д)	5	5	—	—	19:7	10
Сборен отбор (Т)	5	3	1	1	12:8	7
Динамо (С)	5	3	—	2	13:7	6
Урожай—Черковна	6	2	1	3	8:13	5
„ Сокол	5	2	—	3	7:12	4
„ Сребърна	5	1	1	3	7:14	3
„ Искра	6	1	1	4	7:20	3
„ Добротица	5	—	—	5	4:22	0

Силистренска ОСА

Бригадире, така не бива!

В градското ТКЗС е формирана лозарска бригада. Бригадир на тази бригада е Ангел Бърдара. Познат ни е нали? По негово указание в бригадата му са създадени три лозарски звена. Но кое е първо, кое второ и кое трето звено, не се знае. Звената не са номерирани, защото номерацията не се харесва на бригадира. Звеноводи са Копринка, бай Митю и Станка. Във всяко звено има по 10 до 12 души, има жени, и мъже, но в цялата бригада има само трима партийни членове.

—Бърдар, има ли съревнование в звената? — ще го запитате вие, а той ще ви отговори:

— Защо ми е съревнование, когато работата и така върви. При съревнование ще има повече работа, ще се наложи бригадирът всяка вечер да вика звеноводите, да им поставя задачите, да следи за изпълнението на тези задачи, да води съревнованието, да предава знамето на онова звено, което е първенец. Защо ми са всичките тия беладжийски работи, когато си мога и без тях.

— Бригадире, предаваш ли редовно трудовите книжки на кооператорите и отбелязваш ли трудовите дни точно, така че всеки момент кооператорът да знае ще е свършил?

Тук др. Ангел Бърдара малко ще посмънка, ще ви погледне смутено, па ще се засмее и ще каже:

— Кой ли мой враг ви е подвел? Аз редовно получавам сведенията от звеноводите за работата на кооператорите, попълвам трудовите книжки навреме (по-тихо да не се чуе) но следя така, че да няма недоволство. На всеки кооператор равно число трудови дни. Една работа работят, все лозарска работа.

— А няма ли някое звено, което по-напред да си върши лозарските работи? Как е например звеното на Станка Ефремова?

Бригадирът, познаваме още отсега, ще направи кисела гримаса щом му споменем за Станка. И прав си е. Не го оставя на спокойствие тая звеноводка. Ама той си знае работата.

— Станке, защо си откраднала гвоздеи? Станке, защо си откраднала колове? Станке, твойто звено ли е набрало боклучии череши?

Да кажем ли всичко другарю Бърдар? Да посочим ли цялата ти „дейност" за укрепване на лозарската бригада и за съревнованието между трите звена? Да направим ли достояние на всички твоята декларация, че няма да допуснеш нито едно звено да върви напред, а и трите звена трябва да вървят заедно?

Да живее уравниловката! Според Ангел Бърдара именно уравниловката е социалистически принцип при обработката на лозята, а не съревнованието.

Сепия

За леката кола „Беларус"

В никакъв сборник, енциклопедия, справочник или речник няма да откриете такава марка лека кола. А всякъде в по-горе споменатите издания ще срещнете, че това е трактор.

Само на едно място има лека кола „Беларус", или поточно се използува за лека кола понякога. Това е във втора бригада с бригадир Иван Орлоев. Водач на тая кола е Янко... Янко Великов. И тази лека кола „Беларус" се използува при много спешни случаи — когато Янко трябва да отиде на гости на баба си, или на кръстника си по стар обичай на втория ден на великден.

(Из многотиражката „Урожай" на МТС — Ситово)

ПРЕД ПРАЗНИКА

С голяма радост посрещат своя празник 1 юни децата от целодневната детска градина „Митко Палаузов" — Силистра. В навечерието на празника те са особено щастливи. На 29 май шефствуващата организация Училище трудови резерви най-много ги зарадва като ги посети. Но още повече светнаха от радост детските очички, като видяха поднасящите подаръци—играчки изработени от учениците при училището.

С усмихнати, весели лица, децата изнесоха кратка литературна програма. Накрая учители и ученици обещаха по-често да ги посещават, като им пожелаха да растат все така здрави и жизнерадостни. Така е сега пред техния скъп детски празник. Те ще изпратят своите поздрави на милионите деца от свободните и поробени страни, където обикновените хора издигат могъщ глас в защита на своите рожби.

В. Стефанова

ИЗПЪЛНЕНО ПОРЪЧЕНИЕ НА ИЗБИРАТЕЛИТЕ

Поръчението на избирателите от с. Попина към околийските съветници от техния рай он да бъде пуснат специален кораб Попина — Силистра е изпълнено.

В отговор на направените от ОНС — Силистра постъпки, Окръжното управление на Българско речно плаване в гр. Русе съобщи, че от 5 юни т. г. корабът „Созопол", който може да пренася до 120 пътника, ще се движи всеки ден от Попина до Силистра и обратно.

ЕДИН ХУБАВ КОНЦЕРТ

На 12 т. м. в салона на Народния театър в града ни беше изнесен с голям успех концерт на симфоничния оркестър от гр. Толбухин. В програмата бяха застъпени творби от Бетовен—пета симфония и концерта за цигулка в ре-мажор; от Иохан Щраус—валс „Синият Дунав"; Хачатурян — „Лезгинка"; Глинка—увертюра към операта „Руслан и Людмила", Дворжак—Славянски танц № 8, Петко Стайнов „Рученица", из сюитата „Тракийски танци", Боян Икономов — „Земя без синури".

Младата и талантлива дирижентка Лина Терзиева успя да се справи много добре с първите две класически творби, като запази класическия стил, характерен за Бетовен, и показа същевременно умението си в изграждане на музикалната форма на произведението.

С жив темперамент, лекота на жеста, дълбока емоционалност при интерпретацията, тя успя да разкрие живия образ на произведенията. Тези качества, които тя прояви на дирижентския пулт са качества необходими като предпоставка за развитието на младия и талантлив диригент.

Соловото изпълнение на цигулковия концерт на Бетовен от гост-солиста Георги Байнов, лауреат на общобългарското състезание за певци и инструменталисти и на международния фестивал във Варшава, беше на голяма висота. Изпълнението на този труден цигулков концерт е проблем за всеки майстор на цигулковото изкуство. Младият и даровит цигулар преодоля всички трудности на творбата и успешно се справи със задачата си. Изпълнението и на останалите пиеси от втората част на програмата беше много добро и се възприе със задоволство от публиката.

Оркестърът като цяла единица представлява здрав колектив, който е успял да постигне много добри резултати. Ентусиазмът, проявяван от всеки изпълнител, е показател за бъдещите по-големи постижения. Необходимо е да отбележим и някои слабости, показани при изпълнението на отделните пиеси, каквито са неизбежни дори и при по-добре изградилите се симфонични оркестри.

Преди всичко трябва да се каже, че динамическата амплитуда на оркестъра е необходимо да се разшири. Пианисимото не е още достатъчно постигнато, за да може емоционалното изграждане на пиесите да бъде по-осезателно, и да се избегне евентуално изпълнение в рамките на една средна динамика.

В групата на блесерите, по специално тромбоните, е необходимо по-голямо омекотяване на звучността, без форсиране на тона, по-чиста интонация, а същевременно и изравняване силата на звука в рамките на целия диапазон на отделните духови инструменти. Хиксираниятa и нечистите тонове при валдхорните изискват по-добро овладяване на инструмента и по-голяма рутина на сцената, за да може, особено солата при тях, да прозвучат по-чисто, по-ритмично и с по-голяма изразителност.

Щрайхът не е достатъчно количествен, за да даде по-голяма плътност на звучението си. Същевременно се чувствува и известна острота на тона, която се получава в повечето случаи от силното напрежение при изпълнението. Чувствува се здравото водачество на концерт-майстора, което спомага на оркестъра да се води добре под палката на диригента.

На много места прави впечатление басовата група в щрайха (виолончели и контрабаси) със своята мека звучност, която се дължи на правилното извличане на звука от инструмента. Виолоната група е по-слаба и изисква по-голяма рутина, за да не се отделя от останалите групи в щрайха.

Задоволството от страна на силистренската публика, посетила концерта, говори за доброто му изпълнение. По-честите посещения на симфонични оркестри и други музикални изпълнители трябва да стане система в културния живот на града ни. Това ще спомогне за по-нататъшното оформяване на вкуса и музикалното развитие на любителите на музикалното изкуство. Освен това ще се даде и по-голям тласък в процъфтяването на местния музикален живот.

От името на Градския народен съвет на гостите-оркестранти др. Милка Гинева поднесе приветствия и цветя. Те бяха приветствувани и от ансамбъла за песни и танци при читалище „Доростол".

Н. Кисимов

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна" — адрес: ул. „Дочо Михайлов" № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници" — 201.

ДИК „Дунав" печатница — Силистра. Пор. № 296.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 23 | Година I | Петък 8 юни 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

ЗА СРОЧНОТО И БЕЗ ЗАГУБИ ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА

Наближава жътвата. В Петричка околия преди няколко дни бяха ожънати първите декари ечемик. След две - три седмици селскостопанските труженици от нашата околия ще хвърлят силите си за навременното и без загуби прибиране на реколтата.

Досегашният опит показва, че да се прибере реколтата в най-кратък срок зависи до голяма степен от предварителната подготовка на ТКЗС, от изпълнението на другите селскостопански задачи — отглеждането на пролетните култури, навременното прибиране на фуражите и пр. За това усилията ни сега трябва да се насочат към бързото окопаване на пролетните култури и коситбата на люцерната, като се използуват всички машини— окопвачки и сенокосачки.

За да се повиши производителността на труда необходимо е без забава широко да се внедри индивидуалният акорд в работата, който ще допринесе щото пролетните култури да бъдат окопани повече пъти и да се получат високи добиви. Примерът на кооператорите от Генералтошевска и Толбухинска околия трябва да бъде следван без колебание.

Нужно е управителните съвети на ТКЗС да вземат необходимите мерки, за да бъде окончателно завършен ремонта на инвентара, който ще бъде ползуван в предстоящата кампания. Да се набави нужния брой чували за пренасянето на храните, а наличните, които са скъсани, да се изкърпят. За по бързото и леко трупане на ламата през време на вършитбата стопанствата да се снабдят с въжета и макари.

Преди започването на жътвата да се проверят всички блокове и там, където бъдат намерени чукани и камъни, които не могат да бъдат премахнати, да се поставят знаци, за да се избегне повреждането на комбайните. Блоковете, реколтата от които ще бъде прибрана с комбайн, да се предадат на комбайнерите с писмен акт.

Особено внимание трябва да се обърне на предварителното определяне на местата за площадки, върху които ще се слагат временно зърнените храни, като се изработят с по-голям наклон и се оградят с канавки. За да се избегнат миналогодишните трудности, създадени от честите валежи, за всяка площадка в полето, или в стопанския двор, да се набавят брезенти. Още от сега е необходимо да се определят, очертаят и почистят местата, където ще се вършее.

Много ръководители на кооперативни стопанства и председатели на съвети подценяват указанията, които се дават от органите на противопожарната служба. Не се набавят съдове за вода, а там, където се набавят, те стоят празни или пък, ако се сложи вода, тя се ползува за други цели, а не за тази, за която е предназначена.

Срочното и без загуби прибиране на реколтата зависи много от работата на машинно-тракторните станции, от навременния и качествен ремонт на машините. А машинно-тракторните станции от нашата околия все още не са готови за лятната кампания. Към 5 юни т. г. в околията има неремонтирани 36 трактора и 25 комбайна. От 8-те сноповързвачки, които ще вземат участие в жътвата, нито една не е ремонтирана. Всичко това налага МТС да вземат енергични мерки за бързото приключване на ремонта, за да може преди да бъдат хвърлени в битката по прибирането на реколтата, машините да бъдат прегледани и изпробвани в станцията и на полето.

Необходимо е да се проведат курсове с кадрите, които ще вземат участие в лятната кампания.

Успоредно с жътвата МТС трябва да се подготвят за навременното извършване на лятната и есенна дълбока оран. Една от причините миналата година нашата околия да закъснее със сеитбата е и тази, че онези площи, от които културите бяха прибрани по-рано, не се изораха навреме.

За по-бързото изсушаване на зърното и за предаване в срок на зърнодоставките се налага кооперативните стопанства да ремонтират веялките и триорите, а машинно-тракторните станции да приведат в изправност всички семечистачни машини.

За да се изпълнят тези задачи необходима е здрава организация, пълна мобилизация на силите на кооператорите, механизаторите и частните стопани за денонощна работа. Необходимо е да се създаде напрежение и да се разгърне масово социалистическо съревнование.

На работа за срочно и без загуби прибиране на реколтата и своевременно предаване на държавните зърнодоставки!

ПОЯСНЕНИЕ

В таблицата за съревнованието между МТС в околията онази МТС, която има най-малко точки, е на първо място.

Печатницата на Дочо Михайлов открита

По указание на славния добруджански революционер Дочо Михайлов и ръководството на ДРО през 1926 година беше закупена печатница за нуждите на добруджанското революционно движение. През юни 1926 година печатницата е била заровена на сигурно място. Тя се състои от ръчна американска с два валяка.

Печатницата е много ценна революционна реликва и затова тя бе търсена упорито и дълго време. По инициатива на др. Аврам Аврамов и с помощта на геофизична бригада, начело с другарите Хр. Минковски, Трифон Петков и Ив. Д. Маджаров от гр. Сталин на 6 юни печатницата бе открита в един кооперативен блок в землището на с. М. Ценович.

Осигуряват витаминно сено

Кайнарджа 7 юни (По телефона) Специалната бригада по залесителните пояси при ТКЗС е приготвила 75 тона витаминно сено за младите животни. Кооператорите работят много старателно и осигуряват още повече фураж за добитъка.

Руска Цонева
зоотехник МТС—Кайнарджа

Полагат грижи за птиците

Шумно е край сградите на птицефермата в с. Искра. Пилетата са се пръснали из двора, кълват храна от хранилките, гонят се, подхвъркват. Между тях постоянно е птицегледачката Жана Христова, която се грижи за малките птици с особена любов. В резултат на тези грижи пилетата наедряха бързо и сега се намират в много добро състояние. Смъртността сред тях е незначителна — 3 на сто.

За доброто състояние на птицефермата дял има и управителният съвет на ТКЗС, който закупи тази година 1500 пилета и ги снабди навреме с хранителни смески, минерали и др.

Р. Милкова

Добри кооперативни строители

В ТКЗС „9 септември" в с. Поляна работи строителната бригада на Иван Цанев. Само за един месец кооперативните строители построиха на петима кооператора нови къщи.

Строителите сега започнаха строежа на голям кооперативен склад, който ще събира 500 тона върнени храни.

Кост. Калчева
дописник

ДОБРУДЖАНЦИ ПОЧЕТОХА ПАМЕТТА НА ПАДНАЛИТЕ В БОРБАТА ЗА НАРОДНА СВОБОДА

☆ ☆ ☆

Силистра

Тръбачът възвести началото на Зарята с церемонии. Хората, изпълнили площада на Свободата стихнаха. Започна проверката. Бодри гласове обясняват, че Дочо Михайлов е загинал в бой с врага през 1926 година, Димитър Дончев — Доктора е загинал от румънската жандармерия край с. Войново, генерал - полковник Христо Михайлов, главнокомандуващ партизанските отреди, е загинал в престрелка с фашистката полиция. Едно след друго се изреждат имената и на героите от нашата околия дали живота си за народното дело, за свободата.

Музиката и хорът подемат
Вий жертва паднахте...

Всички падат на колене. В мълчание те отдават почит и благодарност на хилядите знайни и незнайни народни синове, паднали в бой с враговете на Родината, с враговете на народа. В това минутно мълчание те се пренасят в миналото, когато по нашата родна земя вилнееше жесток терор, когато навсякъде озверелите фашистки главорези проливаха кръвта на народните борци, когато преследваха всичко прогресивно и честно. Те дадоха обещание пред паметта на безсмъртните, че не ще допуснат повече никой да посяга на народните свободи, че ще строят нови живот, ще се борят за мир.

В миг над смълчания площад се разнесоха изстрели, издигнаха се в небесата фойерверки — почит към тия, които ни завещаха да доведем до победен край делото, за което те се бориха и умряха.

НА ЛОБНИТЕ МЕСТА

Та къде по нашата добруджанска шир няма лобни места? Де не е паднал народен син пронизан от вражески куршум? Де не е пролята кръв? И с особена сила се открояват лобните места на верните народни синове Дочо Михайлов, Димитър Дончев, Иван Стайков, Саул Авербух и другите борци.

Народът отдава почит!

Представители групи от различни предприятия, учреждения, квартали с венци и букети се отправят към лобното място на Иван Стайков. Те почитат неговата памет и дават клетва, че ще останат верни на неговия завет — построяването на социализма и комунизма.

Пред паметната плоча до Първо ССУ се поставят венци и букети от живи цветя. Трудещите се скланят глава.

От хелинга по Дунава се отправя катерчето на ДОСО навързало няколко лодки, пълни с почитатели, които се отправят към лобното място на Саул Авербух. Гробът на този борец за социализъм е залят от мътните води на Дунав. Вижда се само върхът на паметния камък. А наоколо младите тополки шептят за страшната нощ, в която Саул Авербух е разстрелян.

В този шепот и в шума на водите се откроява завета на народния герой — борете се с фашизма! Борете се за мир, за да бъдат хората щастливи! Трудете се! Изграждайте народното щастие, за което аз отдадох всичко, дори и живота си.

Десетки венци и букети се закачат по клоните на трепетликите и тополките, които обграждат грижовно гроба на Саул Авербух. Със свалени шапки и станали прави в лодките присъствуващите отдават почит на героя.

Ст. Илиев

В с. Бабук

Тържествено плющяха знамената на площада в с. Бабук, където на 2 юни дойдоха делегати от селата и града, за да отдадат заслужена почит на геройски загиналите в кървавата борба с фашизма бабукски революционери — Дочо Михайлов, Тодор Бонев, Иван Стайков и др.

Точно в 15 часа тържественият митинг се откри от др. Иван Иванов, секретар на ОК на БКП, който с кратко, но вдъхновено слово говори за делото на Ботев, за безсмъртните подвизи на бабукските революционери загинали за народна свобода и щастие, чието дело днес служи за факел на бабукци за изграждане на социализма за който те се бориха и умряха.

Участникът в четата на Дочо Михайлов др. Иордан Гергицов разказа спомени из живота на неустрашимия революционер, пламенния агитатор на делото на Партията — любимия Дочо.

„Дочо беше олицетворение на Партията. С желязната си воля и логика той сплотяваше и вдъхновяваше четниците в най-критичните моменти на борбата с врага. Но след като бе пронизано ясното му чело от вражески куршум, четата се разпръсна и много от четниците лежаха по зданиите, но образът на Дочо ги вдъхновяваше. Те не преставаха да водят борба с тиранията", с което завърши спомена си др. Гергицов. Бавно, с твърди стъпки, под звуците на духовата музика, делегатите се отправиха към паметната плоча на загиналите, която отрупаха с венци и букети.

Г. Михайлов

В с. Попина

Тържествено украсения кино-салон в с. Попина не можа да побере дошлите на 2 юни вечерта да отдадат почит на загиналите за народна свобода.

Тържественото събрание бе открито с кратко слово от председателя на Отечественя фронт.

Пионерският хор изпълни химна на НРБ, след което се заредиха няколко песни и стихотворения, напомнящи за тежкото фашистко робство, останало далеч в миналото.

За делото на Ботев и загиналите борци против фашизма говори др. Сарова, която подчерта, че безсмъртните им дела ще живеят в сърцата на признателните трудещи се, ще ги окрилят и вдъхновяват в огромното строителство на социализма у нас.

— Ние ще построим величественият паметник „Социализма", ще станем продължители на заветното им дело, за което се бориха и умряха те — заяви тя.

След доклада танцовият самодеен колектив изпълни народни хора.

Атанасов
партсекретар

с. Йорданово

На 2 юни селото осъмна в празнична премяна. Между портретите на героите паднали в борбата против фашизма окичени на трибуната, на видно място е поставен и портретът на славния и безстрашен борец, на бившия комсомолец, инструктор на Окръжния комитет на Партията и политзатворник — Иордан Димов. От ранна утрин към с. Йорданово прииждат хора от околните села, за да отдадат почит на загиналите в борбата за народна свобода.

Тържествена проверка! От строя на героите отсъствуват: Дочо Михайлов, Димитър Дончев, Иордан Димов и др.

За делото и живота на Иордан Димов говори секретарят на ОК на БКП др. Димитър Стойчев, който изтъкна, че Йор. Димов още като ученик стъпва в редиците на

(следва на 4 страница)

ОКОПАВАТ ПРОЛЕТНИЦИТЕ НА АКОРД

— Рейдова бригада —

Ние разучихме основно новият начин за окопаването на пролетните култури—индивидуалният акорд. Вярно е, че така се избягва уравниловката, копанта е по-качествена, поощряват се кооператорите, съревнованието добива нова форма.

Всички наши кооператори приеха призива на генералтошевци за високи добиви и по-богато възнаграждение на трудоденя. В изпълнение на решението те положиха грижи както за есенниците, така и за пролетните култури. Сега пред тях стои най-важната задача —навременното и качествено окопаване.

Като инициатори в това мероприятие са кооператорите от младежкото звено на Неделчо Русев. Останалите две младежки звена също се включиха в тази форма на окопаване.

Как се прилага този начин? Звеноводите Неделчо Русев, Христо Пенев и Вълчо Киров измерват площта, която ще бъде прекопана. Те определят на всеки член на звеното еднаква площ за копан. Естествено, че ще се проявят по-сръчните и физически по-силните. За да не загуби трудоден всеки кооператор окопава усърдно и качествено, защото при некачественото окопаване той трябва да загуби време да окопава отново своя парцел.

Ние наблюдавахме работата на младежките звена и констатирахме, че прилагането на индивидуалния акорд при окопаването дава отлични резултати.

Отличиха се при копанта на блока: Руска Николова, Маринка Неделчева, Жечка Пенева, Петра Тодорова, П. Димитрова, Петранка Тодорова, Георги Еленков, Гина Вълчева, Иванка Гешева и др.

Ентусиазмът на младежите и девойките не е стихва. Те увличат и възрастните кооператори.

с. Срацимир, 31 май 1956 г.

Д. Христов
Д. Георгиев
Л. Николов

СЕСИЯ НА ОКОЛИЙСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

Навременно прибиране на реколтата

На 30 май т. г. в салона на кино „Доростол“ се състоя съвместна сесия на околийския народен съвет с целия околийски актив, която се занима с подготовката на лятната кампания и поръченията на избирателите.

Доклад за отглеждане на пролетните култури, подготовката и провеждането на лятната кампания и издължаването на държавните доставки прочете председателят на околийския народен съвет др. **Иван Миленков.**

След като изтъкна успехите и недостатъците през пролетната кампания, той се спря на мероприятията, които трябва да се приложат за отглеждането на пролетните култури. Необходимо е да се тори с изкуствени торове, да окопаем царевицата най-малко три пъти, фасула — два пъти, памука 4-5 пъти; да извършим изкуствено опрашване на царевицата, слънчогледа и др. за да получим високи добиви.

Говорейки за съревнованието др. Миленков каза, че то не е много добро, особено отчитането. Не се извършват взаимни проверки, въпреки тяхната положителна роля. След проверката, която направихме на Тутраканска околия, само за 10 дни се зася два пъти повече царевица по квадратно-гнездовия начин с машини и 6 пъти повече на ръка в сравнение с периода от началото на кампанията до 20 април т. е. за повече от 20 дни.

Увеличи се напрежението в работата и след проверката, която на 12 май тутраканци с група от около 40 председатели на съвети и кооперативни стопанства изкършиха в повече от 25 села от нашата околия. Това показва, продължи докладчикът, че взаимните проверки трябва да се правят най-редовно, както между околиите, така и между ТКЗС и съветите. За пример на правилно водене и отчитане на съревнованието той посочи ръководството на ТКЗС в с. Ситово. Председателят на това стопанство редовно отчита съревнованието по радиоуредбата.

В резултат на правилното насочване и редовно отчитане на съревнованието задачите в това стопанство тази година се изпълняват подобре. Има обаче и много стопанства, в които съревнованието, като постоянен метод на работа, не се прилага и затова те изостават, особено сега при окопаването на пролетните култури. Такива са стопанствата в селата Казимир, В. Левски, Попкралево и др.

Във връзка с отглеждането на пролетните култури и борбата за високи добиви, в доклада бе засегнат въпроса за внедряването на индивидуалния акорд като начин на работа, който дава възможност да се разгърне съревнованието с много по-голяма сила, както между бригадите и звената, така и между отделните кооператори и да се повиши производителността на труда в кооперативните стопанства.

Минавайки към въпроса за

лятната кампания

докладчикът подчерта, че за да се прибере реколтата и издължат доставките в кратки срокове и без загуби, зависи, както опитът показва, от предварителната подготовка: как са извършени другите селскостопански работи и на първо място подреждането на пролетните култури, тяхното окопаване, прибиране на фуражите, подготовка на машините и другия инвентар. Необходимо е да се използуват и конските окопвачки, които значително увеличават производителността на труда.

В доклада бяха посочени и задачите, които стоят за изпълнение през лятото.

След съдоклада, прочетен от председателя на постоянната комисия по селското стопанство при ОНС Константин Попов започнаха изказванията.

Димитър Лефтеров, председател на ТКЗС в с. Майор Ценович разказа за подготовката и въвеждането на индивидуалния акорд в работата на тяхното стопанство.

Иван Матеев, агроном, говори против късното излизане на кооператорите на работа, необходимостта от плевене особено в семенните участъци, за своевременното и качествено прибиране и съхраняване на фуража, подготовката на площадки, ремонта на веялките, набавяне на бризенти, изкърпването на чуваларите и пр.

Г. Димитров, председател на селсъвета в с. Срацимир в изказването си предложи тази година МТС да изкарат комбайните на полето 10-15 дни преди започването на жътвата, за да може на практика да се провери тяхната годност.

Иван Иванов, секретар на ОК на БКП, говори за необходимостта от по-бързото и смело внедряване на новите почини, като индивидуалния акорд, разделното прибиране на реколтата и пр., а партийният секретар при МТС — Ситово др. Куртев основателно посочи някои недостатъци в работата на управителните съвети на кооперативните стопанства, като непочистване блоковете от бурени и дървета и др. Той обаче не говори за организационните слабости, които съществуват в работата на МТС — Ситово и които стават причина за изоставането на някои мероприятия в ТКЗС.

С повишено внимание присъствуващите на сесията изслушаха др. **Васил Атанасов,** зам. председател и бригадир от кооперативното стопанство в с. Абрид, Толбухинско, дошел по покана на ОНС, да разкаже за техния опит при внедряването на индивидуалния акорд. След като изтъкна трудностите, които са били срещнати в началото, той каза, че сега индивидуалният акорд се прилага в почти всички видове работа и кооператорите така са убедени в неговите предимства, че за нищо не биха се отказали от него.

Изказванията по първия доклад приключиха след като **др Габровски,** секретар на ОК на БКП, спря внимането на участвуващите в сесията върху най-важните въпроси, които стоят за разрешение през лятната кампания. Той особено наблегна на ролята на агрономите като организатори на новите прогресивни методи на работа, както и върху необходимостта да се вниква в икономиката на кооперативните стопанства, да се търси новото и се внедрява широко чрез обмяна на опит и пр.

Ст. Койчев, началник на орготдела при ОНС прочете доклад за изпълнението на поръченията дадени на съветниците през време на изборната кампания. От направените общо 904 поръчения, една част са вече изпълнени, а други са в процес на изпълнение.

Сесията прие конкретни планове за прибиране на реколтата, подмятане на стърнищата, вършитбата и предаване на държавните зърнодоставки, както и план-програма за изпълнение на поръченията на избирателите, които ще помогнат да се мобилизират силите в нашата околия за изпълнение на поставените задачи в определените срокове.

Ив. Брезоев

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Когато комунистите са на мястото си — успехът е сигурен

През първото тримесечие на годината Околийският промкомбинат изпълни производствения си план 110.56 на сто, увеличи производителността на труда с 14.50 на сто, и реализира икономии от снижение себестойността на продукцията в размер на 113400 лева.

Тези успехи се дължат на близката помощ оказана на предприятието от ОК, ГК на БКП и най-вече от първичната партийна организация.

Партийното бюро и партийният секретар правилно са разпределили комунистите и кандидат-членовете на Партията по цехове и отдели. За подобряване на работата в цеховете и качеството на продукцията те използуват партийния и безпартиен актив. През месец март качеството на продукцията се беше влошило. Партийното бюро веднага организира съвещание от широк партиен и безпартиен актив, на което беше обсъден въпросът за нейното подобряване и намаляване на брака. На съвещанието се направиха ценни предложения за предотвратяване допуснатите недостатъци в производствения процес, които по-късно бяха внедрени в практиката и дадоха добри резултати.

Партийната организация се стреми да превърне опита на първенците от производството в опит на целия колектив. За това редовно свиква съвещания с производствениците, изпраща най-добрите за обмяна на опит в предприятия от другите градове, които след завръщането си предават опита на колективите. Така в плетачното отделение се въведе новия начин на плетка с много шарки, в мутафчийския отдел, където производственият процес е бил ръчен, сега се въвеждат машини, с помощта на които тъкането ще се ускори, а себестойността на продукцията значително ще се намали.

Тя подпомага профорганизацията в правилното организиране и отчитане на социалистическото съревнование, в което са включени 380 работника с индивидуални и колективни договори. На най-добрите е присвоено званието „най-добър в професията“, което с гордост носят 24 работника, а 86 са ударници. Първенците в производството редовно се поощряват, било то с ризи, плат за костюми или с парични награди отпуснати от парите, с които е наградено предприятието от Окръжния народен съвет.

Работата на партийните групи в сравнение с миналата година е значително по-добрена. Инструктират се групорзите качествено и диференцирано по жизнените стопански въпроси: намаляване себестойността и подобряване качеството на продукцията по цехове, оплътняване на работното време, намаляване на брака до минимум, затягане на трудовата дисциплина и др.

Добре се справят с поставените задачи партийните групи. Партийната група при плетачния цех от м. февруари до сега, е провела 7 събрания, на които е разгледала въпроси, свързани с производствения процес. На 30 март е разгледала въпросите за изпълнение на производствения план на цеха; за подобряване на качеството и трудовата дисциплина. На 25 април — мерки за подобряване на качеството и намаляване себестойността; изпълнение плана за десетдневката; правилното съхраняване на машините. На 30 май — новите почини и въвеждането им в цеха; асортимента и качеството и др. Благодарение на мерките взети от партийната група, комунистите успяха да мобилизират колектива за изпълнение предвидените за тримесечието мероприятия. Планът за тримесечието бе изпълнен 150 на сто. Реализирани са 11800 лв икономии.

Партийната група при предачната фабрика е провела 8 събрания. Набелязаните мерки от нея са допринесли за изпълнение на тримесечния план 104 на сто и за реализиране печалба от 55000 лева.

Добре работят партийните групи с профгрупите, с помощта на които последните редовно провеждат събрания, където се отчита изпълнението на месечния план по десетдневки.

Партийната организация добре е построила работата на агитационния апарат. Беседите и колективните четения на вестниците се актуализират с изпълнението на плана по цехове и отдели. Художествено се изписват лозунги, диаграми, а издаваният „стършел“ се ползува с голяма популярност и с интерес се чете от работниците.

Слабостите, които е допуснала партийната организация в работата си с ДСНМ, трябва своевременно да ги преодолее, за да бъде за образец на останалите партийни организации от промишлените предприятия.

Йор. Минчев

Из редакционната поща

ЩЕ ИМА ЛИ КЪПАЛНЯ НА ДУНАВА?

Всяка година Дунава взема жертви. Не беше отдавна, само преди 15-20 дни, един млад живот—ученик от първи курс на Педагогическото училище — стана жертва на Дунава. Защо е това? За смъртта на ученика не може да се вини никой. Но ако не се вземат мерки, ако не се направят някои приспособления, ако не се загрижим за безопасността при къпанията нещастията ще продължават.

В този дух до редакцията е отправил едно страстно и с болка написано писмо нашият читател Драган Бобчев. Той пита до кога ще продължават тия нещастия, до кога Градският народен съвет ще търпи това положение. При добра воля и желание можеха досега да се направят някакви приспособления край Дунава, за да се поведе борба с нещастията.

Ние поставяме този въпрос пред Градския народен съвет и пред нашата общественост. Какво може на първо време да се направи? Трябва посредством шамандури или завързани греди да се определи мястото, където се разрешава къпането. Да не се позволява излизането извън определеното място. Така е в много дунавски градове, така е и в морето. По инициатива на Градския народен съвет и с помощта на ДОСО да се формира спасителна команда от добри плувци и гребци, които да наблюдават къпещите се и при нещастие да се притичат на помощ.

Водите на Дунав сега са придошли. Времето още не е така топло и броят на къпещите се е малък. Но само след 3-4 седмици водите ще спаднат, времето ще се затопли и къпещите се ще станат много. За тяхната безопасност трябва да се помисли и то сериозно.

Писма на наши читатели

ПЕЧАЛНИ РЕЗУЛТАТИ

Учебната 1955/56 година X-а клас при Първо ССУ в града ни завърши лошо. От 38 ученика остават да повтарят класа 5 ученика, а повече от десет са с по един или два поправителни изпити. Ако някои от тези ученици не издържат годишните си изпити, то броят на оставащите в същия клас ученици ще се увеличи.

На какво се дължат тези печални резултати в X-а клас? — На това, че през цялата година дружественото бюро на класа малко се занимаваше с успеха и възпитанието на другарите си. То прибягваше само до дисциплинарни мерки. Това озлобяваше учениците и дисциплината в класа се разкапваше. Не се подействува върху онези ученици, които си позволяваха да говорят некрасиви неща за преподавателите и уронваха техния авторитет. Дружественото бюро не можа да разбере, че дисциплинарните наказания са последна мярка. Преди да прилагат такива наказания другарите от бюрото трябваше да поведат разяснителна работа. Убеждението и другарската помощ са по-ефикасни средства, отколкото дисциплинарните наказания.

С недисциплинираните ученици повечето пъти се занимаваше учителският колектив, и особено др. Петко Апостолов, който дойде за класен ръководител едва в последните три месеца. Макар и за кратък срок, но той можа да заздрави дисциплината в класа, помогна на редица изоставащи ученици по някои предмети. Но бюрото не го подкрепи цялостно, не прояви самоинициатива и резултатите от труда на класния ръководител бяха малки.

Обаче, най-голяма вина за печалните резултати имат самите ученици от класа. Те не се интересуваха от предаваните уроци, не влагаха желание, упоритост и страст в овладяването на материала.

Нека се поучим от грешките си и през идната година да не позволим да остане нито един ученик.

Л. Йорданова
дописник

НОВО БАСКЕТБОЛНО ИГРИЩЕ

Сбъдна се е дългоочакваната мечта на курсистите и курсистките от Педагогическото училище за начални учители „Димитър Благоев“ в гр. Силистра. Тези дни, със собствен труд, под ръководството на др. Г. Костов, учител по физическо възпитание, те завършиха новото баскетболно игрище.

В. Йорданов

ПРЕГЛЕДИТЕ ЗА ХИГИЕНИЗИРАНЕ НА УЧИЛИЩАТА В ОКОЛИЯТА

Прегледът в Силистренска околия се извърши от три комисии, съставени от просветни и здравни работници. Комисиите проверяваха всички училища и определяха първенците. Установи се, че там, където има системност в работата, разбиране и желание има и добри резултати. Училища, които се помещават в стари, неподходящи сгради, където в миналото от години съществуваше мизерия, днес са чисти, приветливи и хигиеничната обстановка е добра.

Не е достатъчно само сградата да бъде нова, за да се хигиенизира едно училище. Такива училища като в селата Стрелково, Йорданово, Бабук, Срацимир, Алфатар —началното, Искра — началното, П. Чолаково и Голеш със стари сгради, съвсем неподходящи за училища (П. Чолаково и Искра) са хигиенизирани и в тях е въведен почина за висока санитарна култура. Как в с. Стрелково колективът постъпи, за да хигиенизира училището? През зимата беше уредена томбола, работиха на залесителния пояс и със спечелените пари обзаведоха класните стаи и подобриха двора.

Най-добри резултати по показателите имат училищата в селата Айдемир, Алфатар—началното, Педагогическото и Първо ССУ в гр. Силистра, цялодневната детска градина № 2 — Силистра. Централната околийска комисия ги определи за първенци в първия етап от прегледа.

Но има и немалко некрасиви неща. Например не е достатъчна работата на здравните работници и учителите в селата Зарник, Бръчма, Казимир, Голебина и др. по личната хигиена на учениците. Има училищни колективи които не са разгледали указанието и не са изготвили планове по хигиенизирането, както е в Зарник, Добруджанка, Българка, Попкралево, Васил Левски, М. Ценович. Малко е работено по опазване на класните стаи и имуществата в тях в селата Зарник, Светослав, Краново, Българка, Войново, Алфатар—основно, Сребърна и др.

Налага се участъковите лекари и фелдшери да направят изводи от досегашната си работа в училищата, да се разгърне още по-добра масово-разяснителна здравна дейност сред учителите, учениците и техните родители за по-добри успехи във втория и третия етапи от прегледа.

Ив. Христов
дописник

ЗА ВАС, СВИНЕВЪДИ

Да се борим с атрофичния ринит по прасетата

Заразният атрофичен ринит е заболяване предимно по малките прасета в периода на бозаенето. Тази болест протича главно в две форми: първата форма се характеризира със слизесто или слизесто-гнойно възпаление на носните кухини, сумтящо хъркащо дишане и понякога възпаление на очната област. При тази форма на болестта се заразяват най-голям брой прасета и смъртността е най-висока. Една част от заболелите прасета оздравява, при друга — болестта преминава в хронична форма. Тази форма се проявява у прасетата с изкривяване на горната или долната челюст, скъсяване на горната челюст, несъвпадане на зъбите от двете челюсти и периодично кръвотечение. Има случаи когато, следствие на деформацията на двете челюсти, езикът на болното прасе се подава навън. Често срещан признак е силното набръчкване на кожата на горната челюст, като се образуват няколко гънки.

Атрофичният ринит се наблюдава преимуществено сред прасета от есенните и зимни прасила. Стопанското значение на болестта се изразява във високата смъртност сред сукалчетата, която е най-ниска през лятото — 8—10%. Поради настъпилата деформация в челюстите имаме неползотворяване на фуража. Съвсем рязко се наблюдава изоставане в растежа на заболелите прасета. Има случаи когато нормално развитите прасета са достигнали до 22 кг, а заболелите достигат на тегло от 9 до 14 кг.

Заболяване е установено и в нашата околия, а също и в други райони на Добруджа.

Наблюденията, които сме правили, говорят, че заболяването може да се предава в някои случаи от болната свиня-майка на новородените прасета. Затова в борбата с атрофичния ринит една от мерките трябва да бъде да не се позволява свине-майки или мъжки разплодници с изменения за атрофичен ринит да се използуват за разъдни цели. Има данни, че болестта избухва спонтанно при лоши хигиенни условия на отглеждане на свинете. Подобряването обстановката в свинарниците и хранителния режим създават благоприятни условия за предотвратяване появата на ринита.

От лечебните средства, които са познати и тези, които по наблюдение на наши лекари са се оказали най-добри са стрептомицина и луголовия разтвор. Един флакон стрептомицин се разтваря с 5 куб. см преварена вода или физиологически разтор, от която течност се накапва във всяка ноздра на заболялото прасе по 3—4 капки по три пъти на ден. Луголовият разтвор се използува по същия начин. Лечението продължава 5-6 дни.

Добре е като профилактична мярка на здравите прасета и в последните 15 дни на бременните свине, както и на болните прасета да се дават витамин „А" и „Д".

Д-р Н. Ненов
старши ветеринарен лекар при ОНС — Силистра

Д-р Б. Вачев
научен сътрудник ЦВБИ — София

Младежите в борба за високи добиви

В ТКЗС с. Ситово се води съревнование между всички бригади и звена. Развяват се по обширните блокове на стопанството подухвани от ветреца червените бригадни и звенови знамена. Те са свидетели на старанието на кооператорите, които не искат да пропуснат нито час, нито минута хубаво време за копан. Съревнованието не е само за знамената, съревнование се води и за по-високи добиви. Това именно кара много кооператори да проявяват лична самоинициатива и прилагат допълнителни грижи за пролетните култури.

През изтеклото десетдневие първенец звено в окопаването за бригадата и за цялото стопанство е шесто младежко звено от първа полевъдна бригада със звеновод девойката Иванка Великова Атанасова. Тя изпълнява с чест поръчението, което й даде ДСНМ — да създаде здрава организация в звеното и да получи високи добиви и качествени хибридни семена.

Звеноводката е подпомогната и от девойките Цветана Илиева Камарашова, Дона Петрова, Гица Кръстилова, Стояна Димитрова. Тяхната цел е да покажат колко може да се получи от хибридния участък. Затова те го брановаха, наториха го с 21 тона птичи тор, разредиха посева, окопаха го първа копан, а сега започват втората копан. Този участък е от 37 дк. Към звеното са зачислени още 56 дк фасул, 54 дк слънчоглед, които са окопани първи път. Общата площ на царевицата е 140 дк като започна вече втората копан.

Така младите кооператори от звеното на Иванка Великова Атанасова се борят за високи добиви. Но техния път към първенството искат да пресекат останалите младежки звена в стопанството. Благородното съревнование е обхванало всички младежи, а те увличат и останалите кооператори.

Г. Стоянов
председател ТКЗС в с. Ситово

Да запазим плодовете от кафявото гниене

Болестта „кафяво гниене" напада всички плодове. При дъждовни години загубите от тази болест достигат 60-80 %, ако разбира се не се води борба с нея.

Първоначално гниенето по плодовете се появява под форма на малко петно, което се разширява много бързо. Върху кожицата на плода, над загнилата част, се появяват дребни прашести купчинки сиво-бели, наредени в кръгове. Колкото се отива към заразяване на плодовете при дъждовни дни, болестта се проявява в по-големи размери, като голяма част от заразените плодове окапват. Рано нападнатите плодове най-често остават сухи по дърветата.

Болестта „кафяво гниене" се причинява от плесен. Огнище на тази болест са заразените плодове останали по дърветата или окапали. През пролетта, при благоприятни условия се образуват многобройни летни спори, които заразяват плодовете.

Има различни средства за борба. След беритбата на плодовете трябва да съберем и унищожим всички останали мумифицирани плодове по дърветата, които са източници на зараза; зимно пръскане с 2 % бордолезов разтвор. Летните пръскания се извършват с 1 % бордолезов разтвор. Пръскания в дъждовни години се извършват периодично през 10-15 дни, тъй като има изобилна влага във въздуха и съществува опасност от заразяване на плодовете.

При чувствителните към бордолезовия разтвор ябълкови сортове: Каселска ренета, Жълт-бял флор, Бял зимен калвин, Златна превъзходна и др. както и прасковите, следцъфтежните и летни пръскания се извършват с 1:60 сяроваров разтвор или 1 — 1.5 % солбар. За да предпазим овощните дървета от разни насекоми и неприятели, към бордолезовия разтвор трябва да прибавим 2 кг ДДТ 20 % или 800 грама оловен арсенат за 100 литра разтвор. Това средство е ефикасно срещу ябълковия плодов червей.

В овощарството се прилага пръскане с Е-605-форте като се използува в малки дози от 50 до 70 куб. см за 100 литра разтвор. Този препарат се употребява против кръвната и листната въшка, черешовата муха, ябълковият плодов червей и др.

Пръсканията с отрови се прекратяват 20-26 дни преди узряването на плодовете. Те се извършват съобразно развитието на отделните неприятели и едновременно от всички стопани в даден район.

Н. Стефанов
Овощарска опитна станция-Силистра

ПО ПРИЗИВА НА ЧЕЛНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

Преизпълняват обещанията

Колективът на ДИП „Липа" непрекъснато подобрява работата си, за да може при мебелното производство да задоволи и най-претенциозния вкус. Ежедневно от това предприятие се изнасят десетки гардероби, бюфети, спални и други мебели. Тези мебели намират широк пласмент в цялата страна. Целият колектив покрай другите задачи държи най-много и на тази — да не пусне нито един мебел некачествен.

Изминаха вече три месеца откак колективът пое различни обещания по призива на челните предприятия. Отчетите, които се дават показват, че всички бригади и цехове преизпълняват обещанията си.

Ето бригадата, която произвежда обикновени кухненски шкафчета. Тук съревнованието не стихва. Всеки ден червеното знаменце се дава на заслужено спечелилия тази награда. Знаменцето е тук. На него пише „Бригада — първенец за деня". Това е младежката бригада не Георги Николов Вълков. Знаете ли, че на 26 май бригадата изпълни производствения си план 217 на сто? Месечният план е изпълнен. За нуждите на нашите домакинства са предадени десетки шкафчета свръхплана. Ето младежкият къп на бригадата. Тук всеки производственик е поставил своето обещание по призива. Четем обещанието на бригадира Георги Николов:

1. Да изпълнявам личния си производствен план 210%.
2. Да давам висококачествена продукция.
3. Да поддържам културна работното си място.
4. Да контролирам цялостната работа на бригадата.

Както неговите, така и на производствениците обещания се изпълняват. Бригадата е от 11 производственика. Но между тях, освен бригадирът, има и други „най-добър в професията". Това е Димитър Д. Иванов — 190 %, а Георги Тончев, който е постоянен ударник, изпълнява дневния си план 160 %.

В предприятието има и други бригади, които също така крачат смело напред. Бригадата на Георги Дечев произвежда легла. При месечен план 200 легла тя на 28 май произведе и предаде двеста и първото легло.

Бригадата на Георги Вълков произвежда бюфети. И тя преизпълни месечния си план и навлезе в юни с още поголям ентусиазъм.

300 гардероба за трудещите се за един месец е задължена по план да произведе бригадата за гардероби. На видно място в цеха има лозунг: „Чрез машинно вкопаване на пантите да спестим 1,200 лв." Това предложение се изпълнява. На 28 май беше произведен и 300-я гардероб. Както за всички бригади, така и за гардеробната бригада планът е закон. Така ще ви отговори всеки производственик.

Успехите на ДИП „Липа" са радващи. Тези успехи са плод на съзнанието на производствениците, на любовта им към професията, на майсторското овладяване на техниката, на високата трудова дисциплина, на постоянната помощ на партийната организация и администрацията.

Д. Левашки

Кооператорите от ТКЗС в с. Гарван облагородяват лозови пръчки

За пръв път в ТКЗС в с. Гарван започнаха облагородяването на лозови пръчки. В миналото ние внасяхме лозови пръчки от други места, а тази пролет започнахме сами да си ги произвеждаме. Отначало у лозарите липсваше умение и сръчност при присадките. Това се превъзмогна и др. Енчо Тодоров достигна на ден 810 присадки, а Иордан Тодоров, Никола Василев и др. на ден имаха по 650 присадки.

Завинаги у нас се премахна снабдяването с облагородени лозови пръчки от други места. Учейки се от опита на челните ТКЗС и използувайки свой опит, кооператорите ще са в състояние да произвеждат лозови присадки и за други стопанства.

Ил. Тодоров
дописник

Пролетните култури са в прекрасно състояние

Първи в нашата околия с пролетните култури бяха засети площите на учебно-опитното стопанство в града ни. Спазени са всички агротехнически изисквания. Царевицата и слънчоглеът са засети по квадратно-гнездовия начин, фасулът — ленточно, захарното цвекло — широкоредово. Напълно са спазени изискванията при квадратно-гнездовата сеитба на хетерозисната царевица. Разстоянието между редовете и вътре в реда е 70 на 70 см. което спомага за окопаване в две посоки и добро осветление на растенията от отделните гнезда.

Тези грижи за пролетниците се отразиха прекрасно върху техния растеж и сега са в отлично състояние.

Ст. Куртев
дописник

ТЪРЖЕСТВЕНО ПОЕМАНЕ НА ШЕФСТВО

Работническият колектив на ДИП „Липа" в гр. Силистра неотдавна пое шефство над Второ средно смесено училище. Начело с музика, в стройни редици, ученици-активисти от ДПО „Септемврийче" и ДСНМ заедно с учителите си посетиха ДИП „Липа". Тук с нетърпение и интерес ги очакваха работниците.

Тържеството бе открито с кратка литературно - музикална програма, изпълнена от пионерския колектив при училището.

По случай поемане на шефството, доклад прочете др. Каравасилев от името на работническия колектив на ДИП „Липа". В доклада си той припомни на учениците, че е много важно, като бъдещи строители на новия живот, покрай научната си подготовка да получават и практически познания за техника на промишлеността и селското стопанство.

— Нашето предприятие, — каза др. Каравасилев, — е готово да окаже помощ в това отношение, като чрез поемане на шефство над вашето, а сега и над нашето училище, да подпомогнем обзавеждането на столарска работилница, да ви снабдяваме редовно с отпадъчни материали за практически занятия по ръчен труд, да организираме с наши специалисти кръжок по дървообработване и др.

Партийният секретар на Второ смесено училище др. Андреев прочете договора. От своя страна училището се задължава със своя самодеен колектив да осигурява редовно тържествено откриване на различните работнически събрания и тържества, да озелени двора на предприятието, да дава учители за лектори по политически въпроси, ръководители на курсовете по руски език и др.

Преди да подпише договора директорът на предприятието др. П. Георгиев каза:

— Шефството ще ни импулсира да работим още по-ревностно и да изпълним с чест обещанията, които поехме по Призива на челните предприятия.

Накрая директорът на училището др. И. Райчев подчерта огромното значение на живата връзка между науката и практиката.

— Контактът, който се установява, — каза той, — между ДИП „Липа" и Второ средно смесено училище ще допринесе твърде много за създаване на здрави социалистически кадри в нашия добруджански край.

След приключване на тържеството младите активисти разгледаха просторните и отлично обзаведени работилници. Те видяха висококачественото производство на своите братя и бащи. Видяха добре подредените работни места и дадоха обещание да работят по примера на работниците от ДИП „Липа" — културно и прецизно, за да бъдат достойни строители на новия живот в нашия край и в Родината.

Ст. Манчев

СВЕДЕНИЕ

за хода на окопаването и силажирането от МТС в околията към 30 май 1956 г

№ по ред	МТС	Копан %	Силажиране %	Точки
1	Силистра	15.3	10.2	3
2	Алфатар	19.5	2.9	4
3	Кайнарджа	13.6	10.2	4
4	Ситово	13.	8.	6

СВЕДЕНИЕ

за хода на копанта на пролетните култури до 30 май 1956 г

На кое място е	ТКЗС	копан %	На кое място е	ТКЗС	копан %	На кое място е	Селски народен съвет	копан %
1	Силистра	91.6	21	Попина	43.3	1	Силистра	93.
2	Иорданово	77.4	22	Срацимир	41.	2	Станчево	79.7
3	Алфатар	76.9	23	Н. Попина	39.5	3	Попина	76.7
4	Попина	74.2	24	Богорово	38.	4	Алфатар	72.4
5	М. Ценович	71.7	25	Ген. Попово	37.4	5	Иорданово	71.9
6	Ситово	70.5	26	Голеш	37.3	6	Айдемир	65.2
7	Бръчма	70.	27	Добруджанка	37.2	7	Иширково	59.
8	Сърпово	66.2	28	Сребърна	36.9	8	Кайнарджа	52.
9	Иширково	60.7	29	Смилец	36.5	9	Срацимир	51.4
10	Войново	57.7	30	П. Чолаково	36.	10	Сребърна	50.
11	Стрелково	57.5	31	Гарван	34.9	11	Ситово	49.9
12	П. Чолаково	53.	32	Бабук	33.8	12	Бабук	46.2
13	Станчево	50.8	33	Айдемир	32.6	13	Светослав	45.4
14	Светослав	49.4	34	Главан	32.	14	Гарван	43.
15	Българка	49.3	35	Брестак	31.4	15	Искра	41.
16	В. Левски	48.1	36	Краново	31.	16	Смилец	41.
17	Зарник	46.	37	Казимир	30.3	17	Голеш	36.5
18	П. Ламбриново	45.3	38	Искра	24.2			
19	Кайнарджа	44.1	39	Слатина	24.			
20	Ветрен	43.4						

ДОБРУДЖАНЦИ ПОЧЕТОХА ПАМЕТТА НА ПАДНАЛИТЕ В БОРБАТА ЗА НАРОДНА СВОБОДА

Продължава от I стр.

комсомола и се включва активно в стачните борби на работническата класа против монархическата олигархия. Той винаги е бил в първите редици на борците, никога не е падал духом, а винаги е поддържал вяра в силите на работническата класа сред политзатворниците в румънските зандани. Той бе талантлив организатор и страшен разобличител на румънската чокойска власт, които качества го издигат до инструктор на Окръжния комитет на Партията.

След излежаване на присъдата си, не след дълго бива разстрелян заедно с младежа Ангел Георгиев през 1938 год. от румънската жандармерия.

— Нека, другари, незабравяме миналото и сплотени като един, да пазим свободата, извоювана с толкова скъпи жертви — завърши речта си др. Стойчев.

Ст. Дулев

Тържествен концерт - среща

Салонът на Народния театър се оказа малък да побере дошлите трудещи се на тържествения концерт-среща с политзатворници, концлагеристи, ятаци, партизани, борци против фашизма.

Хорът на кооперация „Дунав“ откри тържеството с Интернационала и Дружна песен. Председателят на околийския комитет на Отечественя фронт др. Стоян Коцев прочете доклад за революционните борби в нашата околия. В доклада си той припомни самоотвержената борба на стотиците и хиляди борци от околията и града против румънската чокойска олигархия и българското фашистко правителство.

Тържеството продължи с музикална програма изпълнена от Ансамбъла за песни и танци при читалище „Доростол“, с рецитации от народната учителка Иванка Мирчева, политзатворникът Иван Иванов, артистът Гунев и др.

На сцената е политзатворникът П. Кудинов, който развълнувано разправя ужасите, които са изживели по време на големия процес от 1936 година, когато са били арестувани повече от 2000 души и съдени повече от 300 души. След него др. Нягол Няголов описа инквизициите на румънските жандарми над тях през 1932 година и на българските фашисти през 1943 година.

За подвига на силистренци, за разбиването на затвора в Силистра разказа спомен др. П. Стоев. Тогава на 7 септември 1944 година, когато съветските соколи бяха на нашата граница, трудещите се от града, под ръководството на партийната организация, разбиват затвора и освобождават политзатворниците. Той говори за величествената манифестация, начело с освободените политзатворници, устроена за посрещане на славните съветски воини, които навлязоха в нашата страна.

За героизма на партизаните, на комунистите, за тяхната твърдост пред страданията и болките говори др. Габровски. Той даде пример с командира на Севлиевско — Габровския партизански отред др. Иван Райков. Неговият разказ дълбоко развълнува присъствуващите.

Орански

ТОЙ ЖИВЕЕ В СЪРЦАТА НА ДОБРУДЖАНЦИ

Сред зелената полянка в буйно разлистената дъбова гора край село Войново се намира надгробен камък. Несръчна ръка е издълбала надпис на румънски език: *Димитър Дончев—доктора, от с. Добромир, околия Кюстенджанска, роден 1896 — 1931—IX—разстрелян.* Колко много говорят тези слова!

За добруджанци името на героя стана символ на нравствена сила, на смелост, на любов към хората. Да изразят своите чувства на любов и признателност към него, да се поклонят пред светлата му памет, дойдоха тук на лобното му място на 3 юни много трудещи се града и селата.

Ето я майката на славния добруджански борец — баба Дончевица! Прегърбена от тежестта на годините и от мъката по своето свидно чадо, тя бавно се приближава към гроба, прегръща и целува студения надгробен камък и в съзнанието ѝ, като наяве минава целият живот на нейния прославен син.

На почетна стража, с шмайзери в ръка, се редят бойните другари на Доктора, политзатворници, стари партийни дейци.

Тръбата възвести започването на тържеството.

Пред арката от зеленина с портретите на Ботев, Дочо Михайлов и Димитър Дончев, заемат места официалните лица. Тук са и близките на загиналия — неговата майка, сестра му Мария Бучкова, бойните му другари и др.

Тържеството откри Кънчо Луков, председател на Околийския комитет на ДОСО

Прочувствено слово за загиналите в борбата за свободата на нашия народ произнесе секретарят на ОК на БКП в гр. Силистра Иван Иванов, след което старият добруджански партиен деец Марин Станев разказа спомени за Димитър Дончев—Доктора, за неговата смелост, за неговото геройско държание преди разстрела от румънските жандарми.—„Когато чух, че Доктора е убит, аз се почувствувах като сирак, така, както се почувствувах когато загубих родителите си. Голяма мъка се заби във всяко честно добруджанско сърце и ние се заклехме да се борим за делото, за което той даде живота си“ — завърши спомените си др. Марин Станев.

Духовата музика засвири за проверка.

— Христо Ботев падна убит от вражески куршум... Васил Левски... Лиляна Димитрова... Дочо Михайлов... Димитър Дончев — Доктора; редят се имената на безсмъртните герои, паднали в борбата за щастието на човека. Каква душевна сила и величие са притежавали те!

Музиката и хорът при читалище „Доростол“ изпълняват:

„Вий жертва паднахте в неравна борба.
Служихте с любов на народа.
Борихте се смело до сетний си час,
За правда, за чест и свобода“.

Всички падат на колене! Дълбоката скръб се слива с волята за борба за по-светло бъдеще, в името на което отдаде живота си Димитър Дончев—Доктора.

Тържеството завърши с полагането на венци от свежи цветя. Така добруджанци изразиха своята любов и признателност към легендарния революционер Димитър Дончев — Доктора, към всички знайни и незнайни герои дали живота си, за да направят животът на хората по-щастлив и по-светъл.

Ив. Великов

Разговор за любовта, брака и семейството

На 31 м. м. библиотеката при читалище „Доростол“ в града ни устрои читателска конференция на тема: „Разговор за любовта, брака и семейството в социалистическото общество“. Доклад на тази тема прочете др. Елисавета Милева от Централната лекторска група.

Докладът на др. Милева създаде интерес у слушателите с правилното поставяне и разрешаване на проблемите за любовта, брака и семейството. Докладчикът разгледа някои художествени произведения, в които въпросът за любовта и брака е разрешен социалистически.

По доклада бяха зададени много въпроси. Направиха се и хубави изказвания. Народният съдия др. Ив. Кожухаров посочи примери от съдебната практика, като изнесе и новото законоположение за запазване на семейството.

Цялата читателска конференция мина на високо равнище.

Поход на колоездачите

По инициатива на партийното бюро, профкомитетът при МТС — Силистра организира походна група от колоездачи до лобното място на Иван Стайков, геройски загинал в борбата против фашизма. Групата почисти мястото около паметника и го украси, а др. Арнаудова произнесе кратко слово за живота и дейността на верния син на работническата класа Иван Стайков.

П. Маринова

Колективно-трудовият договор се изпълнява

На 1 юни т. г. в МТС — Силистра се състоя общо профорганизационно събрание, на което се отчете колективно-трудовият договор за второто тримесечие на 1956 год., отчете се изпълнението на обещанията приети по призива на генералтошевци и съревнованието през пролетната кампания.

От прочетения доклад и от изказванията на механизаторите проличаха някои грешки допуснати в хода на пролетната сеитба. След станалите разисквания, проявилите се в пролетната кампания 11 другари бяха наградени с обувки, копринени ризи и други предмети.

Поемайки наградите първенците обещаха да работят с още по-голямо усърдие за бързото приключване на лятната кампания.

Ив. Христова

Дейно дружество на БЧК

Дейността на дружеството на БЧК при Педагогическото училище за начални учители „Димитър Благоев“ в гр. Силистра, е могъщ фактор в борбата за висока санитарна култура на учебното място.

За добрата работа на дружеството говори и уреденият кът на БЧК, където са изложени наградите: две преходни червени знамена „Санпост в училище—окръжен първенец“, както и двете грамоти за постигнати високи успехи в санитарната култура в учебните заведения.

Постигнатите успехи вдъхновяват членовете на дружеството към още по-големи усилия, за да запазят окръжното първенство.

ХОРОВ КОНЦЕРТ

Гост на града ни е хор „Родина“ от гр. Русе, който утре вечер ще даде концерт в Народния театър.

РОДИЛКИТЕ В РОДИЛНИЯ ДОМ НА С. ПОПИНА РАЖДАТ БЕЗ АКУШЕРКИ

Злата Тодорова Енчева от с. Гарван е млада майка. Тя е едва на 22 години. На 22 май постъпва в родилния дом в с. Попина за второ раждане. Същият ден е била прегледана от акушерката Марийка Аспарухова. Последната се разлютила, защо са я събудили, когато бременната не щяла да ражда. Бременната ѝ обяснява, че има силни болки и не може да търпи повече.

На 23 май през целия ден акушерката Аспарухова не идва в родилния дом, за да прегледа бременната. Вечерта към полунощ Злата Тодорова е сама в родилния дом без никаква медицинска помощ, защото и санитарката си отишла. Напъните стават тревожни. Бременната ще ражда. Няма санитарка, няма акушерка. Бременната основателно се уплашва и започва да плаче. Къде е акушерката?

Бременната ражда. Приня в родилния дом в стаята е била нейната съселянка Петранка Г. Желева, която била вече родила. Тя помага на другарката си. Пъпчето на новороденото било отрязано от самата майка, но след дълго умуване как да се извърши тази акушерска манипулация. Пъпчето е било вързано с парченце марля, случайно намерено в стаята. Кълването и повиването на бебчето се извършва от самата майка-родилка, която е имала кървоизлияние.

На втория ден след раждането акушерката идва сутринта бодра, весела и вижда навсякъде изпоцапано с кръв. Идва и лекарят, който вече чул, че в родилното родилките взели да раждат без акушерска помощ. При разпита акушерката, зад гърба на лекаря, се заканва на родилката, ако признае и ѝ давала знаци да мълчи. Едва после акушерката осъзнава грешката си (не престъплението) и започнала да моли родилката да не прави оплакване.

За да избегне от работа, без и най-малко чувство на отговорност, акушерката Аспарухова дава БЦЖ ваксина вместо в родилния дом през време на престоя на децата, на ръка на майките, за да я дават вкъщи, с което най-грубо нарушава разпорежданията на Министерството на народното здраве и социалните грижи.

Забрави др. Аспарухова, че преди една година напусна службата си в с. Искра не по реда, без да си направи труд да издаде родилния дом на зав. участъка. След близо едногодишно отсъствие пак се връща в нашата околия и се моли за работа. Отдел „Народно здраве“ без да ѝ потърси поне малка сметка за миналото, я назначава за акушерка в с. Попина, при тържествена декларация от нейна страна, че ще си гледа добросъвестно работата.

Има вероятност, ако отдел „Народно здраве“ продължава да либералничи с такива акушерки родилките не само да раждат сами в родилните домове, но може да стане и нещо друго.

Б. Ганев

И ТАЗИ ГОДИНА ПИОНЕРИТЕ ОТ РАЙОНА НА СЪВЕТА СРАЦИМИР НЯМА ДА ИМАТ ЛАГЕР ЗА ЛЯТНА ПОЧИВКА

В околията ни е предвидено да се уредят 14 местни лагери за почивка на пионерите, подготовката на които започна още през месец януари т. г.

Кооператорите от района на Срацимирския народен съвет са изявили желание и за техните деца да се построи почивен лагер. За целта е определена и инициативна комисия, която обаче не проявява никаква инициатива. Най-голяма вина за това има директорът на училището в с. Срацимир Христо Д. Митов, който е председател на комисията.

На въпроса ни какво прави комисията по подготовката на летния отдих, започнат ли е строежа на лагерната постройка, той отговори:

— О... да, до тогава има още един месец. Майсторите казват, че ще я построят само за 12 дни.

— План, материали, тухли, камъни, вар има ли?

— Няма още нищо, но ще набавим, отговори с безразличие и спокойствие председателят на инициативната комисия.

По-откровен бе председателят на селсъвета с. Срацимир, който каза: — Тази година лагерът ще стане, но пионерите не ще могат да летуват, тъй като строителните работници през лятото са заети в строежа на кооперативните сгради,

Ясно е, че в резултат на бездушието на местните ръководители и на инициативната комисия 60 пионера ще бъдат лишени това лято от почивка.

Отдел „Народна просвета“ при ОНС още не е потърсил отговорност от директора Христо Митов, защото той дава само прекрасни обещания, пълни с оптимизъм, но нищо не върши.

Хора, които само говорят и обещават, а нищо не вършат, не са полезни.

Г. Мъров

ТУК ЩЕ ЛЕТУВАТ ПИОНЕРИ

— Пътят за Памук кулак ли?

Старецът, когото попитахме, дръпна юздите на младото конче, спря каручката и усмихнато ни посочи с ръка на юг.

— Ще вървите право по долината и скоро ще стигнете, — завърши той и подкара кончето отново.

Продължихме с велосипедите си нагоре, като дишахме с пълни гърди чистия и свеж въздух. Прекрасният пролетен пейзаж се разстила от двете страни на черноземния път и гали погледа ни. Тук буйно раззеленилите се лозя, там — нацъфтелите млади акациеви гори изпълват със силен аромат цялата околност.

Не след дълго пристигаме в „Памук кулак“. Тази дивна местност с красотата си е станала любим кът за почивка на трудещите се от града и особено на пионерите. Бяхме слушали толкова възторжени описания от децата за нея, че сега като дойдохме за пръв път тук, бързахме да обгърнем с нетърпеливите си очи всичко, което се виждаше.

Да, хубава местност е „Памук кулак“!

Ето и тук нацъфтели акациеви дървета, голяма орехова гора а до нея широки и равни поляни, обрасли с буйна трева. Виждат се хубава поляна,наскоро ремонтираните и боядисани сгради на пионерския лагер, а покрай тях — дълга редица черешови дървета, чийто клони са увиснали от тежестта на едрите узрели череши.

Придружени любезно от пазача, майстора и други другари от обслугата на лагера, ние разгледахме и самите сгради. Хубаво впечатление правят пионерските спални, кухнята и банята с резервоар, която е истинска наслада за малките деца.

В този прекрасен кът всяко лято почиват децата на нашите трудещи се. Тук те възстановяват своите сили и здраве под непрестанните грижи на любимите си възпитатели.

Тази година лагерът ще бъде открит на 16 юни.

В него ще почиват деца на три смени, като първата ще трае 24 дни, втората—22 дни и третата—21 дни.

Приятно ни беше да чуем от пазача, че тук председателят на изпълнителния комитет на ГНС др. Слави Боев, често е идвал да проверява качеството на ремонта и навременното обзавеждане на помещенията.

Вен Гун

Трудещи се,

Подновете абонамента си за в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“, орган на ОК на БКП, на ОНС и ОК на Отечествения фронт в гр. Силистра.

Годишен абонамент 10.40 лв и полугодишен — 5.20 лв.

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна“ — адрес: ул. „Дочо Михайлов“ № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници“ — 201.

ДИК „Дунав“ печатница — Силистра. Пор. № 209.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

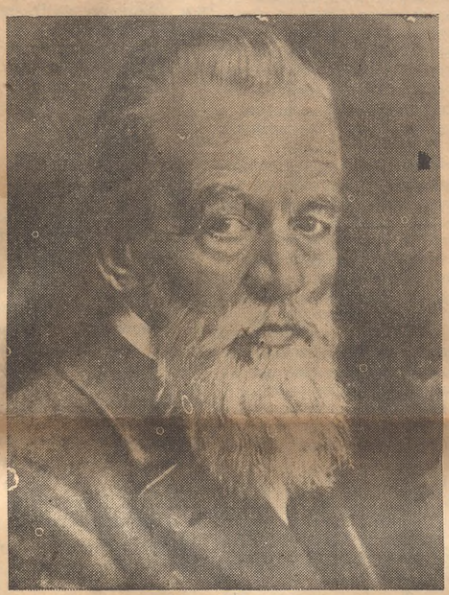
Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 24 | Година I | Четвъртък 14 юни 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

Димитър Благоев — Дядо

Днес се навършват 100 години от рождението на най-големия ученик на Маркс и Енгелс на Балканския полуостров, най-ревностния разпространител на научно-социалистическата мисъл у нас, основателят на Българската комунистическа партия — Димитър Благоев — Дядо.

Още в най-ранна, юношеска възраст него го вълнуват социално - обществените порядки и в мисълта му нахвърлят въпросите: Какъв е смисълът на живота, или — за какво има смисъл да живее човек? Защо трябва да четем? и др. Отговор на тези въпроси е търсил в историята на руското революционно движение, което не го е задоволила.

Като студент в Русия започва да изучава „Капиталът" на Маркс, произведенията на руския просветител Лавров и съчиненията на Ласал.

Той участвува в организирането на една от първите социалдемократически групи през зимата на 1883 год.

„Но най-главно, новото, което внесе социалдемократическата група беше обосноваването на социализма във връзка с развитието на капитализма в Русия. В този смисъл нашата група беше първата социалдемократическа група в Русия и се роди съвсем самостоятелно и независимо от съществуващите по-рано социалистически групи в Русия, както и от онията, съществуващи в същото време, т. е. през времето на възникването на групи в странство, каквато беше групата „Освобождение на труда" на Плеханов, Акселрод и др." (Д. Благоев). Благоев изработва програмата на групата, започва издаването на неин печатен орган — в. „Рабочий" и разгръща активна дейност по заводи и фабрики, организира работниците и разпространява сред тях социалистическата мисъл. Но той бива подушен от царската полиция, която го арестува и екстернира в България през 1885 год. Тук започва да разпространява научния социализъм чрез в. „Съвременний показател", около който бе организирана просветна група от учители, студенти и ученици. Вестникът изиграе важна роля за сформирането и групирането на първите български социалисти, за подготовката към създаването на бъдещата социалдемократическа партия. По негова инициатива разпръснатите социалистически групи в страната на 20 юли 1891 год. свикват конференция на връх Буюлуджа (първият конгрес), която решава да се създаде Българска социалдемократическа партия.

През целия си живот Дядо упорито отстояваше пролетарския характер на РСДП. В борбата си против всички разновидности на опортюнизма в работническото и социалистическото движение, той се бореше за марксистка партия на работническата класа в България. Под неговото ръководство бяха разработени теоретическите основи, организационните принципи и революционната стратегия и тактика на тесняческото.

През годините на балканските войни и на първата световна империалистическа война, Партията на тесните социалисти се бореше против монархическите домогвания, застана на твърди интернационалистически позиции за мир, дружба между народите и за създаване на Балканска федерация. През този период от време Благоев даде достоен отпор със статиите си „Магистер диксиг" и „Плеханов и Парвус" на двамата ренегати на работническото движение Плеханов и Парвус, които се мъчеха да заставят Партията на тесните социалисти да води борба за вмъкване на България във войната на страната на една от двете воюващи империалистически групировки, уж с което щяла да помогне за по-скорошната победа на социализма в света.

Цялата партия начело с Димитър Благоев възторжено посрещна Октомврийската социалистическа революция и призова трудещите се в нашата страна да последват примера на своите руски братя. Под влиянието на Октомврийската социалистическа революция Партията на тесните социалисти възприемаше принципите на ленинизма и през 1919 година влезе в Третия комунистически интернационал.

В дългогодишните борби, поучена от собствения си опит, като усвояваше всемирно-историческия опит на КПСС, под ръководството на Георги Димитров Партията се превъоръжи с непобедимото оръжие на ленинизма, стана партия от нов тип, успя да създаде боевия съюз на работническата класа и трудещите се селяни. По време на Втората световна война Партията сплоти всички патриотични сили в могъщия Отечествен фронт и опряна на победоносната Съветска армия, организира Деветосептемврийското въстание, което откри пътя за построяване на социализма у нас. Делото на социализма, за което неуморно работи през целия си живот Димитър Благоев днес тържествува.

Животът и делото на Димитър Благоев, неговото богато научно-литературно наследство са неизчерпаем извор за комунистическо възпитание на партийните членове. От Димитър Благоев комунистите се учат да подчиняват своя живот, своята воля на интересите на Партията и като него да бъдат непримирими борци за чистотата ѝ.

БЕЛЕЖИТ ДЕЕЦ НА БКП И НА МЕЖДУНАРОДНОТО РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ

На 18 юни се навършват 74 години от рождението на Георги Димитров. На този ден трудещите се у нас и народите от всички страни ще изразят своята голяма любов и почит към видния деец на БКП и международното работническо движение, безстрашния борец против фашизма, славния син на българския народ, любимия наш учител и вожд. Г. Димитров посвети целия си живот на великото освободително дело на работническата класа и трудещите се в нашата страна, на техните борби против капиталистическата експлоатация и фашисткото робство.

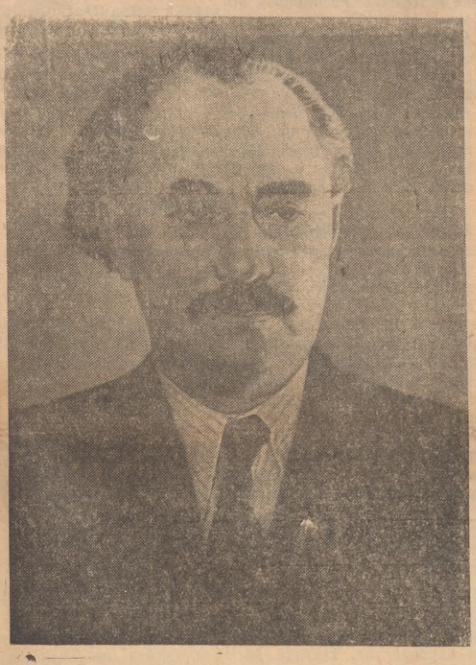
Верен ученик и съратник на Дим. Благоев, Г. Димитров взема най-живо участие в борбата против общодейството и допринася много за изграждането на Партията като боева класова партия на българската работническа класа.

През тези години Г. Димитров посрещна възторжено Великата Октомврийска социалистическа революция и през целия си живот остана верен приятел и защитник на Съветския съюз — крепостта на мира, демокрацията и социализма в света.

След войната Г. Димитров беше един от най-изтъкнатите ръководители на революционните борби на трудещите се у нас. Заедно с В. Коларов той възглави славното Септемврийско въстание в 1923 година, което беше преломен момент за болшевизацията на Партията и в изграждането на бойния братски съюз между работниците и трудещите се селяни у нас.

С героичното си държане на Лайпцигския процес Георги Димитров стана знаме на трудещите се от цял свят против фашизма и войната.

Г. Димитров стана любим и всепризнат ръководител на БКП. Неговите речи и статии от това време изиграха

голяма роля за разобличаване на лявосектантската група, взела временно връх в ръководството на Партията, за сплотяването на партийните сили и провеждането на новия болшевишки курс, за изграждането на народното единство у нас.

През годините на Втората световна война Г. Димитров разгърна огромна дейност за спасяването на нашата страна от надвисналата над нея трета национална катастрофа. Историческа е неговата заслуга за създаването на спасителния Отечествен фронт, като най-подходяща форма за сплотяването на всички демократични сили на нашия народ за обща борба против фашисткия гнет и германската окупация.

Големи са заслугите на Г. Димитров за изграждането на нашата нова народнодемократична държава. Под негово ръководство беше разработена боевата програма на Комунистическата партия и народната власт за построяването на социализма, чрез развитието на мощна социалистическа индустрия и социалистическо преустройство на селското стопанство по пътя на трудово-кооперативните земеделски стопанства.

Г. Димитров е вдъхновяващ пример за трудещите се в социалистическото строителство. Той ги учеше на самоотвержен труд, на съзнателна трудова дисциплина, на непримиримост към бюрократизма и формализма, на безпощадна борба против разхитителите на обществената собственост, кариеристите и губернаторите в Партията и държавния апарат, против всичко старо, отживяло и пречещо на развитието напред. Големи са заслугите на Г. Димитров и за процъфтяването на нашата национална по форма и социалистическа по съдържание култура. Той водеше непримирима борба с великобългарската буржоазна идеология, с нейното влияние и остатъци в науката и изкуството.

Г. Димитров беше голям борец за делото на мира. Той страстно разобличаваше пъкления планове на подпалвачите на нова световна война. Димитров завеща на Партията и народа да бъдат верни докрай на делото на мира и социализма, на дружбата с великия Съветски съюз и целия демократически лагер, на дружбата и сътрудничеството между народите.

Величавото дело на Г. Димитров е вечно. То живее в единството на Българската комунистическа партия, в нерушимия съюз на работниците и трудещите се селяни, в сплотеността на нашия народ, в неговия самоотвержен труд и непреклонна воля за пълна победа на мира и социализма.

Чествувайки годишнината от рождението на Г. Димитров, всяко българско сърце се изпълва с национална гордост, че в негово лице нашият народ даде на света един от най-изтъкнатите дейци на световното революционно работническо движение.

ЕДИН ХУБАВ КОНЦЕРТ

В нашия град гостува хорът „Родина" при русенското читалище „Зора" под ръководството на диригента Дилгеров. Хорът се представи в двата си състава: — смесен и мъжки.

Със съвършеното си пеене и звучие в гласовете заслужено този хор е национален първенец. Особено блестна с прекрасното си изпълнение мъжкият състав.

По-чести такива посещения са необходими за нашия град.

СВЕДЕНИЕ

за хода на копанта на пролетните култури до 10 юни 1956 г

На кое място е	ТКЗС	I копан %	II копан %	На кое място е	ТКЗС	I копан %	II копан %
1	Попина	100.	85.9	21	Зарник	99.8	0.9
2	Иорданово	100.	46.4	22	П. Кралево	98.9	1.
3	Сърпово	100.	41.1	23	Главан	88.6	10.8
4	Ситово	100.	36.9	24	П. Чолаково	90.4	7.8
5	Ветрен	99.1	28.3	25	Кайнарджа	93.7	1.9
6	Силистра	100.	25.	26	Стрелково	81.4	10.8
7	Бръчма	100.	22.3	27	Войново	87.2	3.9
8	М. Ценович	90.7	30.6	28	В. Левски	85.8	4.6
9	Станчево	98.6	21.2	29	Светослав	75.6	13.8
10	Алфатар	98.1	18.2	30	Сребърна	81.2	5.5
11	Айдемир	94.9	19.7	31	Богорово	83.7	2.9
12	П. Ламбриново	98.6	14.1	32	Голеш	86.	—
13	Поляна	96.7	14.	33	Казимир	80.6	2.7
14	Българка	98.4	12.	34	Срацимир	67.9	11.1
15	Ген. Попово	98.5	11.1	35	Гарван	75.2	6.6
16	Иширково	87.3	20.1	36	Добруджанка	74.6	2.1
17	Искра	99.7	5.9	37	Брестак	76.2	—
18	Н. Попина	97.	7.9	38	Слатина	72.6	2.3
19	Бабук	90.4	14.4	39	Крапово	73.4	1.4
20	Смилец	89.3	13.8				

ГОДИШНИНАТА ОТ УБИЙСТВОТО НА АЛЕКСАНДЪР СТАМБОЛИЙСКИ

На 14 юни 1923 година в родното си село Славовица, след жестоки инквизиции и гавра, б е убит министър-председателят на България Александър С т а м болийски. Неустрашим борец против царския р е ж и м, убеден републиканец, той застава начело на Българския земеделски народен съюз и след първата световна война става министър-председател.

През 1909 година той, заедно с парламентарната група на БЗНС, енергично протестира против нахалството на цар Фердинанд, когато чете тронното слово седнал и с калпак на главата, и го принуждава да си сложи калпака и да стане прав. В лицето на „този твърдоглав селяк“ преди първата световна война кобурга вижда опасен враг и продажното буржоазно правосъдие го осъжда на смърт. Но събитията през първата световна война бързо се развиват. След разгрома при Добро поле Стамболийски е излязъл от затвора заедно с Райко Даскалов и застават начело на разбунтуваните войнишки маси. „Радомирската република“ н а Стамболийски и Даскалов е повалена.

Но влиянието на БЗНС, както и на Българската комунистическа партия непрекъснато се увеличава. На 21 май 1920 година Стамболийски съставя самостоятелно правителство и започва да провежда програмата на БЗНС

Народното събрание приема редица закони, които ограничават българската буржоазия. Правителството на Стамболийски установява дипломатически връзки със Съветска Русия и поддържа приятелски отношения със съседката ни Югославия.

Ето каква оценка дава Георги Димитров за Стамболийски:

„Заслугата на Ал. Стамболийски, тоя истински демократ-републиканец и смел борец за народни правдини, се състои преди всичко в това, че той пръв направи сериозен опит да измени противонародната вътрешна и външна политика на сгрупираната около кобурга династия на крупно-капиталистическата и спекулантска клика по нови демократични пътища в интерес на народа и светлото бъдеще на Родината“ (том 2 „История на България“ стр. 438).

Въпреки редицата демократични закони и положителни реформи на правителството на Стамболийски, както той така и правителството му допусна, сериозни политически грешки. Основната грешка е неразбирането, че историята не помни и не може да осветли съществуването на самостоятелно земеделско управление без участието н а работническата класа. Втората основна грешка на Стамболийски беше откриването на фронт на Българския народ беше да се даде всенародно възмездие на виновниците за толкова мъки, страдания и немотия. Но правителството на Стамболийски, въпреки ярко изразената народна воля не пристъпи смело и твърдо към наказание на виновниците за националната катастрофа и възличаването на България във войната.

Деветоюнският преврат през 1923 година, когато българската буржоазия, обединила се около кобурга, успя да свали правителството на Стамболийски и да се разправи най-жестоко с него и неговите хора, е тъмна страница в историята както на БЗНС, така и на Българската комунистическа партия, която тогава н е застана на ленински позиции.

Грешката беше осъзната и славното Септемврийско въстание цементира единството на работници и селяни в борбата с надигащия се фашизъм у нас.

Кървави и жестоки бяха битките на нашия трудов народ с фашизма. И тези битки дойдоха до своя естествен край — народната победа на Девети септември. Сега работници и земеделци строят заедно светлото бъдеще на Родината—социализма.

В годишнината от убийството на големия народен син Стамболийски нека си спомним и за другите народни борци — Райко Даскалов, Петко Д. Петков и хилядите още незнайни герои, загинали за народна свобода и правдини.

Като отдаваме почит на Стамболийски и неговите другари нека да укрепваме още повече единството на работници и селяни — единственият сигурен начин за по-бързото построяване на социализма, за щастието ни и процъфтяването на Родината.

Ив. Матеев
зам. председател на Околийското ръководство на БЗНС

Икономическите възгледи на Димитър Благоев

Димитър Благоев е марксист от голяма величина. Напразни са обвиненията на неговите противници, че е прилагал голите схеми на марксизма към нашите условия. Тази клевета Благоев изобличи с анализите, които направи на н а ш е т о развитие. В трудовете си „Що е социализъм и има ли той почва у нас“, „Социализмът и работническият въпрос“ и „Икономическото развитие на България“ Д. Благоев изложи възгледите си върху икономическото развитие на България. Също така в капиталния си труд „Принос към историята на социализма в България“ и в редица студии и полемики той изложи социологичните си и икономически възгледи, както и основните въпроси на нашето икономическо развитие. Най-ценните си трудове Благоев написа в борба с враговете на марксизма.

Един от въпросите на нашата действителност, които разглежда Д. Благоев, е въпросът за обществено-икономическите формации. Той пръв обоснова и развиха мисълта за наличието на феодалната обществено-икономическа формация у нас, доказа, че на известна степен на развитие н а материалните производителни с и л и при феодализма са се подготвили условията за развитие на новите стоково-капиталистически отношения и възникването на новата обществено-икономическа формация.

Учейки се от Маркс и Енгелс Д. Благоев идва до извода, че капитализмът е прогрес в сравнение с феодализма. Като изучаваше нашата действителност Д. Благоев установи, че България неизбежно ще върви по пътя на капитализма и, че капитализмът вече се развива у нас, характерните за капитализма противоречия са налице, че те съществуват.

В брошурата си „Що е социализъм и има ли той почва у нас“ Д. Благоев пише:

„Нашата държава встъпи вече в пътя на капиталистическото производство и размяна. От освобождението насам нашият живот се намира под пълното влияние на западноевропейските икономически наредби и нашият народ влезна във взаимната зависимост, на която капиталистическото п р о изводство отдавна научи другите капиталистически народи“.

Противниците на Благоев търсеха у нас напълно наложили с е капиталистически форми, подобни на тия от големите к а питалистически страни, за да признаят съществуването на капитализма.

— Няма да търсим у нас фабрики и заводи, каквито има в капиталистически развитите страни, — казваше Д. Благоев. — Когато говорим за капиталистическо развитие трябва да имаме предвид нашите условия. За нас са важни тенденциите на развитието.

Остра борба между Д. Благоев и народниците Прокопиев и Минцес (руски емигранти) се развиха по въпроса за **съдбата на капитализма в България**

Копиеносците на младата българска буржоазия, които я защищаваха от първите прояви на марксизма, се бяха заели да оборят марксизма и да докажат, че в България няма почва за социализъм, че България няма да стане капиталистическа защото е изостанала в икономическото си развитие и не ще намери пазари за своите произведения.

Д. Благоев разби аргументите на народниците и показа в „Що е социализъм и има ли той почва у нас“ самото капиталистическо развитие и проникването на капиталистическите форми у нашето стопанство.

Като се опря върху твърдението на Маркс в последната глава на „Капиталът“ том I, Д. Благоев обоснова теоретически правилната теза, че капитализмът в развитието си сам си създава вътрешен пазар и, че проблемата за външните пазари не се намира във връзка с възможността от развитието и победата на капитализма в една страна.

Изобилен материал за разпадането на старите форми, както и за пропадането на самостоятелните градски и селски производители Благоев помести в труда си „Социализмът и работническият въпрос“. Като се освобождават от средствата за производство тия самостоятелни градски и селски производители стават консуматори на новите фабрични произведения — така се открива и разширява вътрешният пазар на капиталистическа т а индустрия.

В глава пета на „Социализмът и работническият въпрос“ — индустриалното развитие на България, Д. Благоев посочва конкретни показатели за развитието на фабриките, че в период само на три години числото на фабриките се е увеличило с 65, на работниците — с 1000, а на вложения капитал — с три милиона лв. Освен това създават се и крупни капиталистически акционерни дружества.

Притискайки здраво Прокопиев със силата на научната аргументация и с научен материал от нашата действителност Благоев доказва, че капитализмът у нас не само има почва, но той се и развива, че се създава и

фабричен пролетариат

който е носител на новите идеи, на научния социализъм.

Дълбок познавач на марксизма и на конкретните данни за развитието на капитализма в селското стопанство Благоев доказва, че марксизмът се потвърждава и по отношение на селското стопанство.

„Историята на развитието на всички европейски страни, в които индустрията е направила известни успехи, доказва, че дребните селски собственици се пролетаризират, че земята се концентрира и земеделското производство се капитализира“ (пак в „Социализмът и работническият въпрос“ — аграрният въпрос) Д. Благоев доказа, че и нашата страна е подложена на същите процеси в развитието си както всички страни, тръгнали по пътя на капитализма.

Д. Благоев с и разчисти сметките и с българските „учени“ и теоретиците по въпросите за **икономическата политика на държавата**

— двете течения в областта на стопанската политика, които изразяваха двете направления на буржоазната икономическа мисъл — поклонниците на свободната търговия и на покровителствената политика, на протекционизма.

В полемиката си с Ив. Гешов, който твърдеше, че у нас няма почва за тежка (едра) индустрия, нито за едро селско стопанство Д. Благоев доказа, че с прокарването на ж. п. линии и с разширяването н а вътрешния пазар концентрацията на капитал е неизбежна, което пък довежда до разширяването на едрата индустрия. Той даде пример с текстилната промишленост. Благоев се обявява за развитието на едрата индустрия, без която не може да има и капиталистическо развитие. В „Икономическото развитие на България“ Благоев пише:

„Голямата индустрия с голямото разделение на труда е най-доброто т е хническо училище за приготвяне на изкусни работнически елементи“. Пак там: „Искам да посоча, че без развитието на голямата индустрия у нас не е възможно да се достигне действително подобрение на начините на производство, и че за нашите буржоазни дейци именно това не е ясно, което твърде много пречи за прогреса на нашата страна“.

С присъщата си здрава логическа мисъл Д. Благоев доказа на дребно-буржоазните икономисти, че под модернизиране на земеделието трябва да се подразбира проникване н а капитализма в селското стопанство, тоест—

пролетаризиране на големите маси от селските производители.

„Нашето селско стопанство е вече пролетаризирано, доведено е до положението на пролетарско стопанство и затова да искаме да се продължава т о в а положение тоест да го върнем към предишното му състояние е невъзможно. Задачата е да се създаде ново положение на населението, което може да се реши само от развоя на индустрията“ — пише Д. Благоев.

Още преди половин век Д. Благоев обърна внимание на главните пречки за развитието на материалните производителни сили в града и селото. Той особено подчертаваше за материалния прогрес на село, че не може да се постигне без развой на едрата индустрия.

Благоев като изследовател на икономическата и действителност посочи, че

българският пролетариат е нова обществена сила,

призвана да стане носител на новото обществено развитие у нас. Той не изследва само икономическия фактор, а цялата система от надстройки, които влияят върху общественото развитие. Благоев обоснова ролята на държавата като проводник на стопанската политика на новата капиталистическа класа. Той обоснова необходимостта от развитието и победата н а марксизма със законите на нашето икономическо развитие.

Всичко това показва, че Д. Благоев е първият пионер у нас на научния социализъм и непоколебим борец за неговото тържество.

Ст. Маринов

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПО-ГОЛЯМА ГРИЖА ЗА АГИТАТОРСКИЯ АПАРАТ

Агитаторският апарат изграден към първичните партийни организации в МТС, ДЗС и ТКЗС е едно от помощните звена, с които се обезпечава изпълнението на селскостопан с к и т е задачи. Той е най-близката връзка на Партията и народната власт с широките народни маси. Чрез него те говорят на народа за нашите резултати и недостатъци в ежедневната ни работа.

Ако направим едно малко сравнение за работата на агитаторите п р е з пролетната кампания и миналата стопанска година ще видим, че през тази пролет дейността им бе ше по-добра, по-целенасочена и по-бойка. Затова говорят такива данни: нашата околия спечели с ъ ревнованието с Тутраканска околия и зае второ място в окръга. Тя зася 34670 декара царевица по квадратно-гнездовия начин, сега захарното цвекло е окопано два пъти стопроцентово. В тия успехи безспорен дял имат и агитаторите.

Там, където партийните организации са следили отблизо работата на агитаторите, оказвали са им помощ и масово-политическата работа беше на нужната висота. Тя успя да изиграе своята роля като организатор на масите в изпълнение на стопанските задачи.

В първичната партийна организация при МТС—Ситово с партиен секретар Петър Куртев, агитаторската група работи сравнително добре. Там партийният секретар редовно ги инструктира, следи за изпълнение на поставените мероприятия. Тяхната работа се контролира и от членовете на партийното бюро, които своевременно взимат мерки за допуснатите слабости и за тяхното отстраняване. Благодарение на положените грижи от партийния секретар и бюрото на организацията, масово-политическата работа изигра отредената й роля. Например агитаторът Ангел Русинов, който е провел беседа в тракторната бригада обслужваща ТКЗС в с. Сребърна на тема „Значението на квадратно-гнездовата сеитба на царевицата“, успя да мобилизира механизаторите в изпълнение н а предстоящите мероприятия и резултатите н е закъсняха. Механизаторът Янко Василев засява 130 декара по квадратно-гнездовия начин, а бригадата има най-добро натоварване на машините, за което е обявена за „Околийски първенец“.

Добра работа извършиха и агитаторите Христо Енчев, Велико Петков, Калинка Димова и др. от първичната партийна организация п р и ТКЗС в с. Гарван. Добре работи като агитатор и председателят на ТКЗС в с. Ситово др. Георги Стоянов, който редовно излиза пред радиоуредбата с беседи.

Макар че партийните организации да постигнаха известни успехи в организирането на масово-политическата работа, но те са далеч от техните възможности. В партийните организации на с. Алфатар, Бабук, Кайнарджа и др. работата не е добре. В бригадите на ТКЗС в с. Кайнарджа и досега не знаят кой е агитатор. Във втора, четвърта, пета и първа бригада не е проведено нито едно колективно четене на вестник, а за беседи и дума не може да става. Там определено може да се каже, че партийното бюро и партийният секретар др. Велико Токушев не се занимават с провеждане на масово-политическа работа.

Сега, когато сме пред прага на лятната кампания, необходимо е бюрата на първичните партийни организации да прегледат състава на агитационния апарат, да преценят кои няма да връщат работа, за да бъдат заменени с добри агитатори. Трябва да се определят редколегии на говорящите стършели, да се поднови списването на стен-вестници, диаграми, лозунги, бойни листовки и мълнии, които ще ни помогнат в мобилизиране на трудещите се от околията за срочното прибиране на хляба на народа.

Н. Върбев

С В Е Д Е Н И Е

за хода на окопаването и силажирането от МТС в околията към 10 юни 1956 г

№ по ред	МТС	Копан %	Силажиране %	Точки
1	Силистра	50	13.1	3
2	Кайнарджа	39.6	10,5	8
3	Ситово	37,6	9	8
4	Алфатар	33,3	5.4	11

ДИМИТЪР БЛАГОЕВ И ТЕОРИЯТА ЗА ИМПЕРИАЛИЗМА

Новите явления в капиталистическата стопанска система бяха предмет на обсъждане в средите на Втория интернационал до първата световна война. Каутски и Кунов, представители на германската социалдемокрация, полемизираха върху определението на империализма. Кунов прикачваше да не се борят против империализма, защото той е прогресивно явление. Каутски казваше, че е стремеж на всяка индустриално-капиталистическа нация да присъедини към себе си все по-големи аграрни области.

През 1915 година Ленин въстана против тези немарксически определения на империализма, като обосноваа своята теория за империализма.

Д. Благоев следеше споровете за същността на империализма и чрез „Работнически вестник" доведе до читателите тази полемика. В няколко последователни статии той изложи учението на Ленин за империализма, и изказа несъгласие с теоретическото съдържание и практическите изводи на Кунов и Каутски. В статиите: „Икономиката на империализма", „Банките и тяхната роля", „Износ на капитала", „Най-високата концентрация на производството", поместени в „Работнически вестник" от 1918 година Благоев пише:

„Полемиката за империализма не се състои в това, че според Каутски империализмът е политика, а е по-висок стадий на развитие според Ленин. Същността е новата промяна в самия капитализъм, която се изразява в насилническата конкуренция на монополистичните капиталистически съюзи. Икономическите основи на капитализма са вече други и политиката им като надстройка на новата икономика е друга".

Тези смели разсъждения на Д. Благоев във връзка с теорията на империализма го издигат като борец, който в теорията търси оръжие за победата на пролетариата.

„Необходимо е, — казва Д Благоев, — пролетариатът да знае същността на империализма, който създава условия за тържеството на борбата на пролетариата, за тържеството на социализма. Борбата против империализма трябва да е съзнателна и упорита, иначе се получава само шумотевица, с което се помага на господствуващата класа което и желаят социалпатриотите — смъртни врагове на съзнателната борба на пролетариата".

С тези статии за империализма Д. Благоев теоретически застава на позицията на Ленин и доказва, че е враг на опортюнистите, социалпатриотите и социалпредателите от Втория интернационал. Той се обяви за привържениик на Ленин и включи Партията в Третия комунистически интернационал.

Ст. И. Неделчев

НОВИ ФИЛМИ

„ПЕДАГОГИЧЕСКА ПОЕМА"

„Педагогическа поема" е книга, всяка дума на която се поглъща жадно от читателя. Сценаристите правилно са насочили вниманието си не върху всичките герои, а само върху част от тях. Затова въпреки ограничените епизоди, в които се явяват те, образите са колоритни, налагат се с детайлно индивидуализираните си черти.

Актьорът Г. Юматов е вече наш стар познат от филмите „Героите на Шипка" и „Последният емир". Въпреки че е по-възрастен отколкото е даден по книгата, Задоров на Юматов е образ изграден с много вкус и ярки индивидуални черти. Задоров не е всецяло покварен. Неговото чувство за физическа сила го прави надменен и дързък да иска всичко, без да дава нищо. За неговото възпитание е нужно не толкова много, колкото при някои други възпитаници от колонията.

По-труден е Бурун (арт. Ю. Саранцев). Той дори след приобщаването си към колектива не може да се откъсне от някои стари навици. Показателна и силно вълнуваща е сцената с намирането на откраднатите пари и разкриването на кражбата на продуктите. Тук вече се чувствува моралното израстване на Задоров, който в защита на Тоска се изправя срещу своя приятел Бурун.

На Карабанов (арт. Ю. Панич) е отделено сравнително малко място. Основните две сцени, в които зрителят го запомня, са при пристигането му и когато Макаренко го праща да получи парите за колонията. Особено наситена с вътрешно напрежение е втората сцена. Тя разкрива красотата на онова чувство, което се нарича вяра в човека. Та би ли могъл Карабанов да задигне парите на колонията, когато към него, бившия крадец, проявяват такова високо доверие и не само му поверяват толкова голяма парична сума, а и револвер, за да се защищава срещу евентуални крадци.

Обаятелни са образите на Тоска (М. Чернов) и Зайчиков (В. Поплавец) най-малките колонисти, с чисти детски души, жадуващи за топла дума и нежна ласка.

Постановчиците на филма А. Маслюков и М. Маевска и оператора Шеккер са създали едно сполучливо филмово произведение по класическа книга. Действието е динамично, диалогът — жив и непосредствен, пейзажът — в унисон с душевните преживявания на героите. Чувствува се грижливата ръка и опитните очи на художника. Заслужава да се отбележат майсторски изпълнените сцени: преследването на инспектора, залавянето на убиеца, завръщането на Карабанов с парите, пристигането в Куряж. Това са кадри на голямо режисьорско и операторско майсторство.

Ал. Орлов

АТОМНАТА ЕНЕРГИЯ В СЛУЖБА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Радиоактивно разпадане на атома

Повечето от химическите елементи представляват смес от най-малко две разновидности, наречени изотопи. Така например на водорода с атомно тегло 1 са познати два изотопа: деутерий и тритий, които имат атомни тегла съответно 2 и 3, хлорът с атомно тегло 35 има изотоп с атомно тегло 37 и т. н. Изотопите на всеки химически елемент имат сходни химически свойства, но различни физически свойства. Това е така, защото ядрата на изотопите на даден елемент макар и да имат еднакъв брой протони, не съдържат еднакъв брой неутрони.

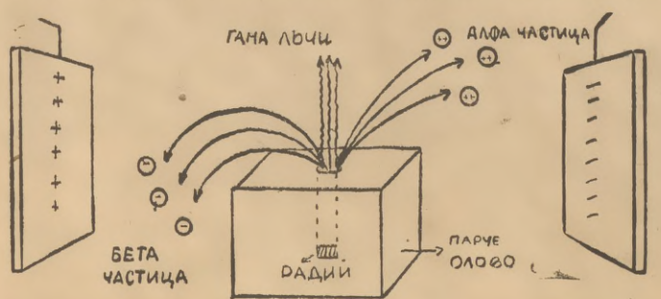
Въртящите се около атомното ядро електрони образуват така наречената електронна обвивка на атома. Електронната обвивка на атома се състои от няколко орбити, по които се въртят електроните. При определени условия електроните на атома могат да преминат от орбита с малък радиус върху орбита с по-голям радиус. Това преминаване става възможно когато електроните получат отвън допълнителна енергия под форма на топлина, светлина, електричество и пр. Ако получената допълнителна енергия е много голяма, то електроните от най-външната орбита на атома могат съвсем да се отделят от атома. В последния случай атомът престава да бъде електронеутрален и се проявява като положително наелектризиран атом, наречен положителен йон, а отделните от него електрони - като отрицателни йони. Този процес на образуване на положителни и отрицателни йони от неутрални атоми се нарича йонизация.

Някои от изотопите на химическите елементи като радий, уран, торий и др. изпускат в обкръжаващото ги пространство, невидими с просто око лъчи, състоящи се от положителни и отрицателни йони. Това явление е познато във физиката под името естествена радиоактивност, а елементите, притежаващи това свойство — естествени радиоактивни елементи.

При естествената радиоактивност изпускането на електрически заредени частици от неутралните атоми, на някои от изотопите на радиоактивните елементи, протича самоволно т. е. без външна видима причина.

За да се открие естеството на лъчите, които изпуска радиоактивното вещество, последното се слага в специална оловена кутийка (фиг. 4). След това оловената кутийка се слага в силно магнитно или електрическо поле.

Излизащите през тясното отвърстие на кутийката радиоактивни лъчи от действието на магнитното (електрическото) поле се разделят на три отделни лъчи: на дясно алфа лъчи, на ляво бета лъчи и направо (без да се отклоняват) гама лъчи. Този опит показва, че алфа лъчите са положителни йони (хелиеви ядра), бета лъчите — отрицателни йони (електрони) а гама лъчите не притежават електрически заряд (фотони).

Фигура 4.

Ат. Неделчев

Когато звеноводът е добър организатор

Тази година ТКЗС в с. Алфатар се масовизира и звената се увеличиха почти тройно. От тези звена три са чисто младежки, съставени от младежи и девойки. Първенец е първо младежко звено от първа полевъдна бригада със звеновод Георги Петров Събчев. С усърдието си, познаването на задачите, правилното им разпределяне и другарско отношение той спечели любовта и доверието на всички членове на звеното си. Младежите и девойките му вярват. Четири години наред как той е звеновод. Тази година кооператорите го издигнаха за член и на управителния съвет на стопанството.

Сутрин всеки кооператор от неговото звено знае къде ще работи и какво ще работи. Не се губи нито минута време. Звеноводът е в постоянен допир с бригадира Никола Стоянов. Първата копан на културите от 234 дк звеното на Събчев завърши два дни преди определеното по графика време и то излезе на първо място от всичките 57 звена. Със същия аванс от два дни звеното започна втората копан на културите.

Ентусиазмът на младежите и девойките от звеното на Георги Събчев увлича и останалите кооператори.

Пеню Г. Желев

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

9

Градът след падането на Северо - източна България под византийците

Като резултат на продажническата политика на българската аристокрация и духовенство, възпитани в изтънчената византийска култура, Северо - източна България пада под византийците. Град Дръстър е трябвало да открие вратите си за поробителя-византиец, който идва и се настанява в него. За управител на града бива назначен дукс или стратег, подчинен направо на императора. Проходите и крепостите на Северо - източна България, между които и Дръстърската крепост, били подчинени на особен военноначалник, наречен клисурах. Той бил подчинен на дукса, наместника на византийския император.

Но със завладяването на Северо - източна България въпросът за владението на българските земи от страна на византийците не бил напълно разрешен. В това време на запад българските земи запазили своята независимост. Земите на Македония, Софийската и Моравската области, а също така и Видинската област образували новото българско царство — Западното царство, начело на което застанали „комитапулите" — синовете на българския княз Никола: Давид, Моисей, Аарон и Самуил. Фактически това царство било образувано още по времето, когато Светослав е бил в Северна България и е водил бойове с византийците.

Използувайки размириците във Византия, появили се след смъртта на Йоан Цимисхи (976 година), четиримата братя успели да затвърдят своето положение и да предприемат настъпателни действия срещу Византия.

Първата тяхна задача била да освободят Северо-източна България от византийско иго. А по това време обстоятелствата за едно такова освобождаване твърде много благоприятствували. Византийската империя била заета с арабите в Азия. А и новият император Василий II в първите години на своето царуване е трябвало да се справя с вътрешните размирици, породени от честолюбивите амбиции на византийските пълководци. Владичеството на византийците в Северо-източна България се крепяло само на тамошните византийски гарнизони, които не можели да се справят с българското население, което обръщало поглед на запад, към Западното царство.

Синовете на Никола използували този удобен случай и

освободили Северо-източна България

Точно в коя година и при какви обстоятелства е станало това не е известно, защото не са запазени исторически паметници от това време. Изглежда това е станало няколко години след смъртта на Йоан Цимисхи, когато вътрешните размирици били в пълен разгар. Обаче, несъмнено е едно, че когато в 986 година византийският император Василий II предприел нападение срещу България, всички северо-източни земи били включени в Западното царство.

Каква е съдбата на гр. Дръстър по това време? Освободен ли е бил от гръцко иго наред с другите градове от Северо-източна България? По този въпрос историците спорят. Според едни (Гилфердинг и др.) макар Самуил да е освободил цяла Северо-източна България от византийско иго, той не е успял да освободи гр. Дръстър. В него останал византийски гарнизон. Според други (Г. Попа-Лисияну и др.) след 976 година Византия е загубила всички земи в Северо-източна България, включително и гр. Дръстър.

Истината може да бъде само една —

град Дръстър е бил освободен от византийско робство и включен в състава на Западното българско царство

Какво ни дава основание да мислим така?

Северо-източна България е била освободена от Самуила и включена в Западното царство през периода от 976 до 979 година, времето на големите размирици във Византия. От тоя период нататък Самуил и неговите братя започват походи към Македония, Тесалия, водят бойове с византийците и печелят големи сражения и до 983 година завладяват цяла Тесалия, заедно с главния й град Лариса. Император Василий II, който тръгнал с голяма войска към Средец (сега гр. София) бил разбит на 17. VIII. 986 година от войските на Самуила, като самият император едва се спасил с бягство. Между 986-989 година българите завладяват византийската провинция Драч и стъпват на Адриатическото крайбрежие.

Имайки пред вид това положение, че по това време българите водят победоносни войни срещу византийците, ние не можем да допуснем, че в продължение на близо двадесет години до второто идване на византийците гр. Дръстър да е бил във византийски ръце и неговият гарнизон да се е съпротивлявал срещу българите. Град Дръстър действително е бил голяма и първокласна крепост, но той не е могъл да издържи и тримесечна обсада при Светослава, а как ще издържи обсада близо двадесет години? Не може да се твърди и това, че византийският флот е продоволствувал гарнизона в града, защото през този период никога гръцки флот не се е явявал на Дунава. Също така не може по никакъв начин да се допусне, че ако гарнизоните на градовете Преслав, Преславец и други са сложили оръжие пред войските на Западното царство, то едничък гарнизонът на гр. Дръстър, където е бил най-жив споменът за славното българско минало, е трябвало да не се предаде и да остане като остров сред земите на българите и да се съпротивлява близо 20 години до второто идване на византийците в тези земи.

От казаното до тук можем да заключим, че крепостта Дръстър е била освободена заедно с всички северо-източни български земи от византийско робство и включена като съставна част на Западното българско царство. Населението на града било щастливо да посрещне българските войски, които му донесли освобождението от омразното византийско робство. Свободата изгряла над града, не за дълго. Нови изпитания е трябвало да изживее тоя древен град в своето историческо развитие.

Богдан Краев, учител

ЖЪТВАТА НА РЕПИЦА ЗАПОЧНА

7 юни. Утрото е хубаво, слънчево. Репицата се жълтее като истинско злато. Блокът, засят с репица, отрано се изпълни с народ. Днес е забележителен ден — кооператорите от с. Поляна започват жътвата. По стар народен обичай председателя на стопанството се слага първият сноп, върху снопа се появяват шапки, кърпи... Стопанинът-председател поставя в тях подаръци и пожелава здраве и успех в работата. Вълнуващ момент!

След „официалната" част започна жътвата. Редят се ръкойка след ръкойка, появяват се снопове, блокът се оглася от смях и песни. Пурпурните знамена на бригадата и звеното първенци треперят с неповторима красота в общия жълтозеленикав фон на блока.

До вечерта кооператорите ожънаха и извързаха 138 декара репица. Най-добре работиха в първия жътвен ден младежките звена на Петко Гърдев, Иван Георгиев и Кирил Иванов.

Н. Георгиев
дописник

ПОСТОЯННИТЕ ГРИЖИ И ПОДОБРЯВАНЕТО НА ПОРОДАТА — НАЙ-ВАЖНИ УСЛОВИЯ ЗА ПОСТИГАНЕ НА ВИСОК МЛЯКОДОБИВ

На 11 т. м. колективът на редакцията се срещна с другарите Тодор Данев Войков, завеждащ кравефермата при ТКЗС в с. Мартен, Русенско, и Войко Пенев Русев, доячи в същата ферма, които на 9, 10 и 11 т. м. обходиха кравефермите в селата Айдемир, Сраципир, Кайнарджа, Бабук и в ТКЗС —Силистра, за да предадат своя опит на квалифицирани животновъди — окръжни първенци. В другарска беседа с редакционните работници двамата кравари разказаха за своя опит в борбата за постигане на висок млякодобив в кравефермата. Поместваме в съкратен вид техния разказ.

В последно време колективът на нашата кравеферма постигна големи производствени успехи. До края на май т. г. (за пет месеца) средният млякодобив от фуражна крава е 1062 литра, дневният млякодобив за фермата — 430 литра, а средният дневен млякодобив от фуражна крава е от 7.50 до 8 литра. Фермата ни разполага с 60 фуражни крави, 41 юници и 40 телета.

На какво се дължат нашите успехи?

Най-важното нещо, на което според нас трябва да се обръща внимание, е количеството и качеството на храната за животните и режимът, при който тя им се дава. Основна храна в нашата кравеферма е силажът от царевица. Хранихме животните и със силаж от млечна царевица. Дали има сметка стопанството от това да не оставя царевицата да узрее на кочани, а да я силажира във восъчна зрялост ние не сме мислили, но във всеки случай нашата практика показа, че с такава храна кравите много бързо се поправят и увеличават млякото си. През цялата година на всяка крава даваме по 3 кг концентриран фураж. Храним кравите и с шрот (кюспе), който правим на каша и така го даваме на животните. Ръководим се от изпитаното правило, че колкото повече водна храна поеме животното, толкова повече и мляко дава. На всеки 2 кг слагаме и 1 кг житни отсевки. Отсевките могат да бъдат, разбира се, и от царевица или ечемик. Но ние с такива отсевки разполагаме.

За храна на кравите използуваме и цвеклови рязанки, които даваме както в сурово състояние, така и във вид на каша, приготвена в специални бурета. Царевичната шума (царевичака) даваме по 4 кг на крава. Всяка крава получава дневно в храната си и по 50 гр креда.

Телетата храним изкуствено. До 20 дневна възраст всяко теле получава по 5 литра майчино мляко, давано пет пъти на ден, а след това — по 6 литра, давано три пъти на ден. Мъжките телета се хранят с мляко пет месеца, а женските — шест месеца. Телетата много леко получават диария. При такива случаи намаляваме дажбата мляко, а ако и това не помогне, търсим помощта на ветер. лекар. Като лекарство използуваме различни чайове от ливадно сено и др.

Голямо внимание обръщаме и на юниците. Сега вече и за тях сме определили дажби при храненето. Изобщо от практиката ние се убедихме, че ако искаме да имаме добри крави и висок млякодобив, за животните трябва да полагаме грижи още отрано.

Както храненето, така и поенето на животните при нас става в точно определени часове. Това даде много добри резултати. Специално за водата кравата може да си пие когато поиска, ако това технически е възможно. Ние автопоилки нямаме, но има наблизо блато и кравите ходят там сами, когато са жадни. Това не само че не пречи, а напротив, отразява се на животните много добре. Ако обаче животните се водят на водопой, определеното време се спазва. При храненето спазване на точно определените часове е задължително условие.

Може всички други условия да са налице, но щом като породата на кравите не е добра, висок млякодобив пак не може да се получи. В нашата кравеферма породите са червено-садовско говедо, бяло-кулско, монтафон, сименталн и др. Изобщо в това отношение сме добре и на това до голяма степен се дължат добрите успехи на фермата. Ние избягваме да купуваме крави, макар че броят им във фермата е сравнително малък. Предпочитаме да отглеждаме стада от нашите приплоди.

Помещенията, в които живеят кравите, са нови, модерно построени, хигиенични, с вентилация, канализация и т. н. Това се отрази благоприятно върху състоянието на добитъка. Само телетата ни са в по-примитивни помещения от подръчни материали, но условията за младите животни и там не са лоши.

Трябва да споменем и за добрата отчетност в нашата ферма. Мери се и се отчита точно млякото на всяка крава. Това е от голямо значение — знае се всеки момент как върви развитието на животните и спомага за действителното отчитане на съревнованието.

А за хората? За тях управителният съвет на ТКЗС и партийното бюро полагат постоянни грижи. Стаите на гледачите са удобни, хигиенични. Във връзка с кооператорите, които работят в кравефермата трябва да кажем, че се подбраха в последно време добри гледачи, които разбират от животновъдство и милеят за кооперативното имущество. Гледачите у нас са добре възнаградени. Освен редовното заплащане те получиха миналата година и премии за добрата си работа.

Всяка събота колективът на гледачите от кравефермата прави производствени съвещания, а всеки месец отчита производствения план. На тези съвещания почти винаги присъствува партийният секретар или председателят на стопанството. Така те се запознават отблизо с въпросите във фермата — непосредствените нужди на хората и задачите, които трябва да се изпълнят, хода на съревнованието и т. н. Всеки месец завеждащ фермата отчита работата в управителния съвет на ТКЗС, а отделно, като комунист, и пред партийното бюро. Комунистите във фермата имат конкретни партийни поръчения, за изпълнението на които отговарят пред партийната организация.

Какви са впечатленията ни от кравефермите, които посетихме в Силистренска околия

Ние посетихме кравефермите на кооперативните стопанства в Силистра, Айдемир, Бабук, Сраципир и Кайнарджа. Другарите от тези ферми имат значителни успехи в борбата за по-висок млякодобив и по-големи доходи за стопанствата. Силистренската кравеферма например ни е надминала за май с млякодобива. В кравефермата на ТКЗС — Кайнарджа ние видяхме образцов ред, който надминава нашия. В Сраципирската кравеферма гледачите дават концентрирания фураж на телетата след поенето, така младите животни го поемат с по-голяма охота. Това ние ще го приложим и в нашата кравеферма като се завърнем. Много още хубави неща бихме могли да кажем.

Но ние забелязахме и редица слабости, които се допускат от другарите животновъди. В кравефермата на ТКЗС — Айдемир например телетата не се поят, което е неправилно. Кайнарджанци трябва да обърнат особено внимание за подобряването на породния състав на кравите, иначе не биха могли да се борят за висок млякодобив, възможностите на местната порода са малки. В ТКЗС — Бабук е осигурена необходимата фуражна база. Но независимо от това управителният съвет на ТКЗС не е направил необходимото, за да се хранят кравите постоянно с достатъчна и качествена храна. В тази ферма начисляването на трудодните също така не е в ред.

Ако с това посещение поне малко успеем да помогнем на кравариге от вашата околия в борбата им за доходно животновъдство, ние ще бъдем особено щастливи. От сърце пожелаваме на кравариге от Силистренска околия по-големи успехи, по-висок млякодобив в кравефермите.

РАДОСТ ЗА КООПЕРАТОРИТЕ

Когато председателят на ОНС др. Иван Миленков дойде в селото ни със знамето „ТКЗС — околийски първенец" всички кооператори се зарадваха. Техните усилия да завършат навреме копанта на пролетните култури и да изпълняват всички други пролетни полски работи бяха правилно оценени и заслужено за последната десетдневка на май ТКЗС в нашето село е околийски първенец.

Председателят на ТКЗС, поемайки знамето, обеща, че йордановските кооператори ще работят така, че да не изпуснат първенството.

Втората копан на памука е към края си. По блоковете на стопанството кипи задружна работа. Успехът на кооператорите не е случаен. Той е плод на добрата организация на работата и на ентусиазма на кооператорите.

с. Йорданово, 8 юни 1956 г.

Недялка Желева
дописник

Добър профсъюзен живот — добро изпълнение на плана

Профгрупата при Държавно строително управление Силистра — обект Кайнарджа, води добър профсъюзен живот. Тя редовно провежда своите производствени съвещания, на които се обсъждат качеството на работата и организацията за изпълнението на плана.

Профгрупоргът др. Бацин Н. Касабов, с помощта на секретаря на ДСНМ др. Георги Атанасов полагат добри грижи за подобряване и на битовите условия на работниците и за охраната на труда. Съвместно с техническите ръководители на обекта те редовно правят инструктажи по охраната на труда.

Благодарение на доброто профсъюзно и техническо ръководство младежката бригада за м. май изпълни плана си 128 %.

Е. Ефремов, дописник

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Майсторът на спорта МУРТАЗА МУРТАЗОВ — гост на редакцията

Завръщайки се от Истанбул за родното си село Йорданово, Силистренско, изтъкнатият наш млад борец Муртаза Муртазов посети редакцията. Той дойде, за да сподели впечатленията си от проведените световни борби в свободен и класически стил и неговото първо участие в състезания от такъв мащаб.

— Как се чувствувахте, какво Ви вълнуваше, когато за пръв път излязохте на тепиха, — беше нашият въпрос.

— Бях неспокоен. Сърцето ми биеше не така, както трябва. Нужно ми беше пълно спокойствие, защото борбата е такъв спорт, че изисква огромно напрежение на силите и хладнокръвие. Аз за пръв път вземам участие в такова състезание и то срещу най-силните хора в света. Първият противник ми беше унгарец. В 24-та секунда от първия маш аз го туширах. Още в първите хватки се успокоих и използувах отдалата ми се възможност да залепя плещите му на тепиха.

— От кои борци най-много се страхувахте?

— Правилно е да се страхуваш от всеки борец, защото не знаеш какви му са силите и възможностите, какво е майсторството му. Затова трябва да си винаги нащрек. Но да си призная, най-много се страхувах от съветските борци.

— Защо?

— Защото те имат особена тактика в борбата — винаги изхвърлят противника си нагоре, във въздуха. А аз не владея много добре този начин.

— Как протече борбата Ви с турския борец Зенгин?

— И Зенгин е млад. Само две години е по-възрастен от мен, но има по-дълъг опит в борбата. Все пак му се противопоставих твърдо. Ние бяхме равностойни, както в партер, така и прави. Загубих само с една точка, която му даде и първото място в полусредната категория, а аз застанах на второ място в света.

— Какви Ви са намеренията сега?

— Отивам си на село. Аз съм нов кооператор, но току що влязох в стопанството и ме извикаха на подготовка за световното първенство. Искам да видя как върви стопанството ни. Научих се, че за сега то е околийски първенец и това ме радва. Съжелявам, че не ще мога да помогна на другарите от стопанството в летните полски работи, защото очаквам всеки момент да ни извикат на по-продължителна и системна подготовка за олимпийското първенство, което ще се състои в Мелбърн—Австралия. Преди да се състоят олимпийските борби ние ще имаме още три международни срещи, за които, естествено, трябва добре да се подготвим. На световните борби в Истанбул нашият отбор се класира на трето място — след Турция и СССР. Това е голям успех за нашата страна. Ние ще трябва така да се подготвим, че да се представим още по-добре, да оправдаем грижите и доверието, което ни се гласува.

Защо в околията няма каменна сол за добитъка?

Кооператорите и частните земеделски стопани в околията са сериозно разтревожени от липсата на каменна сол за добитъка. Тягостно впечатление прави фактът, че в селата Голеш, Краново и др. животните вместо сол близат земя.

Кой е виновен в околията да няма каменна сол?

РКС — Силистра е направил заявка за каменна сол до Окръжния РКС в Русе за първото и за второто тримесечие. По договор последният трябва да достави за първото тримесечие 150 тона сол, а е доставил само 17,427 кг. РКС — Силистра се е примирил с недоставката на останалото количество, не е протестирал и възразил нищо. За второто тримесечие са договорирани 105 тона каменна сол, а не е доставен нито един килограм.

Ръководителите на РКС — Силистра са водили само един телефонен разговор на 30 май, като от Русе им отговорили, че каменната сол се внася отвън и затова не могат да доставят такава. Едва на 9 юни (вече късно) другарите от РКС — Силистра пишат писмо в Русе, но отговор още нямат. С телефонния разговор и с писмото другарите от РКС — Силистра са се успокоили — работата е свършена.

Сега, когато положението стана много тревожно РКС — Силистра взема взаимообразно каменна сол от РКС — Разград.

Защо в останалите РКС в окръга има каменна сол, а тук, в Силистра няма?

Защото ръководителите на РКС—Силистра са се успокоили, не са се разтревожили, не са били настойчиви. Вина имат др. Господин Иванов, председател на РКС и др. Петър Гинев, началник отдел „Търговия" при ОНС, които са допуснали околията да остане без каменна сол.

Нищо не може да ни оправдае, другари от РКС, за липсата на каменна сол. Когато кооператорите и частните земеделски стопани полагат такива грижи за увеличаване на млякодобива, ние да оставим добитъка им без сол, това е престъпление.

ВЪПРОСИ ДО РЕДАКЦИЯТА

Нашият читател др. Богдан Н. Стоев от гр. Силистра ни отправи следния въпрос:

„Имам една коза. Определено ми е да отчета 15 литра мляко за 1956 година. Аз съм занаятчия, нямам никакви ниви освен един декар непълно лозе".

Отговор: — В точка 3 на Постановлението на Министерския съвет от 30 август 1955 година се казва: „Работници, служители, кооперативни занаятчии и пенсионери, които живеят в градовете и притежават до 5 дк земя изцяло в землището на града и имат добитък се облагат с държавна доставка мляко, месо по нормите на членовете на ТКЗС, 15 кг на една кова".

От посоченото в постановлението е ясно, че облагането е правилно.

Абонирайте се за вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

ФУТБОЛ

Първенството в Добруджанската група

И след предпоследния кръг „Червено знаме" — Дулово продължава да стои начело на окръжната футболна група. Последната му среща е на 17 т. м. със „Септември"

1.	Червено знаме (Д)	7	7	—	—	14 точки
2.	Септември (С)	7	6	—	1	12 „
3.	Сборен (Тутр)	7	5	1	1	11 „
4.	Динамо (С)	7	3	—	4	6 „
5.	Урожай Черковна	7	2	2	4	6 „
6.	„ Сокол	7	2	1	4	5 „
7.	„ Искра	8	1	2	5	4 „
8.	„ Сребърна	7	1	1	5	3 „
9.	„ Добротица	7	1	1	5	3 „

— Силистра в Дулово, от която ще се определи и първенецът за пролетния полусезон. Към днешна дата класирането е следното:

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 25 | Година I | Петък, 22 юни 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

ПРИ МАЙСТОРИТЕ НА КАШКАВАЛА

...Още от обраслия със зеленина двор ни полъхва мирис на прясно мляко. На вратата ни посреща усмихнат майсторът на мандрата в гр. Силистра др. Марин Димитров. С влизането в мандрата прави силно впечатление изрядната чистота и порядък. Майсторът и двамата му помощници — Бано Атанасов и Георги Маринов са облечени в безупречно бели халати. В момента те приемат млякото от ТКЗС в Силистра. С помощта на млякомер и специален термометър определят гъстотата и температурата на млякото.

Ежедневно в мандрата постъпват около 2500—3000 литра овче мляко, от което се получава първокачествен кашкавал. Предадените 10 тона кашкавал първо качество говорят за съзнателната работа на майстора Марин Димитров и двамата му помощници. А в склада има още около 4 тона готова продукция за предаване.

НА СНИМКАТА: Майсторът Марин Димитров с двамата си помощници Б. Атанасов и Г. Маринов подреждат в склада готовата продукция

— Дълъг е процесът за производството на кашкавала — споделя с нас др. Димитров. — От получаването на млякото до предаването на готовата продукция изминават 45 дни — време, през което се полагат постоянни грижи за този ценен продукт.

Важен подтик за качествената продукция е материалната заинтересованост на работниците. Те работят на процент и получават средно по 1000—1100 лв месечна заплата.

Колективът на мандрата е особено доволен от това, че лично председателят на РКС др. Господин Иванов и партийният секретар др. Неделчо Ганев често идват в мандрата и се интересуват от работата, от битовите условия, материално-техническото осигуряване и др.

Й. Ценов

ДА ЗАВЪРШИМ НЕЗАБАВНО ПОДГОТОВКАТА ЗА ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ В МТС

Лятната кампания вече започна. Репицата в общи линии е пожъната, жъне се и ечемикът. Пред колективите на машинно-тракторните станции в околията сега стои за изпълнение особено трудна и отговорна задача — да окажат сериозна механизирана помощ на кооперативните стопанства за навременното и качествено прибиране на богатата реколта. Готови ли са те да се справят успешно с тази задача?

Фактите показват точно обратното. Нито една от четирите машинно-тракторни станции в околията не е готова както с ремонта на инвентара, така и с редица други неща, също важни при жътвата и вършитбата. В МТС—Алфатар от 11 прикачни комбайна са готови само 2, от 14 вършачки са ремонтирани напълно само 5 (въпреки че другарите ги водят за 12). В МТС—Силистра имаха за ремонт 19 вършачки, 14 трактора и 14 комбайна. От тях само вършачките са готови, а 9 трактора и 7 комбайна още не са ремонтирани. Не е добро положението и в МТС — Ситово. Там подлежаха на ремонт 15 вършачки, 23 трактора и 22 комбайна. Готови са 6 вършачки, 17 трактора и 16 комбайна. Сравнително добре е с ремонта на инвентара МТС—Кайнарджа. Но и там стоят неремонтирани още 2 трактора, 2 комбайна, 1 вършачка и др.

Машините не са комплектувани още с необходимите кадри. На 10 комбайна например от МТС — Алфатар не са определени сменни комбайнери. Не са определени сменни комбайнери и трактористи и в МТС — Силистра, а за станциите в Ситово и Кайнарджа също има какво да се каже в това отношение.

В нито една от станциите положението с електрическите инсталации за вършачките и комбайните не е добро. Не са осигурени например крушки. А за електрифицираната вършитба в селата Калипетрово, Срацимир и др. не са изпратени още електромоторите. Повечето от комбайнерите още не са обходили блоковете, на които ще жънат, за да проверят дали са почистени и изобщо дали са подходящи за жътва с комбайн. Не са определени по места още храначите на вършачките, машинистите и др.

За много още слабости би могло да се говори във връзка с готовността на МТС за лятната кампания. Интересно е как са търпели това досега директорите на станциите, партийните организации, профорганизациите. Може ли при това положение да пристъпим смело към изпълнение на обещанията по Призива на генералтошевци, да водим успешно борба за спечелване на съревнованието с Тутраканска околия? Ще имаме ли смелост при тази подготовка да заявим на кооператорите, че ето, ние сме в състояние да приберем бързо и без загуби кооперативното и народно богатство? Да не говорим за такива нови почини като часовия график, груповото прибиране на реколтата и др., които ние трудно бихме приложили при това положение.

Директорите на МТС, партийните организации и дружествата на ДСНМ трябва да напрегнат всички сили, да организират силите на целите колективи на станциите, за да може подготовката за лятната кампания бързо да се завърши и колективите на МТС успешно да се справят със срочното и без загуби прибиране на реколтата.

ЖЪТВАТА И ПРЕДАВАНЕТО НА ДЪРЖАВНИТЕ ЗЪРНОДОСТАВКИ В ОКОЛИЯТА ЗАПОЧНАХА

☆ ☆ ☆

ДЗС — СИЛИСТРА

На 18 т. м. работниците от ДЗС — Силистра започнаха жътвата на ечемика на ръка. Те ожънаха към 72 дк. На другия ден, след падналия дъжд, продължи разжъването на блоковете, за да се пригодят за жътва с комбайн. Стопанството разполага с един прикачен комбайн, който ще е недостатъчен за жътвата на 1100 дк ечемик, още повече, че посевът е много гъст и полегнал. Налага се МТС — Силистра да се притече на помощ на ДЗС в жътвата на ечемика, която ще почне днес-утре.

Средният добив ечемик от декар няма да бъде по-малък от 300 кг.

Хр. Радев

ТКЗС — КАЙНАРДЖА

Управителният съвет на стопанството и агрономът в с. Кайнарджа решиха единодушно, че ечемикът е вече готов за жътва. Рано сутринта на 19 юни ентусиазираните кооператори и механизатори отидоха на блока. Запя хубавият комбайн „Димитровец—6“, започна жътвата на ечемика. За няколко часа ст. комбайнерът Тодор Токушев и ст. тракторист Стефан Игнатов пожънаха и овършаха първите тонове ечемик. През нощта площта се изора и зася с фуражна царевица.

*

Кооператорите от втора и четвърта полевъдна бригада решиха да предадат първото овършано зърно на държавата. На 19 т. м. те натовариха първия камион с добре почистена репица от тазгодишната реколта и се отправиха към приемателния пункт на „Зърнени храни“ в Силистра.

Тръгването на камиона с държавните зърнодоставки беше истинско малко тържество. На него се вееше алено знаме. А групата младежи, покачени на камиона, изпълняваха с кавал, цигулка и акордеон игриви народни мелодии.

Кайнарджанци са обещали да предадат на държавата първи в околията държавните доставки от всички култури. Те полагат всички усилия, за да изпълнят обещанието си.

Дим. Краев

ТКЗС — СИТОВО

Днес, петък, кооператорите от ТКЗС — Ситово с камиони изпращат в склада на „Зърнени храни“ в гр. Силистра около 25 тона репица. Те навреме завършиха жътвата на репицата и във вторник я овършаха.

Сега всички в стопанството очакват с нетърпение усилните жътвени дни. Комбайните — един самоходен и два прикачни са готови в стопанския двор. С тях ще бъдат ожънати около 5,000 дк есенници. Блоковете за комбайните са проверени и почистени.

Радостни са кооператорите като виждат каква богата реколта зрее по блоковете.

К. П. Кулев

Полагат грижи за полезащитните пояси

През миналата година за полезащитните пояси в с. Иширково не се полагаха почти никакви грижи. Малките фиданки бяха нападнати от неприятели, вследствие на което някои от тях изсъхваха, а други се развиваха бавно. Тази година управителният съвет на ТКЗС сформира две бригади от стари и нови кооператори—турци и им възложи да се занимават само с полезащитните пояси и тютюна.

Кооператорите от тези бригади заработиха упорито за изпълнение на възложените им задачи. Изсъхналите дръвчета бяха извадени и на мястото им посадени нови. Окопаваха и почистваха поясите от трева и бурени. Те повдигнаха решителна борба с листоядната испанска муха по ясена и я унищожиха. Под ръководството на бригадирите Кольо Костадинов и Мехмед Лаз горските насаждения бяха напръскани с препарата ДДТ. На 19 т. м. завърши третото окопаване върху площ от 460 дк.

Сега поясите са в отлично състояние. Само след няколко години те ще разлистят клони, ще спрат силните ветрове и ще запазят земята от суша. С това добивите от селскостопанските култури ще се повишат и кооператорите ще получат по-голямо трудово възнаграждение.

Д. Левашки

МЛАДЕЖИТЕ РАБОТЯТ УПОРИТО

Под ръководството на секретаря на ДСНМ Хр. Дамянов младежите от стопанството в с. Главан извозват оборски тор денонощно. С помощта на тракторната бригада от МТС — Кайнарджа за четири дни са извозени 127 тона тор. Наред с тора те косят и люцерната.

Особено се проявиха с добрата си работа младежите Н. Георгиев, Д. Костов, П. Георгиев и др.

Н. Неделчев

Кантарджиите са първи

Кантарджийския цех при Градския промкомбинат се състои само от двама човека — Никола Гичев, ръководител и Димитър Обрешков. За първите 10 дни на юни другарите са изпълнили плана си 411 на сто и са първенци в предприятието. Те ще се стремят да бъдат първи и занапред.

Мъров

ПО 2 ЛВ АВАНС НА ТРУДОДЕН

Миналата година кооператорите от с. Попина получиха едва по 8.09 лв на трудоден — най-ниското заплащане в околията. Това беше резултат на лошото ръководство, на слабата организация на труда в стопанството.

Обновеното ръководство и упоритият труд на кооператорите дадоха тази година своя резултат. Новината за раздаване на аванс по 2 лв на трудоден, това „чудо“, както се изразяват кооператорите, бързо се разнесе из селото. Пред канцеларията на стопанството още от сутринта се трупаха кооператори. Някои от тях с молби в ръка смятаха колко ще вземат за изработените досега трудодни.

„Това е само началото“ — говорят с видима радост кооператорите. И те имат право. Зрее богата реколта.

А. Атанасов

УЧИТЕЛКАТА ДИМИТРОВА

Дълго ще си спомнят курсистите от педагогическото у-ще „Димитър Благоев“ в града ни за часовете по педагогическа практика, които прекараха под формата на наблюдения при малките ученици. Но особено интересни и приятни бяха тези часове в класа на учителката Мария Димитрова.

Десет години след като завършва гимназия в гр. Силистра, майка вече на две деца, Мария Димитрова постъпва в педагогическото училище, за да осъществи мечтата си — да стане народна учителка. Като курсистка се отличава с голямо усърдие, подчертан стремеж да долавя и усвоява новото и го прилага в практиката.

Никога не се е задоволявала с наученото от учебниците. Като учител в Базовото училище в гр. Силистра тя упорито и системно продължава да обогатява знанията си. Усвоява звуко-аналитико-синтетичния метод на преподаване и започва да го прилага в практиката си. Резултатите са добри. Учениците все по-добре, по-леко усвояват процесите на четенето и писането. Насърчена от успехите си тя продължава да търси нови форми на преподаване. Във всеки час пред учениците се явява нова и оригинална в начина на преподаване. Това увлича децата и те все повече я обикват. Все повече се привързват те към нея и за това, че с уме-

ние създава у тях любов към книгата и науката, за това, че живо и убедително им разказва за великата Съветска страна, за прекрасната ни социалистическа Родина, за хората, които градят светлото бъдеще.

За това на въпроса: „Коя е вашата учителка“, те с гордост отговарят: „Другарката Мария Димитрова“.

И тя обича децата. Над тях бди като майка. За тях до късно през нощта работи над уроците за другия ден, за да ги направи по-живи, по-интересни. Не ги учи само да четат и пишат, а ги възпитава в любов към Родината, разкрива им прекрасни светове, увлича ги в обществено-полезна работа.

Учи ги на вежливост и уважение към възрастните. Помогнала е на пионерите от IV клас да създадат тимурова команда, която помага на своите изоставащи другари, на първокласниците и на старите хора.

За учителката Мария Димитрова забележителни са дните, в които тя получава писма от учители от Съветския съюз. От три години вече обменя опит чрез кореспонденция и уточнява много въпроси по обучението и възпитанието.

Колко радостни са за нея дните, когато получава писма от известната съветска педагожка и дългогодишна учителка Двинская от Сталинград! С вълнение сега тя се готви да посрещне скъпата си гостенка, която по покана на Районния комитет на профсъюза на работниците по просветата ще посети гр. Силистра и ще участвува в августовските съвещания на учителите.

Мария Димитрова се отличава със скромност и като учител, и като човек.

Не щади силите си за делото на социализма. За него тя подготвя достойни граждани и в бъдещето с тях и до тях ще крачи и тя по широкия път на новия живот.

За нейната упорита работа, за стремежа ѝ да внедрява новото в практиката, за нейните успехи в учебно-възпитателната работа Окръжният народен съвет я награди със значката „Отличник“. Нека тази значка постоянно ѝ напомня мъдрите думи: „Учител—това звучи гордо, но много задължава“.

В. Георгиева

Родителите са длъжни да се грижат за възпитанието и издръжката на децата си

Доброто и правилно възпитание на децата е основно задължение на родителите. Силата на примера и авторитетът на семейството действуват най-осезателно върху душата на децата. Навиците на родителите в семейството стават и навици на децата. Народната мъдрост казва: „Детето е огледало на родителите си". Тази мъдрост не е хрумване, а оправдана от живота. Детето възприема онова, което е най-близо до него и което за него е най-правилно, защото го вижда в родителите си и в по-големите си братя и сестри.

Социалистическото общество изисква от бащата и от майката отблизо да следят как се учат, как растат децата им, какви навици придобиват — обичат ли труда или започват да се подхлъзват под влияние на някои нездрави свои другари. Трябва да знаят, че не е правилно и не бива да предоставят всичко на училището и на учителите. Грижата за възпитанието на детето лежи върху семейството, а не изключително върху училището. Изоставянето на детето води до печални резултати. С какво да си обясним защо 12-годишният Хаири Шукриев досега е извършил 13 кражби? Кражбата като престъпление вродено ли е в детето, или е навик? Естествено че е навик! Баща му Шукри Алиев е хлебар в кооперация „Дунав". Нима той няма достатъчно време, за да се занимава и със своя син? А сигурно е, че и в кооперацията полагат грижи за самия него. И ето сега Шукри Алиев вдига рамене и заявява, че не е в състояние да помогне на детето си.

Има родители, които са разбили своите семейства и живеят разделено. За техните деца те не полагат грижи. Такива примери както в града, така и в селата на околията има много. Например Хараламби Борисов Стоянов чийто родители са разделени, е оставен без елементарни родителски грижи и досега е извършил 7-8 кражби. Детето Георги Григоров Стоянов също е без бащински надзор и досега е извършил няколко кражби; Рамиз Неджибов Реджебов е с втори баща, без родителски надзор и грижи, досега е извършил в ТКЗС и други места в с. Добруджанка няколко кражби. Много са още случаите когато родителите лекомислено, дори престъпно, са изоставили своите рожби, изпуснали са ги и обвиняват други, а не себе си.

Освен задължението за възпитанието на децата родителите имат и задължението да се грижат за тяхната издръжка. Според чл. 84 от закона за лицата и семейството „родителите са длъжни да се грижат за децата си до 18 годишна възраст и да ги подготвят за обществено-полезна дейност".

Трябва обаче да отбележим, че има доста случаи, най-вече при разбити семейства, родителите не само да не поемат грижи за възпитанието на децата си, но не им осигуряват и издръжка. Например Марийка Петрова Минкова през февруари 1955 г. поради недоразумения със съпруга си напуска дома му, като оставя и петмесечното си дете в ръцете на възрастната си свекърва. На следния ден, когато коравосърдечната майка отива да си вземе багажа, свекървата я поканва да вземе и детето си като казва: „Вземи и този боклук". Да, малкото детенце е боклук! И жестоката майка оставя пеленачето си без майчински грижи и ласки.

Мария Вълчева Мушалова от с. Айдемир, Силистренско, изоставя двете си деца Еленка на 5 години и Иванка на 9 години и започва да живее с мъж от с. Ветрен без да е сключила с него брак и без да се интересува за децата си.

И двете коравосърдечни и жестоки майки ще отговарят пред народния съд.

Пред народния съд беше и учителката Марийка Стоянова Димитрова от с. Айдемир, Силистренско. Тя, учителката, която с личния си живот трябва да служи за пример, която трябва да насажда здрав морал в душите на децата, които учи и възпитава, се разделя със съпруга си, като му оставя и двете си деца, от които едното е болно. Съпругът ѝ е зает в производството. Когато се постави въпросът да отделя по 140 лв. месечно за издръжка на двете си деца тя не се запитва. Какво коравосърдечие и липса на съзнание!

На такива случаи отечественофронтовските организации и цялото наше общество не бива да гледа леко и хладнокръвно. Със страст и без пощада трябва да се бичуват такива майки и бащи, които за собственото си удобство изоставят децата си на улицата.

Ив. Кожухаров
народен съдия

НОВИ ФИЛМИ

„БЕЛ АМИ" ОТНОВО НА ЕКРАНА

Произведенията на великия френски реалист Мопасан отдавна привличат вниманието на кинематографистите. Българският кинозрител е гледал вече „Ординарецът" и „Бел Ами", екранизирани от френски филмови предприятия. Сега отново на нашия екран се появява „Бел Ами". Този път като цветна продукция и съвместна работа на френската и австрийската кинематография. Но дали разликата е само в цветното пресъздаване на произведението или е постигнато нещо ново? Още при първите кадри зрителят разбира, че на екрана ще прозвучи истинският Мопасан. Този Мопасан, за когото Зола казва, че „ще бъде вечно скъп на френския народ за великата песен на любовта, която той пееше през целия си живот", за когото Толстой писа, че неговия трагизъм идва „от тъгата на хуманиста по един друг, по-съвършен свят, отговарящ на изискванията на разума и любовта".

Съвременният кинозрител не би могъл да разбере правилно безсмъртното произведение на Мопасан, ако няма представа за епохата, която е отразена в него.

Това е началото на „Третата република" т. е. началото на прехода на капитализма към империализма в Западна Европа, в това число и Франция. Това е процъфтяването на колониалната експанзия и завладяването на цяла Северна Африка от капиталистическа Франция.

Развивайки най-добрите традиции на критическия реализъм, утвърден във френската литература от Стендал и Балзак, Мопасан достига до обобщения, които му спечелиха славата на „клеветник" на буржоазното общество. В романа си „Бел Ами" той довежда критическия реализъм до неговата върхна точка. С ярки багри и неподкупна гражданска доблест великият майстор на художествената проза е разобличил до дъно съвременната му буржоазна действителност от началото на 80-те години на миналия век.

Чрез живота на главния си герой Жорж Дюруа, когото всички наричат галено „Бел Ами" („хубавият" - „милият" приятел), Мопасан ни е дал едно ярко изписано, вълнуващо табло на буржоазния фалш и лицемерие, на гнилия парламентаризъм, лъжливата демокрация и подчиняването интересите на нацията на интересите на капитала. Църквата, морала, любовта, брака, пресата — всички служат само на капитала.

Един от продажните журналисти заявява на Жорж Дюруа, когато той неуспешно се опитва да шантажира всемогъщия банкер Валтер, чрез любовника на собствената си жена:

— На неподходящо място си възвал лодката си. Трябва да помниш, че министрите и депутатите идват и си отиват, а банкерите винаги остават!

Научен от този урок покъсно сам Дюруа заявява на един от платените журналисти на Валтер, който е негов агент и сътрудник:

— Предпочитам бога, пред неговите светци! — т. е. — самият Валтер, пред сътрудниците му.

В тези основни идейнополитически и историко-икономически рамки сценаристите са довели развитието на романа до онзи идейно-художествен завършек, който напълно съвпада по съдържание и дух на самото произведение.

Жорж Дюруа — Бел Ами е хубав здравеняк, който се харесва на жените. Зад неговата маска и лакировка обаче проличава простакът — подофицер от колониалните войски, алчният кариерист, бездушен авантюрист и продажник, който не се спира пред нищо, за да се домогне до своята цел — забогатяването.

Френският актьор Жан Дане просто, естествено и вълнуващо е предал всички тези черти на своя герой. Еднакво силни и жизненоправдиви са образите създадени и от останалите изпълнители: Рене Лефевр в ролята на банкера Валтер, австрийската актриса Кристл Мардайн в мадам Валтер, Рене Фор в Мадлена и Ана Вернон в лекомислената Клотилда.

Алчността на банкера Валтер, неговото всемогъщество, продажността на пресата и правителството звучат така съвременно, че няма нищо чудно, че цензурата е забранила прожектирането на филма във Франция.

П. Здравелин

ПИСМА ДО РЕДАКЦИЯТА

☆ ☆ ☆

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА ДРЪВЧЕТАТА

Градският народен съвет положи много грижи за разкрасяване на нашия град. Сега Силистра е озеленен, чист и привлекателен крайдунавски град. Освен декоративни дръвчета покрай платната на улиците са засадени и овощни дръвчета.

За поддържането на дръвчетата и озеленяването по силата на 537 постановление на Министерския съвет отговарят и Комуналното стопанство, и Околийската санепидстанция, и службата „Паркове и градини", а най-много отговарят онези наши граждани, пред чиито порти са посадени такива дръвчета.

Вместо ние от града да учим другарите от селата на грижи за дръвчетата, получава се обратното — ние ще трябва да се учим от селата Сребърна, Попина, Гарван и др. какви грижи да полагаме за дръвчетата.

Ив. Христов

ИСКАТ ДА ИМАТ ТЕЛЕФОН

От дълго време служителите при селкоопа в с. Искра, чиято канцелария е на около един километър далеч от най-близкия телефонен пост, тичаха за всеки разговор. След като се откри п. т. станция в селото служителите си отдъхнаха и заздравяха — ще си имат телефон. С писмо № 32 от 7 март т. г. те писаха до районната станция в Силистра да им се инсталира телефонен пост. Отговорено им бе, че ще е необходимо да поставят стълбове. Още на другия ден стълбовете бяха изправени. Това беше през март-април. Сега е края на юни. Стълбовете си стърчат, но по тях няма нито изолатори, нито жици.

Борис П. Николов
дописник

ГОТОВИ ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Със своята външност и с опитното поле пред новата сграда основното училище „Хр. Ботев" в с. Айдемир прави хубаво впечатление. Това впечатление се засилва и прераства в чувство на радост когато влезеш в училищните коридори и стаите. Тук е светло, чисто, проветрено. Всичко е подредено с вкус и усърдие.

За разхубавяване на училището, за създаване на уютна и творческа обстановка наред с прилужниците Павел Йорданов и Йордан Маринов, полагат грижи и учениците, и самите учители.

На едно профсъбрание се роди инициативата учителите да вземат участие в ремонта на училището. Таз инициатива бе подкрепена и от изпълкома на съвета.

На 6 юни започна ремонтът на училището. Още на другия ден — 7 юни всички учители започнаха боядисването на цоклите на учебните стаи и коридорите с блажна боя. Едни почистваха вратите, а други ги боядисваха.

И колко радост изживяхме ние, когато видяхме резултата от нашия труд! На местния народен съвет бяха икономисани 1600 лв, които ще използуваме за озеленяване и обазавеждане на училището.

Благодарение на добрата предварителна подготовка на организацията в работата и участието на учителския колектив ремонтът на училището в с. Айдемир завърши първи в околията.

Когато има сплотеност между хората, разбиране на задачите, любов към родното училище и професията могат да се постигнат отлични резултати.

Петранка Минчева
учителка

Абонирайте се за вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

Абонамент до края на годината 5.20 лева

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

10

Градът при византийското робство

Византийският император Василий II, след като се заздравил на престола, решил да предприеме нападение срещу България.

Войните, които той е водил за завладяването на България, са траяли без прекъсване около 20 години. Тежки са били тези години за българите. Те е трябвало да воюват с един жесток и безмилостен враг, който е имал на своя страна голяма материална и военна сила. Но независимо от това българите са се опълчили срещу завоевателя и са му показали непоколебимата си воля да се борят за своята свобода и независимост, които той искал да им отнеме.

Но въпреки храбростта на българите нашата държава е трябвало да падне под владичеството на гърците. Град Дръстър е бил превзет в 1000 година.

След превземането на цяла България, византийците пристъпили към уреждането ѝ по образеца на останалите византийски владения. Превзетите български земи били разделени на 4 области, наречени „теми", начело на които били поставени началници, наречени стратези, дуксове или капетани, които били едновременно граждански управители и началници на военните сили на споменатите четири теми. Четвъртата тема обхващала придунавските земи и градове. Тази тема била наречена Придунавие, а на гръцки Паристрион. Тя обхващала земите на днешна Добруджа и цяла Северна България до планинската верига отвъд река Тимок. На изток е граничила с морето, а на юг — със Стара-планина. Център на тази тема през XI век и резиденция на нейния дукс е бил гр. Дръстър. Пръв или един от първите дуксове на този град е бил Цицикий. Известни са имената и на други дуксове през XI век: Симеон Вест, Катакалон Кекавмен (към 1044 година), Михаил, Василий Агопап (към 1064 година). През 1074 година бил изпратен за дукс на гр. Дръстър славянинът Нестор, който повдига населението на бунт срещу гръцката власт. В края на XI век дуксове на града са били евнухът Леон Никерит и Теодор.

През време на византийското робство гр. Дръстър е придобил такова важно значение, каквото той никога до тогава не е имал. Станал център на цяла Северна България, той фактически придобива правото на действителна нейна столица. Столицата на предишното българско царство гр. Преслав по това време е изгубил своето минало значение и се е превърнал в провинциален град.

За негова сметка се издига гр. Дръстър.

Единадесети век е един от най-бурните векове за дунавските земи. И ето защо историята на тези земи е пряко свързана с този древен град и става негова собствена история. Събитията, които са станали в тези земи и в самия гр. Дръстър са оставили дълбоки следи в историята. Какви са тези събития?

При подчинението на България от византийците отвъд Дунава е шумял необятен варварски свят. Там били земите на печенегите, които с падането на България под византийско владичество станали опасни съседи за самата Византийска империя. За сигурността на дунавските земи, пък и за целия Балкански полуостров срещу нападението на тези варвари е трябвало да се грижи дуксът на гр. Дръстър, комуто императорът е възложил охраната на северната граница на империята.

Към средата на XI век, благодарение на межуособиците сред печенегите, Кеген, един от главните техни князе, решил да се настани в земите на Византийската империя. И действително това свое решение той изпълнил. С една армия от 20 хиляди души същият се явява пред гр. Дръстър (настанал се на един от островите сред Дунава) и поисква от Дръстърския дукс разрешение да се засели в земите на империята. От Цариград разрешили това. Дошлите печенеги били направени пазители на границата. Кеген често нападал отвъддунавските земи на своя неприятел Тирах. През 1048-1049 година, когато силен студ сковал река Дунав, Тирах нахълтал с многохилядна армия в Подунавието. Град Дръстър е трябвало да затвори вратите си срещу това страшно нападение на печенегите, които налетели като скакалци върху българските земи. На тяхна страна минали печенегите на Кегена.

Византийската империя се намирала пред страшна опасност. Една грамадна византийска армия, която през 1049 година тръгнала срещу печенегите, била разгромена. Византийците поискали мир. Те се задължили да плащат данък на печенегите и бил сключен 30 годишен мир. На печенегите била оставена областта на север от Балкана. Какво е станало с гр. Дръстър? За това липсват каквито и да било сведения. Но безспорно е, че той е паднал в ръцете на печенегите, както и много други градове.

През 1059 година печенегите отново се размърдали. Но Византийската империя успяла да ги усмири и да ги накара да се подчинят на нейната власт. През същата година император Исак Комнен успял да възстанови византийското господство над всички завзети от печенегите земи. В гр. Дръстър бил назначен отново дукс. Унищожената от печенегите тема Подунавие била възстановена. Настъпилото спокойствие не продължило дълго. Нови тревожни дни е трябвало да преживее гр. Дръстър.

През есента на 1064 год. на брега на Дунава се явили узите, диво туранско племе. Те били около 600 хиляди души. Тогава дукс на гр. Дръстър е бил Василий Агопап. Той излязъл срещу тях с малобройна войска, в която е имало и българско опълчение от силистренци, но не успели да отбият нашественика. Узите превзели града и нахълтали навътре в империята, но в скоро време били разгромени и изгонени отвъд Дунава.

През този двадесетгодишен период на масови войни много от жителите на гр. Дръстър загинали от глад и епидемии, вечните спътници на всички войни. Стихията на нападението на печенегите и узите е оставила своя отпечатък върху града и неговата околност.

Богдан Крайн

В МТС-КАЙНАРДЖА ИМА НЕЩО ГНИЛО

Към 14 т. м. колективът при машинно - тракторната станция в с. Кайнарджа е изпълнил производствения си план за окопаването едва 44 на сто. Тракторната бригада в селата Зарник и Добруджанка е окопала с машини само 1428 дк, а има за копан още 5072 дк—22 на сто изпълнение на плана. Тракторната бригада в Крапово е също твърде много назад — изпълнила е плана си 27 на сто, остават за копан още 5473 дк. По окопаването и другите полски работи станцията е на последно място в окръга.

Защо МТС — Кайнарджа така решително изостава с изпълнението на производствения си план? Не й липсват нито машини, нито механизатори, нито средства, нито пък кооперативни стопанства, които с охота да приемат помощта на механизаторите.

Една от най-важните причини за това непростимо изоставане с изпълнението на плана е

ниското качество на работата,

която извършват механизаторите по кооперативните полета. Лошото качество на машинното окопаване на пролетните култури принуждава кооператорите да протестират, да забраняват просто на механизаторите да влизат в блоковете, да се стремят предимно към ръчната копан. Особено ярък пример в това отношение е работата на първа тракторна бригада в Кайнарджа, с бригадир Енчо Солаков. Цял блок от над 500 дк царевица така е окопан с машините, че кооператорите са принудени да извършват тази работа втори път с конски окопачки. Същото качество може да се види и на други блокове, където е работила тази тракторна бригада.

Случаи на лошокачествена машинна копан има и в други стопанства. Кооператорите от с. Светослав също е станало нужда да забраняват на трактористите да окопават, въпреки че площта по план трябвало да се обработва машинно.

Не е трудно да се разбере, че такова машинно окопаване има особено вредно агитационно влияние върху кооператорите, въпреки че в течение на много години вече те се убедиха в предимствата на механизираното обработване на площите. При такова качество на работата няма нищо чудно в това, че кооператорите от с. Войново са окопали на ръка площи, засети по квадратно-гнездовия начин, че кооператорите от с. Светослав са окопали на ръка слънчогледа, заплануван да се обработва с машини и т. н. Не случайно на събранието на профорганизацията от 28 май т. г. се издига лозунгът „Да воюваме с ръководителите на ТКЗС за площите". С такова „воюване" обаче работата няма да се оправи.

На събранието, което се проведе в станцията на 18 т. м. с агрономите и тракторните бригадири от района на станцията стана ясно, че една от причините за извършването на лошокачествена работа е голямата скорост, с която се движат машините при окопаването. Тук най-ярък пример е пак тракторната бригада в Кайнарджа.

Цялата бригада е „гонила" норми без оглед на качеството

Действително, тази бригада е добре по отношение на количеството, на цифрите, но всъщност нищо не е свършила на тези блокове. Сега ръководителите на стопанството с право не искат да подпишат акта за извършената работа.

Трябва да спомена и за лошото наточване на лемежите на окопвачките — лястовички, пачи крака и пр. На събранието другарите масово се оплакваха от този недостатък. Не навсякъде тракторните бригадири са могли правилно да нагласят и „лястовичките" на окопвачките. Според думите на гл. агроном Станю Друмев той е оказал конкретна помощ навсякъде, но фактите не показват това.

Дисциплината в тракторните бригади не е на нужната висота.

Има отделни случаи, които показват, че тя е дори на съвсем ниско равнище. Да вземем тракторната бригада в с. Стрелково, с бригадир Добри Атанасов, която общо взето не е зле с изпълнението на производствения си план. Трактористът Стоян Великов е отишъл на работа в пияно състояние и просто е сечал редовете. А трактористът Кольо Енчев от същата бригада е отишъл с трактора да пие вода на три километра разстояние, без да го смущава фактът, че съвсем напразно изразходва толкова ценното за селското ни стопанство гориво, да остави губенето на време. А какво да кажем за трактористите от с. Голеш, които бригадирът трябвало да събужда в 10 часа, за да отидат на работа!

Неизпълнението на плана, ниското качество на работата, липсата на дисциплина в бригадите — всички тези неща показват, че главният агроном на станцията Станю Друмев и директорът Христо Димитров не са на мястото си като ръководители, не могат да упражнят ефикасно ръководство. Др. Друмев например отрупваше с хвалби бригадата на Енчо Солаков на събранието с агрономите и тракторните бригадири, въпреки че тя даде образец на некачествена работа, въпреки че тракторният бригадир Солаков се мъчи всякак да се оправдава, без да отчита грешките си. А др. Димитров като че ли е загубил вяра във възможността да се оправи работата.

Лошото състояние и лошото ръководство на станцията говорят, че организациите, включително и партийната организация водят жалко съществуване. Тяхното влияние изобщо не се чувствува. А те би трябвало да оказват непосредствена, постоянна помощ както на ръководителите, така и на механизаторите, да търсят отговорност от отделните си членове за неизпълнение на задачите. И партийната организация, със секретар Тодор Николов, и профорганизацията, с председател Петър Борисов почти са в неведение за лошото качество на работата, за вредните стремежи у някои механизатори, които се проявяват.

Ние вече прекратяваме прата на лятната кампания. Ръководителите на МТС—Кайнарджа трябва да си дадат добра сметка за слабостите, които се допускат в станцията и да направят всичко необходимо, за да не се повтарят и при прибирането на реколтата.

Д. Иванов

Засадиха тютюна

Новото постановление на Министерския съвет за увеличаване цените на тютюна, който се изкупува от производителите, ентусиазира кооператорите от с. Н. Попина за постигане на по-високи добиви от тютюневата реколта. Те започнаха засаждането му с радост на сърце.

На 11 т. м. кооператорите засадиха цялата тютюнева площ — 20 декара, като се съревноваваха кой по-бързо и по-качествено да засажда тази ценна култура. Особено се отличи с добрата си работа звеното на др. Тахир Алишев.

Съревнованието във връзка с по-нататъшните грижи за тютюна продължава.

Н. Георгиев, дописник

Механизирана коситба

Много труд изразходваха кооператорите от ТКЗС в с. Слатина по-рано за коситба на люцерна. Голяма част от люцерновото сено се прибираше късно — кооператорите не смогваха да го приберат навреме, защото липсваше работна ръка. Това ставаше причина за получаване на лошокачествено сено.

Тази година в помощ на кооператорите дойдоха механизаторите от 10-а тракторна бригада при МТС — Ситово. От няколко дни по люцерновия блок работят ст. трактористът Петко Енев и прикачвачът Петър Петров с трактор У-2. Само за четири дни те окосиха 450 дк, а за един ден—150 дк, с което изпълниха дневната си норма 150 на сто. Една част от селскостопанските животни е осигурена с достатъчно люцерново сено.

Ст. Николов
дописник

Младежко звено за пример

Младежите от звеното на Иван Иванов в ТКЗС с. Гарван първи приключиха с окопаването и плевенето на захарното цвекло и слънчогледа. Сега са в надпревара с другите звена кой по-бързо и качествено да свърши с копанта. Особено се проявиха девойките Надка Великова, Величка Иванова и др.

Др. Добрев, дописник

ЕДНА ДОХОДНА СВИНЕФЕРМА

Кооператорите от с. Ламбриново още в началото на годината положиха грижи за създаване на по-добри условия в свинефермата. Преди всичко те обърнаха внимание на хората, които ще работят в тази ферма. За завеждащ свинефермата беше назначен секретарят на ДСНМ Иордан Петров, а за гледач — трудолюбивите членове на стопанството Димитър Кулев и Илия Маринов.

По Призива на генералтошевци свиневъдите са обещали да получат средно по 15 прасета от свиня-майка. Досега от първото прасило получиха по осем прилоди от свиня-майка. Очаква се второто прасило, а според зоотехническите данни 25 от свинете-майки ще се опрасят и трети път.

За първото и второто тримесечие на тази година стопанството вече е отчело държавните си доставки за свинско месо. Останали са освен това още 12 свине с по над 200 кг тегло. От продадените досега 130 прасета на свободни цени в касата на кооперативното стопанство постъпиха 27,000 лв, а разходите за свинефермата през този период възлизат на 22,402 лв.

Тези големи успехи се дължат на добрата организация на работата в свинефермата. Боксовете са винаги почистени. Сега през лятото е направена специална ограда — двор за разходка на свинете, който е затревен и животните през целия ден прекарват на чист въздух и сянка.

Доброто състояние на свинете се дължи и на грижите, които положиха за тях гледачите още през зимата. Храната през този период се запарваше, дождираше, в нея никога не липсваха и минерални добавки — готварска сол, креда и др.

Определен дял в постигането на тези успехи има и младият зоотехник Драган Панев, който редовно обхожда фермата и оказва квалифицирана помощ на свиневъдите.

Няма съмнение, че при такава организация на работата кооператорите от с. Ламбриново ще получат от свинефермата до края на годината добри доходи.

Ст. Радев
дописник

БАБУКЦИ СТРОЯТ ШОСЕ

Всеки, който е ходил в с. Бабук се е възмущавал от лошото шосе, което прилича повече на изоставена развалина. То свързва централното шосе за Коларовград със селото, но по него не можеха да се движат нито моторни коли, нито каруци. От това се възмущаваха както бабукци, така и посетителите на селото.

По време на изборната кампания през тази година пред своите избранници бабукци поставиха рязко въпроса за основна поправка на шосето. И новите съветници, начело с председателя на селсъвета др. Стоян Лазаров, действително с е заловиха много енергично за поправката на това особено важно звено между централното шосе и селото. Сформирана е каменарска бригада с отговорник Здравко Стефанов. В нея участвуват Васил Ангелов, Атанас Йовков, Христо Павлов, Марин Добрев и др. Каменарите работят с голям ентусиазъм. Само за един месец те извадиха 1000 куб. метра камъни и обещават до края на този месец да извадят още 600 кубика.

Извадените камъни са вече пренесени на шосето и наскоро бабукци ще се радват на хубав път.

Г. Михайлов

Засяват фуражна царевица

Неуморен труд кипи по кооперативните блокове на ТКЗС в с. Поляна. По цели дни из широките кооперативни поля се чуват веселите гласове на трудолюбивите стопани. Ведно с окопаването те мислят и за осигуряването на фураж за добитъка.

Убедени в предимствата на силажната царевица, два дена след жътвата на репицата полевъдните бригади на Иван Стоянов и Димитър Великов използуваха благоприятното време и влажната земя и засяха 140 дк с фуражна царевица.

К. Калчева, дописник

Борбата за икономии в ТКЗС

Социалистическото строителство в нашето село изисква най-пълно използуване на всички сили и средства, с които разполага селското стопанство. Нужно е затова да не се преразходват средства, да не се разпилява и похабява народното имущество, а да се използува разумно и пестеливо. Борбата за най-строг режим на икономии допринася много за разрастване на обществените фондове на кооперативните стопанства, за организационно-стопанското им укрепване, за повишаване на натуралните и паричните доходи на кооператорите.

През последните години колективите на редица трудово-кооперативни земеделски стопанства в нашата страна все по-настойчиво се борят за разкриване на вътрешните резерви, за максимални икономии. В това отношение особено големи успехи постигна ТКЗС в с. Щръклево, Русенско. Въпреки че селскостопанското производство постоянно се разширява, през миналата година стопанството изразходва близо 100,000 трудодни по-малко, отколкото през 1953 година. За същото време приходите се увеличиха от 2,200,000 лева на 3,740,000 лева, а разходите от 1,640,000 лева намалиха на 884,000 лева. И ето крайният резултат — паричното и натуралното възнаграждение от 5 лева през 1953 година нарасна на 16.31 лева през 1955 година.

Значителни икономии на труд постигна миналата година и ТКЗС в с. Дропла, Балчишко. То получи среден добив от пшеницата 213 кг, от царевицата — 315 кг, от слънчогледа — 149 кг. В резултат на механизацията, на добрата организация на работата, на съзнателната трудова дисциплина на кооператорите стопанството изразходва минимално количество трудодни за производството на единица селскостопанска продукция. Така за производството на 100 кг пшеница кооператорите са изразходвали 0,32 трудодни, на 100 кг царевица — 0,98 трудодни, на 100 кг слънчогледово семе — 1,38 трудодни.

Благодарение на тези успехи през 1955 година кооператорите получиха

по 29 лева парично и натурално възнаграждение на трудоден.

Наред с постенето на труда в редица ТКЗС се обръща голямо внимание на намалението на производствените разходи — телефонни и канцеларски, разходи за текущ ремонт на селскостопански оръдия, инвентар, постройки, обзавеждане и други. Чрез разумно и пестеливо изразходване на материалите и средствата стопанствата значително намаляват разходите за производствени нужди. В тези ТКЗС е въведен строг отчет на всички материали — следи се най-внимателно и постоянно всеки материал да се използува за предназначението си в количества, определени от нуждите и от препоръките на специалистите. Най-рационално се оползотворяват отпадъците от производството и бракуваният инвентар за приготовляване на различни пособия и инструменти. От бракувани и изхвърлени от употреба едноконни плугчета в работилниците на стопанствата се изработват конни окопачки, при ремонта на машините и съоръженията се използуват различни части от негоден инвентар и пр.

Важно условие за осъществяване на повече икономии в ТКЗС е

правилното стопанисване на кооперативното имущество.

В това отношение могат да се постигнат големи резултати, ако се създаде материална заинтересованост при опазването на имуществото. Затова говори примерът на кооператорите от ТКЗС в гара Каблешково, Първа Пловдивска околия. Управителният съвет на това стопанство е предвидил строго определена сума за ремонт на всяка каруца, редосеялка и друг земеделски инвентар. Преразходът на средства над тази сума остава за сметка на кооператора, който е допуснал неоправдан ремонт.

Особено голямо значение има борбата за икономии при строителството на селскостопански сгради. Редица кооперативни стопанства при строежите на стопански сгради вече широко използуват местни подръчни материали като пясък, камъни, чакъл, кирпичи, дървен строителен материал и други. За да поевтинеят строежите и да не заангажират средства на стопанствата за заплащане на наемна работна ръка, тези ТКЗС използуват труда на квалифицираните кооператори-строители.

Успехът в борбата за икономии зависи в значителна степен от работата на счетоводителите в ТКЗС. Тяхно задължение е да следят най-строго за правилното изразходване на всеки лев, да ограничават разходите за непроизводителни цели и за покупка на скъпи дефицитни строителни материали, за канцеларски нужди и за командировки, да осигурят прегледна първична отчетност, да контролират строго подотчетните лица.

Борбата за икономии на труд, материални и парични средства не е временно явление, а постоянен метод в социалистическото стопанство. Колкото по-добре се организира тази борба, толкова по-големи доходи ще постъпят в ТКЗС, толкова по-скоро ще се повиши материалното и културното благосъстояние на кооператорите.

В отговор на призива на механизаторите и селскостопанските специалисти от МТС в Генерал Тошево и на кооператорите от района на станцията в много трудово-кооперативни земеделски стопанства в началото на тази година бяха преразгледани производствените планове и приходо-разходните сметки и се набелязаха редица допълнителни мероприятия за най-пълно използуване на всички вътрешни резерви в ТКЗС, за максимално пестене на труд и средства. Всичко това ще спомогне да се увеличи селскостопанската продукция, да се поевтини строителството, да се повиши възнаграждението на трудоденя.

Д. Недев

НАРОДИТЕ НЕ ЩЕ ЗАБРАВЯТ

(По случай 15 години от хитлеристкото нападение над СССР)

Когато в знойния юнски ден на 1941 година по етера се разнесе новината за вандалското хитлеристко нахлуване в Съветския съюз, възмущение и гняв преляха в сърцата на милиони хора по света. Хитлеристите погазиха и оскверниха земята на първото пролетарско отечество. Те посегнаха на най-свидното за прогресивното човечество — на неговата вяра и упование за по-светло утре. Съветските народи и трудещите се от цяла Европа разбраха, че им предстои тежка борба — на живот и смърт. С победата или поражението на Съветския съюз беше свързана съдбата на културата и прогреса, на свободата на народите.

Народите вярваха в непобедимостта на Съветския съюз. Те обаче не искаха да оставят съветските хора сами в борбата им против коварния и въоръжен до зъби враг. Обединени около комунистическите партии, най-самоотвержените и най-достойните синове и дъщери на народите в Европа грабнаха оръжието. Тогава за хитлеристите фронтът на войната против Съветския съюз се оказа не само от Балтика до Черно море. Той мина из улиците на Париж, из планините на Югославия, в заводите на Чехословакия и мините на Полша. Този фронт беше и в България. Той гореше в очите и сърцата на хилядите партизани от всички краища на Европа. Той беше във фашистките затвори, на бесилките и разстрелите, където с песен на уста и вяра в близката победа умираха най-достойните синове на народите.

Борбата бе жестока и продължителна. Съветските народи понесоха скъпи жертви, но накрая тяхното право дело победи. В тази историческа битка съветските хора се вдъхновяваха не само от голямата преданост към социалистическата им родина. Тях ги окриляше и братската любов и саможертвата на милионите честни хора от всички краища на Европа. Затова съветските воини с радост носеха на своите щикове свобода за народите и спасение на човешката култура и прогрес.

Съвременниците и участниците в тази решителна борба са още живи. Народите на Съветския съюз, Франция, Югославия, Полша, Чехословакия и цяла Европа няма лесно да забравят милионите жертви, разрушените и опожарени градове и села. Хората все още потръпват от ужас, когато си спомнят за Майданек, Освиенцим. Милиони са сираците, инвалидите и майките, които проклинат войната и нейните вдъхновители.

Има обаче хора, които мислят, че десет или петнадесет години са достатъчни да заличат тези спомени. Те вярват, че ще могат още веднаж да хвърлят света в нова унищожителна война. С тази цел те отново пуснаха в ход антисъветските клевети и лъжи, наново дръпнаха оръжия и заплашват света с атомни и водородни бомби. Войнолюбците наново възлагат най-големите си надежди на германския милитаризъм. Този път обаче дълесовци и аденауеровци горчиво се лъжат. Сега в голямото си болшинство германците вече по-настоятелно искат да живеят в обединена, миролюбива и демократична Германия. Много са германците, в чиито спомени добре са запазени мразовитите нощи край Москва, удара при Сталинград, милионите германски трупове, осеяли пространството от Волга до Берлин. Те не са забравили разгрома и капитулацията.

Днес Съветският съюз не е сам както беше преди Втората световна война. Народите от Средна и Югоизточна Европа, 600-милионният китайски народ и народите на Северна Корея и Северен Виетнам са свободни и активни борци за мир и социализъм. Азиатските и африканските народи един след друг се освобождават от колониалното робство и решително обръщат гръб на колонизаторите и войнолюбците, които се опитват да ги вплетат наново в своите империалистически мрежи. След Втората световна война миролюбивите хора от цял свят изградиха мощно движение в защита на мира. Неговите привърженици не са обикновени, плачливи пацифисти. Те водят организирана борба и смело разобличават всички опити на враговете на мира да тласкат света към война. Само болни мозъци могат да си въобразят, че свободните народи ще отстъпят скъпо платената свобода.

Днес светът има сили да обуздае враговете на мира и ще ги обуздае. Подпалвачът на война ще сподели участта на Хитлер.

Г. Георгиев

СЕСИЯ НА ГНС

ИЗПЪЛНЯВАТ ЛИ СЕ ПОРЪЧЕНИЯТА НА ИЗБИРАТЕЛИТЕ?

На 15 т. м. се състоя петата редовна сесия на Градския народен съвет. Народните съветници приеха оперативния план за лятната кампания и изслушаха доклад за работата на изпълнителния комитет с поръченията на избирателите.

В центъра на първия въпрос бяха основателните критики, които бяха направени на ръководството на МТС—Силистра, което не изпълнява договорните си отношения с ТКЗС в гр. Силистра. Посочиха се редица пропуски на МТС като: некачествена пролетна сеитба, неупражняван агрономически контрол което доведе до унищожението на 120 дк неправилно засят памук и народното стопанство, и кооператорите ще понесат десетки хиляди лева загуба.

В изказванията беше направена остра бележка на директора на МТС — Силистра др. Ганев за това, че въпреки изричната покана да присъствува на сесията, той не счете за нужно да дойде, нито изпрати представител на станцията. Това пренебрежително отношение на др. Ганев към сесията на Градския народен съвет затвърди убеждението у присъствуващите, че той не полага грижи за градското ТКЗС, което макар и малко е стопанство с най-добре развити отрасли от интензивни култури и най-добро животновъдство. Не току-така краве-ферматa на ТКЗС в гр. Силистра е окръжен първенец.

Присъствуващите съветници и трудещи се обърнаха особено внимание върху подготовката за лятната кампания по опазване на сроковете, които сесията прие. Както изпълнителният комитет така и служба „Земеделие“ се задължават да следят точното изпълнение на приетия оперативен план.

Сериозно отношение взеха народните съветници и представителите на отечествено-фронтовските организации по изпълнение поръченията на избирателите. От прочетения доклад се видя, че на предизборните събрания са поставени 129 поръчения, от които 65 са от комунално-битов характер, 30—по търговията, 20—по учебните заведения и останалите са различни.

Изпълнителният комитет своевременно се е занимал в съвместно заседание с ръководството на Отечествения фронт и са набелязани мерките за изпълнението на поръченията. Шестнадесет от тях са вече изпълнени: сградата на бившата казарма да се преустрои за болница, издействувани са 200 хиляди лева за допълнителни съоръжения и далекопроводна мрежа във връзка с електрификацията; преместен е свинарникът на мелница „Първи май“ извън града; открит е за 9 и 10 район магазин за хранителни продукти и др. За онези поръчения, които са от правителствен характер и надхвърлят възможностите на Градския народен съвет изпълкомът ще настоява за тяхното разрешаване.

Съветниците разкритикуваха работата на изпълкома по отговорите на поръченията на съветниците, посочени бяха слабостите на някои началници на служби при съвета, които не вземат под внимание поръченията на гражданите.

Сесията задължи изпълнителния комитет да подобрява непрекъснато работата си с поръченията на избирателите и решенията да изпълни в определените срокове. Накрая сесията прие план за работата на съвета за третото тримесечие, като с това за пръв път съветът сам определя въпросите, с които ще се занимава.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ЕДНА ХУБАВА ПОБЕДА НА „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“

В един динамичен, коректен и наситен с воля за победа мач футболистите на „Червено знаме“ от гр. Силистра победиха водача на северната група — „Червено знаме“—Павликени. Още във втората минута Денев получи от Шапкаджиев чиста топка, вряза се между противниковата отбрана и като прехвърли неудачно излезлия вратар откри резултата. Силистренци продължиха натиска. След три минути Денев отново се вряза между отбраната на павликенци и покачи резултата на 2:0. Пет минути по-късно Димов подаде в центъра на свободния Дамянов, последният стреля във вратата, топката се удари във вратаря и се върна. Дамянов отново я овладя, излъга вратаря на павликенци и покачи на 3:0.

Характерно за първото полувреме бяха устремът на силистренци и бързите нападения, които винаги завършваха с удари във вратата.

Второто полувреме започна с понижено темпо. Домакините се поотпуснаха, смятайки, че победата им е осигурена. Павликенци наложиха териториално надмощие. В 55-а минута Вацов стреля, но улучи страничната греда и топката излезе извън очертанията на игрището. Домакините отново заиграха сръчато. В 64-а минута Николов прехвърли излезлия вратар на павликенци, топката падна на голлинията, Димов вместо с гърди удари топката с ръка. Съдията Цвятков (от Свищов) правилно отмени гола. Три минути по-късно Дамянов в самостоятелна акция успешно премина през отбраната на павликенци и след объркване пред вратата покачи резултата на 4:0. Най-напред съдията посочи центъра на игрището, но след това отмени гола. Това колебание на съдията предизвика възмущение сред публиката. Дори някои лица бяха наклонни към саморазправа, без да преценят, че това е хулиганство и ще опорочат хубавото състезание.

Съдията Цветков се показа слаб. Ясно пролича пристрастието му — да спаси павликенци от тежко поражение. На него му липсваше чувство към авантажите, не маркираше веднага някои нарушения, което говори лошо за квалификацията му като футболен съдия.

В тази среща силистренци играха в най-добрия си състав. Те показаха, че могат да бъдат добър колектив, не им липсва борбеност и замислени нападения от дълбочина. И все пак ще е нужна още тренировка и по-здрава връзка между отделните линии.

Й. Цветков

ТЪРЖЕСТВО ПО СЛУЧАЙ КРАЯ НА УЧЕБНАТА ГОДИНА

По случай завършването на учебната година на педагогическото училище „Д. Благоев“, се състоя тържественият годишен акт. Доклад за дейността на целия училищен колектив прочете директорът на училището др. П. Николов.

На курсистите с висок успех и на тези, които са дали добра работа в организациите на ДСНМ, ДОСО и ВЧК бяха раздадени награди.

Накрая директорът на училището призова курсистите да се включат в прибирането на реколтата и да бъдат в предните редици на културния фронт.

В. Йорданов

ЕДИН ИНТЕРЕСЕН СПЕКТАКЪЛ

Миналата седмица на града ни гостува Видинският народен театър с комедията „Обща квартира“ от югославския драматург Добричанин. Спектакълът премина при голям успех — резултат на наситените с много комизъм и сатира моменти и на добрата игра на артистите.

Съжителството, наложено от жилищната криза, е толкова близко до нашето ежедневие, че присъствуващите основателно се чувствуваха като герои в комедията.

СВЕДЕНИЕ

за хода на селскостопанските работи към 20 юни 1956 г.

На кое място е	ТКЗС	II копан %	III копан %	Мляко-вивна литр. за 5 м-ца	На кое място е	ТКЗС	II копан %	III копан %	Мляко-див литр. за 5 м-ца
1	Ситово	100	8.5	210	21	Искра	41.1	4.9	393
2	Бръчма	100	1.5	341	22	Бабук	43.1	2.3	657
3	Попина	89.1	11.1	224	23	Главан	41.2	3.7	511
4	Силистра	97	1.5	1077	24	Гарван	42.1	1.1	462
5	М. Ценович	89.8	4.7	437	25	Стрелково	35.6	2.5	585
6	Алфатар	83.6	0.5	441	26	П. Кралево	37.6	0.5	504
7	Българка	83	—	257	27	Кайнарджа	36.7	0.8	486
8	Станчево	70.1	12	695	28	Казимир	35.2	1.8	424
9	Сърпово	74.2	2.4	262	29	Сребърна	34.3	2.4	614
10	Ветрен	72.1	7.5	407	30	Брестак	36.6	—	148
11	Ген. Попово	67.1	7	486	31	Добруджанка	33.3	—	201
12	Иширково	62.3	2.8	511	32	Зарник	32.6	—	401
13	Йордановo	62.1	2.7	275	33	П. Чолаково	32	—	392
14	Поляна	56.8	12.2	370	34	Голеш	31.4	0.5	386
15	Айдемир	55.1	7.9	667	35	Богорово	31.1	—	420
16	Смилец	50.2	2.7	485	36	Срацимир	23.8	—	635
17	П. Ламбриново	49	2.4	472	37	Светослав	23	—	425
18	В. Левски	50.3	1.5	516	38	Краново	21	—	248
19	Слатина	51.5	—	367	39	Войново	20.2	—	421
20	Н. Попина	49	—	411					

Из редакционната поща

Нова музейна ценност

Председателят на Градския народен съвет др. Слави Боев преди няколко дни предаде на околийския ни музей една историческа ценност — сребърният поднос, с който на 1 октомври 1940 г. са били посрещнати българските войски в Силистра. Средствата за този поднос са събрани от силистренските граждани. На подноса са издълбани приветствени думи, лира, камбана, която зове към свобода, и др.

Къде е бил досега този поднос? Кой го е съхранявал и защо едва сега се предава на музея?

В редакцията се получи писмо от гражданин, в което се съобщава, че за посрещането на българските войски е бил направен сребърен поднос с две слънци от чисто сребро, вътре позлатени. Тези неща до Девети септември 1944 година са се съхранявали в някакъв шкаф в тогавашната сграда на общината. Никой не се е сетил за тях и едва напоследък граждани, които знаели това, помолили др. Слави Боев да ги потърси. Председателят на Градския народен съвет поставил остро въпроса — да се намерят на всяка цена.

Тук-там и подносът се намира в др. Антон Ризанов, понастоящем домакин на Пионерския дом в града ни. По какви неведоми пътища е отишел подносът при него и сам той не може да обясни. Не може да обясни и обстоятелството, че досега не се е сетил да го предаде нито на Градския народен съвет, нито на Музея.

Авторът на писмото до редакцията основателно пита и иска да знае къде са и слънците. А сигурно и трудещите се от града ни се интересуват да знаят къде са тези сребърни слънци. За сега тях ги няма. А те заедно с подноса, са ценен експонат за нашия музей.

Каменна сол за добитъка е доставена

Председателят на РКС в гр. Силистра др. Господин Иванов съобщи в редакцията, че преди три дни от Русе е бил натоварен един вагон каменна сол, предназначена за нуждите на нашата околия.

С получаването солта ще бъде веднага разпратена в селата за нуждите на добитъка.

*

Превозните средства на РКС—Силистра започнаха вече извозването на готовата продукция сирене от мандрите. Извозването се забави поради обстоятелството, че помещението, в което ще се съхранява сиренето, беше наводнено и едва преди няколко дни водата е изтеглена със специални помпи.

„ФЛАМУРА РОШИЕ“ ГОСТ НА СИЛИСТРА

В неделя ще се състоят футболна и баскетболна срещи между гостуващите на града ни отбори на „Фламура рошие“ — Букурещ.

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна“ — адрес: ул. „Дочо Михайлов“ № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници“ — 201.

ДИК „Дунав“ печатница — Силистра. Пор. № 220.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

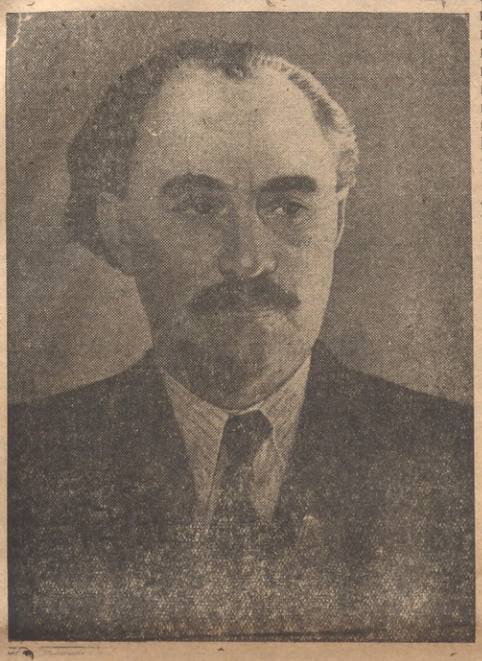
ДЕПОЗИТ

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОК НА БКП, НА ОНС И НА ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ГР. СИЛИСТРА

Брой 26 | Година I | Петък, 29 юни 1956 година | ЦЕНА 20 СТ.

БЕЛЕЖИТ МАРКСИСТ — ЛЕНИНЕЦ

На 2 юли т. г. се навършват седем години от смъртта на Георги Димитров — великия учител и вожд на българския народ, бележит деец на международното работническо движение, пламенен и безстрашен борец против фашизма. Нашата история не познава друг вожд на народа, който да е окръжаван с такава общонародна признателност и любов, който да се е ползувал с такава популярност сред всички трудещи се, както Георги Димитров.

„Другарят Георги Димитров — писа Васил Коларов — е един от най-популярните дейци на съвременността. Той е искрено обичан и уважаван от всички приятели на напредъка. А на враговете на демокрацията и социализма той внушаваше респект". Целия си живот без остатък той отдаде за делото и победата на работническата класа.

Като ученик и съратник на Д. Благоев — основателя на Партията, Димитров участвува в голямата борба против общоделовството, което бе българска форма на опортюнизма в международното работническо движение.

Огромно значение има дейността на Г. Димитров като ръководител на професионалното движение у нас. Тази дейност — за професионалното организиране и социалистическа просвета на работниците, за правилно ръководство на борбите им, за свързване на икономическата борба с политическата и с общата освободителна борба против капитализма — бе дейност за врастване на Партията в работническите маси. По този път Партията стана всепризнат представител и ръководител на работническата класа.

С всичката си неизчерпаема енергия Георги Димитров взе участие в процеса на болшевизиране на Партията, в превръщането ѝ на партия от ленински тип. Със слово и перо той пропагандираше идеите на марксизма-ленинизма и стоеше начело на работническите демонстрации и уличните борби против силите на реакцията. Под негово ръководство се води голямата транспортна стачка през 1919-1920 година, която бе съчетана с общата политическа стачка и е върхна точка на следвоенния революционен подем у нас.

Мощен тласък за по-нататъшното болшевизиране на Партията бе Септемврийското въстание от 1923 година, начело на което застанаха Георги Димитров и Васил Коларов. То бе преломен момент в развитието на Партията по ленински път. Партията научи какво трябва да прави, за да доведе борбата против фашистката власт до победа.

Десетилетието 1923-1933 година от неговия живот бе изпълнено с разнообразна и бурна революционна дейност. Това са години на емиграция и нелегален живот във Виена и Берлин. Тук Георги Димитров отдава всичките си сили и организаторски дарования за засилване на международната борба против фашизма. Борбата с фашизма е център на неговата вдъхновена революционна дейност.

На Лайпцигския процес Г. Димитров защити по ленински принципите и програмата на Коминтерна, на Съветския съюз и на КПСС от хулите и клеветите на хитлеристите. С ленинското си държание Димитров нанесе първото морално-политическо поражение на фашизма и даде пример как трябва да се воюва с фашизма.

От трибуната на Седмия конгрес на Коминтерна Георги Димитров разобличи фашизма като най-зъл враг на работническата класа и трудещите се, като бясна реакция и контрареволюция, необуздан шовинизъм и подпалвач на война. Той разкри причините, които помогнаха на фашизма да дойде на власт — разделянето на работническата класа, нейното политическо и организационно разоръжаване поради предателската политика на социалдемокрацията, която сътрудничеше с буржоазията.

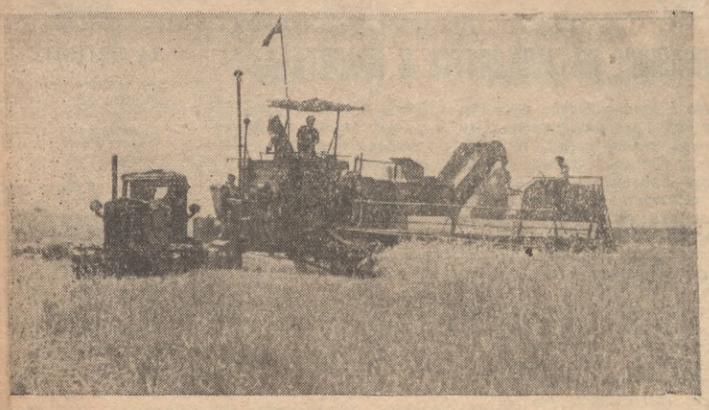
И днес, във великата борба за мир, която водят народите, важат думите на Георги Димитров, казани на Седмия конгрес на Коминтерна:

„Първото, което трябва да бъде направено, с което е необходимо да се започне, това е създаването на единен фронт, установяването на единството на работниците във всяко предприятие, във всеки район, във всяка област, във всяка страна, в целия свят. Единодействието на пролетариата в национален и международен мащаб — ето могъщото оръжие, което прави работническата класа способна не само за успешна отбрана, но и за успешно настъпление против фашизма, против класовия враг".

През годините на хитлеристката окупация на нашата Родина Партията, по указания на Георги Димитров, сплоти трудещите се в Отечествения фронт, които с помощта на Съветската армия на Девети септември сринаха фашистката власт.

Георги Димитров отдаде всичките си сили за строителството на социализма в нашата страна. Целият наш народ сега е запретнал ръкави да издигне най-великия паметник на своя учител и вожд — социализма.

Георги Димитров ще живее в сърцата на милионите трудещи се у нас и в света и ще ги вдъхновява на смела борба против империализма, за мир, демокрация и социализъм.

Д О Б Р У Д Ж А

Ти виждал ли си в равнината
как къдри се морето житно?
Вълна́ там следва с бяг вълна́та,
По пътя — маковете китни.

Комбайнът плува в класовете.
На него момък млад, унесен
кормилото държи в ръцете
и волно тъй реди си песен:

„Тук по-рано чокои тлъсти
разхождали се важно, важно.
А селяни до нощи късни
работели им в глад и жажда.

Сега полетата са наши,
животът в тях тече щастливо.
Тук няма вече богаташи,
кънти мелодия игрива".

Притихва, слуша равнината.
За миг не пее чучулига,
прелита тихо в синевата —
балсам е правдата велика.

О, Добруджо любима, скъпа,
доскоро беше ти робиня.
Но свърши се със твойта мъка —
ти днес превръщаш се в градина!

Д. Иванов

КАК МИНАЛАТА ГОДИНА ПРИБРАХМЕ СРОЧНО И БЕЗ ЗАГУБИ РЕКОЛТАТА

(Беседа с другаря ГЕОРГИ ИВ. ГАДЖЕВ, председател на ТКЗС в с. Калипетрово)

Искам да споделя нашия опит с кооператорите от околията, да им разкажа как ние миналата година в кратък срок и без загуби прибрахме реколтата, изнесохме държавните доставки и достигнахме разпределение по 14 лв на трудоден.

Въпреки честите дъждове, ние побързахме преди всичко до ожънването на първия сноп да довършим окопаването на царевицата, слънчогледа, памука и захарното цвекло, за да не заангажираме повече работна ръка през време на жътвата. В оперативния план за прибиране на зърнените култури и специално за жътвата ние навреме бяхме определили кои от блоковете ще се жънат с комбайн и кои на ръка, както и хората, които ще обслужват комбайна (при нас миналата година работи само един комбайн). Целият инвентар беше прегледан от комисия, складовете се обеззаразиха, а блоковете бяха почистени от чукани още през пролетта. Преди започването на жътвата комбайнът беше вече до блока, обслугата му също беше готова да започне работа. След организационната подготовка започнахме работа с всички сили, без да допускаме разпиляване на зърно.

Механизацията на труда спомогна много за постигане на добрите резултати. За механизаторите, които прибраха повечето от зърнената реколта, полагахме добри грижи. Всеки ден осигурявахме топла храна, доставяхме им навреме горивото, смазочните материали и др. Вършеехме денонощно, машините не са спирали по наша вина, непрекъснат поток от снопи течеше на вършитбената площадка. По време на кампанията членовете на управителния съвет на стопанството държахме редовна връзка с бригадите и звената и оказвахме конкретна помощ за срочното изпълнение на задачите.

През време на прибирането на реколтата ние не забравихме и съревнованието. То беше постоянен метод в работата ни. Съревнованието между отделните звена се отчиташе постоянно. Чрез говорящия стършел насърчавахме добрите кооператори и звена и критикувахме изоставащите.

Въпреки честите дъждове организацията на работата не се наруши и ние успяхме да добием средно по 222 кг жито от декар и по 350 кг жито от 200 дк площ.

Тази година навлизаме в лятната кампания по-добре подготвени и с желание да постигнем още по-добри резултати. Организирани са младежки звена, на които много разчитаме, а средношколците са определени да обслужват комбайна. Всички пролетни култури са в отлично състояние — царевицата и памукът са окопани вече два пъти, захарното цвекло — три пъти, люцернata косим втори път, а репицата е прибрана и площта засята с фуражна царевица. Със завършването на копанта и другите пролетни работи се освободи работна ръка за жътва и вършитба.

В далечните житни блокове правим площадка. Складовете са обеззаразени. Инвентарът според констатацията на комисията е в добро състояние.

Житото тази година ще се стремим да приберем за осем дни. В отчитането на държавните доставки сме решили да бъдем първи. Кооператорите са убедени, че запланuваните 22 лв на трудоден през тази година могат да се реализират и затова работят още по-упорито.

С ПЕСНИ ЗАПОЧНАХА ПРИБИРАНЕТО НА РЕКОЛТАТА

В цялото село е весело и оживено. С каква голяма радост се посреща първият жътвен ден! Рано сутринта на 27 юни повече от 600 кооператора от с. Алфатар потеглиха към ечемичния блок. Тук преди тях бе пристигнал председателят на стопанството др. Борис Минчев. По стар народен обичай той пожъна първия сноп и всички кооператори се почерпиха.

Като могъща струя се впуснаха кооператорите по обширния ечемичен блок. Една след друга се редят ръкойките след жътварите. Плодородното Алфатарско поле се оглася от песни и весели закачки. Татъв ден трудно се забравя! До обяд кооператорите пожънаха 450 дк ечемик.

На полето се издигнаха първите кръстци.

П. Желев

Масова жътва на ечемик

В с. Гарван

Тихият ветрец люлее златистия ечемичен блок. Още от рано в четвъртък тук дойдоха 160 кооператора от първа и четвърта бригада на ТКЗС в с. Гарван. При голяма тържественост и с песни започна първият жътвен ден. Реколтата е много хубава и радва кооператорите.

Добрев

В с. Чолаково

Кооператорите от ТКЗС в с. Чолаково с песни и радост се отправиха вчера към узрелия ечемичен блок. Започна жътвата. Всеки е в надпревара кой повече ще ожъне. Отличиха се кооператорите от звеното на Георги Димитров Георгиев, които са 12 души и ожънаха 17 дк. Класовете са едри и пълни. Реколтата е отлична. С възхищение за богатата реколта говори най-новият кооператор др. Неделчо Ив. Радев, който за пръв път излиза на кооперативен блок:

— Радвам се, че станах кооператор. Чудо реколта имаме в стопанството, много по-хубава отколкото е на частните стопани.

Ал. Маринов
дописник

ПРИВЪРШВАТ ОКОПАВАНЕТО НА ПРОЛЕТНИЦИТЕ

Кооператорите от първа полевъдна бригада в с. Поляна, с бригадир др. Иван Стоев, успяха навреме да окопаят втори път всички пролетни култури. Първенецът в тази бригада — звеното на Димитър Костадинов, приключи с третото окопаване на захарното цвекло. Добре работят и младежите от звеното на др. Киро Иванов.

Навременното окопаване на пролетните култури ще осигури достатъчно свободна ръка за бързото и без загуби прибиране на реколтата.

Н. Георгиев

ЖЪТВА В с. ПОПИНА

С радост и песни кооператорите от бригада № 27 юни към ечемичния блок. След съответния роден обичай започна и жътвата. Само за три часа бяха ожънати 102 декара ечемик.

Атанасов

ПРАЗНИК НА МЛАДОСТТА И КРАСОТАТА

На 1 юли нашият трудов народ ще приветствува своята скъпа, родна младеж с Деня на физкултурата—празник на младостта, силата и красотата. На този ден спортната младеж ще демонстрира любовта си към родната Българска комунистическа партия и народната власт, които полагат особени грижи за развитието на физкултурното движение. В най-различни масови игри спортната младеж ще покаже състезателното си майсторство.

През годините на народната власт физкултурното движение получи непознат размах. Предприе се огромно строителство на спортни съоръжения — стадиони, състезателни площадки, гимнастически салони, плувни басейни и др. Прекрасен стадион се строи и в с. Попина, Силистренско, който ще бъде гордост за попинската спортна младеж.

Само през последните няколко години броят на членуващите в доброволните спортни организации и във физкултурните колективи надмина едни милион младежи и девойки. За селската младеж се създаде доброволната спортна организация „Урожай" в която членуват повече от 250,000 младежи и девойки.

Августовските решения от 1949 година на ЦК на Българската комунистическа партия тласнаха напред развитието на физкултурното движение. Получи се не само масовизиране, но се подобрява редица републикански рекорди, повиши се майсторството на активно спортуващите. Наши състезатели с чест излизат на двубой с най-добрите европейски състезатели по различните спортни дисциплини.

В Деня на физкултурата се прави кратък преглед на успехите на физкултурното движение, като нераделна част от системата за комунистическото възпитание на младежта и трудещите се. На много места, а и нашата околия не прави изключение, ръководителите на физкултурното движение отделят по-голямо внимание на отделни спортни дисциплини, като на футбола, а забравят основните: гимнастиката, леката атлетика, водните спортове, игрите с ръчна топка и др. Действително че футболът е героична спортна дисциплина, която увлича, която е станала любима както за младежта, така и за възрастните, но грижите за всички спортни дисциплини трябва да са еднакви.

Фактът, че в нашата околия имаме лошо изпълнение на държавния физкултурен план, говори колко много се подценяват основните спортни дисциплини. Например колективите на ДИП „Добруджа", на „Зърнени храни", на Пощата, „Градска търговия" и др. имат нулево изпълнение на държавния физкултурен план.

Налага се ОКФС да проведе квалификационни курсове за инструктори и съдии по отделните спортни дисциплини без откъсване от производството, за да се повиши нивото на съдийския и технически кадър; да се търси отговорност от ръководствата на добруджанските спортни организации за неизпълнението на държавния физкултурен план по покриване нормите за ГТО първа и втора степен и за разрядите.

В това отношение не липсва помощ, не са малко и грижите, които полагат ръководителите на Партията и народните съвети по места. Ще е нужно само правилно разбиране ролята на физкултурното движение за превъзпитанието на съзтезателите и трудещите се.

Нека Денят на физкултурата бъде ден на преглед на физкултурните и спортни успехи, да го превърнем в мощна манифестация на мъжеството, красотата и силата на нашата младеж. Да се учим от братската съветска младеж, която създаде най-прекрасната спортна школа. Непрекъснато да повишаваме спортното си майсторство, да увличаме все повече младежи и девойки в активни спортни занимания по всички видове спортни дисциплини, за да завоюваме нови успехи както в производството, така и на спортните терени.

Оранский Атамян

ЗА ЛЕТНИТЕ ДЕТСКИ ГРАДИНИ

През лятото селските труженици ще могат спокойно да се отдадат на усилната полска работа, ако техните деца се намират под грижите на опитни учители в летните детски градини и прекарват там в игри и песни.

Във всички села на околията вече са открити летните детски градини. Изключение прави само с. Чолаково, където поради ремонт на училището откриването на градината ще стане към към края на месеца или в началото на идния месец.

През миналата година бяха допуснати някои слабости, които тази година не бива да се повторят. Необходимо е да се създаде за децата приятна обстановка и условия, които да способствуват за тяхното възпитание и развитие. За тази цел помещенията и дворовете трябва да се поддържат чисти, да имат приятен вид, да са украсени с цветя и картини и др. Особено важно е за децата да бъде осигурена разнообразна и питателна храна.

Всичко това може да бъде постигнато, ако народните съвети, организациите на Отечествения фронт, управителните съвети на кооперативните стопанства и цялата наша общественост окажат постоянна помощ.

След закриването на летните детски градини, за да не се захвърлят детските играчки и другия инвентар по таваните, да се повредят и станат негодни, както постъпиха миналата година учителите от селата Искра (българското основно училище), Стрелково, Срацимир, Слатина и др. трябва целият инвентар да се приеме и предаде с опис, а народните съвети, със съдействието на организациите на Отечествения фронт, да упражняват контрол при неговото използуване и запазване.

Ив. Брезоев

НУЖНО Е БЪРЗО ДА ЗАВЪРШИ РЕМОНТЪТ НА УЧИЛИЩАТА

За да може на 1 септември т. г. учебната година да започне нормално, необходимо е навреме и качествено да се извърши ремонтът на училищните сгради, извреме да се набавят инвентарни предмети и нагледни помагала.

Това добре са разбрали изпълнителните комитети на селсъветите: Голеш с председател Колю Статев, Айдемир с председател Иван Куков, Кайнарджа с председател М. Шарбанов и др., които навреме взеха мерки и приключиха с ремонта.

Не така обаче се отнесоха изпълкомите на селсъветите: Смилец с председател Павел Кръстев, Сребърна с председател Васил Райчев, Йорданово с председател Христо Матев и др., които към 22 юни още не бяха започнали ремонта. Какво да се каже за училището в с. Сито, което е обърнато в бубарник на кооперативното стопанство и нито председателят на съвета, нито директорът на училището мислят за неговия ремонт.

Особено много изостават училищата с набавянето на нагледни помагала. Този въпрос както отдел „Народна просвета" при ОНС, така и директорите, и учителите малко ги тревожи. Те чакат той да бъде разрешен с бюджетните средства на училищата. Опитът на някои училища в страната обаче показа, че с подръчни материали в работилниците на ТКЗС и МТС могат да се направят много уреди, които да заловолят до голяма степен нуждите на училищата. Нужна е повече инициатива от страна на отдела „Народна просвета" и учителите, както и съдействието на народните съвети.

По материалите на „Силистренска трибуна"

„Родилките в родилния дом на с. Попина раждат без акушерки"

Под това заглавие в бр. 23 бяхме поместили критичен материал за акушерката Мария Аспарухова Бъчварова от с. Попина. В отговор на критиката с писмо 957 от 14 т. м. отдел „Народно здраве" при ОНС ни уведомява, че със заповед 132 от 12 т. м. акушерката Мария Аспарухова е освободена от длъжност. В заповедта между другото се казва: „Това немарливо изпълнение на служебните задължения е равно на престъпление в медицинското обслужване на населението и е наказуемо. Преписката и данните от анкетата предавам на прокурора за завеждане на наказателно дело".

В същата заповед отдел „Народно здраве" изказва служебна благодарност на Димитрина Арсова Лазарова акушерка при Силистренската градска болница затова, че на 5 юни т. г. в качеството си на дежурна по линейката е спасила от явна смърт силно обезкървената Калина Атанасова от с. Светослав, Силистренско, като на място е извършила всички необходими мероприятия за спасяването ѝ.

Докато първата акушерка с престъпно нехайство се отнася към служебните си задължения, втората полага такива грижи, които спасяват едни човешки живот. Усърдието на Димитрина Арсова наистина заслужава похвала.

Калипетровци начело

В последната среща между отборите на „Урожай" от Калипетрово и Иширково, калипетровските футболисти отново победиха и застанаха на първо място с десет точки от десет възможни. Нека се надяваме, че отборът на с. Калипетрово и в околийското първенство ще се представи добре.

Зл. Иванов

ОТГОВОРНОСТТА ПРИ НЕДАВАНЕ НА ПРИСЪДЕНА ИЗДРЪЖКА ЗА ДЕЦАТА

В миналия брой писахме за ролята на родителите и семейството при възпитанието на децата и задължението им за тяхната издръжка. Сега ще запознаем читателите с някои въпроси по отговорността за недаване на издръжка на децата, когато такава е присъдена.

Според чл. 111 от Закона за лицата и семейството родителите са длъжни да издържат своите деца докато навършат 18 годишна възраст. Когато родителят изостави семейството и децата си и не плаща доброволно издръжка, тогава тази издръжка се определя и присъжда от Народния съд, щом бъде за това сезиран.

В нашата околия има много случаи когато след като родителят е осъден да плаща издръжка за своите деца, не плаща такава, укрива се, често мени работното си място, за да пречи на съдебния изпълнител да събира принудително присъдената издръжка. Например Димитър Тодоров Михов от с. Айдемир, Силистренско, е осъден от Народния съд да плаща за двете си малки деца по сто лева месечно, а досега не е платил нищо. Арменяк Мъгърдич Артюнов, шофьор от гр. Силистра, е изоставил болната си съпруга. Отпреди няколко години е осъден да заплаща издръжка за детето си. Досега не е платил нищо, като постоянно мени работното си място.

За такива родители има наказателна отговорност. По силата на чл. 153 от Наказателния кодекс онзи родител, който е осъден от Народния съд да плаща издръжка на децата си и нарочно забави да изпълни задълженията си повече от три месеца, се лишава от свобода до две години или с поправителен труд.

Задължението да се събират определените от Народния съд парични средства за издръжка на децата не лежи само върху съдебния изпълнител. То лежи и върху ръководителите на предприятията и учрежденията, върху касиерите, които изплащат трудовото възнаграждение на осъдения. А има такива касиери, които не изпълняват своя служебен и граждански дълг, не правят удръжки по наложените запори за присъдена издръжка на деца от техните родители. Такива са касиерите на ДИП „Добруджа", бившият касиер на Строй-обединение — Силистра и др.

Длъжни сме да изясним на такива касиери и на ръководителите на предприятията и учрежденията, че социалистическият законодател за такова неизпълнение на служебните задължения предвижда по чл. 255 от Наказателния кодекс лишаване от свобода до пет години.

От бележките ни в миналия брой и сега става ясно, че у боледуващите семейства няма условия за правилното възпитание на децата и тяхната материална издръжка е под съмнение. Следователно да се реши правилно въпросът за възпитанието на децата и за тяхната издръжка е необходимо усилията да бъдат насочени преди всичко към заздравяване на семейството. Задачата за здраво семейство не е задача на съдебните и прокурорски органи. Щом стигне до тях — те присъждат, прилагат закона. А задачата е да се заздрави семейството без да се стига до намясата на съдебните органи. Това може да стане само с помощта на масово-политическите организации, на цялото общество. Не е достатъчно да проявяваме интерес само към производствените успехи на един или друг наш съкварталец, а да се проявява интерес и към неговия личен живот дотолкова, доколкото той нарушава правилата и нормите на социалистическото общежитие, пречи на укрепването на социалистическото семейство, пречи на комунистическото възпитание на децата.

Нашите отечественофронтовски организации, всяка в своя район, биха могли с необходимия такт, умение и правилен подход да направят много за заздравяване на боледуващите семейства. Такава задача обаче пред тях не е стояла.

Да осигурим правилно възпитание на децата и обезпечим тяхната издръжка, което задължение тежи преди всичко върху родителите, това значи да укрепваме нашия народнодемократичен строи и делото на социализма.

Ив. Кожухаров
народен съдия

СИЛИСТРА В МИНАЛОТО

11

Борбите на населението от Дръстър против византийското робство

Император Василий II е разбрал, че е покорил България не благодарение на храбростта на своята армия, а на измяната на българската аристокрация и висшето духовенство. И затова дал редица привилегии на духовенството. Василий II искал щото то в своите проповеди в църквите и манастирите да приканва поробения български народ да се подчинява на византийската власт, която му била дадена от бога. С три грамоти той определил тези привилегии: обявил „независимостта" на българската църква, като за неин глава бил поставен архиепископ със седалище гр. Охрид. В третата си грамота императорът забранил на византийските стратези и чиновници да се месят в работите на българските манастири.

Но ако българската аристокрация и духовенство не почувствували никаква промяна в своето положение, то трудещият се народ още от самото начало на робството почувствувал целия му ужас. Той е трябвало да издържа грамадна армия от гръцки чиновници, дошли в България за забогатяване; да храни и облича многобройната византийска войска, настанена в българските градове. Българите е трябвало да служат в тази войска и да проливат кръвта си за защита на византийската власт.

Безсъмнено всичко това предизвикало голям отпор от страна на българския народ. На много места избухвали въстания. Най-известното от всички, което е дало отражение върху политическия живот на страната, е било

въстанието на Петър Делян в 1040 година

През 1072 г избухва въстание и в Македония. Като резултат на тези въстания се получава подем в движението на богомилите, което при новата политическа обстановка станало движение не само духовно, но и за политическо освобождение.

Вълната на народното негодуване срещу византийското робство засегнала и Подунавието. През 70-те години на XI век при император Михаил VII Парапинак в гр. Дръстър бил назначен за катепан славянинът Нестор, с цел същият да подействува върху българите и ги спечели за византийската власт. Но докато той пристигне в Дръстър местните жители отхвърлили византийската власт и си избрали за водител жителя на града Татуш. С пристигането си в Дръстър Нестор минава на страната на българите и се обявява срещу византийците, като си поставил за цел да откъсне от Византия цяла Дунавска България.

Нестор сключил договор с печенегите, провъзгласил византийската власт в Подунавието за свалена и с голяма войска от печенеги и българи тръгнал срещу Цариград. Византийската столица се изправила пред опасността да падне в ръцете на Нестора. Византийското правителство прибягва до свойствената му хитрост. Всява раздори между своите противници — печенеги и българи — и успява да настрои част от тях против Нестора. Усетил опасността той се върнал обратно в Дръстър. От този момент цели 16 години Подунавието било в пълен вътрешен хаос. Като провинцията била изгубена за Византийската империя. В нея властвували българи и печенеги. В стихията на събитията сам Нестор изчезнал. Властта била поделена между главатари, които властвували над отделните крепости. Най-известен от всички е бил споменатият вече дръстърски владетел Татуш, който през 80-те години на XI век е придобил такова влияние, че е управлявал не само гр. Дръстър, но и част от земите между морето, Дунав и Балкана. Дръстър е станал център на Подунавието, което не признавало властта на византийците.

Борбата на жителите на Дръстър и населението на Подунавието дава отражение върху останалите области на покорена България. Най-силно то се почувствувало върху богомилите и павликяните. Техните водачи влезли в съглашателство с печенегите от Подунавието и в скоро време земите, южно от Балкана — от Месемврия (Несебър) до София и Ниш — били залени от печенежки тълпи. Излязлата срещу тях византийска войска била разбита, като двамата нейни висши пълководци паднали убити.

Византийският император Алекси Комнен считал, че докато Подунавието е в размирици империята не може да бъде сигурна и затова решил на всяка цена да възстанови реда и властта си в тези земи. За тази цел начело на голяма войска тръгнал за Подунавието, като дал заповед на своя флот да се яви пред Дръстър. Византийската войска преминала Балкана и се насочила срещу Дръстър. На императора е било ясно, че за да си възстанови властта в Подунавието той трябва да превземе Дръстър, град, който историкът от това време Ана Комнена нарича най-прочутия измежду дунавските градове. Византийската войска пристигнала пред стените на града, който, изглежда, не е бил готов за отбрана и затова паднал в ръцете на византийците. Защитниците на града се оттеглили във от него и започнали да нападат византийците откъм тил. Това разтревожило императора, който заповядал да се превземе и гр. Преслав.

Дръстър отново станал резиденция на византийските дуксове

По-нататък както за Дръстър, така и за Подунавието липсват каквито и да е сведения. Известно е само, че през 1106 година няколко български предводители под главатарството на дръстърченина Сеслав вдигнали бунт против византийците и с помощта на куманите освободили Дръстър и голяма част от Дунавска България. Обаче византийците скоро ги разбили.

Б. Краев, учител

ПИСМА ДО РЕДАКЦИЯТА

ЛОША СТОКА

В нашето село селкоопът има магазин, който едновременно служи и за хоремаг. В този магазин има вълшебни цигари още от 1948 година (вече отлежали): 6 жълти кутии „Родопи“, 10 „Мелник“, по-нови са (от 1950 г) „Арда“. Но всичките са напълно мухлясали и залепили една с друга. Като поискаш да си извадиш една цигара, излизат всичките. Трето качество цигари няма, или ако има те са много малко. Кооператорите и частните стопани са принудени с магарета да ходят по съседните села да си купуват цигари.

Питам магазинера защо са мухлясали цигарите, а той ми отговаря:

— Такива ми ги дават.

Дали такива му ги дават ще трябва да проверят неговите ръководители.

с. Попкралево

Иван П. Иванов

ВСЕ ТАКА ЛИ ЩЕ ПРОДЪЛЖАВА?

Като навлизате в село Бръчма пред вас се открива чудесна панорама: малка котловинка, къщите накацали живописно по двете рътлини, наоколо буйна зеленина, а в самото сърце на селото се е ширнал голям площад, където шуртят двете чешми. Тук сядате за отмора. След като се разхладите отбивате се в единствения магазин, за да се подкрепите.

Но... тук настъпва разочарование. Магазинът е тъмен, неудобен, тесен да побере клиентите, особено вечер след работа.

През 1955 г се взе решение магазинът да се разшири. С този въпрос се занима и сесията на местния народен съвет, но нищо не стана. Макар и тесен да е магазинът, но все пак място за стоката се намира, ако има кой да я праща. Ето осем дни вече как стоката за Бръчма стои в складовете на селкоопа в с. Срацимир. Не са редки случаите когато в магазина липсват цигари, кибрит и др. Магазинерът вика по телефона, отговарят му: „Веднага тръгваме“, но... никой не идва.

До кога ще продължава така?

с. Българка

Спас Георгиев
Петър Титев

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА ПТИЦЕФЕРМАТА

Още в ранни зори двата стопански двора на ТКЗС в с. Ситово се огласят от птичи крясък. Това са птиците на стопанството. Ако надникне човек в помещенията им, ще му направят впечатление особено добрите условия, при които са поставени птиците. Птичарниците са нови, построени по всички правила на зоотехническата наука. Това особено личи при малките пиленца. Помещението е светло и просторно. До него се намира пещта за отопление през зимата — посредством тухлен канал топлината преминава в помещенията на малките пилета. Каналът е повдигнат на скари и пиленцата минават по него и се топлят. Но въпреки тези добри условия кооперативното стопанство губи от птицефермата. Къде се крият причините за това?

Тази пролет стопанството е закупило от люпилнята 1000 патенца. Но с начина на отглеждане на патенцата не били запознати нито бригадирът на птицефермата Андрей Цонев, нито двамата гледачи Георги Манев и Иван Михайлов. Тези патенца били поставени при еднакви условия с пиленцата. Високата температура и некачествената за тях храна довели до умирането на 400 патенца. Много от останалите живи са болни, а други бавно се развиват. Смъртността при тези птици продължава.

Като се има предвид, че при отглеждането на патенцата са нужни по-специални условия, бригадирът на птицефермата др. Цонев е предложил на управителния съвет да се поставят при тях по-опитни гледачи. Но страхувайки се от това да не начисли в птицефермата повече трудодни, управителният съвет и лично председателят на ТКЗС др. Георги Стоянов не обръща внимание на искането на бригадира. Дето се казва, ръководителите на стопанството се оказали на трицте скъпи, на брашното евтини.

Стопанството има около 1700 кокошки. По план то трябва да получи по 102 яйца средно от кокошка за годината, а досега са получени едва по 28 яйца. Ниската носливост на кокошките се дължи на това, че някои от тях са вече стари, а те носят най-много във възрастта от една до три години.

Друго важно условие за увеличаване на носливостта е качеството на храната. Но в района на птицефермата няма паша за птиците. Те се хранят предимно със смлята смес от царевица и ечемик. Напоследък на птиците се дава и окосена люцерна. Храната им не е разнообразна. В нея трябва да има и креда, която спомага за увеличаване на носливостта. Освен това стопанството има възможност да изкара птиците на лагер, с което ще им се осигури и паша.

Породният състав на птиците е твърде смесен. На този въпрос трябва да се обърне особено внимание. Освен това в птицефермата няма контролни гнезда, по които да се проверява носливостта на отделните породи.

Като се имат предвид загубите, които е понесло досега стопанството от птицефермата, за да изпълни плана си, нужно е до края на годината носливостта на кокошките да се увеличи до 130 яйца средно на кокошка. Само така птицефермата няма да бъде дефицитен отрасъл за кооператорите. Но затова е необходимо всички тези слабости в птицефермата да се преодолеят. На кооператорите в това отношение трябва да се оказва постоянна и квалифицирана зоотехническа помощ. Ако съдим по резултатите, тя досега е била съвсем слаба.

Птицефермата в ТКЗС — Ситово може да стане рентабилна и високодоходна. Условия за отглеждане на птиците има, но е нужно ръководителите на стопанството да обърнат по-сериозно внимание на нея.

Й. Ценов

В ПОМОЩ НА ПОЛЕВЪДИТЕ

На 17 т. м. служителите от ТКЗС и СНС в с. Казимир организираха трудовден в помощ на кооператорите от полевъдството. Те окосиха над 30 декара люцерна, като с това осигуриха за добитъка на стопанството повече от 60 тона тревен фураж за зимата. Особено се проявиха с добрата си работа другарите Вълю Вълев, Стоян Петров и др.

Служителите обещават и през време на жътвата и вършитбата да бъдат в помощ на кооператорите.

К. Михнев, дописник

НОВИНИ ОТ С. БАБУК

Организират разносна търговия

Разносната търговия е социалистическа форма, която има за цел да обслужва кооператорите там, където работят, на полето. Като имаше предвид това, профорганизацията при селкоопа в с. Бабук още в началото на този месец взе решение да организира продажба на полето на най-различни стоки: цигари, бира, лимонада, бонбони и др., които са особено търсени от кооператорите през горещите летни дни. За целта управителният съвет на ТКЗС осигури на селкоопа каруца, покрита с чергило. Служителят при селкоопа др. Стоян Даскалов прие поръчението на профорганизацията с готовност и в най-скоро време ще започне да обхожда блоковете. Селкоопът в Бабук организира разносна търговия и в с. М. Ценович. И там управителният съвет на ТКЗС е определил за тази цел каруца и кон.

Но каруцата още няма сандък, а полето вече трябва да се обхожда. Служителят при селкоопа др. Петър Гутев още не е отишъл при домакина на ТКЗС да му зачисли каруцата.

Нужно е да се уредят всички подробности във връзка с разносната търговия и кооператорите в най-скоро време да бъдат обслужвани на полето.

Г. Драганов

Един разрешен въпрос

На кооператорите от с. Бабук често се налагаше да ходят до града по лична работа — било за покупка на някои стоки, да видят децата си — ученици и др. Но за тази цел не беше осигурено превозно средство, макар че стопанството е създадено от единадесет години.

Неотдавна стопанството закупи още два камиона — „Ифа“ и „Молотовка“. Още при регистрирането им беше получено разрешение с тях да се возят кооператорите два пъти седмично до Силистра и обратно. Определени са сборни пунктове, часа за тръгване и връщане и други подробности.

Кооператорите са много доволни от това разрешение на въпроса.

Т. Добрев

Язовирът в с. Майор Ценович

Допреди две години през местността „Тръстова“ от западната страна на с. М. Ценович течеше малка рекичка. Тя извираше от източната страна на тази местност и допълваше водите си от малки изворчета и от старата чешма. Рекичката, след като поемеше водите на изворчетата и чешмата, завиваше към Смилецкото землище, несмущавана и неизползувана от никого.

Някога, преди години, в тази местност имало голям гьол, наричан също „Тръстова“. Там младежите ходели не делен ден да се къпят, а старите хора разправят, че в този гьол се въдела много риба и те с кошове я вадели. Но след като румънската буржоазия, с цел да създаде своя опора, докарала тук македонците-цинцари, те не опазили водите на това малко езеро. Останала да тече рекичката, а около нея — мочурливо тресавище.

През зимата на 1954 година по предложение на члена на ОК на БКП др. Димитър Лефтеров, който бил същевременно и председател на ТКЗС в селото, партийната организация и управителният съвет решават да използуват тази рекичка, да създадат на нея малък язовир. Отначало някои селяни не вярвали на това начинание, то им се струвало като приказка. Те дори се усмихвали и подхвърляли шегаджийски думи:

— Хайде де, има си хас в селото да ядем прясна риба, ама тъй още да мърда.

— Слушай бе, Димитре, ами лодки ще има ли? — обаждали се други.

— Хей — подкачили някои — да направим таквоз, дето гражданите се къпят — плаж.

Но болшинството кооператори вярвали в успеха на това дело и още през зимата започнала работа с пълно напрежение. През пролетта на миналата година се хвърлили големи сили на язовира, работата кипяла с невиждан ентусиазъм. На Първи май миналата година язовирът бил вече готов.

Водата бавно започнала да залива коритото и селяните с възхищение гледали как той се пълни малко по малко. А младежите в своите вечерни разходки започнали все по-често да посещават това особено романтично място. Миналата година ценовци зарибили язовира. Сега при залез слънце човек с удоволствие може да наблюдава как рибата игриво подскача над тихата вода.

—На Девети септември миналата година — разказва с увлечение Димитър Лефтеров — ние нагостихме нашите кооператори с първата извадена риба. Тя щеше да бъде сега много повече, но на 1 януари т. г. поради многото вода стената беше пробита. Ние разбира се, още същата нощ затворихме стената. Но ни трябват багери за тази цел, иначе положението не е сигурно.

Малкият язовир заема площ от около сто декара. Най-голямата му дълбочина сега е от 3 до 4 метра. Нивото на водата ще се повиши. Ценовчани твърде оптимистично гледат на своя язовир-красавец. Според тях след няколко години те ще могат да вадят от него до 15 тона риба годишно, което ще увеличи значително доходите им. Освен това те ще напояват с водите на язовира 50 декара зеленчукова градина, от която очакват до 70 хиляди лева годишен доход.

А колкото за лодките и за плажа те вече имат две лодки, едната от които е спортна и след малък ремонт младежите ще могат да спортуват с нея по бистрите води на язовира.

Г. Михайлов

НА КРАДЦИТЕ — НАКАЗАНИЕ

Задължение на всеки гражданин е да пази държавната и кооперативна собственост. Нашите закони наказват най-строго разхитителите на тази собственост.

Младежът Георги Н. Лазаров от с. Айдемир, не кооператор, редовно е косял трева от ливадите на ТКЗС в селото. На 16 т. м. кооперативните пазачи го залавят с пълна каруца сено от ливадите на стопанството. Съставен му е акт и ще бъде предаден на съдебните власти. Вместо да се включи, като младеж, в строителството на социализма той посяга върху кооперативното имущество.

За тази простъпка трябва да му се наложи такова наказание, което да му помогне да осъзнае цялото си престъпление.

Д. Димитров

ПОТОЧНИЯТ МЕТОД ЗА ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА

Същността на поточния метод за прибирането на реколтата се състои в това, че жътвата, вършитбата, превозът, пречистването и сушенето на зърното, събирането и складирането на сламата и плявата, подметката на стърнището и другите селскостопански работи се извършват в строга последователност, без прекъсване. Всички тези операции са включени в един производствен цикъл, като всяка една от тях е механизирана и подготвя най-добри условия за извършване на следващата.

Основна машина за прибиране на реколтата по поточния метод е комбайнът, който извършва едновременно жътвата, вършитбата и отчасти събирането на сламата и пречистването на зърното. Но с използуването на тази машина технологическият процес не може изцяло да завърши. Необходимо е по-нататък сламата да се събере и складира, а на освободеното стърнище да се извърши подмятане. Зърното пък, получено от комбайните, подлежи на транспорт до приемателния пункт, а ако е влажно и недобре почистено — на допълнителна обработка, на специално устроен за целта временен харман (полска площадка).

За механизация на тези допълнителни операции се използуват най-разнообразни машини и съоръжения, произвеждани било от съветски, било от наши заводи. Някои от тези машини могат да бъдат изработени в МТС, ТКЗС и ДЗС със собствени сили и средства. При механизираното прибиране на сламата например се използуват твърде прости съоръжения — навесни и вънени тракторни влачки, които могат да бъдат изработени във всяко ТКЗС или МТС. Особено висока производителност имат вънените влачки, с които могат да се извозват едновременно повече от 10 купи слама.

Важна операция при прибиране на реколтата по поточния метод е пречистването и сушенето на зърното. При сухо време и когато посевът е чист, комбайните дават зърно без примеси. В повечето случаи обаче зърното се нуждае от допълнително пречистване. За тази цел на блока се устройва временен харман, на който се събира зърното от 3-4 комбайна. Тук то се подлага на следните операции: претегляне, разтоварване, почистване, сушене, второ претегляне, товарене и чак тогава се превозва до зърноприемателния пункт. При немеханизиран харман тези работи поглъщат много човешки труд, който е 2.6 пъти повече от този, който се разходва за прибиране на зърното с комбайн. Ако при немеханизирания харман за пречистването, сушенето и товарането на 10 тона зърно са необходими 15 човекодни, то при механизирания харман за същите работи се изразходват само 1.5—2 човекодни.

За механизиране на тези процеси ТКЗС имат възможност да използуват наличните веялки-сортировачки, семечистачните машини, елеваторните зърнохвъргачки и други, а за спомагателните операции от собствени материали могат да се изработят необходимите елеватори и приемателни бункери.

В СССР широко разпространение са получили механизираните зърночистителни агрегати, състоящи се от две веялки-сортировачки, зърнотоварещ елеватор, събирателен бункер, елеватор и бункер за чистото зърно, подставка за веялките и трансмисионен вал. Тези агрегати се задвижват от електромотори с мощност 5 киловата и имат производителност 6 тона зърно на час. Един напълно механизиран харман освен това трябва да притежава децимал за камиони (каруци), лентов зърнохвърлач за прехвърляне на зърното за частично сушене и за товарането му в камионите.

VI ТКЗС в гр. Кнежа, за да осигури комплексна механизация на процесите, въведе през 1952 г поточния метод на работа при прибиране на реколтата, като организира електромеханизиран харман, на който се извършваше овършаването на снопите с вършачка. За механизиране на спомагателните работи харманът бе обзаведен със следните съоръжения: верижнолентвен снопоподавач, площадка за подаване на снопите, веялко-сортировачка, шнеков транспортьор, елеватор с кофички, въздушен сламо-елеватор, въздушен пляво-елеватор, бункер за зърното, кантар за претегляне на зърното и няколко електромотора за задвижване на машините и съоръженията. Благодарение на цялостната механизация VI ТКЗС в гр. Кнежа реализира икономия от 5,854 трудодни, а само електромеханизираната вършачка спести 516.5 трудодни. От тогава насам по примера на това ТКЗС поточният метод по прибиране на реколтата се прилага и в други кооперативни стопанства у нас.

Поточният метод за прибиране на реколтата изисква от друга страна и грижливо планиране на работата, като се съставя точен оперативен план, в който се посочва видът и обемът на операциите, срокът на тяхното изпълнение, работните норми на машините и хората, предполагаемият добив и пр. Въз основа на този план се определят необходимите машини, които се разпределят между бригадите. Подборът на машините трябва да стане така, че капацитетът на спомагателните машини да бъде съобразен с този на основните машини.

За комбайновите агрегати се съставят план-маршрути. Най-целесъобразно е те (агрегатите) да се използуват групово по 3-4 на един блок.

Поточният метод за прибиране на реколтата има големи преимущества. При него се увеличава извънредно много производителността на труда, намаляват се до минимум загубите на зърно, съкращават се сроковете на прибирането, събира се навреме сламата и плявата и се освобождават ожънатите площи за навременно извършване на подмятането, с което се подготвят условия за получаване на по-високи добиви през новата селскостопанска година.

А. Калоянов

КУЛТУРНО-МАСОВАТА РАБОТА ПРЕЗ ЛЯТОТО

Културно-масовата работа е важно средство за превъзпитанието на трудещите сé, а когато е свързана със стопанските задачи тя помага навреме да бъдат изпълнени.

Летният сезон изисква такива мероприятия, които да помагат на селските труженици през време на кампанията по-бързо да приберат реколтата и предадат държавните доставки. Културно-масовата работа да се пренесе там, където работят хората — на полето, за да им създаде разообразен и приятен отдих, и да протече по предварително изготвен план, обсъден и приет от читалищния актив с представители на масовите организации. Добре е извършена подготвителната работа в селата Ситово, Кайнарджа, Сребърна и др. Все още има и такива читалищни ръководители, които не са приели планове за работа през лятото, като тези от с. Бабук и др.

Многообройни и разнообразни са формите на културно-масовата работа през лятото. Една от тези форми са подвижните библиотеки в животновъдните ферми, агит-пунктовете и пионерските лагери. Особено внимание да се обърне на комплектуването на книжния фонд с подбрана художествена, селскостопанска и политическа литература.

Във всички по-големи села е нужно да се открият летни читални.

Агит-пунктовете, каквито трябва да има във всяко село, са друга важна форма на културно-масова работа. Когато са добре уредени, те са приятно място, където през време на свободните часове трудещите се могат да прегледат новите вестници и списания. Миналата година в много села като Срацимир, Ситово, Бабук, Алфатар, Сребърна и др. имаше добре уредени агит-пунктове, които привличаха хората. В някои села обаче читалищните ръководства обръщаха много малко внимание на агит-пунктовете и те се използуваха повече за сенници, отколкото за културна дейност.

Лекционната пропаганда миналата година беше подценена. Такива села като Бабук, Попина, Ситово, Кайнарджа и др. не работиха системно. Необходимо е тази година да се внесе повече новост в работата на местните лекторски групи. Да се четат лекции и беседи в агит-пунктовете, на полето пред бригадите и звената през време на почивката.

Важно място в културно-масовата работа през лятото заема нагледната агитация — агит-таблата, стенвестниците, стен-стършелите, мълниите, лозунгите, диаграмите и др., които със своята целенасоченост да мобилизират силите на трудещите се за срочното изпълнение на стопанските задачи.

Нека си признаем, че подготовката на самодейните колективи за участие в агитационната работа през лятото е незадоволителна. С изключение на самодейните колективи от селата Ситово и Кайнарджа, в останалите села като Бабук, Алфатар, Сребърна, Попина и др. подготовката за лятната кампания допреди няколко дни още не беше започнала. Налага се да се вземат решителни мерки за преустрояване работата на самодейните колективи. Незабавно да се изградят от съставите на колективите агитационни бригади, които с участието на певци, инструменталисти, рецитатори и хумористи да подготвят целеустремен и близък до живота репертоар, да изнасят своите програми на тържествени естрадни вечери в чест на първенците от селското стопанство и да посещават съседните села.

Необходимо е значително да се подобри работата на радиотранслационните централи. В програмите им да се отразява ежедневно хода на съревнованието между отделните бригади и звена, а за стопанствата, които прилагат индивидуалния акорд да се съобщават постиженията на отделните кооператори.

Жътвата вече настъпи. Ръководствата на читалищата трябва без забава да организират, — ако още не са сторили това, — културно-масовата работа, а народните съвети и комитетите на Отечествения фронт да оказват постоянна помощ и отблизо да ръководят културно-масовата работа.

Д. Кузманов
н-к отдел „Култура“
при ОНС

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ГОСТУВАНЕТО НА „ФЛАМУРА РОШИЕ“ — ПРАЗНИК НА ДРУЖБАТА

Чрез спортните срещи става не само опознаване на спортистите и заякчаване на техните спортни връзки, но се укрепва и дружбата между народите.

Гостуването на спортистите от „Фламура рошие“ от Букурещ на спортистите от града ни се превърна в ярка манифестация на братство и дружба. Навсякъде гостите бяха посрещани радостно и всяка тяхна спортна проява беше акламирана.

В неделя сутринта на игрището на Първо средно смесено училище се състоя баскетболна среща между баскетболистките на „Фламура рошие“ и сборен отбор на Силистра. Още от първите прехвърляния и опити за стрелба в коша се видя, че нашият отбор не е стабилен: неправилна отбрана под коша, неумение да се разкъса противниковата линия, съвършено неточна стрелба в коша на противника, никаква тактика на нападение и отбрана. Пролича, че с отбора не е работено дълго време.

Още в самото начало гостенките чрез № 6 откриха резултата и поведоха с 4:0, 4:2, 11:2, 13:5, 21:7, 29:8, 36:11, при който резултат завърши и първата игра.

Катастрофата за нашия дамски отбор настъпи през втората игра. През това време той отбеляза само 7 точки, а гостенките — 39. Крайният резултат е 75:18.

Поради неопитността си нашите баскетболистки не можаха да използуват някои грешки, които допуснаха гостенките. А те са млади, първенци — чудесен материал за добри баскетболистки, стига да има кой да работи с тях системно и упорито.

Футбол 2:0 и 3:2

В един хубав мач, наситен с доста динамични моменти, особено във второто полувреме, гостите от „Фламура рошие“ заслужено победиха отбора на „Червено знаме“ с 2:0. На футболната среща в неделя бяха дошли хиляди трудещи се. Присъствуваха и официални лица — представители на Партията, на народните съвети, ръководители на предприятия и учреждения. Приветствие към гостите отправи председателят на Околийския комитет на Отечествения фронт др. Стоян Коцев. Спортистите си размениха подаръци.

Първото полувреме от състезанието премина при поделено надмощие. Характерни за полувремето бяха безплодните опити на нападателите и на двата отбора да отбележат гол.

Във второто полувреме гостите заиграха по-енергично. Особено опасни бяха бързите им крила, които всяваха смут в нашата отбрана. В 61 минута след едно бързо нападение гостите откриха резултата. Нашата отбрана не можа да устои на бързите пробиви на противниковите нападатели и в 73-та минута в нашата врата бе отбелязан втори гол. При този резултат дойде и краят на състезанието. И двата отбора играха дружески и коректно.

В понеделник се състоя нова футболна среща между гостите и отбора на „Септември“. Последният беше подсилен с няколко състезатели. Сега нашите футболисти показаха по-свързана и резултатна игра, по-чести и точни удари във вратата и победиха с 3:2.

В неделя вечерта за гостите бе дадена в Народния театър пиесата „Вълчи времена“.

НЕЗАБРАВИМО ПЪТЕШЕСТВИЕ

(По Дунава с кораб „Ал. Стамболийски“)

Първокласният салон на кораб „Ал. Стамболийски“ е празнично украсен. Той чака скъпите си гости — четвъртокласниците от Базовото училище в гр. Силистра, които тръгват на пътешествие по река Дунав.

Часът е 5. Откъм брега се задава колона от пионери облечени в матроска униформа и с раници на гърба. Бодро звучи матроската песен:

В служба матроска,
в дружба матроска
ех, бойно семейство живей.

Развълнувани, с разтупкани сърца те влизат в кораба. Там също така усмихнати и весели ги посрещат комендантът на кораба др. Кузман Христов и група моряци от екипажа. Еква възглас: „Да живее дружбата между пионерите и моряците!“

Пионерите настаняват багажа си в гардероба и излизат на палубата. Щастливи и доволни техните родители им махат от брега. Пионерите си спомнят, че преди две години те пак така гледаха своите родители, които присъствуваха на тържественото им приемане в любимата ДПО „Септемврийче“ също тук на кораба. Тогава екипажът на кораба пое шефство над техния отред. Беше сключен договор за взаимно подпомагане. Сега, в изпълнение на този договор, те тръгват на пътешествие по река Дунав. Предстоят им осем дни на труд, песни, игри и развлечения.

Корабната сирена сигнализира за тръгване. От високоговорителя се разнася бодрият марш на нахимовци:

Солнышко светит ясное
здраствуй страна прекраснае.

Гордият красавец се отделя от брега. Гръмко „ура“ процепва въздуха. Пионерите-пътешественици са вече на път. Те бързо се строяват на палубата за проверка и вдигане на знамето. Тържествено отеква в ранната утрин рапортът на председателя на отреда:

„Другарю комендант, пионерите - пътешественици от първи отред от дружина „Митко Палаузов“ № 9 са строени и готови за вдигане на знамето“.

Пионерът Петко Иванов и пионерката Юлка Шарбанова бавно вдигат трицветното знаме. След кратките указания на коменданта пионерите заемат местата си. Ганчо и Петко са при капитана, Данчо и Валя са дежурни по знамето, Венера и Венета са при боцмана. Не е забравен и готвачът. Нелито, Величка, Снежанка, Соня и Ема са в кухнята. Така всеки пионер е зает в работа и не се чака как времето минава.

Ето Козлодуйският бряг. Пионерите слизат и се поклащат пред паметника на Хр. Ботев.

На пристанище Видин те са посрещнати от група пионери от училище „Боян Чонос“...

Неусетно се изнизват осемте дни. Пионерите радостни, доволни и щастливи се връщат в родния си град. Незабравимо ще остане за тях това първо пътешествие. В продължение на осем дни те обогатиха своите знания, укрепна още повече тяхната дружба с моряците.

Щастливо детство. Пътешествието няма да бъде първо и последно, и никога не ще бъде заличено от детската памет. Пионерите са щастливи, защото живеят в щастлива и свободна Родина, защото растнат и крепнат под грижите на Партията и народната власт.

Силистра, 22 юни.

Теменужка Коцева
дружинен ръководител при
Базовото училище

А Л Д А М А Ч

Трудолюбиви и съзнателни са кооператорите от моята бригада—рекъл си бригадирът Йордан Еленчев от с. Брестак и вместо да отиде на полето при тях, тръгнал със счетоводителя Петко Костадинов към пазара за покупка на магаре. Защо? Може би ще запита някой. Да изрази своята привързаност и приятелски чувства към счетоводителя, или да му постави в услуга своите джамбазки способности? Не, нещо по-силно беше завладяло душата на бригадира: АЛДАМАЧА—желанието да се възползува от този народен обичай.

Добре си е направил сметката нашият бригадир: хем пиячка без пари, хем трудодни без труд.

Жилов

ХОРЕМАЖКИ ИСТОРИИ

Ела бул'Трифонице да ти се оплача казъм, да ти кажа какви патила претеглих в това село Краново. Тръгнах от Голеш за Краново да погостувам на сестра си. Не им се обадих да ме чакат. Ам, че де да зная че така ще патя. Със старите си кокали се домъкнах до Краново, а родините ми да били на блока на копан. Капнах от умора. Къде да ида? Седнах така на един камък, а съм жедна, та устните ми са се напукали. Кажи бе, баби, къде мога да си разквася устата, питам едно момченце. То посочи хоремага. Там имало и вода, и лимонада, и бира. Отидох до хоремага, но затворено. Бутам вратата, чукам, но никой не се обажда. Седнах на прага и чакам. Случайно виждам един мъж минава. Питам го защо е затворен хоремага, а той ми отговори:

— Хич не чакай, бабо. Нашият хореман е повечето затворен.

— Няма ли човек този хоремаг, синко?

— Има, ама си гледа своята работа. Пък и да е тука няма да ти даде разхладително, защото не си негов човек. Така е в нашия хоремаг, бабо. Той повечето е затворен. Така ми каза човекът, бъдъ Трифонице.

— Е, то горе-доле като нашия хоремаг, тука в Голеш, бабо Йорданице. Ти знаеш ли, че оня ден моя Трифон ме прати да му взема кутия цигари и една бутилка бира. Влизам в хоремага и какво да видя—хоремагчията Митю Георгиев запретнал ръкави, до него и счетоводителят на селкоопа продават прясна риба. Хората чакат за бира и лимонада, а те риба и пълари продават в хоремага.

— Каква е тая управия ма бъдъ Трифонице?

По дописки от **Рилски** и **Пр. Василев**

Осата помогна

В бр. 21 на вестника беше критикуван председателят на селкоопа в с. Голеш др. Димитър П. Добрев, че не осигурява амбалаж за продуктите, които продават магазините.

Нашият дописник ни съобщава, че селкоопът е доставил амбалаж и клиентите сега добре се обслужват.

Битовата група „Българска песен“ съставена от изпълнители при Радио — София в неделя 1 юли в 20.30 ч. в салона до кино „Доростол“ ще даде единствен концерт от народни песни.

ЛЯТНА ЧИТАЛНЯ

За културния отдих на трудещите се, който се осъществява от народните читалища, народните съвети полагат постоянни грижи.

Силистренското народно читалище „Доростол“ от три години насам урежда лятна читалня в парка край Дунава. През 1955 г, само за два месеца, лятната читалня е била посетена от 1860 души, които са прочели 2240 броя книги, списания и вестници.

Читалнята е открита и през това лято. Тя е снабдена с разнообразно четиво. Млади и стари, жени и мъже седнали по пейките на беседката или под хубавата сянка на разлистените дървета, с увлечение четат книги, вестници и списания. Библиотекарите Рибарова и Алиосманова с вежливост и задоволство изпълняват поръчките на читателите.

Но направеното до сега е все още незадоволително.

Необходимо е Градският народен съвет и ръководството на читалището да създадат по-добри условия за тази полезна културно-масова работа, като в бюджета за 1957 г бъдат предвидени средства за направата на една хубава лятна читалня, която да задоволи нарасналите изисквания на гражданите.

Такава инициатива ще бъде посрещната с радост и подкрепена от силистренци.

Ат. Петров

ВЪПРОСИ КЪМ РЕДАКЦИЯТА

Група граждани ни отправят следния въпрос:

— По силата на кой закон у нас Енергопласмент е наредило на инкасаторите да събират такса за консумирано електричество и за месец юли, когато не се знае колко ще бъде консумирано от едно домакинство и правилно ли е инкасаторите да заплашват с откъчване на мрежата, ако някои не плати предварително?

ОТГОВОР: — Др. Георги Овчаров, отговорен счетоводител на Енергопласмент, ни съобщи, че са наредили на инкасаторите внимателно и любезно да показват ония клиенти на Енергопласмент, които желаят да платят предварително за юли толкова, колкото са платили и за юни, като получат за това и съответна квитанция. Това се е наложило поради излизането в отпуск на някои от инкасаторите. Никои няма право да откача мрежата за това, че домакинството не желае да плати за един месец предварително.

*

Гражданинът Васил Милев Василев живущ на ул. Брегалница № 10 в града ни има дъщеря, която минава за 6 клас. По териториално разпределение тя трябва бъде записана в Първо средно смесено училище. Др. Милев пита редакцията:

— Защо директорът на Първо ССУ др. Неделчев не иска да запише дъщеря ми, а я праща във Второ ССУ? От там казват, че тя трябва да бъде записана в Първо ССУ.

ОТГОВОР: — Според проверката по териториална принадлежност Вашата дъщеря трябва да бъде записана в Първо ССУ. Неправилно е становището на др. Неделчев. Отнесете се до началника на отдел „Народна просвета“ др. Йорданов.

РЕДАКЦИЯ вестник „Силистренска трибуна“ — адрес: ул. „Дочо Михайлов“ № 21, телефони — редактори № 27, Администрация и „Писма на читатели и дописници“ — 201.

ДИК „Дунав“ печатница — Силистра. Пор. № 226.